

لەبلاؤكراوھكانى سەنتەرى لىكۆلئىنەوھى فىكرى و ئەدەبى نما
زنجىرەى (٤٧)

سەرىپەرشتىكىردنى چىرۆك و رۇمان
زار سەرتاش

ناوى كتىب: بيوار

ژانر: رۇمان

نووسىنى: د. كامهران مەنتك

دىزايىن: نما

تىراژ: ٥٠٠

چاپى يەكەم: ھەولئىر ٢٠٠٥

مافى لەچاپدانەوھى بۇ گۇفارى نما پارىزراوھ

بيوار

رۇمانىكى مئزوويىيە

بەرگى دووھم

((گىژەن))

كامهران مەنتك

ك ٢٧٠٣

ز ٢٠٠٤

چاپى يەكەم

ھەولئىر ٢٠٠٥

له باتنی پیشکە

ئاشکرایه نووسینی رۆمان وهك بابه تیکی ئەدەبی، له گەڵ سەرھەڵدانی شوێشی پیشەسازی له دایک بوو، دواى ئەوێ مرۆڤ بە ھۆی داھێنانی ئامیروە زیاتر بەسەر سروشت زال بوو، شیوازی ژیان و بیرکردنەوہ گۆراو زیاتر بەرەو ریاڵیستیانە ھەنگاوی نا، رۆمان، وهك رەنگدانەوہیەکی ئەو بارە نووییە، جیگای (رومانس)، واتە چیرۆکی سوار چاکی گرتەوہ . کہ بابه تی ئەدەبی چیژلیکراوی چەرخە ناوہراستەکان بوو.

لەو سەردەمەوہ، رۆمان شیوازیکی جیھانی وەرگرت . نووسەرەن ھەوڵیاندا ژان و نازارەکانی خۆیان، یاخود بیرو بۆجوون و ئایدیۆلۆژیای خۆیان. له پێی ئەم بابەتە نووسینەوہ دەریسەن. کہ تا ئەمەروەشی لەگەڵدا بێ ئەم رێچکە نووسینە بەردەوامە. ھەرچەندە بەپرای ئیچمە، ئەم شیوازە نووسینە لە دوا چرکەکانی ژیانیتە، ئەو پیشکەوتنە خیرایانەئەمەروەشی ھاتونەتە ئارا، کاتی لای مرۆڤی ھاوچەرخ زۆر کەم کردۆتەوہ. بە راددەبەك ناپەرژیتتە سەر خۆبندنەوہی ئەم جۆرە نووسینە درێژانە ! ئەگەر چی رەنگ بێ لە رۆژگاریکی پر چەرمەسەری و نازاوەی وهك ئەمەروەماندا رۆمان ئامرازیکی باش بێت، بۆ ئەوێ مرۆڤ لە دلەپراوکی و جەختە دەروونییەکان کہ ئیجگار زۆرن، دەرباز بکات و بیخاتە ھەمیزی

ئیمە گەلیکین زۆرمان ھەز لە گوڵە، کەچی لە دەرگای

ھەر باخیک دەدەین درکمان پێ نیشان دەدەن

پیشکەشە بە گیانی پاکی دایکی خوشەویستم

جیهانیکی ئەندێشەیی و ئەفسووناوی. که تیایدا له ناخی دلەوه، مندال ناسا، پێ بکەنێ، یا زهنگۆله فرمیسکان قهتار بکا.

ئەم چەند دێره مان بۆ ئەوه خسته روو، چونکه، ئەو بەرگهی بیوار، ئەگەر چی بە بابەت و ناوه پۆک تەواو کەری بەرگی یە کەمە، بەلام بە شیواز، رەنگ بێ جیاوازیەکی لە گەل شیوازیەکانی تری نووسینی رۆمان بەگشتی هەبیت، لەم بەرگەدا هەول دراوه شیوازیکی کوردانە بە نووسینی رۆمان بدریت. واتە ئەک بە تەنیا زمان و بابەتی رۆمانە کە کوردی بێت، بەلکو شیوازی نووسینە کەشی کوردانە بێت، ئەویش بەتیکەل کردنی شیوازی بەیت و لاوکی کوردی و بە شیوهی پەخشان تیایدا... کە ئەمەش پیموایە هەولتکی نوێ بێت..

را دەی سەرکەوتن یا سەرنە کەوتنی ئەم هەولە خوینەر و رەخنە گران دیاری دەکەن. بەلام هەرچۆنێک بێت. دەکریت بە هەولتیک بژمێردریت، ئەگەر بچووکیش بێت.

کامهران مهنتک

٢٠٠٥/٢/١٠

هەولتیر

بەشی یە کەم

- ((رۆیشت ... واژە هات و وهک زریانیک بەرپیکهوت. داروبهرد، ئاگرو ئاسن، ئاخ وکەپکە شاخ... هەموو بە ناگزوریه وه سهیریان کردن. تێیان رامان. دەمەژیی خۆیان هەژاندولی یان وردبـوونەوه. ئهـهـویش تاوی به گور، تاویکی تر به نەرمی وله سهرخۆ... دەره ژیشته! هەنگاوه کان بە خێرایی لیک جویده بونەوه. سیه کان بە شه که تیه وه هەناسه یان تیا دههات و دهچوو. چاوه کان به ديقه ته وه زیره وانیان ده کرد. برژانگه کان به جواناو ته رببوون و کزویی هیز دههاتنه بهر چاو!!))

رابو گوتی:

- ((چه ندین ساله ژيانی ئیمه ئیوهایه! ئەدی کورم... تۆ چیت دیوه؟! تالی و سویریت کهی چه شتوه. تۆ هیشتا ئازارت نه دیوه. ئا... ئازارت نه دیوه. ئەگەر باسی ئازار کرا، ئەگەر باسی ژان و خه فه تخانی و جگەر سوژین کرا، ئەگەر باسی بێ ئه نوایی و بیکه سی کرا. تۆ یه کسه ر وهره کن دایکی خۆت. ری وراست وهره کن دایکی خۆت! دایکه پیرو کلۆله کهت. دایکه سه ر سپی و دنیا دیوه کهت. هه تاوه کونی ئەو واتای ئەو شتانه ت فیربکا. تیتبگه یه نی کەر له کوی که وتوه و کونده له کوی دراوه!!))

بیوار

((کاروانه که خشی دههات و دهرویشته. لاشه کان ماندوو، به له کی پییه کان رهق ببولن. هه موو توو پوره ئه نری، واگهرم داهات ببولن وهك دهرویشی ته ریهته زهرگت لیدابوان ههستیان پینه ده کرد! بهرگه ی هه موو شتیکیان دهگرت. به لینیان دابوو شتیکی وا به میژوو نیشان بدن بتاسی. په ره کانی بله رزن و رۆندکیان له چاو قه تیس بمینی!))

* * *

[دهنگی لاوکیك له مائیكددا بهرز بوهوه. پیریژنیکی پرچ وهك په مو، كه ساڼ پشته وا دو قه دكرد بوهوه تا ئاسمانی ده بیینی شپرزه ده بوو. به قورگه پر ئاوره كه ی هواواری ده کرد. دهینالاند... ده گریا. به نهرمی دهنگی ده له رانده وه له سه ره خو لاوکی دهگوت. لاوکیکی جگهر ته زین، لاوکیکی خویناوی! لاوکه كه دهیگوت: گه لی برا.. هه قالینۆ، چیاو گونده کان بی خاوهن ماونه ته وه. دزه کان... نژده کان، چهته و سه ره سهری و مرۆ کوژه کان. رۆژگار چه کی نامه ردی داونه ته ده ست. ئه وان خاوهن ماڼ و مه ردان ده رده که ن! میرخاس و شوپه سوارو به چکه شیران ده رده که ن. چه ند سنورانیان پیده شکیتن. گه لی و دۆل و زه ندۆ لانیان پیده بپن! گه لی براو گۆهدیتر... ئه وه ی ئه مرۆ روو ده دا... ئه وه ی ئه مرۆ زۆر به ئاسایی به چاوانی خو تان ده بیینن. له هیه چ ئان و سه رده میكددا. له گه ل هیه چ نه ته وه و تیره یه کدا نه کراوه، له گه ل ئه وه ی بیر بکاته وه و روخساری له مرۆقان بچی نه کراوه هه رگیزاو هه رگیزیش ری تیناچی له گه لیان بکری].

* * *

((کاروانه که به رده وام بوو. ده می به گور، تاوی به ئارامی ریگه یان ده بپری، لووله ی تهنه گیان هه رده م به رز بوو. تاوانبارانیان ده کوشت. ریگرو چه ته و دزو درۆزن وته له که بازانیان ده کوشت. داگیر که رو زۆل و تیره مارانیان ده کوشت! ئه وان هیه یان ده کوشت که له ئاخ و واری خو بۆسه یان بۆ داده نانه وه. هه ولیانده دا قاچ بهستیان بکه ن و له و ریگه یان په ژبیوان بکه نه وه که تروسکه ی ژبیانیان تیا

کامه ران مه نتک

به دی ده کرد! که چی بیسود بوو. هه وا ده وه ستا... ئه وان نه ده وه ستان. باو بۆزان وزریان کرده بوه وه... ئه وان کر نه ده بونه وه! روبار له شوینی خو ی گۆمی ده کردو ده وه ستا... ئه وان هه ر نه ده وه ستان. نه ده وه ستان و به رده وام بولن. ده یانزانی وه ستان بو وان واتای مردنی هه یه. واتای له ناوچوون و سپرانه وه ی هه یه. سپرانه وه یه کی بیگومان! سپرانه وه یه کی وا که هه تا وه کوئی دنیا ماوه په ره کاغه زیك ناویان به خو وه هه ل نه گری)).

* * *

[دهنگی لاوکه که هه ر وه کو خو ی، وه کو دوکه لینیکی باریک. به شینه یی... له چوار چیوه ی خانوه قوپه که ده هاته ده ره وه. به خه مباری... به زگاری ده له ریه وه و به رز ده بوه وه. به رز ده بوه وه و ده له ریه وه! تا ده گه یشته که شکه لانی ئاسمان. وهك پۆله کوتریکی کیوی، به ئاره زوی خو ی... به کامی دلای خو ی بالی لیکنده دا. له ده ریای ئه و ئاسمانه پان و به رینه مه له ی ده کرد. په یقه کان وهك په پوله یه کی خنجیلانه به واتایه ک خو یان خه ملانده بوو. ئه و بال و ستۆیه ناسکه یان خسته وه ژیر باری واتایه که وه. واتایه کی هیند گه وه گۆی زه وی بۆی هه ل نه ده گیرا!

ئه و لاوکه باسی واریکی ده کرد. واریکی جوان وقه شه نگ. پارچه زهویه کی سه وز، کتومت به هه شت بوو. لاوکه که دهیگوت: ئه و واره... ئه و دۆل و چیاو تیشه شاخانه. ئه و کانی و زه مه ندو زنه و لوتکانه. خوا به دهستی خو ی، به دهستی ناسک و پاک و به رزو سپرۆزی خو ی. له به هه شتی ده ره ی ناو پییشکه ش ئه و میلله ته ی کرد! گوتی ها ئه و پارچه زهویه... ئه و خا که دل نشینه. که له هیه چ شوینیکی دیکه ی گۆی زهویه که تان پارچه یه کی ئاوا ی لی نیه! ره نگینترین و دلگیرترین واری لی دروست بکه ن. ئه و گیژو کرۆسک و ریواس که نگر و کاردی و پیفۆک و کوارگه ی له وه ی هه یه له هیه چ شوینیکی تردانیه. من ئه و پارچه زهویه ده که مه دیاری بو ئیوه. پیشکه ش ئیوه ده که م. چونکی ده زانم ئیوه میرخاسن!

نازاو بوئرو به جهرگ و چاونه ترسن. ده توان بیپاریزن. وه کو گیانی خۆتان خۆشان بوئ و بهرگری لی بکهن!

هه ره لهو رۆژهه... هه ره لهو ساته وه... هه ره لهو چرکه وه دیاریه که یان وه رگرت. سی جارن کپنوشیان بو بردو نیوچه وانیان پیوه نا، کپنوشیان بو بردو نیوچه وانیان پیوه نا. تیر تیر ماچیان کردوزه نگوله فرمیسیان له چاوتکا!].

* * *

((کاروانه که هه ره ده رۆیشت. له دواوهش ورده ورده شتیان لی به جیده ما. لاشه ی کوژراوی سی گیان. جی قاجی ماندوو شه که ت، وشه... وشه، دیر... دیر... دیرۆکیان له دوا به جیده ما. له گهله خۆشیان جگه له لاشه و نان. جگه له چهک و جل و بهرگ. جگه له نه سپ و چاره وی. هه گبه یادیکیان له دل هه لگرتبوو. یادی ناخه که یان. یادی شه رۆشور و داستانه نه مره کانیان. یادی هیلانه و مال و مندالیان... یادی گراو و خۆشه ویست و ده زگیرانه کانیان. که نه یاندانه زانی چاره نوس بو کوئی رایچ کردون وله نیو گینه نی کام ده ریا یاریان پیده کا. له گهله شه وهش... سه رباری شه وهش، بیریان به هیچ کامیک له وانه خه ریک نه ده کرد. له بیرى سه رکه وتن و گه یشتنه لوتکه زیت بوارى هیچ بیر کردنه وه یه کی تریان نه بوو!))

* * *

((کورم تو چیت دیوه؟! هه ره له بهر شه وه ی به چاویکی سوور سه بیریان کردی. هه ره له بهر شه وه ی له کونجی زیندانییان ناخنی. جا شه مه بو بسته مندالیکی وه کو تو چیه! یانی چی شه گه ره به نارها و زلله یه کیان لیدای... تو به زۆرداری تیده گه ی. کی ده لی شه وان راست نه بوون شه وانی وانی؟! شه مه ژیانهو هه موو ریبه کی تیده چی!))
 ((راست ده که ی دایه. شه مه ژیانهو وه موو ریبه کی تیده چی. وه لی شه مه زۆرداری بوو. چون دلنیام هه نوکه تو به رانه برم رو نیشتی و له گه لم داخوی. واش دلنیام بووم شه مه زۆرداری بوو. شه ی باشه دایه گیان، بیژه... پیتم بللی. نالین خوا

زۆرداری قه بول ناکا. نالین خوا پشتی هه ژارو لیقه و ماوو سی ده ره تانسان ده گری. پشتی ده ره ده رو بی په سیوو په راکه ندان ده گری. شه ی وانی! نالین له کاتی ته نگانه دا، له شه سته نگ و ناخۆشیدا وه فریاتان ده گانه ی بو ره فریای من نه که وت. بیژه... بو نه که وت؟! بو بیده نگ بووی. خو من هه موو شتیکی بووم. ده ره ده ره، هه ژار، لی قه و ماوو... بو ره فریام نه که وت. ها!))

((تۆبه خوا یه. شه وه تو چی یه ژی گه و جه! یانی شه و گلیانه ی ده لین له کتیان هه یه، به درۆ گۆتراوه?!... تۆبه خوا یه، شه و منداله گه مژه له وه بیئاوه زی شه و مه که. کورم به سیه تی. هه ره به سیه تی به س. چیت ماخیه. له دین وه ره گه راوی! گلی له خۆت زلت مه که، شه و په یقانه که ی هی بسته مندالیکی وه کو تۆبه!))
 ((مه غه یدی... شه ی گوا یه وانیه، درۆت له گه له ده که م. خۆت هه موو شتیکی له من باشت ده زانی. شه ی وانیه!))

((ووس به کورم ووس... س... س... چیت ماخیه. چون ده بی به گۆله ئاوێک واکه یه مه له. هه ره له بهر شه وه ی دوو زلله یان لیدای!))
 ((شه ی چون... گوا یه شه مه که مه. له ناخه وه زامداریان کردم هیشتا که مه. تو نازانی چون دلتم پر خوین بوه. شه گه ره خۆت لا ژیرو راست ویسته بللی که ی شه مه ره وایه!))

رابو ترسا. رهنگی زهرد هه لگه را. خیزی له قورگی ووشک بوو؟ زانی ته خو گۆراوه. بیرى له مه نه کرد بوه وه! گلیه کانی له خوئی زلت بیوون. شیوازی ناخوتنی گورابوو. له شیوازی ناخوتنی هومهری ده کرد بهر له وه ی بر و! بۆیه تا بیرى کرده وه ترسه که ی زیده تر بوو. قولتر بوو... پتر نازاری دا. شه و کاته ی هاته وه به رچاو که هومهرۆک مالئاوایی لیکردن. چون هه موو شتیکی ریکه سته بوو، پیوستی به گلی ورازی شه وان نه ما بو. له گه له شه وهش له ته کی دانیشته. ده سته خسته سه ره شانی وگوتی:

بیوار

((دایه... دایکی من. ئەو بریەم داوہ تۆ چی یهژی؟! ئەگەر وا نه کهم ته من کورت دەبم، خاترجەم به ته من کورت دەبم. لەداخا دەمرم، دەتۆپم لوهک سهگ له سهەر گوڤه کان فری دەدریم وگۆرپ پی رهوانابینری... بریەم داوہ دەپۆم. تۆچی یهژی؟!))

رابۆ سهری بادا. وهك ئەو هی هۆمەر هه نوکه بهرانبهری دانیشتی ئاوا وشه کان له نیو گویی دهزرگانه وه.

- ((دایه کهم... دایکی من. ناگاداری هه موو شتیکی. به چاوی خۆت بینیت چیان لی کردین. چۆن له بهر زه قه ی چاوانمان گونده کهیان ئاور تی به رداين. توو ئەو خوا بهی هانای به بهر ده بهی، ئەمه رهوا بوو، بیدهنگ بوومان به شداری کردن نه بوو له تاوانه که؟! زمان گرتن له و کاتانه دا یانی مافی خۆ سووتاندن. به دلنیا بییه وه ده لیم وارده کهم مافی خۆ به تی هه نوکه گلی وگازاندانم لی بکا. چهنکی هیچمان بۆی نه کرد. ئەو هه موو شتیکی بۆ کردین. ئاوی پی به خشین. سه وزی پی به خشین. که چی ئیمه هیچمان بۆ نه کرد!!! بۆیه خۆم به تاوانبار ده زانم بریەم داوہ برۆم... ده پۆم... ره زو باخه که مان پیوستیان به پهراکردن هه یه، ده چم په رایانده کهم!))

رابۆ هه ره و چرکه یه زانی ئەگەر ئەو رازی بی یانا ئەو کاره کهی خۆی ئەنجام ده دا. کورپی خۆی بوو له هه موو کهس چیتری ده ناسی. بۆیه ری وراست هه موو شتیکی پی گوت... پی گوت:

((کورم برۆ... خوات له گهل. وار ه کهت له ئیمه زیاتر پیوستی به تۆیه. برۆ خوات له گهل. به لانه کونی پی او به ها... به زه ییت به دوژمن نه یه ته وه. وه لی کورپه شیرینه کهم... گه رده نت ئازاد ناکه م ئەگەر درندانه ره فتار بکه ی! چونکی ئەگەر وابکه ی وه کوته وانم دیته به رچاو. تیگه یشتی... ده بی تۆوه کوته وان نه بی!))

کامهران مهنتک

رابۆ شانازی به خۆی ده کرد که ئەم په یقانه ی ده بری بوو. موچرکیکی خۆشی به له ش دا هات. هه رچه نده به رایلی باومرپی پی نه بوو وه لی به م دواییه ره گه که ی له ناخی رۆچوو بوو...

((ئەگەر به گویره ی ئەو شتانه بوایه که تۆ ده تگوت. ده بوایه کابرا دهستی له ئاسمان بیته به رد. ده بوایه خوا دهستی بکاته به رد. بیکا به په رچوو بۆ خه لکی دیکه! بۆ ئەوه ی هه موو کهس بزانی ده ست در یژ کردنه سه ر مالی خه لکی ناکامه که ی ئاوا ده بی!))

* * *

[کاروانه که هه ر ده پۆیشت... میلی کاتۆمیریش هه ر ده سوورا. تاوی ده که وتنه به رچاوان، گاوی شوون بزر ده بوون. زۆریه ی خه لکی وایان ده زانی توه وه له سه ر گوی زه وی جیگه یان نه بوه وه، که چی له پر یکا... دهنگی قاچیان بهرز ده بوه وه. به هیزو گۆرپیکی نوپه هه نگاویان ده نایه وه]

* * *

((کورپیژگه کهم... بلای چی واکاری تی کردووی. ئەو په نگره توور ه بییه چیه له ده روونت دایساوه! من سه ر و به ره که ی ده زانم. وه لی چه ز ده کهم به ته واویم بۆ بگی ریته وه. بلای بزائم چی بوه. به چ چه قۆیه ک وا په ره ی هه ستیان دادرپوی. ده بیگی پره وه... به لکو کولی دلت داده مرکی. ئەو گری به که سه ره ی ده روونت ده تویته وه. من هه ر واده زانم گوا یا دوو زلله یان به ناحه ق لی داوی. به لام ویده چی شته که له وه زلت بی... بۆیه تکا ده کهم بۆم باس بکه، په یف به په یشم بۆ بگی پره وه. وا ده ری گوی چکه م بۆ والا کردی، ده ی باخپوه)).

* * *

[دهنگی لاوکه که به رده وام ده هات. وهك تروسکه ئاوریک له دووره وه، ده بری سکا یه وه و تاده هات زیتر کلپه ی ده سه ند. سه رنجی مرۆی زیتر راده کیشا،

بیوار

خه لکی زیتَر بۆ لای خۆی په له کیش ده کرد. بهردهوام سه رگوزه شته ی ده گێرپایه وه، به دریتۆی له وردو درشتی ده کۆلیه وه ده یگوت:

- ((ئه وه کاته ی خۆای مه زن، خۆای گه وه و گران، سه ردارای سه رداران، ئه وه پارچه زه وییه ی له به هه شت جوێ کرده وه و پێشکه ش به باپیرانی ئیمه ی کرد یه ک سویندی دان. داوای لێکردن بپارێزن، ئه وانیش داواکه یان هینایه چی... له هه ر شوینیک خیزانیکیان به یه که وه نا، هه ر خیزانه ی مندالی بوو، هه ر مندالی گه وه بوو، پاشان ئه ویش نه وه ی نایه وه. رۆژ به رۆژ زیتَر ده بوون. ئه وه به لینه شیان له یاد نه چوو که به خۆای خۆیان دا بوو. واره که یان ده پاراست. به چا و زیتَره وانیان ده کردو به خوینیش ده یان پاراست.))

* * *

- ((دایه گیان چیت بۆ بگێرمه وه، ئه و شتانه ی چه ندین که رپه ت ده ست له هه ناوم وه رده دن و جگه رم ده ئه نجن؟! با وه ر بکه وشه ناتوانی ده ریانپری، ژماره ش ناتوانی بیانژمه یی. نه چا و به رگه ی بینینی ده گری و نه هه ستیش ده توانی ده ربیری! ناییتۆی چی بگێرمه وه... ئه مجاره یان به گویره ی جاره کانی تر هه یچ نه بوو، ته نیا هینده بوو لێیاندام، دارکاریه کی وایان کردم له گه ل گوی دریتۆی غه زریو نه کرابی! من به لیدانه که دلگیر نه بووم، ئه وه ی منی په ست و ده هری کرد، شته که له خت و خۆرایی بوو. تاوانیکم نه بوو، هه ر له بهر ئه وه بوو داخوازیه کانی کابرام به جینه هینا! ئه و شته ی من له سه ری گپرام گوایه قاچاخ و قه ده غه یه. هه ر ئه وه که سه ی بۆی هینام خۆی که له یچه ی خسته دهستم. چونکی ئاماده نه بووم به و نرخه لێی بکرم که ئه وه گه ره کی بوو. به ده ست خۆم نه بوو، نرخیککی وای داواده کرد من نه که قازانج بگه ره زیانیشم ده کرد! ده یزانی بازار چۆنه و چه ند ده کا،...))

ویستی زیتَر دریتۆی پی بدا، که چی رابۆ هه لیدایی:

کامه ران مه نتک

- ((چی بوو کورم... ئه و شته چی بوو، خۆ من ماوه یه ک بوو له و به ره وه زیتَره وانیم ده کردی. له نکا ورا سه یرم کرد نه ما بووی! ناگام له هه یچ نه بوو...))
 ((پاکه ت بوو... که پاکه ته که م لێ نه کپی هه نجه تی ئه وه ی پینگرتم گوایه جگه ره م گران فرۆشته! له سه ر ئه وه هه فته یه ک دارکاری کرام. خۆیان نایه ته به رچا و که بازرگانی به خۆینی ئه وه خه لکه هه ژاره ده که ن.))

که ژۆی له وه ده مه دا چوه ژووره وه و به چاویکی خه و الوه وه کزه نیگایه کی ئاراسته کردن. ماندوو بوونیککی زۆر له روخساری به دی ده کرا. باوه تیشکی هاتی و به ده م بزه یه که وه هه ولیدا ماندوو بوونه که ی بشاریته وه، رووی له ته خۆ کردو به ده نگیکی نزم گوتی:

((ها له کوی بووی قاره مانه بچکۆله که مان، له کوی بووی، ده شت و دنیا مان له دوات کرد؟!))

((چیم به سه ر هات؟! ها. ها. ها. ئه مجاره یان چاوتان پیم که وته وه کار واپروا نامبیننه وه، ئاگات له چیه؟!))

رابۆ به نیمچه هه لچونیکه وه هه موو باسه که ی بۆ گێرپایه وه. به شینه بی په یقی ده جو ییه وه. تا گێرانه وه ی به چیۆ تر بی. بواری له یادکردنی هه یچ شتیکیش نه هیلتیه وه.

که ژۆی که خۆی به سه ر سامی گوئی رادیرابوو، کاتی ئه مانه شی بیست هینده ی دیکه سه رسام بوو! وه لێ له بهر ئه وه ی زۆر ماندوو بوو وازی نه بوو به هه یچ له گوینیک باخینوی. تاوی بیده نگ مانه وه. پاشان ته خۆ هه لسا وچوه ده ره وه رابۆ به زۆر زانیه که وه رووی له که ژۆی کرد:

((بۆ وا گیرۆ بووی. دنیا خه ریکه تاریک دادی. تووشی دوو دلیت کردم!))

((چی بکه م... خۆتده زانی ریگا که دووره!))

((به یانی منیش دیم بۆ شار. چه ند رۆژیک له بهر ته خۆ دهستم هه یچی نه ده گرت. ئه وا خوا به زه یی پیمان هاته وه گه رپایه وه.))

((كوا بىيوار؟))

((لەژورەۋەيە...))

تورپە تەنگەتاو...دردۇنگ وخەمبار بوو. لە هيچ شويىنىك ئۇقرەي نەدەگرت. لەنكارا سەيرى دايكى وكەژىي كرد. ويستى شتيك بدركيىنى. بەلام نەيدركاند ! وەك ئەۋەي دەستىك بەر بيىنى گرتىي. دانىشت وپشتى دايە ديوارەكە.تەۋىلى خستە سەر چۆكىۋەنەناسەيەكى قوللى ھەلكيشا.

* * *

[كاروانەكە ھەر دەرۋىشت.ماندوو بوونى نەدەزانى. رەھى شلى وكۆلدانى نەدەزانى.ھەر دەرۋىشت و دەرۋىشت. سالەھابوو بەرپتوبوو. سالەھا بوو چاۋى بەرانبەر لوتكە راگرتبوو. بەئاۋاتەۋە...بەخۆزگەۋە...رىگەي دەپرى وچاۋەرۋان بوو]

* * *

كەژى لە ترسانەكەي رابوۋ واقى ورمما.نەيزانى ئەگەرى چيىە!

((بوۋ وادەترسى؟! بىر لە چيدەكەيتەۋە. ھەر لەبەرئەۋەي تەخۆ چەند رۆژتيك گىرا! نى چى تىايە. خۆ ھەر ئەۋ نەگىراۋە. ئەمرو خەلك ھەموۋى دەگىرى وپىي دەكەۋى!چانىە بەريان دا. ئەي بەۋانە چى يەژى كە شوون بزر كراون وجىگەيان ديار نيە!))

((كچم كەژى من لەۋ ناترسم. ئەۋەي من ليى دەترسم تەخۆيە !دەترسم لەدەستمان بەر ھەلدابى. ئەمرو كە سەيرم دەگرد نىگاكانى ئەۋەيان پىدەگوتم ! پەيغەكانىشى ھەروايان دەگوت. دەترسم بىروا، ھەرزەكارەۋ ئەۋ گرتنە داخى كردوہ!))

((تۆ چى دەلىيى. بابروا ! ئەي گوايا رۆيشتن بو ئەۋ باشت نيە ؟ ! بەلاى منەۋە كىن ھۆمەر بو ئەۋ لەبارترە !))

((تەخۆ مندالە. بەرگەي سەرماۋ گەرما ناگرى. ئەۋ بستە مندالە چى پىدەكرى))

تەخۆ كە بەردەوام دەچو دەرەۋە دەگەرپايەۋە ژورەۋە. لەپىرىكا بەرانبەر دايكى ۋەستا:

((گوى بگرە دايە گيان... دەمەۋى شتيكت پىي بلىم. ھەز دەكەم.. شتيكت پىي رابگەيەنم))

كەرەم كە كورەكەم...بزانم چى يەژى !))

رابوۋ بە خىرايى ئەمەي دەرپرى. لە كاتىكدا ھەناۋى لەگەل لەرىنەۋەي دەنگى كورەكەي خەرىك بوو بەردەبۋەۋە. لە مەبەستى تەخۆ گەيشت.ۋەك گيانلەبەرىكى پىدەسەلات خۆى ئامادەي چەقۇ كرد. دەيزانى كورەكەي چى دەيىژى!

((دايە گيان باۋەرپىكە..باۋەرپىكە نەشىم چىتەبەرگە بگرم. بۆيە بىرەم داۋە پرۆم !گەلى و دۆل و زەندۇلان دەپرەم. دەچمە كىن ھۆمەرى برام !))

رابوۋ خىزى قوت دايەۋە ! ھەر چەندى كۆشاي ھىچ ۋەرامىكى بو نەدرايەۋە... ((دايەكەم.. دايكى من. باۋەر بفرمە بە دەست خۆم نيە. جام پر بوۋە لەسەرى دەرژى ! ئەگەر لىرە بىنم ئەۋا ۋەكو ئەۋانەي دىكە رۆژتيك دادى شوون بزم دەكەن ! ھەموو شتيكتان وام لىدەكا ئەۋ رىگايە بگرم. بە تەۋاۋى بە پىچەۋانەي بىرى منن. كە دەگرين من پىدەكەنم !چونكى دەزانم گريانەكەيان ساختەۋ درۆيە.

كە پىدەكەنن تورپە دەم !چونكى دەزانم گەرەكيانە لە خستەم بەرن. ئەۋەي ئەۋان بە سەۋزى تىدەگەن لەبەر چاۋى من رەش رەشە ؟!))

رابوۋ بىئەۋەي سەرى بەرز بكاتەۋە. ۋى دەچوو فرمىسك لە چاۋانى قەتيس مابى، بە دەنگىكى نزم گوتى:

((چى بلىم كورەكەم... چى بلىم. چىت لە كىن باشە ۋابكە. چۆن وچى بە دروست دەزانى ۋا بكە !))

كەژى ماوهيەك لە رابۆ راما. پاشان بە هيواشى روى بۆ لاکەى تر وەرگيڤرا. حەزى نە کرد خۆى بخاتە باوەشى گفتوگۆکەيان. بېدەنگىوتىيەكە نەبوونى بە راست زانى لە خۆ تىهەلقورتاندىن. دلنيا بو ئەگەر هەر وشەيەك بدرکيڤنى. هەر چەندە نيازی چاکەشى هەبى. گرانی لەسەر دەهەستى وشيۆهەيەكى تر وەردهگرى. لەگەل ئەوئەش لە ناخەوئەهەستى بە شتێك کرد. نامۆيەك ونيگەرانيەك دەستى لە هەناوى گيڤرا. ئەو کاتەى هەتاوئەياد کە هۆمەرى ميڤردى دەرۆيشت وراپۆ چى دەگوت چۆن بە گەرمى داواىرۆيشتەنى ليدەکرد! گوروى تينى دەخستەبەر... تەکانى دەدا. هەنوگەش هەر هيندە بوو بەرۆكى تەخۆى نەدەگرت وخۆى پيۆه شۆرنەدەدەدەوئە! بۆى نەدەچوئە سەر چۆکان ولەبەرى نەدەناورايەوئە. هەر چەندە رابۆ هيچ شتێكى لەو بابەتە نەگوت. وهلى شىوازی وەرەم دانەوئەكەى خۆى لە خۆيدا دەبوئە سۆنگەى دروست بوونىئەو بۆچوانە!

تەخۆ سەرى وەريسەكەى رادەكيشا و نەيدەپچراند:

((کارەكە بە دەست خۆم نيە. نەشيم بەرگەى ئەو هەموو نازارە بگرم. بە ئەنقەست وا دەكەن. خۆيان وا دەكەن راپەرم! ئەگەر وا نەبى بۆ وا دەكەن؟ ئەو هەموو تاوان و زۆردارىيە لەچ زەمانىكدا كراوئە... ها... پيڤم بلى لە چ زەمانىكدا كراوئە؟! نا... نەخير... بە دەست خۆم نيە! هەر دەبى بۆم. ئەگينا لە داخا دەبە دوولەت، دوولەتى ريك))

((ئى چى يەژم... گوايا دەتوانم لەمە باشترت پى بلىم؟! شتەكە لە دەست خۆتەو بە ئارەزووى خۆت بکە. چۆنى بە راست دەزانى وا بکە! گوايا لەمە باشتر چى بلىم! رابۆ کە ئەمەى تەواو کرد، بە دەم هەنسك دانەوئە هەلسايەوئە وچوئە دەرەوئە.

روخسارى تەخۆ گورانييەكى بەسەردا هات. وەك ئەوئەى لە دايكى نيگەران بووبى انيگاكانى بۆ لای كەژى وەرچەرخاند. كە ديقەتى دابوى ولەدور زارى رادەما.

((چى بکەم باشە! نازانم بۆ بەم لەگويەنە وەرەم دەداتەوئە. دەبى شتێك لە نارادا هەبى. بيۆه تۆ دەلئى چى، تۆ رات چيە؟))

((من... من رام چيە!!))

((تۆ رات چيە. راي خۆت بلى؟!))

((نزانم... نزانم چيت بيژمى تەخۆ، وەكو دايكت گوتى چۆنى بە راست دەزانى وابکە.))

كەژى لە كاتىكدا ئەمەى دەگوت بېرى لە سى چوار سال بەرلەوئەكە دەدەوئە. ئەو دەمەى هۆمەر دوا سەرنجى دەدايە. هەولئى دەدا بە دەنگيەكى نيۆ ميڤرەوئە مالتاوايى لى بکا، كەچى بۆى نەدەلوا. سۆزو ئەوين وەك دەستىيەكى بەتئين بەريڤيان گرتبوو. دەيوست ئەو هەموو كەف و كۆلە بشاريتەوئە. لەكن خۆشى وابوو توانيويەتى بيشاريتەوئە. بە شپرزەيىوئە چاوى بە هەموو دادەگيڤرا. وهلى دزە نيگايەكى هەر لەسەر ئەو بوو. حەپەسابوو ونەيدەزانى چى بکا. چۆن وپەچ شىوازيك لەگەل ژنە خۆشەويستەكەى باخيوى. چى پيڤلى؟! لە مالتاوايى كرنىكى ناوادا. كە بۆ ئەو واتاي بيڤەشى ولا چەپى بوو لە هەموو خۆشەيەكى ژيان. دابراڤ بوو لە هەميڤى ئەو كەسەى كە چەند سالان تامەزرۆى پيڤگەيشتەنى بوو. كە دلنيا بوو هيچى لەمانە بۆ ناکرى. بە خيڤايى هەنگاوى ناولە دەرگاكة چوئە دەرەوئە. هەتاوئەكونى گەيشە سەرى كۆلانەكە هيچ ئاورپىكى نەدايەوئە. لەوى هەلوئەستەيەكى كروئ اورپىكى بە لەزى دايەوئە. كە ئەوانى بيڤى لەسەر كۆسپەكە وئەستا بوون وسەريڤان دەکرد. بە شەرمەوئە دەستى بە رۆيشت کردەوئە لەبەر چا و بزر بوو. كەژى لەبەر ئەو وردە ئەنديشانە ئاگاي لە تەخۆ بپاڤو كە بەردەوام داخوات و دەيگوت:

((بۆ نازانى... بلى رات چيە؟! گەرەكمە بۆم. پيويستم بەراى تۆش هەيە. دەبى بزانى ئەمپۆ بۆ من لە جيڤگەى هۆمەرى... ئاي... چۆن نازانى! بە كورتى وكرمانجى دەبيژم ناتوانم ليڤه بيژم!))

له گهڵ هاتنی ناوی هۆمەر که ژێ راجفلی بیتهوهی بزانی چی دهلی، گوتی:

((ئوهوه تۆچی یهژی. له بهر هه ندیی چی! وادهزانی من ته نیا هیسندهم دیوه؟! تهاوو... و... وادهزانی ته نیا هیسندهم دیوه. ئه وه به گالته وا ده بیژی یا خۆتی لی گیل ده که ی؟! تۆ هیشتا مندالی. باشه گریان رویشتی، چیت پیده کری؟! ها... خۆت بلێ چیت پیده کری. که ئه وه ده لیم وا تینه که ی رام لی نیه! نا... به پیچه وانه وه. هه زیش ده که م برۆی. چونکی گه رانه وه ی خۆمان له رویشتن و به رهنگار بوونه وه ی ئیوه ده بینم... نا... له به رهنگار بوونه وه ی ئیوه ده بینم. به لام تۆ هیشتا مندالی. به رگه ی گه رمی و ساردی ناگری. تینگه یشتی. به رگه ی گه رمی و ساردی ناگری))

((تو چیو... مندالی... ی... ی!))

که ژێ دیقه تی دایه ته خۆ، له ناخه وه هه سته به خۆشیه که کرد. خۆشیه کی پر شانازی! له هه مان کاتدا کز گری له هه وکی ماو به زه یی به خۆیان هاته وه. له دلێ خۆی گوتی:

((بۆ ده بی ژیا نی ئیمه ئاوبی؟ مندالی خه لکی له و ته مه نه هیشتا فیری ناخاوتن نابن له ی ئیمه ش ده که ونه نیوه راست نازار وتالی ژیان. بیر له شتی له خۆیان گه وره تر ده که نه وه. خیرا بیر له وه ده که نه وه چۆن راپه رن و به رگی یاخی بوون له بهر بکه ن. ژیا نیکی سهیره. هینده ی بیر بر ده کا به شی ئیمه هه ره ولدان وماندوو بوون ونه وه ستانه. که چی هه تا وه کونی ئیستاش به ری ره نه که مان دیار نیه. گو له گه نمیک چه دروینه نه که راه!))

* * *

[کاروانه که به رده وهام بوو له رویشتن. هیندیک ماندو ده بون و داده نیشتن! به شیکێ تر خۆیان ره پیش ده کردو له گه ل کاروانی ده که وتن! ناوه ناوه ش... تاو ناتا ویش بنه داریکیان به خوین ئاو ده دا... گا و نا گا ویش تا قمیک سنگیان به خاک وه ده نووساند و داریکیان له سه ر سینگ ده نیژرا. له لایه که ریش سپی

ده بون. له لایه کی تر تازه خه تی سمیلان داده نرا. هیندیک پشت ده چه مانه وه و قرچه یان تیده که وت. هیندیکێ تر تازه پشتیان قیت ده کرده وه.]

* * *

ته خۆ وه که ئه وه ی کیچی که وتیته که ولی. داخاوت و پیده نگ نه ده بوو:

((بۆ پیده نگ بووی. به مندالم تیده که ی؟! قه ینا... نیشانتان ده ده م! وا ده که م به چاوی خۆتان ببینن که مندالم یا نا. هه موو شتیکتان بۆ به ده رده خه م))
ئه مجاره یان که ئه م رسته یه ی ده بری. چاوه پروانی هیچی تری نه کردو راست چووه ده ره وه، له هه یوانه که به ده سته چه پ چاوه کانی تارما ییه کیان پی نیشان دا. که رووی خۆی وه رچه رخانده. دایکی به خه مباری دانیشتوو ئه ژنۆی خسته بوه باوه شی. که کوره که ی بی نی به چاویکی ته ره وه نیگایه کی ئاراسته کرد، هینده ی نه مابو خۆی هه لدا ته باوه شی، سه ره به سنگی بکا و له قولپه ی گریانی بدا. وه لی بریه دا وه کو می ران ره فتار بکا. بۆیه به سه ر خۆی نه هی ناو به رده وهام بوو له رویشتن، تو ره تر هه نگاوی نا!

رابۆ له گه ل دهنگی داخسته نی ده رگا که به توندی چاوه کانی نوقاند. وه که ئه وه ی به ردیکیان به دلێ شۆر کرد بیته وه هه سته کرد دلێ به رده بیته وه!. هه نسکی داو فنه یه کی لیوه هات. ده سته به خۆدا شۆر کرده وه. پشتی ده سته که وته سه ر زه ویه رووته که وه هه سته به سه رمایه که کرد. له وه ده مه دا بیوار به چاوی به خه وه وه سه ری له ده رگای ژووره که برده ده ره وه به ره وه لای چوو. ماوه یه که به پرووی گرژیه وه. پاشان ده سته به یاری کرد. رابۆ سه رسام بوو. ئه وه وایده زانی که مندال له خه وه هه لسی ده گری. که چی بیوار به پیچه وانه وه یاریشی ده کرد!. سه ری بادا و گر نیژنه که روخساری ئه ویشی گرت وه!

* * *

[دهنگی لاوکه که به رده وهام ده هات. نه ده وه ستاو ونه ده وه ستا. نه یده زانی ماندوو بوون چیه. له نیوده رو دیواری ئاکنجیه که دهنگی ده دایه وه. له ناو شاره کان دهنگی

دەدایەوه. لەناو وولات دەنگی دەدایەوه. بەلام هیشتا مابوو لەسەر گۆی زەوی دەنگ بداتەوه!

هەموو گۆییان بۆ دەدایا. گەنجەکان بەتامەزرۆییەوه ، بەو پەڕی خۆشحالیەوه. لە پەنای دیوارەکان ، لەسەری کۆلانەکان. لە بازارو لەبەردەم کۆگاگان. دەوستان وگۆییان بۆ شل دەکرد. ئاوازه که که تێکەڵ بە خۆییان دەبوو. تێکەڵ بە گیانیان دەبوو. شادمان دەبوون. حەزیان دەکرد بگڕین! لە ناخەوه بگڕینلە ناخەوه بگڕین. تەزوویان بە لەش دادەهات و لەبن گۆیی یەک. شتی ناشکرا... شتی نەینتی وقەدەغەیان دەچرپاند. لاوکە هەمیشە بەسەرھاتی ژیانی خۆیانی بۆ دەگێرانەوه. ئەو سەرگوزەشتەیی تەواو دەکرد کە بێنیەک بوو دەستی پێکردبوو. بە شیوەیەکی سەرسام کەرو تا سینەر دەیگوت:

-((دواي ئەوی... پاش ئەوی. لە خاکەکە. لە پارچە زەویەکی بەهەشت. ئەوی خوا بە دەستی خۆی، بە دەستی پێرۆزی خۆی کردیە دیاری بۆیان. نیشته جۆ بوون. بە خۆشیەوه ژیان، بە بەختیارەوه ژیان. چەندە و شە برده کا مەروی پاک بوون. پاک و دەروون پاک بوون. رقیان لە کەس نەدەبوو. نازاری کەسیان نەدەدا. بەزەییان بە هەموو لێقەماویک دەهاتەوه. یارمەتی هەموو برسێەکیان دەدا. چاویان نەدەبەریە مائلی کەس. پەنجەیان بۆ مائلی کەس درێژنەدەکرد. ئەگەر هەر پەنجەیه کیش، هەردەستی کیش بۆ ئەوان درێژ کرابوایە، نازایانە.. مێرخاس و چاپوکانە، لەبەنەوه... لەبن بەنەوه قوتیان دەکرد! هەتاوەکونی خۆیە خۆشەویستەکیان لێیان زیوو نینگەران نەبێ. چونکی ئەو ئاگاداری وزیرەوانی ئەو خاکەیی دەستۆی وان نابوو. تۆبالی هەموو شتیکی خستبوو گەردەنی ئەوان.

ئەوان خاکەکیان چاک پاراست ، چونکی خۆشیان ویست. خۆشەویستیهکی مەزن. خۆشەویستیهکی خۆیای. خۆشەویستیهکی وا کە هەر لە خۆیان دەوشایەوه. چونکی گەلیکی چاوە نەترس بوون. رەوشت بەرز بوون. بە

ماوەیەکی کەم، زۆر کەم. بە شیوەیەکی وا پێشکەوتن چاوی حەسودانیان پێهەلنەدەهات. لە هەموو شتی کەدارتێزی پێشەوهیان گرت. بوونە پێشپەرەو و سەرھەتار. کە ئەمە بوو هۆی دلگێرو پەست بوونی دراوسێکانیان. بوو هۆی ئەوێ ئێرەییان پێ ببەن. چاوە لە مال و سامانیان بگرن. بۆیە نەخشەو تەلەکیان بۆ خستە گەر. داویان بۆ نەنەوه. کۆرۆ کۆمەلێان دژ بەستان. دوژمن و ناخەز بوونە برای پشستی و بەرانەریان یەکیان گرت! ئەمە لە کاتی داوێشێرو تیریان لەیەک دەسووی. هەمووی لەسەر ئەوێ رێکەوتن کە دەبێ ئەوانە لە نیو بێرین. خاکیان داگیر بکری وولاتیان بەش بکری! بەلام هەیهوو... هەیهوو. هێزی ئەوان چۆن دەروەستی ئەو هێزە دەهات کە لەسەر جۆ و بالینگانی خۆی دەجەنگا. کە لە پێناو مال و زارۆی خۆی دەجەنگا! چۆن دەروەستی ئەوانە دەهات کە خۆی راستی وەرەوشت بەزریان لە پشت بوو. بۆیە لە گەل یەکەم هێرش شکان. وا شکان شەرمەزارو روورەشی مێژوو بوون ئاداریان لەسەر پاداریان نەما! ئەو هێرشانە چەند ساڵ درێژە کیشا. بەلام بێسوود بوو. رۆژ لە دواي رۆژ زیتێر شکستیان دەهینا. هەتاوەکونی رۆژێک ئەهریمەن خۆی لە کەولێ مەرویهک ناو چووە نیویان! گوتی: من رێگەیه کتان بۆ دادەنیم. رێگەیهکی وا کە ئەوانە تا هەتایە نەشین بەرانەرتان بوەستن. نەتوانن دەستان لە بەر دەستی هەلینن و بەرەنگارتان ببەنەوه. کە ئەمە گوت. بە پێکەنینەوه. بە پێکەنینکی دزیووه. بە توندی ناو لەپی لەزەویدا و دارێکی رەش هاتە دەرەوه! دارێکی رەشی دزیو! کە خەلکەکە ئەمەیان بینی سەیریان پێهات. گالتهیان پێهات. نەیانزانی مەبەستی لەمە چیه! ئەهریمەن بەم گالته پێکردنە غەیدی. چاوی سۆرو پێر خۆین بوو. بەلانەکونی لەبەر ئەوێ بەندەو ئەلقە لە گۆیی خۆی بوون. لەبەر ئەوێ لەو هەچەو تیرەیی خۆی بوون. زویر بوونەکی خستە دلێ و بەهەندی هەلنەگرت! پێی گوتن کە دەبێ بەپانەدزی و وەسو پەڕی نەینیهوه. لەسەر خۆو کەس نەدیتە. ئەو دارە لە ناخی وان بچین ئەگەر واتان کرد ئیدی خۆشتان نازانن چیتان بەسەر دیت. هەر چەندە

داره که رهش و دزیوه. وهلی سهرنج راکیشه رهو له خشتهیان دهبا. ههر وهك چۆنی زۆری وهكو ئەوانه‌ی له خشته برده ! ئیوه برۆن ئەو داره بچین ئیدی ههقتان به‌سه‌ر هه‌چه‌وه نه‌بی.]

* * *

ته‌حو وهك سه‌رخۆشێك له نیو بازاره‌که ده‌خولایه‌وه. سه‌ری وا گهرم ببوو به‌ر چاوی خۆی نه‌ده‌بینی. هه‌ستی ده‌کرد که ده‌شی بیته پالئه‌وانێکی گه‌وره. پالئه‌وانێکی به‌ ناوو ده‌نگ. وه‌كو هۆمه‌ر هه‌موو که‌س بیناسی ! گه‌لی جار خۆی به‌ پالئه‌وان ده‌هاته به‌ر چاو. وای بۆ ده‌چوو مست له‌هه‌ر یه‌کیك بدا، له‌وانه‌ی به‌رانبه‌ری ره‌ت ده‌بوون له‌وانه‌یه هه‌لنه‌سیته‌وه ! به‌ تووره‌یی سه‌یری خه‌لکه‌که‌ی ده‌کرد. تووره‌یه‌کی وا نیگا‌کانی ئاورینگیان لی‌ به‌رز ده‌بوه‌وه. به‌و بوایه بکه‌وته نیویان و هه‌موویان دارکاری بکا. ته‌نانه‌ت یه‌کیان ده‌رباز نه‌کا !

رۆژێکی گه‌رمی مانگی گه‌لاوێژ بوو. دووهم رۆژ بوو که کاری نه‌ده‌کرد. خۆشی سه‌ری له‌ خۆی سوڕما‌بوو. بریه‌ی‌دابوو بره‌وا. له‌هه‌مان کاتیشدا ده‌ترسا. له‌ شتیك ده‌ترسا که نه‌یده‌زانی چیه ! سو‌نگه‌که‌ی نه‌ده‌زانی. به‌لام هه‌ینده هه‌بوو ده‌یزانی که هه‌ر باسی یاخی بوون و رۆیشتن ده‌کرا ئەو ترسه‌ی له‌ دل ده‌گورا!

به‌ شه‌پڕی ده‌رۆیشتن. به‌ نارێکی هه‌نگاوی ده‌نا. له‌به‌رده‌م کۆگا‌کان ده‌هه‌ستا. سه‌یری شته‌ جوانه‌کانی ده‌کرد. پیتا‌وی با‌ته‌ی بریقه‌دار. پانتۆلی جوان ، کراسی نایاب و باش. سه‌زی ده‌کرد هه‌موو ئەو شتانه‌ی هه‌بی. پڕ به‌دل هه‌زی ده‌کرد شه‌ویش وه‌ك ئەو خه‌لکه‌ جلی وا له‌به‌ر بکا. به‌لام ئەو تازه‌ ده‌رۆیشتن و پێوستی به‌و شتانه‌ نه‌بوو! سه‌رباری شه‌وه‌ش پێی شووره‌یی بوو... ئەو کاره‌ ده‌بوه‌ شکاندنێ رچه‌ی باب و با‌پیرانی، نه‌ك ئەو به‌ته‌نیا بگه‌ره زۆر به‌یان وای تی‌ده‌گه‌یشتن. له‌ پڕ رقی له‌م جله‌ بوه‌وه. رقی له‌ هه‌موو شتیکی شار بوه‌وه! که ئەو بیره‌ی بۆ هات هه‌زی کرد گاشه‌یه‌ك به‌ جامخانه‌کان داب‌داو وردو خاشی بکا!

ده‌رۆیشتن وه‌هه‌نگاوی ده‌نا. به‌دوای شتی‌کدا ده‌گه‌را نه‌یده‌زانی چیه‌هه‌ستی به‌ که‌لیتیك ده‌کرد له‌ ژبانی په‌یدا‌بوو. شتیکی له‌یاد چوو بوو. بۆیه هه‌ر ده‌خولایه‌وه وشتی دینایه‌وه یاد! بی‌سو‌رد بوو... نه‌یده‌زانی ئەو شته‌ چیه‌ که به‌دوایدا ده‌گه‌را !

قاچه‌کانی ورده‌ ورده ، به‌ هه‌یمنی وه‌سه‌ره‌خۆ بۆ لای مه‌زانه‌که‌یان راپیچ ده‌کرد. ئەو شوینه‌ی که ئەم و هاوه‌له‌کانی کاریان تیا ده‌کرد. یاخود به‌ شیوه‌یه‌کی تر شتیان تیا ده‌فرۆشت. هه‌ینده‌ی زانی ئاسی به‌رانبه‌ری وه‌ستاوه‌ له‌گه‌لی داخۆی. هه‌مدیس هه‌په‌سا. نه‌یزانی چ وه‌رامی ئەو پرسیارانه‌ ب‌داته‌وه‌ که به‌له‌زی ویه‌ك له‌دوای یه‌ك له‌ زاری ئاسی ده‌رده‌چوون. بۆیه مات و پێده‌نگ بوو. به‌شینه‌یی له‌ چاوه‌ سه‌وزو گه‌وره‌که‌ی ئاسی ورد بوه‌وه. که خه‌نده‌یه‌کی پڕ له‌ ئازاری تیا زابوو. ویستی ئازایه‌تی و پیاوه‌تی خۆی نیشان بدا. ده‌نگی به‌رز کرده‌وه:

((بریه‌م داوه‌ که برۆم !!!))

ئه‌مه‌ی به‌ نیمچه‌ له‌ خۆبایی بوونی‌که‌وه‌ گوت

((برۆی... بۆ کوی؟!))

((ده‌چمه‌ کن هۆمه‌ر... ئە‌ی بۆ پیت وایه‌ ناتوانم... ناگه‌مه‌ لای؟!))

((با...!!))

ئاسی به‌زمان وشك بوونی‌که‌وه‌و به‌ زۆری ئەم وشه‌یه‌ی له‌ زاری به‌ده‌رنا، پاشان ته‌کانی دا خۆی ودریژه‌ی پێدا:

((به‌لام بۆ... بۆ ده‌رۆی?!))

((ئێ هیی... بۆ ده‌رۆی! جا تووخوا ئە‌مه‌ پرسیاره‌ ده‌یکه‌ی!?!))

ته‌حو دوای شه‌وه‌ی ئە‌مه‌ی گوت. به‌بێباکی قاچه‌کانی بزواندو لی‌سی دوورکه‌وته‌وه. ئاسی به‌ هیواشی له‌ دوای رۆیشتن و به‌سه‌رسامی گوتی:

((به‌ته‌نیا ده‌رۆی?!))

بیوار

((ئەي چۆن.. گوايا منداڵم ، بەتەنیا ناتوانم بپۆم. دەترسم بە منداڵمان تیبگەي. وانیه.. ها.ها.های!))

تەحۆ کە خەریک بوو وەك جاری پینشوو بەیببایکی بپوا. دەنگی کزی ئاسی کە تیکەل بە رۆندک ببوو، سەر لە نوێ رایگرتهوه:

((پیت نەگوتم... کەي دەپۆي؟!))

((ها... ئەمپۆ... ئەمپۆ دەپۆم...!))

تەحۆ لەگەل ئەو وەرەمە خۆشی دلی کەوتە لەرزە! ترسە کە سەر لە نوێ گیانی گرتەوه. لەم وەرەم دانەوه خیرایە پەژیوان بووه! کەچی بەسەر خۆي نەهینا. وەك جاری پینشوو بە گورجی هەنگاوی ناو لیبی دوورکەوتەوه. تاسەبەك هیدی... هیدی پەنجەي بە هەناویدا داھینا. دل تەنگ و زگار بوو. بە وریایبەوه ئاوری لەم لاوئەولای خۆي دایەوه. کەوتە نیو باوئەشی بپرکردنەوهیەکی قول. هەر چەندەي لە خەلکە کە رادەما. پەشپۆیەکی لە روو بەدی دەکردن! هەلس و کەوت و بزوتنەویان ئاسایی نەبوو. زۆریەي هەرە زۆری رەنگ زەردو لیب بەبار دەهاتنە بەر چاو. بە سلیەوه لەدەورووبەر رادەمان. تیکەل بە خەلکی دیکە نەدەبوون! وەك ئەوئەي شتیک لە ئارادا هەبێ و خۆیانی لی بشارنەوه. هەموو بی فرینگ بوون و دەتگوت تازە لەنیو گۆر هەلساونهتەوه. بزە لەسە ئادگاریان کۆچی کردبوو خەمیکی ئەستور جینگەي گرتبەوه! لەلایەکی دیکە خۆشەزوکێ تازە مۆدیل و رەنگاوپرەنگ لەسەر شەقامە کە دەپۆیشتن. جامەکانیان کرابووه. دەنگی پیکەنین، یاخودگۆزانی بە ئەسپایی دەهاتە دەرەوه. وەك ئەوئەي دنیا شامی شەریف بپۆ نەشەر لەئارادا بی نە هیچ!

تەحۆ لە مانە رادەماو هیچی لی تینە دەگەیشتن. بەلانی کونێ هەستی بە جیاوازیە کە دەکرد! دەیزانی تەرازووە کە لەنگەو خەراو بە لایە کدا کەوتەوه. تايکی کەوتۆتە قورولیتەي شەرپو بەشی هەر کۆست کەوتن و لیقەومان ومالۆیرانیە. تايە کەي تریش شەرپو بۆی پۆتە خیرو خۆشی و بەسەریدا باریوه!

کامەران مەنتک

پیکابی پر لە چە کدار بە هیوئاشی لەسەر شەقامە کان دەسورایەوه! وەك ئەوئەي لە بەرەي جەنگدا بن. هەموو دەستیان لەسەر پەلاپیتیکەي تەفەنگەکانیان، تەیارو ئامادەبوون. توورپیی و رق لە نیوچەوانیان بریسکەي دەدا. بە چاوی باوه کوشتەو و دوژمنداری سەیری خەلکە کەیان دەکرد. کەوه ک مەپیکسی گپیژو بیئەسەلات ، بە کزیەوه لەسەر شۆستە کە دەهاتن و دەچوون. نەدەشیان چاو لەبەر چاوی ئەوان هەلینن. هەر کاتێ نیگایەکیان ناراستە کرابوایە. خیرا مژیلانەکانیان ویکدەهینایەوه! جاری وا هەبوو لە نکاوپا... کت وپر دادەبەزین و یەکیکیان قۆلبەست دەکرد. دواي ئەوئەي لەبەر چاوی خەلکە کە دارکاریان دەکردو لە خۆنیان دەگەوزان. هەلانیان دەدایە نیو پیکابی کە و دەیانبرد! نە کەس دەیزانی بۆ کوی دەبەن و نە کە سیش زاتی ئەوئەي دەکرد ئەو پرسیارە بکا!

ویستی بۆ لای ئاسی بگەپیتەوه. بۆ ئەم مەبەستەش چەند هەنگاویکی نا. کەچی خیرا پەژیوان بووه. حەزی نەکرد ئاسی بە دەمچەفت و ترسنۆکی تیبگا. بۆیە رووی قاچەکانی رووهو ئەو شەقامە کردەوه کە هیچ کاریکی پیی نەبوو! بازارپە کە لە مردووی دەکرد. شارە کەش لە شاری مردوان! بەرپیکەوت دوو گەنج بەپیش ئەو کەوتن. یەکیان موزەردەي بە خۆوه بوو. ئەوئەي تریان جلیکی کۆنی لەبەردابوو تۆزیک بنیستر بوو. بەپەشۆکاویەوه داخاوتن. بە ئاسانی گویی لە ئاخاوتنە کەیان دەبوو. هەر چەندە زۆر لەسەر خۆ دەدوان!

((تووخوا کەي ئەمە ژیانە. مردن سەر کەرەت میترانە وسەر فرازی تر نیە؟! ژینی ک بەو جۆرە بی نەبوونی باشترە. ناتوانین دوو هەنگاوان بی ترس هەلینن. وەکو میترەزمە قاچەکانیان بەسەر سنگمان شۆر کردۆتەوه))

((بە راستی هیئەندەي نەماوه لە کەولسی خۆم بچمە دەر! لە ناخەوه هەست بە بیزاری دەکەم. هەست بە دەستی ک دەکەم قورگمی گرتووه هەولنی خنکاندم دەدا! نازام ئەوانە چین، بە زۆرو زۆردارە کێ خۆیان بە سەرمان سەپاندووه. دەست بەداری هەموو رەوشتیکی مرقانە بوونەو باکیان بەهیچ نەماوه!))

بیوار

- ((تاوانی ئیمه شی تیا به ! بیدهنگ بوون واتای رازی بوونه . واتای شهوهیه ئیمه شهوانه مان گهره کهو به نوینهرو پیشهروی خۆمانیان دهزانین . شهو بیدهنگیه مان خه لکی وا تیده گهیه نی که ئیمه هیچ کهم و کوپیه کمان نیه شهوانه کت و مت رهنگدانهوهی بیرو بوچوونه کانی ئیمه . ئیمه هه لماناژاردوونهو لهو شوئیه مان داناون))

((سهیر لهوه دایه شهو هه موو تاوانه ده کری و کهسیکیش باسی ناکا ! لهو جیهانه گه وره گرانه کهس باسی ناکا . شه گهر چون ناوه ناوه خیره و مه ندیک تیاواتیو نووکه قه له میکی بو بجاته کار . شهویش هه ر که بهر شه وهندی نه ما ، قره پ ده بی و نه شهو کهسه ی جارن !))

((مه سه له که هه موو لیره به . ئیمه چاومان له وه به خه لک بهزه بی پیمان بیته وهو سه ردولکه مان بو بلین . جا شهو باسکردنه ساخته بی یا فرمیسیکی راسته قینه ! شه گهر راستیت گهره که پیویسته ئیمه بهو شتانه خه مبارو دلگیر نه بین . چونکی دلنیا به شهو شتانه بو یان نا کری هیچ له مه سه له که بگۆرن . ده لین رای گشتی جیهانی و نازانم چی و چی ! شهو ناوه زلانه . به رای من هه مووی پولیکی سووتای ناهین ! هه مووی ناکا تاقه به ردیک به دهستی خۆت بیگریه دوژمنه کهت . مه به ستم شهو نیه خه لکی هه مووی خه راون ! نا . . . وه لی وه ک پیشینان ده لین به دهستی خۆت نه بی خورشتی له شت دانا کهوی !))

- ((راست ده کهی برام . شه مرۆ وای لیهاتوه هه موو شتیک به چاوی بهر شه وهندی و قازانجه وه سهیر بکری . له راستیشدا هه روا بوه . ئیمه له گوئی گادا خه وتبووین و تازه شهوه مان بو دهرده کهوی . کاکي خۆم . . . شه گهر خۆت بهزه بیته به خۆت نهیه ته وه خه لکی چون فرمیسکت بو دهر ئیژی ؟ ! له سه ره وه هه موو برای پشتین و له ژیره وهش وه کو دوشک چیلکیان خستۆته سه رپشت . ژیان هه ر وا رویشته . شه گهر له بهر ههنگوین نه بی می شههنگوین شهو زینده وه ره نیه له مالان به خبو بکری و په رای بکه ن ! شهو هه موو ری کخراوه جیهانی به دانراوه . . له ری کخراوی

کامه ران مهنتک

مافی مرۆ شهوه بگره تا نه ته وه یه کگرتوه کان و جقاتی ئاسایش ! هه موو هه ر ناوی زلن و بهر شه وهندی ده ول شه گه وره کان ده پارین . ناویکی گه وره نه و هیچی تر . بو شهوه دروست کراون تا به هویانه وه نه ته وه بچووک و ژیر دهسته کان هه ل خه له تین و بهراگرتن و هیور کردنه وه له رهوتی شو ر شگیرانه یان دوور بجه نه وه ! شه گینا هه تا ئیستا بو ناوی ئیمه یان نه هینا وه . زۆر مه سه له ی له هی ئیمه بچوو کتریان گه وره کردوه وهی . . .))

((باشه به رای تو چی بکهین باشه دهرمانه که له کوئی ؟ !))
((دهرمانه که له گیرفانی خۆمانه بهر له هه موو شتیک پیویسته خۆمان پاک بکهینه وه . بیرمان . . . دل مان . نیازمان پاک بکهینه وه . پاشان چاومان له دهستی خۆمان بیته . شهوه خالیکی زۆر گرنگه . پیویسته چاومان له دهستی خۆمان بیته . شه گهر خۆمان شتیک نه کهین کهس بو مانی ناکا . هه تا وه کونی ئیمه گلی و گازانده له خه لکی بکهین و پشت بهم و بهو بهستین ، نه رزگارمان ده بیته و نه مافی رزگار بو نیشمان ده بی ! بو به بی هیزو بیده سه لمان تسی بگه ن ها پیم بلی بو ؟ !))

ته خو ئاویته ی باسه که ببوو ئاگای له خو ی نه ما بو . به شیکی تیگه یشت به شه که ی تریش بو شهو گو یژ ژماردن بوو !

((پیویسته خۆمان بهزه ییمان به خۆمان بیته وه . شه گهر به خۆمان شتیک نه کهین کهس نایکا !))

زۆر شتی وای له بهر چا و روود دا که دهر کی پی نه ده بر دو لیتی تی نه ده گه یشت . بو به به سه رسامی له ده وره بری راده ما . چه ند دیمه نیکی وای

به ر چا و که وت شهوی هینایه وه یاد که بریه ی دا بو بروا ! شهو خه ونانه ی هاته وه یاد ، که به لوتکه و کیو و به نده نانی بینبوو ! گونده که ی خویانی هاته وه یاد ، وینه که ی له می شک چی ده بو وه و نه ده بو وه . ئاخیکی قولی هه لکی شا . دهستیکی به سه ره پاک تاشرا وه که ی دا هینا و خوراندی . ههستی کرد تاکه پیلاوی

بیوار

پیی راسته‌ی شل بوه. که داها ته وه توندی بکاته وه. بینی قهیتانه که ی پسابوو. بایه‌خی پیینه داو بهرده وام بوه وه له رویشتن. وینه‌ی ره‌زو شاخ و چیاکان وه که خۆی له‌بهر چاوی بوو. هۆمهری ده‌بینی به‌سه‌ر لوتکه که هه‌لده‌گه‌را! ماندوو ببوو گیانی به‌سه‌ر ئاو جواناو که وتبوو. وه‌کو پیشان به‌تورده‌یه‌وه هه‌نگاوی دهنه. به‌رقه‌وه قاچی له زه‌وی ده‌چه‌قاند!

هه‌ناسه‌یه‌کی تری هه‌لگیشا! هه‌ستی به‌شانازیه‌ک کردو خوشیه‌کی له‌دل گورا. سه‌یری ئه‌و چه‌کدارانه‌ی کرد که له سه‌ری پیچه‌که وه‌ستابوون. پیکه‌نینی هات! بیری له چاره‌نوسیان کرده‌وه. له‌بهر ئه‌وه‌ی هه‌موو روژی ئه‌و شتانه‌ی ده‌بینی زۆر گرنگی پی نه‌دا. هه‌ر هینده‌ی لییان رت بوو ئیدی وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌بینی‌ن دیبی. جگه‌له‌رقی‌کی پرۆز هه‌چ شوینه‌وارێکیان له‌دل جینه‌هیشت. هه‌مدیس گه‌رایه‌وه نیو گونده‌که‌ی. گه‌رایه‌وه کن هۆمهر. خۆی بینی چه‌کی له‌ده‌ست بوو، فیشه‌کدانی خستبوه سه‌ر مل و خۆی له‌نیو گولله‌ بزرکردبوو. بی ترس... بیباک ته‌ماشای ئه‌و لوتکه‌یه‌ی ده‌کرد که زۆری نه‌مابو بیگه‌نی! هه‌ر پیچیکێ تریان کردبوایه‌ خۆیان له‌ترۆپکه‌که‌ی ده‌دۆزیه‌وه ده‌که‌وتسه باوه‌شی ئاسمانی‌شین وگه‌وره. ئیدی ژیانیکێ به‌هه‌شتیانه‌ ده‌ژیان. له‌و کاته‌دا هه‌ستی ده‌کرد ئه‌وه بوو که هۆمهر لیی نارازی بوو! بۆیه ده‌ستی خسته سه‌ر شانی و به‌ده‌نگیکێ پر له پارانه‌وه پیی گوت:

((کاکه گیان... برای گه‌وره‌م. بۆ زویر بووی، ژ به‌رچی ئه‌نری. گویا پیته ناخۆشه هاتوومه کنت! گویا پیته ناخۆشه منیش وه‌ک تۆ ده‌ستم داوه‌ته چه‌ک و به‌ره‌نگاری دوژمنان ده‌به‌وه. تۆله‌ی خۆینی واره‌که‌مان ده‌که‌مه‌وه. تۆله‌ی ئه‌و هه‌موو تاوانانه ده‌که‌مه‌وه که به‌رانبه‌ر میلله‌ته‌که‌مان کراوه. گویا پیته ناخۆشه. ئه‌ی چی بکه‌م باشه. به‌رای تۆ چی بکه‌م؟! ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئیمه به‌رگری له‌ خۆی نه‌کاکێ به‌رگری لیده‌کا... ها... خۆت بلێ کێ به‌رگری لیده‌کا!))

کامهران مه‌نتک

((ئه‌وه چی یه‌ژی ته‌خۆ... بلێی تۆ ته‌خۆی برای بچووکێ من بی؟! یه‌ژه ئه‌م گلیانه له‌ کوی فیبرووی. تۆ بلێی ته‌خۆ ئاوا باخۆی. نه‌خیر... هه‌رگیز باوه‌ر ناکه‌م. ئه‌مه‌م ناچیتته مه‌ژیی. نا... نه‌خیر... به‌لانه‌کۆنی که‌ره‌م که... باخۆه. وا ده‌بینم خۆتی. ره‌پ و راست ته‌خۆی. یه‌ژه کێ فیبری ئه‌و گلیانه‌ی کردووی. هه‌رگیز باوه‌ر به‌ چاوانی خۆم ناکه‌م!))

((دوژمن فیبری کردووم. کاکسی خۆم. دوژمن فیبری کردووم! بۆ باوه‌ر ناکه‌ی. گویا مندالم؟! له‌مه‌ گه‌وره‌ تر بم، گویا مندالم! من ئه‌وه‌م پی ناخۆشه. به‌مه‌دل ته‌نگ ده‌م. به‌مه‌ قه‌لس ده‌م. ئیوه هه‌ر به‌ چاوی مندالم ده‌روانه‌ من! به‌ چاوی بسته زارۆیه‌کم ته‌ماشاده‌که‌ن. من به‌مه‌ دل ته‌نگ ده‌م. باوه‌ر بکه‌ کاکێ خۆم، برای خۆم. من ده‌هیکه‌ که‌ولێ مندالم فریاده‌!))

((چی بلیم...! ده‌زانی ته‌خۆ گه‌لی زۆرزان بووی! فیبری ناخوتن بووی. ناخوتنی ژیرانه. ناخوتنی میرانه. ببووره که به‌رای پی باوه‌ر نه‌کرد. هه‌رگیز له‌م باوه‌ره‌دانه‌بووم ته‌خۆ ئه‌و زه‌لامه‌ ریک و پیکه‌ی لمی ده‌رچوو بی. چی بکه‌م... خۆت بلێ چی بکه‌م. تۆش له‌ جیگه‌ی من بوای هه‌رواده‌بووی. بۆیه تکا ده‌که‌م گازانده‌م لی مه‌که. برا بچوکه‌که‌م گازانده‌م لی مه‌که.))

((ناچار بووم... ناچار بووم براهه‌ گه‌وره‌که‌م. نه‌متوانی چیتز بیده‌نگ بم. بۆیه هاتم. گوتم له‌گه‌ل ئه‌و خه‌بات بکه‌م باشتره. گوتم له‌گه‌ل ئه‌و میرانه‌ بم باشتره. گوتم بچم له‌گه‌ل هۆمهری براهه‌ به‌گژ زۆرداراندا بجمه‌وه. به‌رگری له‌ ناخه‌که‌م، لاره‌ خاپوورکه‌م راره‌که‌م بکه‌م!))

- ((خۆشحالم... خۆشحالم ته‌خۆ به‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌ت. گه‌لی خۆشحالم که‌به‌م شیوازه‌ بیر ده‌که‌یتته‌وه. به‌لانه‌کۆنی شتیکت له‌یاد کردوه. بیرت له‌ شتیکت نه‌ک... دۆته‌وه!))

- ((چیه ئه‌و شته... یه‌ژه برای خۆم، چیه ئه‌و شته‌ی من بیرم لیی

بیوار

نه کردۆتهوه. من سه رسامم. به لای خۆم وابی بیرم له هه موو شتیك کردۆتهوه و هه سه ره هیچم باز نه داوه.))
 ((با ... شتیکی گرنگت له یاد کردوه. به لایم له زی مه که. هه نوکه پیت ده لیم، له زی مه که. ئه ی ئه وه ت له یاد چه که دایکم و که ژیت به ته نیا جه پیت شه ! ها... ئه ی ئه مه هه له نیه ؟ پیویست بوو تو ئاگات له وان بی. یا خود ته وانیشته له گه ل خۆت هی نابه وایه. ئه دی ... وابوایه باشتر ده بو. به پای تو باشتر نه ده بو!))
 ته خو تاوی داما.

- ((با ... به لانه کوئی هه موو کهس دایکی هه یه. کهس له کونه دیواران نه هاتۆته ده ره وه. چون ده متوانی ته وان له گه ل خۆم بیتم. ته گه ر وات لا باشتره نه چه وه بیچی. ده توانین به یه که وه بزورینه وه و بیانه پین!))
 هۆمه ر پیکه نی:

- ((نه خیر... هه رگیز باوه ر ناکه م ! ئه مه ته خو یه. ته خو ناوا داخو یی؟! ناوا زیخ و ژیرانه بیر ده کاته وه، هه رگیز باوه ر ناکه م!))
 له گه ل ئه وه یقانه خو شیه ک دلی داگیر کرد. سمیله خرچه ی هاتی و خۆی به مرۆیه کی ژیره به ئاوه ز هاته به ر چاو. بۆیه سینگی ده ره راندو و به گورجی ریگا که ی بری! گرنژی و گه شایه وه. بیته وه ی ئاگای له خۆی. یا خود له ده ور به ری بی! که سه بری ئه وه به ری شه قامه که ی کرد ئاسپی بینی. به خو شحالیه وه ویستی له شه قامه که به ره پیت شه وه. چه ند هه نگاو یکی نا. هه سته کرد شتیکی گه ره خۆی لییدا. له گه ل ئه وه گوپی له زریکه ی ئاسی بوو. ئیدی هه ر ئه وه نده ی ئاگا له خو بو!

ئاسی قیژاندى و تاوتاو خۆی گه یاندى. به رچاوی تاریک بوو دنیای لی و پیکهاته وه ! به رده وام زریکاندى. قیژه ی هات. تیتکی رنه وه وه له خویدا. له وه کاته دا خه لکیکی زۆر کو بونه وه. به له زی ته خو یان هه لگرت و بردیان.

کامه ران مه نتک

* * *

[کاروانه که ده رۆشیت و نه ده وه ستا. له لایه ک خه لک ده کوژرا له لایه کی دیکه مندال له دایک ده بوو. له لایه ک دار ده سوتینرا ، له لایه کی تر دار ده چینرا. له لایه ک سترانیان بو سهرکه وتن و سه رفرازی ده چری. له لایه کی تر به شه رو خاپوربوون و مالتویرانیان هه لده گوت. له لایه ک شالوول ئاوازی شه وینداری ده ژه ند. له لایه کی تر کونده په پوچاوی ده گپراوده یخویندا!]

* * *
 رابۆ له بهر هه یوانه که دانیشتبوو. بسکه سپیه کانی له بن چارۆگه که ی سه ریان ده ره ینا بوو. لچکی که وا که ی به چاویه وه نابوو ده گریا. له بهر خۆی ده یگوت:
 ((هاوار به مالت رابۆ. هه ر ئه وه ت له ده ست ما بوو، ئه ویش رۆشیت وه ک کوتریکی کیوی هه لفری و جاریکی تر ناگه ریت شه وه. هاوار به مالت رابۆ. بابان ویرانی رابۆ. ئه وه ت ما بوو ئه ویشته له ده ست ده رچوو. ته خو ، کوری خۆم... هه نوکه ده بی له کو ی بی؟! ده بی گه یشتیته هۆمه ر ؟ نا... دلنیام نایگه ی تی ! نه شه رزاو نابه له دی. له و کیو به نده نانه په کت ده که وی و گورگ ده بخوا. رابۆ... له خۆت بابان ویرانی. ئه ویشته له ده ست ده رچوو. له و کیو به نده نانه په کی ده که وی و گورگ ده بخوا!))

که ژی که ما وه یه ک بوو له ژووره وه قرقه پ دانیشتبوو. چیتر خۆی بو نه گیرا. به له زی خزیه ته کی و پشتی دایه دیواره که. به تیله چاویک سه بری کرد. رابۆ به رده وام و رپینه ی ده کرد:

((بیناییت دای رابۆ. بابان ویرانی رابۆ. هه شت به سه ر رابۆ. قوری دنیات به سه ر رابۆ. له و چیاو کیوانه گورگ هه لا هه لای ده کن. یا خود هه رس ده برقیتی. بیناییت دای رابۆ، چیت به سه ر هات. چون بوویته خه مکی خه مان. چون ده روازه ی هه موو شتیکت له روو داخرا. ئسۆی له و دنیایه ی. هسۆی ی... دنیای زۆرداران. دنیای خوین مژو چاوسۆزان. کورم ته خو که... پاشه

بيچار

بەرەدى داىكى خۆت. دەبى ھەنوكە لە كۆي بى. لە چ پەنابەردىك ، ياخود لە چ ئەشكەوتىك خۆت مەلاش دابى! لە سەرمان... لە ترسان ھەلەلەرزى. كەسش نىە بە دەنگتەوہەبى، كەسش نىە يارمەتت بەدا ، ئاى رابۆ چىت بەسەر ھات...))

كەژى دەنگى بەرز كەردەوہ. پەيشەكانى كەردە چەقۆيەك و نىمچە سەردولكەكەى رابۆى پىچارەند. بە شىوازىكى ھىمن ، كەلەلەيەك بەزەبى پىھاتنەوہ، لەلەيەكى تر زویر بوونى پىوہ ديار بوو. گوتى:

((بۆ وارەشېينى؟ تەخۆ مندالە. ھەنوكە شتىك يەژى ، دواى نەختى شتىكى تر. تۆ ھەستت نەكەرد گلىەكانى لە خۆى زەلامەتر بوون. تۆزىك پەستى بوو، خەمبارى بوو ھىنابويە ھەژان. باويژ بوو لەزگى دەردەكەرد. جگە لە دامركاندن وئاسوودەكەردنى دەروونى مەبەستىكى دىكەى نەبوو. ئەگەر ھەر شتىكىشى گوتى. ماناى ئەوہ نىە. دەقاودەق دەپھىنەتتە جى!))

((كچم كەژى گازاندەم لى مەكە. نازانم بۆ... چ ئەگەرە ئەمروۆ دلم پەستە. پشيم سوارو تەنگ بوە! سەيركە... تۆ سەيركە. ھەناسەم بە زۆرى دى و دەچى. نازانم بۆ وام لىھاتەوہ. دەلېن مروۆ ئەگەر شتىكى ناخۆشى لى رويدا، دل تەنگ دەبىت ! لە دورەوہ ھەست پىدەكا. بۆيە دەترسم شتىكمان لى روویدا. تووكى ناخەزو ناگەھان كارمان لى بكاو بە كۆستى خۆمان بەكەوين. ھەر وەك كەوتووینە. تەخۆ مندالە... گىلە ، بىئاوہزە. ھىشتا فىئىرى بىر كەردنەوہ نەبوہ. دەترسم تووشى ھەلەيەك بى. لەو چىاوچۆلە. لەو وارە خاپوور كراوہ. بىتتە خۆراكى گورگان. بىتتە خۆراكى درندان. دەترسم كەژى. دەترسم كچەكەم. ھۆمەرم لە دەست بەرھەلدابوو روشتت. ئەوہ بۆ سىسال دەچى. سىسالى رەبەق نەمبىنيوہ. ھۆمەرە جوانكىلەكەم نەمبىنيوہ. تووخوا كەى رەوايە؟! بلى... كەى رەوايە. بەو پىريە. پىمەردە ھەر كاتىكى ئىخەم بگرى دەگرى، لە بىنىنى كورپەكەم بىبەش بم... يەژە... بۆ من نا... بۆ خوا... بۆ پياو چاك و ردىن سپان. كەى رەوايە!))

كامەران مەنتك

((ئەوہ چى يەژى. بەرايى چىت گوت و ئىستا چى يەژى. ئەو پىرسيارە لە من مەكە. لە خۆتى بىكە. دەبى داىكىك كە كورپەكەى ، كورپە قارەمانەكەى، كەلە پىناو وارەكەى بەرگى شادى فرىدايى و بەرگى ديوانانى لەبەركردبى. ھەسانەوہو ئارامى لە خۆ ھەرام كەردبى. شىرانە پەنجە لە چاوى دوژمن بنى و وارەكەيانى لە قورگ دەريئى ، ... ئاوا بەو شىوہيە رەفتار بكا ! ئەى بەمن چى دەلېى. باوكى بىوار. بىوارە خۆشەويستەكەم. تىر بە ئارەزووى خۆمان. بە كامى دلئى خۆمان لە نىو يەك جىو بالىنگان نەپازاين. سەرمان بەسەر يەك سەرىن نەكەرد. ئەى بەمن دەلېى چى !پاشان بلى بۆ وا خۆت سەخلەت كەردەوہ. ھەر لەبەر ئەوہى تەخۆ ئەم گلىانەى كەرد ! دەبىدەنگ بەتووخوا. بىدەنگ بە. ھەنوكەبزانە، ھەربزانە ھاتەوہ. ھىچى لەيادنەبوو، ھەر ھىچ ھىچى لەياد نەبوو!))

((ئاخ خوايەكەم. كچم بە دەست خۆم نىە دەترسم. دنياى لى بۆتە كونى دەرزى ! نازانم چى بىكەم ، چۆن و بە چ شىوازىك بىرەكەمەوہ. ئاخ خوايەكەم... چىمان بەسەرھات. چۆن بووينە گالتەجارى ناكەس بەچان. كامە لوتكە ئەستەنگ و رژدە كەوتە رىمان. ئاخ... خوايەكەم ئاخ. دەبى چىمان كەردبى. تاوانى ئىمەچىبى. دەستمان بۆ مالى كەس درىژ نەكەردەوہ. چاومان نەپرىوہتە مالى كەس! ئاخ... خوايەكەم ئاخ. خۆ ھىلېنە پەرسىلكەمان تىك نەداوہ. مزگەوتمان نەسووتاندوہ. قورئانمان نەدراندوہ. دەبى تاوانمان چىبى. دەلېن مروۆ ئەگەر پاك بى شتى پىس زوو كارى تىدەكا. ئىمەش پاكين... پاك و بىگەردىن وەك ئاوىكانى. بۆيە وامان بەسەر ھاتەوہ. ئەگەنا گومانى ھىچ لە خۆمان ناكەم. ھەتاوہكونى ھەردە پەنجەيان برىندار نەكەردىن پەنجەى كەسمان برىندارنەكەردەوہ ! دەبى تاوانمان چىبى، خۆ مزگەوتمان نەسووتاندوہ. دەبى تاوانمان چى بى!))

* * *

[لاوگەكە وەك خۆى. جارجار بەنزمى و جارجارىش بە تورپى بەرزەبوہوہ. رەھىپەكانى روخسارى پىريژنەكە گرژ بوہوہ. قورگى پىرو چەنەگەى بلند بوو.

بيوار

ئاوازەكەش لەگەڵ دەنگەكە تەئەبەبە دەبوو. ياخود بە ئەستورايى قورگى دەهاتەدەرەوه. لاوكەكە دەيگوت : دواى ئەوئە ئەهريهەن. ئەهريهەنى شەر خوازو چاو بە ناشتى هەلنەهاتوو. نەخشەى بۆ دانان. دوژمنان وردبينانە. زيرەكانە دارەكەيان چاند. هەموو زيرەوانيان كرد هەتاوئەكونى ئەنجامى بىرى گەوره كەيان بيبين ! لەوكاتە... گەنجىكى پوتەلە. گەنجىكى منۆخ و سەرسوالكەر. كەروبيئاوئەز. كەلەبەر برسايەتى. لەبەر گەمژەلى وچاو چنۆكى. لەگوندەكەيان وەدەرەوتەبوو بە دواى نيچيريكدا دەگەرا. نيچيريكى چەورو بە دۆن. ئەو دارەى بينى. بەرايى قىزى لىبەوه. رى وراست بۆ دواو كشيەوه. بەلام پاشان سەرنجى راكيشا، لىى ورد بوو و سەرسام بوو. كاتى بينى ئەودارە رەشە ليرەى زيرى گرتو ! بە خۆشحالىهوه... بەشادمانيهوه دەستى بۆ دريژ كرد. لەگەل ئەوه ئاسمان بروسكەيدا. دنيارەش داگەرا! دەنگىك بەرزبوهوه. هاوارى كردو پىي گوت:

-((كوپۆ گەنجۆ. شيت وشوورى مالوئيرانى. لەقە لەبەختى خۆت مەدە. ئەم دوو دليەت مەهيئلە. ليرەيه كى لى بچۆ ! دەست دريژ بكەو ليرەيه كى لى لرف بكە ! سەيرت پى نەيه. چۆنىپيت دەليم... وابكە !))

دەنگىكى تر لە شوينىكىديكە بەرز بوو ! پىي گوت:

((هياى گەلجۆ. لەخۆت گەمژەلى بيئاوئەزى. لەخۆت منۆخى، سەركزى بابان ويرانى. ئەوشتهى تۆ گەرەكتە بيكەى هەرگيز كەس نەيكردو ! لەباتى ئەوئە ئەو ژارە بنۆشى تفيكى خەستى پىداكە. بيخە ژير پى و بيپليقنەوه. ليرەى هەموو دنيا ناكاتە چركەيهك لەوژيانە خۆشەى ئىستا دەژى. برۆ لىي دووركەوه.. توورى هەلئەدە. برۆ لىي دووركەوه...))

دەنگەكەى تر گوئى :

((لەم ژيانەدا... تەنيا خۆت بەختەوئەرى، تەنيا خۆت ئاسوئەبى و باش بژى، ئەوئە ديكە بە گوئەهەى تۆ بايه خى نيه. هەمووى درۆيه! درۆيه كى زرت و زەلام. برۆ بينۆشه. ئەوئە گەرەكتە دەيگەيتى. رەزو باخت زۆر دەبى. زەوى پاراوت زۆر

كامەران مەنتك

دەبى. هەرهىخۆت دەبى، هى خۆت بە تەنيا ! بينۆشه. ئەگەر خۆت دلشادبى.. ئەگەر خۆت بەختەوئەرى چ باكت بە خەلكى ديكە هەيه !)

-((فريو نەخۆى، باوئەنەكەى! ئەگەر بەرايى زارت شيرين بكا، دواتر ژارە. ژاريكى تال كە تاماوى بەدەستيهوه دەنالينى، ئەوئە ئارامى بى نايەتەلات! ئەوئە ئاسوئەبى بى خۆى ليت بزر دەكا. نەكەى... برۆ لىي دووركەوه. ئەوئە خەريكە دەستىبۆ دريژدەكەى ئەو چەقۆيهيه دارى شادى خۆتى پىدەبرى ! پەردەى ئابروو ناموسى خۆتى پىدەبرى...))

- ((برۆ بيخۆ... دەست دريژ بكە. ئەمپۆ هەركەس خۆى گەرەكە، خۆى و تەنيا. ئەگەر وانەبوايە. ئەگەر لەبەر خۆپەرستى نەبوايە. قابيل سەرى هايبلى پان نەدەكردووه. ئەگەر تۆ نەبچۆى يەكى تر دەبچوا !))

گەنجەكە لە نيوان ئەو دوو دەنگەدا چەپەسا. نەيزانى كاميان راستن. ياخود دەيزانى و گەرەكى بوو خۆى لەخشتهبەرى ! ماوئەيه كى زۆر لەدەورى دارەكە خولايهوه. لەپەر بيئەوهى بيركاتەوه. ئاواتى دەنگى يەكەمى هيئنايهدى و داخوازيه كەى بەجى گەيانەد. هەرلەگەل ئەوئە ليرەكەى لرف كرد. هەستى كرد گۆرانىك لە روخساريدا پەيدا بوو. خورشتى كەوتە كەول و تووشى نەخۆشيهك بوو. حەزى كرد ئەوانەى بەرانبەرى هەمووى بەرەورووى يەكتر ببنەوه. دەست لە بينى يەكتر بنين و خوئنى يەكتر برين! لە هەموو شتىك ببەش بن. نينۆكيان نەبى خۆ پىبخورين...

گەنجەكە كەئەو كارەى كرد ئەوئە لىدچوو كاتى خوا زەويه كەى پىبەخشين. وتەيه كى لەگەل لەبن گوئى چرپاندىن. پىي گوتن:

-((مەن ئەو پارچە زەويه تان دەدەمى دەبى بيپاريزن و بەرگرى لىبكەن. ئەگەر هەر دارىكىرەشى تياچاندىرا دەبى خيرا لەرەگەوه هەليكەن. بەرى ئەو دارە لە ئىيوەحرامە وەكو گوشتى سەگ. ئەگەر بە گوئەهەى فەرمائشته كام نەجولنەوه كارىكى واتان پىدەكەم بۆ حالى خۆتان بگرين. مەن ئەمە بە فەرمان شكاندىن

بیوار

داده نییم. وای له وهی که فرمانی منیش دهشکینی! له یاد تانه کاتی خۆی چیم له ئاده می باوه گه وره که تان کردو له سه ر چیش بو؟! ئه گهر ئیوه ش بهری ئه و داره بخۆن ، یاخود ریگه بدن له خاکه که تان شین بی. ئه و سه ره سیتیان لیده ستینمه وه. ده تاغمه به بن دهستی دزو جه رده و پیاو کوژان. ده تاغمه مه ژیریاری گرانی دیلی وین دهستی. که هه تا وه کونی نه یبینن. نازانن چۆنه!!

گه نجه که که گه رایسه وه نیو میلله ته که ی هه موو به چاوی سووک سه یریان کرد. له گه ل ئه وه ش به شیک فریویان خواردو تووشی نه خۆشیه که بوون. ئیدی خواش بریه ی خۆی ئه نجام دا. دوژمنه کانیا ن لی هاته نه ده ست و خاکه که یان لیدا گیر کردن]

ته حۆ وهك لاشه یه کی بی گیان که وت و بردیان. ئاسی قیژاندی. به دم گریان وه ریگه ی ماله وه ی گرت به ر. وهك سه ر خۆشیک لی هاته بو نه یده زانی چیده کا. که سواری پاسه که بوو هی دم گر ببوو. وای بو ده چوو ته حۆ مرد. له به ر ئه وه تاده هات گریان که ی به کو لتر ده بوو. به زه بی به ته حۆ ده هاته وه که ئاوی به سه ر هات. ئه وان ه ی له نیو پاسه که ش بوون به زه بیان به وه ده هاته وه و سۆنگه ی گریانه که یان لیده پرس ی! ئه ویش به ده نگ ی نه رم و تیکه ل به گریان. نا وه نا وه ده وه ستا، پاشان دهستی پیده کرده وه رو دا وه که ی ده گپرایه وه...

((۲))

رابۆ به هه له داوان ، به ته نگه تاوی. به په شو کاوی و چاوتژی فرمی سکه وه. به سه ر کو ت ی و پی په تیه وه. خۆی گه یان ده نه خۆش خانه که. له نیو قاوشه کان رای ده کرد. به گویره ی ئه و وه رمانه ی بو پرس یاره کانی ده درایه وه هه نگاوی ده نا. ده گریا و قژی ده رپیه وه.

که ژ ی بیواری له هه میز بو له داوی ئه و ده رۆشیت. بیوار ده گریا و و گریانه که ی له نیو قاوشه کان ده نگ ی ده دا یه وه. وای ده کرد هه موو خه لک به سه رسامیه وه

کامه ران مهنتک

ته ماشایان بکا. که گه یشته شوینه که. هه ر چه نه دی هه ولیان داو خۆیان پچرپیه وه نه یانه یشت بچنه ژووره وه!

خه لکیکی زۆر له و نا وه بوو. هه ر به که ی تووشی داوی خۆی ببوو به ده ردی خۆیه وه ده ی نا لاند! وه لی له به ر ئه وان، له به ر هاوارو فیگانی ئه وان. خه ریک بوو ده ردی خۆیان له یاد ده کردو به زه بیان پیا ن ده هاته وه ...

داوی ئه وه ی نوژداره که چه ده ره وه هه موو شتیکیان زانی. خه ریک بوو نه ختی هیور ده بوو نه وه و خاتره جم ده بوون. کاتی گه نجیک له رابۆ نزیک بو وه و چه ند په یقیکی به نه ینی له بن گو یی چرپاند. رابۆ له جیی خۆی تا سا ، ترسیک گیانی خسته له رزه و سه رسام بوو. گه نجه که مرۆیه کی خاوی ن و روخۆش بوو

((ئیه خه لکی ژوورینه؟!))

((.....!!))

((له راگو یزرا وه کانن وانیه?!))

رابۆ غه ییدی!

((ئه گهر بلیم نا چیده که ی؟! سه رباری ئه و هه موو ده رد سه ره یه ی تووشی ها تووین. گه ره کته تووشی چیرمان بکه ی! قاچمان بجه یته چ قه فیکی تر ...!!!))

رابۆ خه ریک بو ورده ورده. بیته وه ی هه ست بکا ده نگ ی به رز ده کرده وه، که ئه مه کاری له ئادگاری کوره که کردو ره نگ ی تیکچوو. خیرا ده زووی گلپه کانی لی پساند!

((نا دایکم... نا... ئه وه چی ده لینی! کهس داوی بو دایکی خۆی نا وه ته وه. کهس داو بو برای خۆی ده نیته وه! تکا ده کم ده نگت نه ی بکه و تووشی به لایه کمان مه که! تکا ده کم به هه له م تیمه که. مه به ستم له و پرس یاره نه ئه وه یه ئاگا دارت بکه مه وه ، شتیکت پی بلیم!!))

بیوار

رابۆ سۆزی بزواو وینهو ئادگاری هۆمەری له روو بەدی کرد. هەستی بە خۆشەویستیەك کرد بەرانبەری!
(بلی... بۆ. قاتی حاشا له وارو گوندی خۆم ناکەم. حاشاله باب و باپرو شیرو بنهچەى خۆم ناکەم.. بلی بۆ؟!))

((هەیهوو...و...و. من دەلێم نێرە تۆ دەلێی بیدۆشه! مەبەستم ئەوه نیه حاشا له هەموو ئەوانەى بکەى. گەرەکمە پیت بلیم ئەگەر بزنان له راگوێزراوه کانن چارهى کوپه کەت ناکەن! هەنوکه له مەبەستم گەیشتی! چارهى کوپه کەت ناکەن. پێویستە بزانی چاره کردنی ئیوه قەدەغەیه. ئەى نازانی؟! بۆیه دەلێم دەنگت نهوى بکەو جلەوى زمانت توند بگره.))

کەژى که ئاگای لهو گفتوگۆیه بوو لیبان چوه پيش و خۆى تى هەلقورتاند. چەند پرسىاریکی یەك له دواى یەكی ئاراستهى کوپه کە کرد. ئەویش هەر وهك چۆن شتەكەى به نهینى به رابۆ گوت. به هەمان شیوه وەرامى کەژى دایهوه. کەژى پيش دواى ئەوهى نیگایهكى پترسى ئاراستهى رابۆ کرد. بیدەنگ بوو متهقى نه کرد!
کەریگەیاندا دا بچنه ژوروه ته حۆ هیشتا وه حۆ نه هاتسبوهوه. روخسارى زامدار، هەموو لەشى دامالاً بوو. به گوێرەى پێچانه وه کەى ديار بوو دەستى راستى شکابوو. رابۆ به غەمبارى و چاوى پر فرمیسکەوه له ديارى وهستا. چەندخەم و ئازارى ئەوه نده سالهى دواى گوێزراوه وه کەیان بوو، له رووى کوپه کەى بەدى کرد. گریهى له قورگى ماو نه شیا تا قه په یقه کیش دەربرى. دواى ماوه یه کى زۆر ته حۆ چاوى هەلینا. خه والوو دههاته بهر چاو. نوزهى لیوههات و دەستى به هورپیان کرد.

((هۆمەر... برابیه گه وره کەم. کاکى خۆم. ئەى چۆن. تۆ ههتا وه کو ئیستا وا تیدەگیشتی من مندالم! نه تزانیه گه وره بووم. ئەى چۆن. گه وره بووم و بهرگه ی هەموو شتیك ده گرم. سهیر مه که به لهش بچوو کم. به بیر گه وره بوومه! ئەى ئەگەر وانه بوایه دواى تۆ چۆن ده ژیاين. ئەى چۆن. گه وره بوومه و بهرگه ی

کامهران مەنتک

هەموو شتیك ده گرم. ناگەرپیمه وه... باشه! تکا ده کەم ئەو داوايه شم لی مه که. تازه من ناگەرپیمه وه. چۆن بگەرپیمه وه ئەو دۆژه. ئەوهى به زۆر و زۆرداره کى ئیمه یان تیا ئاخنى. ناگەرپیمه وه... نا... ناگەرپیمه وه!))

رابۆ خۆى بۆ نه گیراو له ناخه وه گریا. به کول گریا، به دل گریا. گریانیک که هەناوى ده ته زاند. گیانى سر ده کرد. کەژىش به هەمان شیوه. له گەل ئەوهى ناوى هۆمەرى ژنهوت له جیى خۆى موچرکی به لهش داهات و گەزگەز گۆشتى بهردا. رابردووی هاتوه بهرچاو. له نیو ئەو خەمه قه ترانیه خۆى له هەمیژى هۆمەر دۆزیه وه. رام و سانی کرد! په نجەى به سمیله زوره کەى داهینا. باسى ئەو کۆزیه یه ی بۆ کرد که به ئاواتیه وه بوون. له گەل ئەوه ئاخى به باداو جواناوى سپیه وه....

که نوژداره که گه رایه وه کنیان ته حۆ هیشتاله هورپینه نه که وتبوو. رووى له رابۆ کرد:

((هیچ نیه. ته نیا نه ختیك نازارى پینگه یشتوه. که میکیش ترساوه! دل له دل مه دن. ئەوهى پێویست بى بۆی کراوه.))

دواى ئەوه ی نوژداره که چەند پرسىاریکی تابهتسى ئاراسته کردن. بیدەنگ بسونه کەیان خۆى له خۆیدا وه رامیک بوو. بۆیه نوژداره که جگه له وهى ماوه یه که به چاوى به زه ییه وه سهیری ته حۆى کرد. هیچی دیکه ی نه گوت. زیتر بایه خى به دۆزه که نه دا. له سه ره حۆ قاچه کانی ئاژواو به ره وه دهره وه ههنگاوى نا. هیشتا نه گه یشتبوه دەرگا که که دهنگى رابۆ رایگرت:

((گه ره کمانه بیبهینه وه!))

- (نابى... نا... چۆن کارى وا ده کهن!)

نوژداره که به دهنگى کى بهرز دەستى به ئاخوتن کردو به دهنگى کى نزم دیمایى پێهینا. رسته که ی چەند جارێك دووباره کرده وه.

بیوار

((ناتوانین. باوەر بفرمه ناتوانین ئیمه وه کو خه لکی تر نین. بۆمان ناگوفی. پیویسته یارمه تیمان بدهی!))
 ((ئهو شتهی تو دهیلیی ری تیناچی. من بۆ بهرژه وهدی کوره کهی تۆمه. با راستت پی بلیم. کوره کهت دهستی شکاوه! پیویسته چه ند رۆژیک لیره مینیتتهوه. من ترسی هیندیک شتی تری لیده کهم! بۆیه باشت وایه لیره مینیتتهوه...))
 ((دهبی بیبهینهوه. هه ر چۆنیک بی دهبی بیبهینهوه. ئه دی چاوه کهم! تۆش زویر مه به. هه ر دهبی بیبهینهوه))
 کهژی که ماوهیه که بوو بیده نگ بوو. بهرپیک خسته مزگهوت و شه کریکی شکاند:
 ((دیاره ئه و باشت دهزانی. واز بینه با لیره مینیتتهوه!))
 نوژداره که به بزهیه کهوه سه ری ئافه رینی بۆ له قاندو چوه دهره وه.
 - ((بۆ وات کرد. ئه وه چیه یه زی. کهی ئه مه گلی کردنه. ری بۆ داده نیی. تو مالی خۆمان نازانی. نابینی له چیداین. به گوپی خۆت گویت لی نه بو ئه و کوره چیگوت!))
 کهژی ویستی وه رامی بداته وه و په ژیوانی خۆی دهریری. تیی بگه یه نی که گلیه کانی کوره ی هه ر له یاد نه بوه. به لām ئه و بواره ی ده ست نه کهوت له بهر ئه وه ی ته حۆ له و کاته دا دهنگی بهرز کرده وه:
 ((ئه دی هۆمه ر... ئه دی براه گه وره کهم. ئه وه ی من دل ته نگ ده کا. ئه وه ی من زگار ده کا. ئه وه یه که ئیوه به زارۆ له من ده گن! تو سه ریکه وا خه تی سیلم ره ش بوه. سهیری قه دو بالām بکه چه ند چیر بومه ته وه. ئه وه ی دل ته نگم ده کا ئه م شیوازه ئاخوته ی ئیوه یه. باشه بۆ ناتوام. ده لیلی چه کت پیه له ناگری؟! ده بینه بزانه به تاقه ده ستیک، به یه که ده ست بۆتیه بهرز ده که مه وه یا نا. ده بینه ده ی!))

کامه ران مه نتک

له گه ل ئه وه هه و لید دا دهستی بهرز بکاته وه. وه لی دهستی داخوازیه که ی به چی نه هینا، هۆیه کی له خۆزانی! که چاوی هه لینا خۆی له شوینیکی سهیر دۆزیه وه. ئه وه ی یه کهم شت نیگا کانی به رزه فت کرد ساپیته ی ژووره که بوو. به ترسه وه سه ری لار کرده وه له م به رو ئه و به ری خۆی راما. که دایکی بینی پشیه کی وه بهر هاته وه. به دهنگیکی پچراو گوتی:
 ((چییه... ئیره کوئیه... دایه گیان ئیره کوئیه?!))
 ((.....!))
 - ((چی بوه دایه گیان. من چیم لیهاتوه. ئه ی کوا هۆمه ر... تازه پیکه وه بووین. پیم بلی بۆ کو ی چوو?!))
 ((وس به. وس..س..س. هه ر وس به کورم. بهر خۆله کهم. سه رمان به فه تاره ت مه ده. بیده نگ به زارت داخه. لیره دیوار به گوئیه. هه نوکه ده چینه وه. تۆزی پشیت هه بی. هه نوکه ده چینه وه))
 رابۆ بیری له ریگا که کرده وه. تفسی قوتدایه وه و دل کته له رزه. دهستی بۆ گیرفانی برد. خالی هیچی تیا نه بوو! رهنگی تیکچوو. سهیری کهژی کردو به چاو بانگی کرد. مه سه له که ی تیگه یاند. سه ری برده بن گوپی وچرپاندی:
 ((ئه وپاره یه ی هه مانبوو ته نیا به شی هاتنی کرد. ئه ی خۆت ئاگادار نی?!))
 رابۆ میشکی وا گه رم داها ت وازی گو یگرتنی وه رامه که ی کهژی نه بو.. له گه ل ئه وه ش بریهیدا وه سه ر خۆی نه هینی. دهستی له سه ر هه نیه ی کوره که ی دانا:
 ((کورپی خۆم ئه وه چی یه زی?! باسی هۆمه ر مه که. ناوی هۆمه ر مه هینه! باش نیه. وریابه ئاگات له زارت بی. ناوی مه هینه. مال له خۆی نیه با میوانیشی نه یه ته سه ر!))
 له سه ره وه هه و لید دا به زیحی ئه و وشانه دهریری. له ناوه وه ش وه که ئه وه ی به ندی دل پیچرابی خه ریک بو هه ناوی به رده بووه. خۆشی نه یه ده زانی چۆن برده کاته وه. تاوی به له زی ده هات و ده چوو، ده می له جیگه ی خۆی داده نیشت و هینده ی

بیوار

نەدەما لە پرمەیی گریانی بدا. هیئە بگری هەتاوە کونێ کولێ دلێ دادەمرکی و نەتوانی لە جیگەیی خۆی هەلسیئەتەوه. بە هیمنی و ئارامی ، بە یە کجاریەکی چاوی لیکبندی و بێ کیشەو مەملانی مائاواپی لەو ژیانە بکا ! کەژی پیتیخەوش و شوورەیی بوو وا بەئاسانی خۆی بدا بە دەستەوه. پشپەکی قوڵی هەلکێشاو وەدەریناوه. بەو مەبەستەیی ترس و دلە راوکییە کە لە گەل دەراوی. وەلی بیسوود بوو. تووشی دژایەتیەکی دەروونی سەیرەت لە هەموو کاتی کە ژیت هەستی بە نامۆیی خۆیان کرد:

- ((ئی بۆ... خاویە گەورە کەم... بۆ... بۆ دەبی و امان بە سەر بیئ ! هەنوکه چی بکەم... قورپی کێه دەشت بە سەری خۆکەم ، سەر لە کێه بەردەشاخی بەدەم ! ئی بۆ... خاویە گەورە کەم بۆ !))

کەزەنیگایەکی تری بریە تەحۆ... چاوەکانی داخستبو. پێدەچوو کەوتبیتە گەرمەیی خەویکی شیرینەوه. بە شینەیی خزی و بەرانبەری دانیش. پشتی سەری بە دیوارە کە نوساندو چاوەکانی بە توندی نوقاند. ماندو بوونیکی زۆری پێوه دیار بوو.

کەژی تا ئەو کاتە بیواری هەر بە هەمیزەوه بوو، لێی نزیک بوووه:

- ((چی بوه ؟ بۆ واپەشوکاری. رەنگت ئاسایی نایەتەبەر چاوم !))

- ((چیم بێ...! ئەوا خۆت دەبینی و لێت شاراوە نیه. لەرەچاوت روون و ئاشکرایه. دوو ئافرەتی تاک و تەنیا. لەم شارە جەنجالە. لەم شارە بێ بەزەبیه. چیان بە سەر هاتوه. چۆن وەک پەزیککی گێژ بە دەوری خۆیان دەخولینەوه! نازان چی بکەن. چاویان قوچاندووه ملیان لەبەر ملی ئەو رۆژگارە دلرەقە ناوه. هەموو شت دژی خواست و بیستی ئەوانه. لەلایە کە خەریکی گریدانەوهن لە لایەکی تر دەپسیتەوه !))

کە دیمایە بەو پەشقانە هیئا. بە لەزی دەستی بە چاویەوه ناو نەیهیشت ئەو دلۆپە فرمیسکە بەدیار کەوی کە خەریک بوو لە چاوی دەتکا.

کامەران مەنتک

کەژی زانی چی دەلی. هاوڕێی خەمی بوو لە هەموو کەس زیتر لە واتای ئەو و شانە دەگەشت. بۆیە ئەویش لە ناخەوه هاتە هەژان. تاوی بێدەنگ بوو نەشیا هیچ بدرکینی. پاشان بە دەم هەنسک هەلدان دەستی بە ئاخوتن کرد:

- ((دل تەنگ مەبه. هەموو تاریکیە کە رووناکی لە دوايه. کە تاریکی هەبی. بەیانیش هەیه. دل تەنگ مەبه !))

بە لەزی ئەمەیی گوت و لێی دوورکەوتەوه. لە پەنایە کە وەستاو دەستی بە گریان کرد. رابۆ بە پێچەوانەیی پێشان ئەگەر شتیکی وای دیوایە زوو خۆی تی هەلدەقۆرتاند. بێدەنگ بوو. چۆن سەری بە دیوار کردبوو هەروا مایهوه. چاوەکانی بەرانبەر تەحۆ لە مۆلەق راگرتبوو. زۆر بیرو و دە ئەندیشەیی بە مەژی داها. حەپەساو ترسیک دلێ گرتەوه. هیئەدی زانی دیوارە کە شەق بوو، تارماییە کە هاتە دەرەوه! بە بزەبیە کەوه سەیری کرد. روویکی پاک و گەشی هەبوو. لە تەحۆ نزیک بوووه. هەترەشی چوو. وایزانی پیمەردەییەو هاتووە گیانی بستینی ! ویستی بزیکینی یە کە بە دەنگی هاوار بکا. بەلام وای نەکرد. نەدەبا ئەگەر پیمەردە بۆ رووی بۆ لای ئەو وەربگێرێ ! هەستی لە خۆ بری و نقەیی نەکرد.

تارماییە کە زەلامیک بوو دەستە جلیکی سپی خاوینی لەبەر بوو. لە ژوور سەری تەحۆ وەستا. دەستیکی بە رووی داھینا و پاشان لە سەر تەویلی راگرت. بۆ تاوی دەمی بزواند. دوايي فوویکی لە روخساری تەحۆ دەورو بەرە کەیی کرد. بە ئەسپایی رووی بۆ لای رابۆ وەرچەرخاند. رابۆ هیئەدی دیکە زەندەقی چوو. وایزانی کاری تەحۆی تەواو کرد و بۆ کەن ئەو دەچی ! بە لائە کونێ کە باشی لێی ورد بوووهو بە چاکی دیقەتی دایه. زەندەگرتی ما ! ویستی باوەر نەکا. چۆن دەبی ویسف بێ ! ویسف لە میژ بوو کوژرابوو. ئەوه هیچ گومانیککی تیا نەبوو. وای بۆ چوو کە لەوانەییە بە کاریک هاتیبی. یان لە بەهەشتەوه رەوانە کرابی ! چەندی بیرو کردەوهو لێی ورد بوووه. لە ویسف زیتر کەسی دیکە نەبوو ! لێی چوه

پیش ، بهرانبهری وهستا . رابۆ ویستی له بهری هه‌ل‌سیتهوه . نه‌یه‌پشت وبه په‌نجه دیاردی بۆ کرد :

- ((بۆ ده‌ترسی رابۆ . بۆ ده‌ترسی . کهس له می‌ردی خۆی ترساوه ! بلی بۆ وا دل ته‌نگی؟! وا په‌ست و په‌شیو حالی . ته‌گهر له‌بهر ته‌خۆته خاتر جه‌م به . بۆ ماوه‌یه‌کی کهم چاک ده‌بیتهوه . هیچی لی نایه‌و ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی ! به هه‌وه‌نته وه‌نالیم . شته‌که گالته‌ی تیا نیه . من به‌و چاوانه‌ی خۆم گه‌لای ته‌مه‌نی ته‌وم دیوه ! که‌وای لی‌هات یه‌کسه‌ر چوومه ته‌و شوینه‌ی داری ژیا‌نی لی‌یه . سه‌یری گه‌لای ته‌وم کرد . سه‌وز . . . سه‌وز بوو . واتای ته‌وه‌یه زۆر ده‌ژی . ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی !!))
(ویس‌ف ته‌وه چی ده‌لیی . تو بلیی وا بی ! خوا به‌زارت دا برۆنی . به‌لام تۆ بلیی وایی؟ ئا . . . پیم بلی له‌یادام نه‌بوو . تۆ جی‌گه‌ت چۆنه . خۆ ئازارت ناده‌ن . له‌سه‌ر دنیا‌یی به‌کوشت چووی قاتی له‌ویش هه‌لیان نه‌داویه‌ته کوره‌ی دۆژی . پیم بلی . . . خۆ ئازارت ناده‌ن . لی‌ره وا باوه ته‌گهر مرۆ مرۆی کوشت ته‌وا بی سی و دوو . بی حه‌ق وحسیو هه‌لی ده‌ده‌نه کوره‌ی دۆژی . به‌کو‌تکی تاگر هه‌نجن هه‌نجنی ده‌که‌ن . هه‌موو رۆژی چهند جار ته‌و کاره‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن . له تۆ ده‌ترسم ویس‌ف . بۆیه ته‌و پرسیا‌رانه‌ده‌که‌م ! چونکی کاتی خۆی تۆ گه‌لیک که‌ست کوشت . ئا . . . ده‌مزانی . هه‌ر چهنده تا ئیستاش ته‌وه‌م به‌بهر رووی هه‌ل‌نه هینای . وه‌لی ده‌مزانیو ئاگاداری هه‌موو شتی‌ک بووم . ده‌مزانی چهند که‌ست به‌و ده‌ستانه‌ی خۆت کوشته !!))

خهنده‌یه‌کی خوایی رووی ویس‌فی گرت‌ه‌وه . هه‌ر هی‌نده بوو هه‌ستی پیده‌کراو نه‌ده‌کرا :

((ته‌وه تۆ چی ده‌بیی رابۆ . ته‌وه‌تۆ چی ده‌بیی . هه‌ر چهنده من بۆ ته‌م مه‌به‌سته نه‌هاتووم وه‌لی ناچارم وه‌رامت بده‌مه‌وه . هه‌تاوه‌کونی به‌سه‌هو نه‌چی و به هه‌له‌م تی‌نه‌گه‌ی ! به پیاو کوژو درنده‌م دانه‌نیی . بۆیه وه‌رامت ده‌ده‌مه‌وه ، ده‌زاتم نه‌ک تۆ ، زۆری وه‌ک تۆ ته‌و باوه‌ره‌یان هه‌یه ، وا تی‌ده‌گه‌ن ته‌گهر مرۆ مرۆیه‌کی درنده‌ی

کوشت . با ته‌و مرۆیه دۆژمنیش بی ته‌وا له‌و دنیا سزای له‌سه‌ره . ده‌خریته کوره‌ی دۆژی و ده‌سو‌تی‌تری . گو‌ی رادی‌ره رابۆ با شتی‌کت پی یه‌ژم ، که هاتمه ته‌و دنیا‌یه گلی وگازانده‌ی ته‌وه‌یان لی‌ده‌کردم که زۆر که‌س هه‌بوه نه‌مکوشتهوه ! گو‌ی بگره رابۆ . ته‌گهر یه‌کی مالی خه‌لکی زه‌وت کرد . خاکی خه‌لکی داگیر کرد . چاوی بریه ئابرووی خه‌لکی . هه‌ژارانی کوشت . ته‌وا خوا له لی‌سته‌ی مرۆفانی ره‌ش ده‌کاته‌وه . یه‌کسه‌ر ده‌خریته لی‌سته‌ی در‌ندان . که کوشتیان پی‌ویسته‌وه خۆنیان هه‌ل‌اله ! ته‌وه له می‌شکی خۆت ده‌ری‌نه . به‌زه‌بیته به وانه نه‌یه‌ته‌وه که دژی تۆ ده‌وستن و گه‌ره‌کیانه وه‌ک کلوه به فریک بتو‌ینسه‌وه . ناوو می‌ژوو رابردووت بسپرنه‌وه وله ناوت به‌رن . که ته‌وان ویژدانیان نه‌بی هه‌موو تاوانی بکه‌ن . بۆ تۆ له پی‌ناو به‌رگری کردن له خۆت . بۆ پاراستنی بوونی خۆت . ته‌گهر به کاری هه‌ل‌سای ته‌وا به تاوانی تی‌یگه‌ی . بۆ . . .؟! که ئیوه ده‌بینم وا بیر ده‌که‌نه‌وه ئاورم له‌هه‌ناوی به‌رده‌بی . قه‌ت نه‌به‌وه نه‌گو‌نجاوه له ئاخی خۆت ئاوات له‌گه‌ل بکه‌ن ! ئا . . . نه‌خیر . . . هه‌رگیز نه‌به‌وه نه‌گو‌نجاوه . من ته‌و به‌هه‌شته جیده‌هیل‌م . . . ئا . . . به‌جیده‌هیل‌م و ده‌گه‌رپه‌مه‌وه به‌رگری له واره‌که‌م ده‌که‌م ! بۆ ته‌و مه‌به‌سته‌ش چهند جارێک داوام له خوای خۆم کردوه ! به‌لام ری‌گه‌یان نه‌داوم . نه‌ک به ته‌نیا من . هه‌موو ته‌وانه‌ی له‌گه‌ل من . مردوه‌کانی گو‌رستان هه‌موو ته‌و داوا‌یه‌یان کرد . خوا گو‌تی نه‌خیر . ته‌گهر ته‌وان نه‌توانن به‌رگری له خۆیان بکه‌ن و وابه ئاسانی چۆک دا‌بدن . پی‌ویسته له‌وه‌ش خه‌راوتریان به‌سه‌ر بیته !!))

((ئاخ ویس‌ف ئاخ . چهندی ده‌که‌م هی‌چم له ده‌ست نایی ، باوه‌رپکه منیش وه‌کو تۆم . ته‌گهر بلین به‌هه‌شتت ده‌وی یا گه‌رانه‌وه بۆ گونده‌که‌ت . ته‌وا بی سی‌و‌دوو . یه‌کسه‌ر ده‌لیم گه‌رانه‌وه بۆ گونده‌که‌م ! ته‌ری به‌و خوا گه‌وره‌ی له‌بان سه‌رانه‌وه‌یه‌و ته‌ماشامان ده‌کا . بی هی‌چ دوو دل‌یه‌ک وا ده‌لیم . ته‌ی چۆن وا نه‌لیم ویس‌ف . . . ته‌ی چۆن وا نه‌لیم . . . تۆ ده‌ردی به‌له‌نگازیت دیوه ، وای ته‌گهر ده‌تدی !!))

ویسف پیکنه نی :

- ((نه مدیوه؟! هی.. هی.. ئهوه چی یهژی. چۆن رابه که من نه مدیوه! چما که سیک ههیه له ئیمه ئهوه ئاوره نهیسوتاندبی. ئهی ئیمه شیان ئهوه کاته وا پهراگهنده نه کرد. ئهوه سهردهمه ئیمه منال بووین. بهلام هینده ههبوو ئهوه کاته ئاوا بهئاسانی دهست نه درا. ئهوی دهستی داری گرت له گهل کاروانی کهوت! کهس نیه له ئیمه ئهوه ئاوره نهیسوتاندبی. بهر له ههزار سال زیت ههتاوه کونی ئه مرۆ ژيانی ئیمه ئاوا بوه. کهس نه ماوه نازاری نه دابین. دهستی به خوینمان سوور نه کردبی. ده زانم هه نوکه دهردی ئیوه چه ند گرانه. چه ند تژی کوفان و برینه. هه ره له بهر ئه وهش داوای گه رانه وهت لیده کهم. بگه رپوه. په لی ته حۆ و مندالان بگه ره و بگه رپوه گوندی. بگه رپوه واری باب و باپیرانت. هه تاوه کونی چاوت له دهستان نه بی، ژیانته له مه ئهسته ننگ و دژوار تر نه بی. پیویسته بگه رپهنه وه...))

رابۆ هه ناسه یه کی هه لکیشا

((راست ده که ی پیویسته بگه رپهنه وه؟ که ی ئه مه ژیانه... پیویسته بگه رپهنه وه واری خۆمان. بگه رپهنه وه گوندو نشیمه نی خۆمان...))

له گهل ئه وه گرنیژنه که به ته نک ی رووی گرت ه وه. خۆشیه که ختوو که ی دا. ههستی کرد فینکایه که دهر وونی ده گرت ه وه. له نکا ورا شتی که له گوچکه ی زرن گایه وه. له گهل بهرز بوونه وه ی دهنگی که راجفلی و برژانگه کانی لیکتراناند. نه خشین و ناسینی که چی خۆیان کوتایه ژور ه وه. نه خشین هه رکه یه کهم قاچی که وته ژور ه که. له گهل که ژێ دهستی به ئاخوتن کرد. دوا ی ئه وه ی ئه مه ی گه ره کی بوو زانی. به شه رمه وه رووی له رابۆ کرد:

- ((رابه که زویر مه به. به دهست خۆم نه بو. هه تاوه کونی گه یشته ئیره گیرۆ بووم))

رابۆ وه که ئه وه ی له خه وپکی خۆش و اگاها تبی. به حه په ساویه وه په رسی:

((چیه، نه خشین. چی بوه. بۆ وا ده له رزی. له زی که و بی پیچ و په نا هه موو شتی کهم بۆ بدر کی نه. له زی که، بز انم چی بووه؟!))
که ژێ که نه خشین به وه له گوینه بی نی. به هیواشی چه لای و گوپی بۆ رادیرا. پاشان سه ری برده بن گوپی و به شه رمه وه گو تی:
- ((باش بوو هاتی. بیژه پاره ت پییه?!))
نه خشین به سه رسامی ته ماشای کرد:

((ئا... ئه ی چۆن?!))

((پاره ی گه رانه وه مان پی نیه!))

که ژێ به غه مباریه وه ئه مه ی گو ت. نه خشین به رهنگ هه لبز کرایه وه در یژه ی به گل یه کانی دا:

- ((ئا... مه تر سه پاره م پییه. به لانی کونی گرن گ ئه وه یه بتوانین دهر بازی بکه یین! پیویسته به زووترین کات لی ره ی به رینه دهر وه!))
رابۆ خیزی قوتدایه وه :

- ((چی بووه نه خشه؟! له چی ده تر سی. ده لیی گه ره کته شتی بیژی. ویده چی شتی که له دل دابی. ئا... وا دیاره... له ته ختی ته ویلت بری سه که ده دا. شتی که له دل دایه. که چم که ژێ ئه ی وانیه. تۆش ئه وه ی له چا و به دی نا که ی. ئه وه تانی ترس به ته ویلیه وه نوسا وه وه که مانگی چواره دیاره.))

- ((ئه وه چی ئیژی رابه. قه ت تۆ نی وایی ئا وه زانه داخ نیوی. چۆن... گوایا نازانی ئیمه لی ره له توتن قاچاغ ترین! ئه وه چی ئیژی رابه خۆ دیاره و گومانی تیا نیه لی ره جی که مان نابیت ه وه. ئه ی له وه ناترسی کور یژ که ت بال به ست بکه ن و شوون بزری بکه ن.))

که ژێ زۆر به تر سه وه له زاری نه خشین راده ما. چا وه کانی زه ق ببوونه وه. دهنگی به ئاسته م له قورگی ها ته دهر ه وه. له بهر هه ناسه پر کییه که ی وشه کان پچر پیچر به نار یکی ده بیستران:

بیوار

((نهخشین راست دهکا. راست راست دهکا! گلیهکانی بهری و جیهه. له یادت چو چۆن ئەوانە تریان شوون بزر کرد! ئەری بەخوا نهخشین راست راست دهکا. پیویستە بەزووترین کات لیڤە بەرینه دەرەوه))

رابۆ بە شله ژاویەوه گوتی:

((چی بکهین نهخشین. پیم بلێ چی بکهین. ئەوهی دەبیژی راست و دروسته، بەلام پیم بیژە چی بکهین؟!))

نهخشین تاوی تیی راماو نیگایهکی پر پرسیاری ئاراسته کرد. پاشان به سووکی بهرهو لای تهحو چوو، که تازه خهريک بوو چاوی ههڵدینا. ویستی لهگهڵی باخپوی پهلێ تهحو دەست وهکەری کردو زووتر ساپی خۆی ههڵدا:

((ئە کوا ئاسی؟!))

نهخشین شهرمیک دایگرتهوه! دهستیکی به ئەنیهی داهیناو به هیواشی لیی دوورکوتتهوه. رابۆ بۆ ئەوهی دلێ کورەکهی خۆش بکا. دهستی کرد به شینلانی شان و پیللی و دلێ دایهوه. پاشان ئەویش لیی دوورکوتتهوه. بهرانبه نهخشین وهستا. لهپر به گورجی نهخشینی وهلاداوه گهراپهوه کن کورەکهی!

((تهحو... کورەکهم... کوا ههڵسه سهرا. بزاتم دهتوانی، بزاتم دهتوانی... برۆی؟! دهتوانی بگهیهته بهر دەرگای نهخۆشخانه. تهحو... کورەکهم... دهی... کورە شیرینه کهم دهی. ههولێ... تهکانی. دهی... دایکت له دەوری سهرت گهڕی... دهی))

که تهحو ههولیداوه خۆی کیل کردهوه. بزهی خۆشی کهوته سهرا لیوی ههومان. بۆ ماوهیهکه به سهراسامیهوه بیدهنگ بوون. پاشان بیری خۆ دهر باز کردن له کهلهی ههومانێ دا! کهژی به هشتاوی لیی چوه پیس و به دهنگیکی بهرز وهک ئەوهی بیهوی دهوروبهری گوێیان لیی گوتی:

((کورپژگه خهريکه مین بکا به خۆیدا. بۆ کهس نایباته ئاودهستخانه!))

کامهران مهنتک

نهخشین له پیشهوه ریگهه سح کردهوه. ئەوانی دیکهش به پانه دزی له دواپهوه رویشتن. که گهیشتنه بهر دهری نهخۆشخانه، به خپرایي سواری خۆش بهزۆکینک بوون و تیپان تهقان! چهندی ریگاکهیان دهبري وله نهخۆشخانه که دوور دهکوتنهوه، هینده زیاتر ههستیان به ئارامی ودلنایي دهکرد! ترسی وهگیرکهوتنهوهیان له میشک نهدهما. له نکاورا نهخشین گوتی:

((ئهدی دایکم... واباشتره. ئەوانه بیدینن. ههموو شتیکیان له دهست دی. لهخوا ناترسن. کهسیکیش له خوا نهترسی ههموو شتیکی لی رهچاو دهکری. خوا بهزهی به ئیمههاتهوهوه بهسانای دهربازی کردین.))

((ئوهی راست بی خوا ههر راستی بۆ دینی!))

رابۆ ئەمهه گوت له کاتیکی خۆشکردنی جینگه تهحو بوو. کهژی زۆر شت ههبوو لهو کاتهدا بیگوتبایه. بهلام هیچی نهگوت. چۆن دهستی خستبوه ژیر چهنهه ههروا مایهوه. له پهنجهرهکهی تهکی لهدههروبهرا دهما. هیج شتیکی وای نهدهبینی سهرنجی رابکیشی! له ههموو شتیکی بیزارو وهرز بسبوو. جگه لهبیرکردنهوه هیچی دیکهه به دروست نهزانی. ههر بیرکردنهوهوه ئەندیشه بوو دهیتوانی بۆ ئەو جینگایهی راپیچ بکا که ههمیشه خهونی پیودههبینی. سهراسام بسو لهو ههموو شتهی بهسهریان دی. یهک له دواي یهک بینه قاقایان دهگری! تائهو دهمهش تۆزی ترسی رابردوی ههبرهوخسارهوه بوو. شوفیرهکه که کابراههکی قهلهوی ورگن بسو. تهوقی سهری روتابوهوهو ئاوینه ئاسا بریقهی ده دایهوه. سهربهخۆ هاته دهنگ:

((ههر بۆ دهست شکان بردوتانه نهخۆشخانه! ترحیو... بهخوا بهیتالی خۆمان سهه قات چاترن. ئەو مندال وتوارانهچ دهزان؟!))

شوفیرهکه ههناسهیهکی به نهستهنگی ههلیکشاو تاوی بیدهنگ بوو. پاشان مژگی له جگههکهی داو دوکهلهکهی بهرههلهی ئهواوه کرد.

((باشه بۆ دهستی شکاوه!))

بیوار

رابۆو ئەوانەى دیکە هیندەى تر زارەترەك بوون. تا رادەیهك خاترجەم بوون ئەو ماستە بۆ موونیه. دەیانزانى ئەگەر یەكێك پشتی بە دیوار نەدابى. ناتوانى بەو لەگۆینە دەزوەكە رابكیشى! بۆیە توندتر زارى خۆیان گرت. وهلى كاپرا وهك ئەوهى برپیهى دابى بە ئاسانى وازنەهینى. هەمدیس بالى پرسیارانى بەرھەلدا کرد:

((نەتانگوت ئەو كورپۆگە بۆ وای لیھات. ویدەچى دەستى خراو شكا بى!))

- (.....!))

- ((دەبى شتیكى سەیرى بەسەر هاتبى ئەگینا قەت لەسەر دلتان نەدەبوه ئەو كەسەرە ، بەستە زمان زۆر بە تازار دیارە.))

نەخشین و كەژى كە لە داوودانیشتبوون. بە هیچ جۆرى خۆیان تیکەل ئەو ئاخواتنە نەکرد. جگە لە سەیر کردن وگوئى رادیران ورتەیان لە دەم دەرنەهات.

((چى بلیم...! لە مالهوه زەنگالم دەچنى كە ئاسى خۆى كوتایە ژوورەوه. پیتی راگەیاندم كە خۆش بەزۆك لە تەخۆى داوه. هەرھیندەم لەیادە. ئیدى وهك شیتانم لیھات و زەینم لە خۆ برا))

كارى ئەم وشانە لە روى شوفیرەكە دیاریدا:

((كابرا گپرا؟))

((گیرانى چى... چەندى تۆ دیوتە منیش هەر هیندە. گوتیان نەوهستاوهو رايکردوه!))

شوفیرەكە بە توورەبى تفیكى خەستى تور ھەلداو شەقیكى لە سوكانەكەدا - ((چ ویژدانىكى ھەبوو ؟ بەلانەكونى چیدەكەى. ئەمپۆ بەرەلگاییه. ھەر كەس بە ئارەزووى گونى خۆى دەكا. بەشیتك قەیسەریان لى بۆتە كونه مشك و بەشیکیش لە پای پیلان دەدن. سەرەنجام خەلكەكە ھەمووى سەرخۆش بوە. لە گەرمەى خەویكى خۆش دان و بەریان بە دنیانەماوه. ئەدىدايكم. ئەگەر

كامەران مەنتك

خۆپەرستى بگاتە ئەو رادەیه شار ئاواى لیدی. ئەمپۆش وایان کردوه خەلك خۆپەرست بن. جگە لە بەرژەوهندى خۆیان هیچی تر نەبینى!))

رابۆ بۆ یەكەم جار دیقەتى سەرۆكوتەلاكى كاپراى كرد. جیاوازیەكى زۆرى لە نیوان ئادگارو جۆرى كارەكەى بەدى كرد! بۆ ئەوهى زیتى تیبى بگا گویچكەى قیت کردەوهو وهەستى راگرت... .

((چیدەكەى... ئەمپۆ ئاواى لیھاتوه. یەژە چیدەكەى. داریکت لە دەستە ھەردوو سەرى بە گوە ، خەلكەكە بە جارى گۆراوه! بەقا نەماوه. ھەموو شتیك بۆتە پوول وپارە. ئابروو... ئایین... دنیا. ھەمووى بۆتە دینار. بازرگانى بە خوین... بە مەرۆف دەكرى. ئەوهى سەیرە ھەمووى گلەوگازاندان لەوهى تر دەكاو بەردى تیدەگرى. ھەمووى واتیدەگا ئەگەر سەریان لەبن بەر بى. گرنگ نیه باقنگیان ھەر لەدەر بى! وهك گپژەنیک تیک دەسوپین. مەست و خومارین. ھەر كەس بەرژەوهندى خۆى گەرەكە. بەرژەوهندى خۆى بە تەنیا))

شوفیرەكە ئەگەر چى ماندوو بوو جواناویكى زۆرى كردبوو. وهلى دەتگوت بیدەنگ بوونى لە كن تاوانە دەپرست و كپنەدەبوهوه. نەیدەویست ئەو چركەیه لە دەست بدا كە بەبايەخەوه گوییان بۆ شل كردبوو... .

((خوا ئەگەر بیهوى شتیك بەسەر گەلیك بىنى. سەربەستى لە نەتەوهیهك بسەنیتەوه. سى شتیان دەخاتە ناو. یەكەم پارە پەرستى. دووهم دەروون پیسى سیپەم خۆخۆرى. ئەو سى شتە بەسە بۆ ئەوهى بكەونه بن نیری زۆرداران و ھەتاك بكرین. ئەو سى شتەش ھەنوکه لەبرەودایه. گرنگ ئەوهیه ئیستا ھەیهو پیویستە نەمینن. دەلین ماران گاز لە گوریسى پچراى دەترسى، ناحەقى نیه ئیتمەش دوژمنمان زۆره و هیچ شوورەبى نیه كەبترسین...!))

رابۆ نەویست كاپرا زیتى پیرسى. ماندوو بوو توانای گویگرتنى نەما. زۆرى ئەو قەوانانە بۆ لیدرابوو! ھەموو كەس دەیزانى. ھەریهكى داخوت و بى سۆ دو ئەرکەكەى لەئەستۆى خۆى وەلادەناو وهك سەکردەو لیژانیک لە خۆى دەروانى

بیاوار

نەدەبوايە بەشدارى هېچ بکا ! چونكى ئەگەر ئەو لە دەست چوو ئەوا كەسى ديكە ناتوانى جىگەى بگريتهوه !!! بۆيە دەبى ئەركى ئەو تەنيا ئامۆژگارى و رى نيشاندانى خەلك بى!

((ئاى ئەمىرۆ گەمژەل و هەلپەرسى زۆر بوونە ...!))

كە لەبەر دەرگاكيان دابەزىن هەرچەندى كۆشايان كابرا كرىي ليوەرنەگرتن! مكووربوون و پيداگرتنيان هېچ سوودىكى نەبوو. ويىنەى كابرانان لەبەرچاوبەشيوەيهكى تر گۆرا. زانيان بەزەبى پيا هاتەوه.

هاوسىكانيان، كە لەگەل دەنگى وەستانى خۆش بەزۆكە كە هاتبوونە دەرەوه. دەورەيان دان و كەوتنە هەوالا پرسين. ئەوهى دەهات تەندروستى تەخۆى دەپرسى.

بە ماوەيهكى كەم ئاپۆرەيهكى بچوك پەيدا بوو. كە دەرگايان كردهوهو چوونە ژورەوه. هەموو لەگەل ئەوان چوونە ژورەوه. دانىشتن و جقاتيان بەست. توورپەبى

ورق لە روخسارى هەموان دەخوینرايهوه. نيرينهكانيان زۆرەبى مندا لا يا ميترد مندا لا بون لهنديكيان لە ئاوقەرانى تەخۆ بون و تازە خەتى سيمليان

دادەنا. كەژى بە هيلاكهوه لە قوژبنىك هولكورما. سەبى ئەو هاوړپيانەى كرد كە دەورەى تەخويان دابوو. زۆر ويىنەى ناتەباو دژ بەيه كترى وەبەر چاوى تىپەرى

لهۆمەرو هاوړپيانى هاتەوه ياد كە ئاوا لەبن ديوارىك كۆدەبوونەوه. بە ئارەزوو كامى دلئى خويان داخواتن و هەر يەك بە گويزەى دلئى خۆى لىپدەدا ! بە دەنگى

بەرز پىدەكەنين. كە لە نيو چياو دۆلەكان دەنگى دەدايهوه ! لە هەمان كاتدا ئەوهشى هاتەوه ياد كە چۆن هەموو پياووەكانيان بەپيش خۆداو شوون بزريان

كردن. چركە بەچركەى هاتەوه بىر. هەرلەوكاتەى چو سەربان ولە پەناى ستارەكە سەبى كردن. تا ئەو دەمەى خويان هەلدايه ژورەوهو لە رابويان دا ! وەك ئەوهى

تازە روويدابى ئاوا لای نووى بوەوه. ترسا ! كەژى بە قونەخشكە لە رابۆ نزىك كەوتەوه سەرى برده بن گوپى :

كامەران مەنتك

((بىرم لە شتىك كردهوه. بىرىكى سەبىم بۆ هات ! خەريكە بلیم دەترسم. ئەگەر واش نەبى وا خەريكە هيدى هيدى ترس دەروونم داگير دەكاو بەريىم دەگرى!)) رابۆ بە بنى چاوى سەبىرى كرد.

((بىر لە چيدەكەيتەوه كچى خۆم ، بىر لە چيدەكەيتەوه. بەو شەوه بۆ خۆت دل تەنگ و سەخەت دەكەى؟!))

((خۆشم سەرسامم. نازانم بۆ ، سۆنگەى چى بوو. لەكاتى سەبىرى كردنى هاوړپيانى تەخۆ ، ئەو كاتەم وەبىرەتەوه كە پياووەكانيان بردين. ئەوانەش وا

گەوره بووينە... بۆيە دەترسم!))

رابۆ تاوى پىدەنگ بوو ، مشيهكى ليوەهات

((دەزانم چى يەژى... ترسەكەت لەجىي خۆيهتى. ئەوانە سل لەهېچ ناكەنەوهو هەموو شتىكيان لەدەست دى. دەزانم چى يەژى!))

رابۆ ئەم رستەى وا دەرپرى ، كە ترسىكى زۆر خۆى لە قاوغى پەيفەكان ئاخنى بوو.

((كەواتە نابى دەستەوهستان دانىشين. بۆ كارى نەكەين؟! ويدهچى تۆش وەكو من بىردەكەيتەوه. بەرايى گەمژەل و نەزان بووين خۆ ئەمجارەيان وانين ! گۆشتى

خۆمان بە شيشەوه بيىنى. پىويستەكارى بكەين!))

رابۆ دەستى خستە ژىر چەنەى و بە نەرمى گوتى:

((ويىسفيش هەرواى گوت. گوتى بگەريئەوه. وەك بالئندە لە شەقەى بالئى بدەن و لە ژيانى ئىخسارى وىن دەستى دووركەونەوه. گوتى بگەريئەوه وارو جى وړپى

خۆتان. گوندىكەتان ئاوەدان بكەنەوه. ويىسفيش هەرواى گوت. گوتى چىترليئە مەمىن و بگەريئەوه وارهكەى خۆتان. گوندى شيرين وقەشەنگەكەى خۆتان. ئەويش

هەرواى گوت!))

((راستى گوت. راست راستى گوت. پىويستە بگەريئەوه وارى خۆ. ئەمىرۆ

ترسىكى گەلى زلم لەدلدا گوراوه. ئاى ئەگەر بەچاوى من دەتبيىنى. دلنيام

بیوار

هەرگیز خۆت بۆ دەرورەست نەدەکرا. چی بکەم... کۆنە برینم هاتنەو کول. هەناوم تۆی زوخوا بوو. باوەرپەرەمە واتاساوم هەتاوەکونێ ئیستاشی لەگەڵ دابی نەهاتومەتەو سەرخۆ! ئەدی... ئەگەر جارێک ئەوان تاوانبار بکەین، ئەوا دەبی خۆمان دووجار. ئیمە دەمچەفت و کەر و گەمژەل و بیئاوەزین...!!

تەحۆ لە جینگاکە لەسەر تریقە پشتی راکشابوو. تازە خەریک بوو هەستی بە ژانی لەشی دەکرد. برژانگەکانی لەسەر یەک نابوو. ئاویتە گلیه کانی ئەوان ببوو. ناوە ناوە کە وشە زورینەو دەگوت. بزەیهک لیوی دەخەملاند. موچرکی بەلەش دادەهات و ئۆخۆنی دەکرد. هەناسە تارادەیهک بە ئاسودەیی دەهات و دەچوو. هەر پرسبارێکیان لە یەکتەر دەکرد. ئەو بەدڵە راوکۆتە چاوەروانی بیستنی وەرەمە کە دەبوو. هەر کە ناوی گوندە کە دەژنەوت وینە کە ی نەدەهاتەو بەرچاو. بەلام لەو دلتیابوو هیندە بەسە تەنیا جارێک بەناوی بسورپیتەو، هەموو شتیێک دۆخی جارانی وەر دەگریتەو بەرگی نامۆیی دادەدری. لەگەڵ ئەو بیرکردنەوە گەرایەو ناو گوندە کە ی. هەموو شتیێک گۆرابوو. هیچ شتیێک وەکو خۆی نەمابو! یەک دوو جار زمانی بە سمیلی داھیتا. هیشتا هەرگەندەموو بوو...

((کە ی منداللم! توو ئەو خویە کە ی منداللم!؟ ئەدی ئەو شینە سمیلە چییە؟! بە خوا ئەو ی من دەتوانم بیکەم کەس ناتوانی. ئا... تا ئیوارە هاوار بکەم کەس باوەر ناکا. گالتهیان پیدی... گرنگ نیە! کاتی بە چاوی خۆیان هەموو شتی دەبینن ئەو جا باوەر دەکەن. دەزانن دنیا چ باسەو چ باس نیە. دەزانن تاریکی چییە و روناکی چییە!...))

لە نیو ئاویە کە دەسورپایەو نەیدەزانی چی بکا. هەستی بە تینویە تیه کی گیانی دەکرد. بۆیە تاوی بە لەزی وتاوی لەسەر خۆ هەنگاوی دەنا.

((یە کەم شت بەدوای بگەرپم کەرویشکە کانن! لە وانە یە ئیستا زۆر بووین. ژمارەیان لە سەد تییەرپووی. جا سەد چییە. لەوانە یە هەزاریش زیاترین!

کامەران مەنتک

شتیێکی چاکم کرد لەگەڵ خۆم نەبرد. ئەگینا ئیستا وا زۆر نەدەبوون. هەزار کەرویشک گەمە نیە. ئاویە کە پر دەکا. باش بوو لەگەڵ خۆم نەبرد. ئاسی کە ئەو هەزار کەرویشکە ببینی پەژێوان دەبیتەو کە هینە کانی خۆی وا تەفروتونا کرد. شەرم لە خۆی دەکاتەو کە ئەو کەرویشکە جوانانە ی بە پارە گۆرپەو. بەو کاغەزە سووروشینانە. جا پارە چییە! هەر کەرویشکە هەزار دینار دەهینی. ئەو شوورە ییە. نەدەبوا یە بیفرۆشی. زۆر پەژێوان دەبیتەو. زۆر زۆریش پەژێوان دەبیتەو. بەلام دوای چی. منیش یە ک دانە چییە نایدەمی. نابه خوا نایدەمی. با ئەویش وەک منی کردبوا. سەد کەرەت باشت بوو. بەلام چیدە کە ی... ئەویش بیستاوانە. بەزە ییەم پیادیتەو. هەرگیز لە ک ن ئەویش وانالیم... گوناھە... باوکی ئەویش شوون بز کرا!؟ بیکەس ماونەتەو. نا... لە ک ن ئەو وەنالیم. با هەستی بریندار نەبی. هەر چۆنیکی بی دوو دانە ی هەر دەدەمی!!!

دەستی بە گەران کردەو. خەندەش هەر بە ئادگارپەو وەبوو:

((با ئیستاکی واز لە کەرویشکە کان بینم، سەربەستیان لی تیک نەدەم. لە وانە یە ئەوانیش لە گوند دوور کەوتوونەو لەو کیوانە گیرسابنەو! جار ی بیر لە شتیێکی تر بکەمەو باشتەر. ئا... بەلی. پیویستە بیر لە شتیێکی تر بکەمەو. خانووە کە مان بنیات بنیمەو. ئەمە لە هەمووی گرنگتره!))

لە پردلی کەوتە خوڕپە. دیمەنی ئەو دوکەلە ی هاتەو بەرچاو کە لە گوندە کە یان بەرز بوو. ئەو ی هاتەو بەرچاو کە چۆن خەلکی ئاوی تیکرا وەستان. لە داخان تا ماویە کەس نەیتوانی تاقە هەنگاویک هەلینی. ئەو شتی هاتەو بەرچاو کە چۆن سەگە کە یان وەستاو ئاوری لە ناوی یە کە دایەو. چۆن نوزایەو لە گەڵ رابۆ گریا! ئەو دیمەنانە ی یە کە یە کە هاتەو بەر چاو. بیری لەو کە کردەو کە یە کەم جار شەقامی قیرتاوی رەشی بینی. ئەو کاتە زۆری حەز دەکرد بزانی چۆن ئاوا رەش بو!

بیوار

تەحوّ لە شوێنە کە دەجولایهوهو لهبەر خۆی داخاوت. تاواناتاو دهنگی بهرز ده‌بوه. کهژی روی له رابۆ کرد:

((دەبی هیچی لی نه‌هاتی؟ حەجمانی لێپراوه و زۆر به تازار دیاره!))
تەحوّ حەزی ده‌کرد وهرامی کهژی بداتوه. چونکی تا رادهیهك هۆشی لای خۆی بوو. به‌لام واینه‌کرد. چۆن خۆی مات کردبوو، هه‌روا مایه‌وه. رابۆ گوتی:
- ((هیچ نیه هورپینان ده‌کا هه‌ر چۆنیک بێ ده‌بی به‌یانێ بیبه‌ینه کن به‌یتالیک...!!))

خه‌ریکی ئاخاوتن بوون. کاتیك. ته‌ق.. ته‌ق.. ته‌ق. چەند جارێك به‌ خێرای

له‌ده‌رگادرا. رابۆ به‌ترسه‌وه گوتی:

((دەبی کی بێ له‌ ده‌رگا بدا. شه‌و دره‌نگه‌؟))

کهژی به‌ هیواشی هه‌ل‌سایه‌وه وبه‌ ده‌نگیکێ نزم وهرامی دایه‌وه... ((چی بلیتم...!!!))

((چیده‌کە، بۆ هه‌ل‌سایه‌ته‌وه))

((بزاتم کییه‌؟!!))

((بوه‌سته‌ کچم.. با جارێکی تریش لێی بدنه‌وه. شه‌وسامن خۆم ده‌چم!!))

چەند جارێکی تر به‌ هه‌مان شێوه له‌ ده‌رگا درایه‌وه. رابۆ شه‌گه‌ر چی ده‌ترسا. لێوی ده‌بزووت و له‌بەر خۆی نزای ده‌کرد. به‌گورجی هه‌ل‌سایه‌وه. وه‌ك شه‌وه‌ی له‌ شوێنیکێ ترسناك و قه‌ده‌غه‌ بڕوا. به‌ شه‌سپایه‌وه قاچه‌کانی له‌ زه‌وی داده‌نا. تا له‌ ده‌رگا نزیک بوه‌وه. چەند جارێکی تر له‌ ده‌رگا درایه‌وه. له‌ کونی ده‌رگا که ته‌ماشای کرد:

((کی...یه...؟))

- ((خۆمانین..... بیکه‌وه!!))

هه‌ر چەند ده‌نگه‌کە لا نامۆ نه‌بوو. له‌گه‌ڵ شه‌وه‌ش ترسا!

((خۆتان کیین؟!!))

کامهران مەنتک

- ((بیکه‌وه دایه‌ گیان... منم، تۆزێ خێرا به‌ بیکه‌وه!!))

نه‌خێر... به‌ هه‌له‌دا نه‌چوو بوو دهنگه‌که خۆی بوو. به‌ خێرای ده‌رگای کرده‌وه. زه‌لامیک خۆی کوتایه‌ ژوره‌وه. ده‌مامکی خۆی دابوو ته‌نیا کونی چاوه‌کانی ده‌بینرا. شه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتیکی زیاتر سه‌رنجی راکیشا چه‌که‌کە ده‌ستی بوو! دوا‌ی شه‌وه‌ی به‌ تامه‌زرۆییه‌وه ده‌ستی رابۆی ماچ کرد. به‌بیته‌وه‌ی یه‌ك تاچه‌ په‌یفیش ده‌برێ. به‌ ده‌ست دیاردی بۆ کردو چوه ژوره‌وه. که ده‌مامکی خۆی کرده‌وه هۆمه‌ر بوو. به‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌وه له‌ کهژی راما. وه‌ك شه‌وه‌ی گه‌ره‌کی بێ به‌و نیگایه‌ شه‌وه‌ی ماندوو بوونه له‌ له‌شی به‌ده‌رنی.

هه‌موو چه‌په‌سان. رابۆ شه‌گه‌ر چی به‌ بینینی کوره‌کە هه‌ستی به‌ خۆشیه‌کی مه‌زن کرد. له‌ هه‌مان کاتدا ترسا! تا ماوه‌یه‌ك قورگی گیراو هیچی بۆ نه‌گوترا. پاشان به‌ زمان ته‌ته‌له‌ییه‌که‌وه گوتی:

((خێره... کورم. چۆنه‌ هاتیه‌وه‌ خۆ که‌س نه‌یبینی!!))

- ((مه‌ترسه‌ وام نه‌کرد که‌س بمیینی!!))

هۆمه‌ر هه‌ر چەنده‌ رهنگ و رووی گۆر‌ابوو. له‌ جار‌ان خړوپان و پۆرتر ببوو. له‌گه‌ڵ شه‌وه‌ وهرامه‌ ده‌رکه‌وت که‌ دهنگی هه‌ر وه‌کو خۆی بوو. شه‌وه‌ی گۆران چیه‌ به‌سه‌ری دانه‌هاتبو. کهژی به‌ر له‌ بینینی هۆمه‌ر زۆر شتی دانا‌بوو که‌ بینێ له‌گه‌ڵی باس بکا. که‌چی له‌ ده‌مه‌دا هیچی له‌بیر نه‌ما! ته‌نیا بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ ئافره‌تیکێ وه‌کو شه‌وه‌ له‌ کاتیکی ئاوا پێویسته‌ چی بکا. بۆیه‌ به‌ گورجی هه‌ل‌سایه‌وه‌وه به‌ره‌و ناندینه‌ بچوو که‌ هه‌نگاوی نا. دوا‌ی تاوی... چۆن به‌ خێرای چوه‌ ده‌ره‌وه. به‌ هه‌مان شێوه‌ گه‌رایه‌وه ژوره‌وه‌ به‌رانبه‌ر می‌رده‌کە دانیشته‌.

هۆمه‌ر سه‌ری شۆر کردبوه‌وه‌ له‌به‌رده‌م خۆی راده‌ما. وه‌ك شه‌وه‌ی چاو رووی نه‌بێ به‌رانبه‌ریان دابنیشی له‌شه‌رمه‌وه‌ له‌به‌رخۆی گوتی:

بیوار

((به کاردا به زیوین. له بهر شه وی ماوه یهك بو نه تانم بینى بوو. هزم کرد سهردانیکى خیراتان بکه م))

دواى شه وی شه و چند وشه ی به خیرایى دهر برى، بیدهنگى دایگرته وه. به تیله چاویك سهیرى كه ژى کرد. كه به تامه زروییه وه تپى راده ماو گوئی بو شل کرد بوو. بزیه کی بو کرد. وهك شه وی له گه ل كه سانیکى نامۆ دانیشتبى ناوا به پاریزه وه داخاوت ! به وردى چاوى به ماله كده ده گپرا. له پر نى گاكانى له شوینى چه قى:

((كیبه رازایه؟!))

((بیوار...))

كه ژى به خو شیه كه وه شه مه ی گوت.

له گه ل هاتنى ناوى بیوار له جیگه ی خو ی راجه نى. ماوه یه کی زور بوو به هیواى دیتنى بوو، زور وینه ی بو له میشكى خو ی چى کرد بوو. به رده وام بیرى لیده کرده وه له شه ندیشه ی جیانه دبه وه. له شوینه كه ی بزووت و بو لای كورپه كه ی خزى، جاجه كه ی له سه ر وه لادا و تاوى تپى راما. له سه ر خو ماچى كردو جاجه كه ی پیدادایه وه. كه ژى به دهنگىكى نزم. كه هه ر هیئده بوو ده بیسترا گوتى:

((واگای بینه ... با بتینى!))

هه ر چه نده هۆمه ر له دلّه وه هه زى ده کرد داخاویه كه ی به جى بپنى. كه چى واى نه کرد. نیگایه کی واى ناراسته ی کرد. كه به س بوو بو شه وی رازى دلّى خو ی پى بلّى! رابو به ناگروه وه گوتى:

((ناتناسى. بینام دایى ناتناسى! چۆن بتناسى. كه ی تو ی دیوه؟ نابه خوا دلّیا به كه ناتناسى!!!))

له و كاته دا ته خو له به ر خو ی ده ستى به ئاخاوتن کرده وه:

كامه ران مه نتك

((نادایه گیان... نامه ترسه هیچم لى نایه ت. خو مندال نیمه، ئای... مه ترسه. شه گه ر باوه ر به من ناكه ی له هۆمه ر بپرسه. ده لیى بپرسه ده ی. بزانه چیت وه رام ده داته وه. شه و به زارى خو ی گوتى نه مده زانى هیئده ژيرو به ئاوه زى! هیئده كۆك و زیخ و زرنگی... ده لیى بپرسه... ده ی؟!))

هۆمه ر هه ستى له خو ی برى و به وریاییه وه گوئی بو شل کرد:

((ته خو چیه تى?!))

((هیچ...!))

كه ژى به خه مباریه وه وه رامى دایه وه. هۆمه رله وه رامه كه ی گه یشت. به شه سپایى بو لای خزى. كه بینى ده ستى به سترا وه ته وه. له جیگه ی خو ی چه په سا. ویستى هۆیه كه ی بپرسى. به لام له به ر شه وی ته خو له و گاهه دا واگا هات. شه و بساره ی وه گپه ر نه كه وت. شه و چند چه په سا كه ته خو ی به و له گوینه بینى. ته خو سه د هیئده ! ماوه یه ك چاوى به رانه برى له مۆله ق راگرت. پاشان به توندى بو لای خو ی راكیشا. وهك یه كىك ترسى له ده ست به ر هه لدا بوونى هه بى ناوا گرتى ! له گه لیدا له پر مه ی گریانى دا و فرمى سكى له چاوان گلۆر بوه وه:

((هۆمه ر... شه وه تو ی؟! هاتیه وه. چۆن زانیت له م كاته دا من پىویستم به تو هه یه. چۆن زانیت ها. بلّى چۆن زانیت ! باش بوو هاتیه وه. شه مجاره یان به ته نیا نازورسته وه ! منیش له گه لت دیم. نابى جیم به یلى. ئا... ئاگا داره. نابى خو م لیوه شپرى و به ته نیا جیم به یلى.))

تاوى كروه وه. رووى خو ی وه رچه ر خاندو ته ماشایه کی دایكى کرد. پاشان ده ستى پىكروه وه.

((شه وه تا دایه گیان. لى بپرسه بزانه گه و ره بوومه یا نا. ده لیى بپرسه ده ی. بزانه گه و ره بوومه یانا!))

بیوار

تا دههات دهنگی زیتر بهرز دهبوهوه. که ئەمه تاراڊهیهکه رابۆی ترساندا! به هیئەنکه بری و شله ژاویهوه چوه سهری. دهستیکی بهرووی داهیناوه فرمیستی سرپهوه:

((دهنگت نزم که کورم ... به لاگهردانی بالات بم ، لهدهوری سهرت گه پیم ... دهنگت نزم که . با کهس گوئی لی نه بی . وه کو ده لاین دیوار به گوئییه ! با ئەو دهنگ بهرزیهت نه بیته هۆی تهرفاندن و کاولکردنی ماله که مان . دهنگت نزم که با که سمان لی واگا نهیی ! وهرهوه سهر خۆ ، هوشیار بهوه . ئەوه هۆمه رهو هاتوه تهوه خهون نهیه . کاری وا مه که دل تهنگی بکهی . بۆ ماوهیهکی کهم هاتوه تهوه با توشی شتیکی نه بی بیدهنگ به))

هۆمه ر سهیری چاوه کانی ته حۆی کرد . به دهنگیکی نزم گوئی:

((نهختیکی تر ده پۆم . ده بی برۆم . هاور پیکام چاوه پیم ده کهن . به کار هاتووینه ته خوارهوه . وهک ئەوهی تراره ناویکی تهزیت به رابۆ داکرد بی له جیگه ی خۆی سارد بوو . که ژیش به هه مان شیوه . له کاتی داخه ریک بوو نانی ده هیناوه خواردنی ناماده ده کرد . ته حۆ که ئەمه ی گوئی لی بوو زیتر خۆی پیوه سۆر کرده وه :

((جیم مه هیله هۆمه ر گیان . منیش له گه لت دیم . خه مت نه بی ، هه موو شتیکیکم بیده کری و به رگه ی هه موو شتیکیک ده گرم . جیم مه هیله . باوه ر بکه چیتر ناتوانم لیتره بۆیم . دایکم ده زانی چیم به سه ر هاتوه . ئەوه تانی خۆی لیتره یه و لیبی بپرسه . لیبی بپرسه ئەگه ر باوه ر نا که ی . ئەگه ر تۆش نه هاتسوا یه وه من خۆم ده هاتمه لات . دایکم ده زانی . من خۆم ده هاتمه لات . به لām ...))

نهیتوانی درێژه به ئاخوتنه که ی بداو گریانه که ی به کوئتر بوو . پاشان دهستی پیکرده وه :

((من ده هاتمه لات . ئەگه ر تۆش نه هاتبوای من خۆم ده هاتمه لات . هه رده هاتم . به لām هه ر چه نده ی هه ولّم ده دا دلّم به رای ی نه ده دا دایکم و که ژیه ته نیا جی

کامه ران مه نتهک

به یلّم . به زه ییم پیا هاتنه وه ! ئیستا که ش مادامه کونی تۆ هاتیه وه . منیش له گه لت دیم . تازه ناتوانم چرکه یه ک لیتره بمیئمه وه نه خیر ناتوانم له نیو ئەو هه موو وشه دل ته زینانه دا شادیه ک ختوو که ی هۆمه ری دا ! به خۆشه ویستی هه وه ته حۆی ماچ کرد :

((که واته بویه پیاو ته حۆ . راست راست یه ژی که ده لیبی گه وره بوومه . ئە ی نابینی هه ست به لیپر سراویه تی ده که ی ! نای خوا یه . ئیستا کی خاتر جه م بووم وته نکیشم که وته عه ردی . ته حۆ گه وره بووه بۆته پیاو ! پیاویکی پیاو پیاو بویه هه ر چه نده پیویست به وه ش نا کا . برای شیرینم . له گه ل ئەوه ش داوات لی ده که م که ئاگات له ماله وه بی . تۆ پیویسته ئاگات له ماله وه بی . تۆ ده توانی لیتره بۆی . ئا باش باش ده توانی لیتره بۆی . خاتر جه م به زۆری نه ماوه به یه کجاری ده گه ر پینه وه گونده که مان . ده گه ر پینه وه هه وار و نشیمه نی خۆمان . خاتر جه م به ته حۆ هه رده بی وا بکه یین . بی ئاره زوو بیده ستی خۆمان ده بی وا بکه یین ! هه یچ چاره یه کی ترمان نه یه . وه لی ئەمه پیویستی به پشی درێژی هه یه . ده بی پشیت درێژ بی .))

هۆمه ر دوا ی ئەوه ی ئەو ریژه وشه ی به رانه ر برا بچوو که که ی ده رپری . رووی له دایکی کردو چه ند پر سیاریکی ئاراسته کرد . ئەویش بی سی و دوو ، ده ست به جی سهر له به ری روودا وه که ی بۆ گه یرا یه وه . هه موو شتیکی به وردو درشتی تیگه یاند . به دوو قۆلی له گه ل که ژی . ئەوه یان بۆ گه یرا یه وه که ته حۆ چۆن به ر له چه ند رۆژیکی خه و خۆراکی له خۆ حه رام کرد بوو ، ئالای رۆیین و یاخی بوونی هه لدا بوو . پاشان چۆن له ماله وه چوه ده ره وه و دوا ی ئەوه ش چی بوو چی روویدا .

هۆمه ر دوا ی ئەوه ی نانه که ی خوارد . پاشان رووی له ته حۆ کرده وه و دهستی به دلدا نه وه ی کرد . ئەو ده مه ته قییه ی له نیوانیان روویدا بیری زورینه وه ی گوندی له

بیوار

کن هه موان پته و به هیژ کرده وه ! که ژێ که تارا دهیه که گرژ ببوله دلێ خۆی گوتی:

- ((ته حۆ راست یه ژێ. ژیان لێره ناچیتته سه ر. راست یه ژێ. پێویسته بزورینه وه. نه گه رکار واپروا نه وا ده بی به رو پشتی دهستی خۆمان ماچ بکهین ته نیا بۆ شه وه ی لێمان گه رێن بژین ، تاکه ی ناواین ! شنگ و هیزمان له به رپرا. بیزارو وه په زبووین. نه و چاوه روانی کردنه تاکه ی...!!))

رابۆش له هه مان کاتدا و به هه مان شیوه بیری ده کرده وه. ویسفی ده هی نیا به ر چاوه له دلێ خۆی ده یگوت:

((هه رچه نده ته حۆ ناساغه و له وان به هورپێنان بکا. وه لی راست یه ژێ. خوا هه لئاگری راست یه ژێ ! پێویسته بگه ری نه وه گونده که مان، هیچ نه ماوه چاوه رپێ بکهین. ژیان لێره سه خته. نه گه ر به خۆنه که وین و له زی نه کهین نه وا مشه ختی و نه ژواری دیماهی نایی. تادی زیت ده که وینه قوولایی گۆمه وه وه ده رباز بوومان نه سه نگتر ده بی!!))

تاویکی تر بیری کرده وه. به چاکێ زانی چیتر بیده نگ نه بی:

- ((کورم هۆمه ر شتیک یه ژم. هیویدارم نه نه نری ، زویرو دل ته نگ نه بی ، خۆت ده زانی تا دی لێره ژیا نمان سه ختر ده بی. بویه نه گه ر هه مومان بزورینه وه گونده که ی خۆمان باشتره... ئا... باشتره. زۆریش باشتره. خۆهه ر نه بی له و سه گساریه ی لێره رزگار ده بین))

که ژێ که ماوه یه که بوو له ناوه خۆی ده کولا. له زاری رابۆی سه نده وه وه بۆی ته واو کرد :

- ((نه ری به خوا هۆمه ر. دایه ت راست یه ژێ. یانی چی ئیمه هه روا لێره بی نینه وه. تاکه ی ئازاری دووری بچیتژین ! لێره هیوی بر بووینه وه تروسکه ی ئومیدمان کوژاوه ته وه. باوه رپکه هیچ خۆشیه کمان نه دیوه. شوکور زۆرت دنیا دیوه وه گه لی شوینان گه راوی. باش ده زانی هه نوکه ئیمه هه ست

کامه ران مه نتک

به چیده کهین. ئافه رته یکی جوان و جحیل و پیریژنیکی وه کو دایکت. به ته نیا له تارا وگه وه دوره واری ده بی هه ست به چی بکه ن ! جگه له بیری گه رانه وه ده بی چیتر هه بی بیرانی پێوه مژول بکه ن. باشه خۆت بلێ مادامه کونی بۆمان ده کری بۆ شه و خه ونه نه هی نینه دی. ناوی خوا ی لیبین و بزورینه وه ! ده زانم تۆ ماندووی رینگای و به کار دابه زیوی. دروست نیه من به وه له گوینه ت له گه ل باخپوم. به لام چی بکهین.. چی بکهین باوکی کوره شیرینه کم. جگه له تۆ و له خوایه زیتر که سی دیکه گومان نابین. چیده که ی که تۆ تاکه پشت و نه نوای ئیمه بی. باوه ر بکه به ده ست خۆمان نیه ! هیچ شتیک نیه لێره بۆی بژین پێویسته شته که بکهینه راسته قینه وه به گورج وکوکی نه نجامی بدهین..))

ته حۆ که زانی ده رگای باسه که خرایه سه ر گازه ره ی پشت. گلی ورازو نه پنی نیو دلان که وته به رچاوان. هه رچه نده ژان ونازار سه خله تیان کردبوو. به شادمانیه وه دهستی به ئاخوتن کرد:

((چیت گوت ؟ نه ی نه مگوت له دایکمان پیره ! ژیان لێره سه خته. زۆر ناساییه نه گه ر به رگه ی دۆژی بگرین. وه لی به رگه ی نه و هه موو شته ی لێره ناگری. سه د که رته باشتره له رپێ گه رانه وه بمرین. له شاخیک هه لدرین. گولله یه کمان به ته ختی نیو چاوانی بکه وی. نه وه که لێره به وه ده رده بچین ! چیت گوت...؟! به رای هه موان وا باشتره... ده بلێ ده ی... بزاین چی ده لینی. ئیمه ش له گه ل تۆ ده گه ری نه وه!!))

هه موو ده وره یان له هۆمه ر دابوو بۆی داخوتن. شه ویش له لایه که بیری لیده کرده وه له لایه که تر به زه یی پیا ده هاتنه وه. ده زانی بیر کردنه و هیان تا راده یه که نه ندیشه ییه ! دووری و خۆشه ویستی گونده که یان شه و راسته قینه تاله ی لی بزکردوون که نه گه ر بشگه ری نه وه. ده گه ری نه وه کاولگه یه که و گوندیکی تیک ته پیوو خاپور کراوو ! سه رباری شه مش بیر کردنه وه ی وه کو نه وان بوو. گه رانه وه وه ئاوه دان کردنه وه ی به راست و دروست وه اتنه دی ئاواتیکی گه وره ده زانی !

بيوار

((له زى مه كهن... بهم زوانه ديمه واتان. ئيستاكى كاته كى له بارنيه. من له ئيوه باشت دوزانم. نه گه نا من له ئيوه تامه زروترم. به لام جارى كاته كى له بارنيه. تووزى پشتان هه بى!))

((پشى دريژى تاكهى... قاتى ئه يوب نين! تو دوزانى ئيمه چيمان به سهر هاتوه؟! پشى دريژى له مه زياتر يانى چى. بهرگه ي هه موو شتيكمان گرت. هه تاوه كونى نسكوپه كمان به سهر نه يه و گوشتى خو مان به شيشه وه نه بيبين. بيرناكه ي نه وه! هه ولى نادهين. نه و گاهوش هه موو شتيك له دهست دهرده چى و په ژيوانى داد نادا. نه گهر تو هيجت پيناكرى ئيمه خو مان دهيكهين. راست بلئى كورپى خو م، شهرمى گهرهك نيه! دياره له ته ويلممان نو سراوه تهرشه بوس به توپران بكهين!))

نه و وشانه په ژاره يه كى زوربان له دلئى هومهر چيكرد. هه ستي كرد شتاق لا ناهه قيان نه بوو. ههر كهس بهر به ي خوزى ده پيووا. هه هردوو كانيش دوغرى و بهره و روو بوو. رهق و راست بوو. له راست راستيش وه كو ده لئين زمان لاله. بوپه له بيدهنگى زيتر نه يزانى چى بكا! سه يرنكى ته خو ي كرد؟ چيربوون و گه و ره بونى پيوه دياربوو. ترسيك له دلئى نيشته وه. بزربوون و سه رنگون كردنى پياوه كان هه مديس ميشكى داگير كرده وه! تووشى دلءراوكى و پشى ته نكيهك بوو. گه يشته نه و بر و ايه كه پيوسته به زووترين كات چاره يهك بدووزيته وه:

((راست ده كهن. پيوسته به زووترين كات چاره يهك بدووزينه وه پيوسته ئيره جى بهيلن!))
رابو هه ليدايى!

((ئيره جى بهيلن يانى چى... نهى تو!))

((گوى راديره دايقى شيرينم. من وهك رووم كرده وه هه نوكه ناتوانم بتانه به مه وه. به لام وهك به لئينم پيدان، ديمه وه دواتان. ئيستا بوپه نه و داوايه تان ليده كه م.

كامهران مهنتك

چونكى مانه وه تانم ليتره پى په سندن نييه. هه تانم ريگه يهك ده دوزمه وه. وا به دروست ده زانم ليتره نه ميئن!))

كه ژى كه به بايه خه وه. گوپى راديرابوو. به سه رساميه وه گوپى:

((باشه چى بكهين... بچينه كوى? ليتره وهك دهست به سهر واين و زيروه وانيه كى باشان ده كهن!))

((ههر چو نيك بيته... بگوازنه وه شار. چيرپره و كهس به كهس نيه. له و ئاكنجيه مه ميئن... شار بو ئيوه باشته))

نه وان خه ريكي ئاخواتن بوون. تيكه ل به نه ژوارى و ته ننگ و چه له مه كانى ژيان بيوون و له چاره يهك ده گه پان. وه كو بهردى بن گو م مات بيوون و ئاگانان له دهر و ربه ر نه مابو. له نكاورا بوه ته قه. هه موكپ و بيده ننگ بوون. جگه له هومهر نه وان هى ديكه هه موو له جيى خو يان سارد بوون. ترس به ئادگارى هه موانه وه لكا. هومهر گورج هه لسا يه وه. سه يري كاتز ميتره كى ده ستي كرد. ليوى خوزى گه سته وه. چه كه كى هه لگرت و به خيرايى چوه دهر وه وه:

((ئاگام له خو م نه ماوه زور دواكه وتم... وه كو گوتم و بكهين... باشه!))

كه ديماهى به گليه كى هيئا. به بى چرپه دهر گاهه كى كرده وه و چوه دهر وه. دهنگى ته قه تا ده هات زيتر ده بوو. له گه ل ههر ته قه به كيش رابو خيراتر زارى ده بزواندو به هه ناسه بركيوه له بهر خوزى نزاى ده كردو له خوا ده پارا يه وه. كپى و خاموشى شه و تا ده هات له ناو ده چوو. هه موو به كزى له ژووره وه دانيشت بوون. وله چاره نوسى هومهر ده ترسان. نه و شه وه يان تا به يانى به و شيوه يه به سه ر برد. هه موو هه و ليكيان بو نووستن پوچهل بو وه.

((۳))

ئاسمان پاك و بيگه رده بوو. نه گه ر به كى به جوانى سه يري كردبو هيج په له هه وريكى نه ده بينى. ته نيا له دووره وه نه بى چند په له هه وريكى سپى وه كو

بیوار

لۆکه به بنی ئاسمان وهنوسابوون. خۆر خهريك بوو ورده ورده بۆ تاقی ئاسمان هه لدهزنا. هه زاره ها... ملیۆنه ها چاو... گه وره و پچووک . به تامه زرزیی وئومیده وه تییان ده روانی. هه موو شوشه ی گیانی خۆیان له ده ست گرتبوو، ته یارو ئاماده بوون. هه ر کاتی بۆ به رز کردنه وه ی خۆره که پیویست بی بیکه نه گوری !

کاروانه که له وی ده می به گه رمی هه نگاوی ده نا. ئه گه ر چی ماندوو بوون و جواناوی زۆریان کردبوو. هه ستیان پیته ده کرد ! گیانیان به و نه سیمه ی له ناوه وه هه لیکردبوو. ده شنايه وه. خویانیان که فی کردبوو به چوستی ده بزوتنه وه. وه کو شپه هه لمه تیان ده برد. ده رۆیشت... داده به زین و ده گه رانه وه.

له به ری دوژمنان . له به ری درنده و به چکه گورگان . ترس و نا ئارامی بوو چاره نوسی خۆیان ره ش و تاریک ده هاته به ر چاو . سه رسام ببوون و نه یانده زانی چ ریگیه که به زنه وه و چ ته له یه که به قیننه وه . بۆ ته وه ی پشکو ی ئه و گر ه به زینن . له جیسی خۆی وه که جهسته یه کی بی گیان ساردوسری بکه نه وه . بۆ ئه م مه به سه ته . به و نیازه گلاوه . ده سه ته یه که له گه وره کانیان دانیشتن . که وتنه دوان و ئاخواتن .

په ره به په ری دیروکی ئه وانیان هه لدايه وه . یه کیکیان گوتی :

((ئه گه ر کار وا پر وا ئاگره که هه مومان ده سوتینی . گر و جۆشیکی وای سه ندوه ئه گه ر زیتر ته شه نه بکا کوژانه وه ی کاریکی سه خت و دژوار ده بی . جا به ر له وه ی بانسو تینی پیویسته له بیخه وه هه لیکه نین . ئه گینا بۆمان ده بیته نسکو یه کی گه لی گه وره . کوست که وتنیکی زل و زه لامی به دوا وه یه !))

یه کیکی دیکه یان گوتی :

((ساله هایه ئه و کاروانه به ریته وه نه گه یشتوته لوتکه . ئه گه ر بیستوو له سه رده می ئیمه به مه رام بگا . ئه وا روو ره ش و شه رمه زاری میژوو ده بین . ئه مه سه رباری ته وه ی که ئه وانه درنده نه ... کیوینه ... هه ر که گه یشتنه لوتکه ده بنه دژوارترین و سه خترین کو سپ بۆمان !))

کامه ران مه نته ک

((نابی هه رگیز بگه نه ئاوات. هه لۆ ئه گه ر په رپوایی قوت نه کری و به رز ده فری هیه چ بالداریک ناتوانی خۆی له قه ره ی بدا. ده بی هه موو مل که چی بین و کرپوشی بۆ به رین. له به ر هه ندی پیویسته زوو بال به ستیان بکه یین. به ربه ستیکی سه ختیان بۆ هه لچنن . هه تاوه کو پوچه ل ده بنه وه و باوه رو وره یان نامینی . به دیوو سه خره جنمان تیده گه ن ! خۆیان له ئاست راستی گیل ده که ن و په نا بۆ خۆ هه لچه له تاندن ده بن. پیویسته کاریکی ناوا بکه یین . ئه گینا...))
ده نگی پیکه نینیکی به رز بووه ... به رز بووه ... به رز بووه . هه تاوه کونی ئه و شوینه ی خسته له رزه .

((ئه و شته ی ئیوه وا به زل و مه زنی تیده گه ن. هه وساره که یم توند توند له ده ستی خۆم ئالاندوه ! ئه و کوتره ی له کن ئیوه سله و ناگری . وا له به ر ده ستی منه و هیدی هیدی یاری به په ره نه رمه کانی ده که م. نازام ئیوه چۆن ده هزر ن ! هیئندیک شت هیه به بۆ ناچن که زۆر گرنگه . ئاگاتان له زۆر داو ته پکه نیه که له کوئه وه به کار هاتوه ! هه ر کاتیکیش به کاری بینن ، مادامه کونی ئه وان هه روه ک خۆیان بیئاوه زو ساویلکه نه . وه کو جاران کاری خۆی ده کا !))

ده نگی پیکه نینه که تا ده هات به رزتر ده بووه .

((ئه گه ر گه ره کتانه کاروانه که له جیسی خۆی رپ و روو بکه وی . وه ک پیرو په ککه وته یه که بکه ویتته ئاویلکه وه هه لنه ستیته وه . ئه گه ر ده تانه وی مه لی هیوا ی ئه و نژدو چه ته و یاخییانه له په ل و پۆخه ن. پیویسته سل له هیه چ شتیکی نه که نه وه . درۆ... بی به لینی... دوو رووی... ئه مانه کلیلی سه رکه وتنن ! سه بری ره گی ئه و شتانه بکه ن. وه کو ره گی بنه چه که ی ئه م چه تانه به ناخی زه ویدا رۆچوه . به هه رچه ند پشتیان داده رۆن... به رۆن. هه ر په ره یه کی دیروکیان هه لده ده نه وه ، هه لده نه وه ! ئازان... چاونه ترسن... به ئه مه ک و پیاو... به جه رگ و ئه گیدن ، راسته ، وه لی به چه پله یه که ده که ونه سه ما . گه مژهل و نه زان و سادهن. پیویست

بیوار

ناکا و لییان بترسن و بهبایه خهوه سهیریان بکهن. من ریگایه کتان بو داده نیم!
((یه کێک پرسى:

((تا ئیستا سلیمان له هیچ نه کردۆتهوه. ئاگر... ئاسن... کوتک... قامچی... درۆ. هه موومان تاقیکردۆتهوه. بیسوده. وهکو شه پۆلیکی یاخی شالاو دینن و ناگه ریننهوه! بهری خۆیده نه شه قامه کان. لهو چاوانه رامینن که پلوكه بهردیان له مستدایه. دهزانی چ رق و تۆله یه کیان تیا کۆبۆتهوه. دهزانی چ ئاوریکیان لیدهباری!))

دهنگی پیکه نینه که به شیوه یه کی ترسناک بهرزبوهوه

- ((ئه و ئاوره ی ئیوه وا به سوتینه ری تیدهگه ن. من واده کهم به دهستی خۆیان بکوژینهوه! بهزگاری... به نامرادی بهرانبه ر ئیله ی بوهستن و ئاه ی بو بهبادهن. لهزی نه کهن... سهیری میژوو بکهن. ئه و داره تان له یاد چوو که باپیرتان پيشکەشی کردن وگوتی له ناخی وانه ی بچینن و خه می هیچتان نه بی! ئه ی نه یگوت هه ر کاتی دهره ستیان نه هاتن ئه و داوه دانینه وه. له یادتان چوو؟! با ئه وه شتان پیلیم داره که ره گی داکوتاه و ئاماده یه. هینده له سه ر ئیوه یه بنی بده نه وه.))

((باشه چۆن ده بی... ئه و کاره چۆن ئه نجام ده درى؟!))

((ئاسانه...! ئه وانه چه ند لقیکن و هه ریه که بهرانبه ر ئه وه ی تر سه ری دهره یناوه. هینده به سه خۆراکیکی ناو بۆشی ئه فسانه بیان پی نیشان بده ی، ئیدی هه موو له یه کتر به رده بن. وهک سه گی هار ده که ونه ناویهک... ئای که گه مژهل و نه زانن!))

خه لکه که ئاگیان له هیچ نه بوو. به رده وام بوون له سه ر کار ی خۆیان. هه لمه تی دلیرانه یان دهردو له چاوی مار نه ده گه رانه وه. ده گیران... ده کوژران. باکیان

کامهران مهنتک

نه بوو. توورپه تر... به باوه ریکی پتهوتر... به گورپو جۆشیکی نویه هیرشیان دهرده وه!

له ناکاورا... کت وپ... ئاسمان رهش داگه راو تاریک داهات. خۆر ورده ورده، به ترس و به چاوی پرخوینه وه خۆی هه شاردا! ئه ستیره کان به بیدهستی خۆیان... به نامرادی خۆیان کیشایه وه. غه لبه غه لب و دهنگه دهنگیک ئه و ناوه ی گرته وه. دهنگی شمشالیک به کزی هاته گوئیان. ئاوازیکی تژی خه م و خه فه ت بوو. ئاوازیکی هه ناو برپو جگه ر ته زین بوو. هه موو چه په سان! قه ل ودال و کونده په پۆیان بینی له ئاسمان بالیان لیکنده داو به ئاره زووی خۆیان گۆرانیان ده گوت. له بهر تاریکیه که به شیکیان هیرو گیژ بوون. وهک کویریان لیهات و چاویان هیچی نه بینی.

کاروانه که له نیو خۆیان بوه مشت ومړ. چه ند شتیکی پوچ و بی بایه خ له نیویان سه ری هه لدا! ده ستیان له بینی یهک نا. گه لیکیان په یقی توندو نادره ست ناماره ی یهک کرد. پاشان بوه شه ره گولله. خوین له گه ل دهنگی شمشاله که له چیا یه کان شوپروه وه. هاواریک بهرزبوه وه دهنگی گۆرانیه ک هات:

هوار به مالم دای له خۆمان بی پشت و ته نه یای
ئه هه ریه نی رهش و بیس لیمان هاته سه رای
هه لۆ دهره وون رهش بوینه ریک نابنه وه به تکای
پیمگوتن براینه وانیه ئه وه نایبی مفای
ده ستیان له بینی یهک نا بره له گه ل برای
سه بهب هه موو گه وره نه تیناگه ن له دنیا ی
خۆ په رست و بی بیرن... هوار به مالم دای

خه لک هه موو. زارۆ... پیر... گه نج. تولاز... که سهیری ئه و تیک به ربونه یان کرد، له جیگه ی خۆیان سارد بوون و چۆکیان شکا. ده ستیان شل بوو. به هه ناسه ساردیه وه وه ستان. بی مگیژو ئاره زووی خۆیان پلوكه به ردیان له مست

بیوار

کهوتە خوارەو . دوو دلێهە کەوتە نیویان. لە ھەموو شتێک بیزار بوون و باوەرپان بە هیچ نەما. ھەنێھەیان دانەواندو خۆیان دایە بەر سەرھەمکی رۆژگار.

* * *

تەحۆ فێر بېوو ئەو ماوەیە زۆربەى رۆژەکان دەچوێ شار. بە فرپینگ و شادمان دەھاتە بەر چاو. لەگەڵ ئەوھش تادەھات دەبنسا ! ئەمە رابۆی سەرسام کردبوو. نەیدەزانى کورپەکەى چىیەتی. جارناجار لە کاتى دانىشتن و پەيواندن بە گورجى ھەلدەستایەو، وشەى وای لە زار دەر دەچوو چىگەى ترس بوو بۆ دایکى. لیوى دەکرۆشت و بە توندى مستى لەدیوار دەدا. ھەر چەندە رابۆ ئاگادارى ھەموو دەنگ و باسێکى شار بوو. تەنانت زۆر جارانی ھەموو شتێکى بە زەقەى چاوانى خۆى دەبینى. دەیدى چۆن لافاوى خەلکە توورپەکە پەنگى دەخواردەو . خۆ نیشاندانى قوتابیان ھەموو شوێنێکى گرتبەو. لەکانگای دلەو ھینوى سەرکەوتن و سەرفرازى بۆ دەخواستن. ھەزى دەکرد دوژمن لە بىخەو ھەلکەنن و وەکو مار سەرى پان بکەنەو.

زۆر جاران بیزی لە دوژمن دەبوو کەبەو شیوہیە رەفتارى دەکرد. ئەگەر چى ئەو بەرپاى خۆى زۆر شتى دەربارەى دوژمنەکەى دەزانى و چاکى دەناسى. وەلى گەلى کەرەت بېرى لیدەکردهو و دلتیا دەبوو کە ھىشتا نەیناسیو و ئەوھى ئەو دیوہەتى ھىچ نە لە چاو ئەوانەى دەبینى! رۆژیکیان ... کە ھەرگیز لەپادى نە دەچوو. لەبەر چاوى ئەو لەکچۆلەى کى جوانى ناسکیان دا. کراسە سېى و خاوینەکەى خلتانى خوین بوو سوور سوور ھەلگەرا. کەچى و رەى بەرنەدەداو کۆلى نەدەدا. بەردەوام دەیقیژاندو جنیوى دەدا. لەودەمەدا ھەزى دەکرد ببیتە پالەوانی کى بەتین. وەك پالەوانى ئەو چیرۆک و ئەفسانانەى کە شەو لە گوئى ناگردانى گوندەکەیان دەگێردانەو. توند خنخنوکی ژاندرمەکان بگرى و ئەو خاکەى خۆیانى لىپاک بکاتەو. لاوەکان بە شیوہیە کى سەیر چاویان کرابو. بەردەى سام و ترسیان، کە چەند سال بو دەستى لە بینى نابوون. بە ئاشکراو بى ترس

کامەران مەنتک

دەدراندو لەگەڵ یەك داخووتن. بە دەنگى بەرز زۆر شتى وایان دەگوت کەبەر لەو کاتە بە نەینیش نەدەویران باسى بکەن. تەنانت کار گەیشتبو رادەبەك مندالى قوتابخانەى سەرەتایى دەرژانە سەرشەقامەکان و ناپەزایان دەردەبېرى. بە دەنگى ناسک و زولالى خۆیان ھاواریان دەکردو داواى مافى خۆیان دەکرد. داواى پساندن زنجیرو پیوھندى خاکەکەیان دەکرد. کە بەشى ھەرە زۆریشیان واتای خۆنیشانان و راپەڕینیان نەدەزانى ! لە واتای ئەو پەشقانە نەدەگەیشتن کە دەریاندەبېرى ! نەیاندەزانى ئەو ھەوایە توورپەى کە لە قورگى بچوکى ئەوان دەردەچى نیازى لەناوبردنى دوپشکى رەش و پیسى ھەبە ! نیازی ھەلکەندنى رەگى زوحاکى ھەبە کە خوینى میللەتەکەیانى لە نینۆک دەتکا ...

* * *

ھۆمەر ئەو شەو کە لەمەلەو دەرچوو. خۆى و ھاوڕێکانى ئەستەنگى زۆریان بینى لە ئەنجامدانى ئەو کارەى بۆى چوو بوون. گێرۆ بوون و مانەوہى ئەو لە مەلەو ھیندەى نەمابوو بیانفەوتینى و سەریان بە فەتارەت بدا! زۆر پەژىوان بوو. سەد خۆزگەى دەخواست ھەر نەچووبوایە. خۆى بە بەرپرسیار دەزانى لە بریندار بوونى شىرکۆ. ئەو شىرکۆیەى کە ماوەیە کى ھىجگار زۆر بوو بەیەکەو بوون. ھەرلەگەل چوونە دەروہى یەکتریان ناسى و بوونە ھاوڕێى گیانى بە گیانى. ھىچ کاتىکى بى یەکیان ھەلنەدەکرد. زۆربەى شەرەکانیان لە پال یەك کردبوو. بەیەکەو ھىرشیان بردبوو سەر زۆر بنکەى دوژمن و لەزۆر مەتەریشدا بە یەکەو بەرگریان کرد بوو.

ئەو شەو ھۆمەر دەبوایە لە کاتى دیارى خۆیدا بگەڕیتەو لایان و لەگەل ھىزەکانى تریان یەکتەر بگرنەو. کە ھەموو بە گوپەرى نەخشەبە کى رىک پارفە ببوون. کەچى ھۆمەر گێرۆ بوو نەشیا لە کاتى خۆیدا بگاتە شوێنى خۆى. ئەو شەو بە نیازی ئەو ھاتبوون زیانی کى زۆر لە دوژمن بدن. وەلى لەبەر چاو ساغى کردنى زۆلیک ئاشکرا بوون. یەکەم تەقەى کە بۆیان کرا شىرکۆى پىکا.

بیوار

که له نزیك دیواره که بسو. بهرایس شپړکوی نه ناسی ، به دوژمنی تیگه یشت ویستی ته قه ی لسی بکا. به لآم که گوئی له دنگی بو گازی هاوړپیکانی ده کرد. هه لوه سته یه کی کرد و ده ننگه کی ناسیه وه. دلنیا بو که شپړکویه. له گه ل هوه ش سللی کرده وه دوو دل بوو. له وه ترسا ته له بی و بوئی دانرابیته وه. به لآم که جاری دوهم گوئی له ده ننگه که بوو. یه ک ری بوو هیچ گومانی نه ما. به نه سپاییه وه له ده ورو بهری خوی راماو سهیری شوینه که ی کرد. ماو هیه ک خوی مات کرد. له نکا ورا درپه پری وه که هه لویه ک خوی گه یانده کنسی. هر چه نده بوونه جی نیشانه و ته قه یه کی زوریان پیوه نرا، توانی درباری بکا.

شپړکوی زور جارار نه و کایه ی به با ده کرده وه و سوپاسی ده کرد. خو شحالی خوی درده بری که خاوه نی هاوړپیه کی ناوا دل سوژه. که چی نه و به پیچه وانوه، خوی به تاوانسار ده زانی و له ناخه وه گازانده ی له خوی ده کرد. به وه ی که نه گهر گیرؤ نه بوايه له وانوه بوو شپړکوی ناوای به سهر نه هاتبوايه!

شپړکوی و هومر هه ریه که یان سهر به ده سته و پار تیکی جیا بوون. هه ریه کینکیان سهر به کوم له ولایه نی ک بوون. که چی وا له گه ل یه ک گونجا بوون، موویان به که لینی و نه ده چوو. نه و جیا وازی بیرو بوچونه ی له هندی که سیان ده بیست. نه وان قه ت هه ستیان پی نه ده کرد نه به نه ندیشه یان داده هات ونه بیریشیان لیده کرده وه! درباره ی نه وه ی که هه ریه که یان سهر به به ریه ک بوون و چون وا له گه ل یه ک گونجا بوون. نه و شتیکی تا راده یه ک ناسایی بوو. به رایس که یه کی ک ده سته ی ده دایه چه ک و به رگی یاخی بوونی له به رده کرد. یه کسه ر ده چه کن هاوړپیه کانی ، یا دوست و ناسیا ویکي. نه یده زانی دزایه تی بیرو و جیا وازی بوچوون و نه و شتانه چییه. نه و چه کی هه لده گرت. به مه به سته ی ک. به یه ک تاقه مه به ست. نه ویش راژه کردنی خاک و نیشتمان که ی بوو، نازاد کردنی میلله ت و نه ته وه که ی بوو له بن باری دیلیه تی.

کامهران مهنتک

هاوړپیه تیه که یان گه یشتبوه راده یه کی وا که هه ردوو لا گومانیان لیده کردن! زور جارانش به ره و روو... بی پیچ و په نا نه مه یان ده درکاند. وه لی نه وان به شپوه یه کی تر به ریه چیان ده دانسه وه. خاترجه میان ده کردن که نه و شته ی نه وان بیران لیده کرده وه ولیی ده ترسان. نه وان روژیک له روژان به نه ندیشه دانچه وه! نه مه سه رباری نه وه ی هیچ بایه خیشیان به و جوړه که سانه نه ده دا. چونکی به ته وای بویان روون ببه وه که نه و گومان و نا کوکی و دوو دلی خسته نیو خه لکی. فهندو فیلی دوژمنانه و ده یانسه و به و شپوه یه له زهویان بدن. بسویه هه ولیانده دا به هه ر شپوه یه ک بی پوچه لی بکه نه وه وله پیناوی به رگی هه موو شتی ک بگرن. نه وه یان به ته وای بو ناکشرا بسوو که نه و شته ی نه و جوړه که سانه در یانده بری فری به سهر راسته قینه وه نه بوو. دروستکراوی ناحه زو دوژمنان بوو. که له هه موو لایه که وه هه ولیانده دا سوود له خو ش باوړی و ساویلکه ی نه وان و هرگرن و تووی رق و کینه یان له نیو بچینن. هه تاوه کونی بتوانن به رانه بریان سیر له سمیلی بدن و به گالته جاریه وه سه بریان بکن!

شپړکوی به چند سالی ک له هومر بچو و کتر بوو. به قه د و بالاش له و پوته و بنیستر بوو. چونکی چیانشین هه رده م چوستتر و ره قه له و لاواز ترن له خه لکی شار. شپړکوی ماو هیه کی زور سوو له چییا بوو وه کو نه وانی لیها ت بوو. هه ورازی رژد و سه خت به ز چییه له له شیان نه هیشتبوو، گه لی جارار هومر گالته ی له گه ل ده کرده به شارنشین و ناسکی ناو ده برد. که چی نه و به هیمنی وهرامی ده دایه وه و ده یگوت:

- ((برام هومر... راسته من خه لکی شارم. به لآم من له و که سانه نیم که تو تیی ده گه ی! چون هه موو په نجه کانی دست و ه کو یه ک نین، خه لکی شاریش ناوا. هه ریه که ی به جوړیک ده ژی، به جوړیک سهیری ژیان ده کاو به جوړیک بیر ده کاته وه. هه یانه بی ماندوو بوون ده خواو له سیهر راده کشی. هه شیانه تا نیواره غارده دا. به هه موو شپوه یه ک کارده کاو دانیشتنی بهر چر قه ی گهر ماشی

بیوار

پى رهوا نابینری! ئەدى برام... ئەو شارەى تۆ ئاوا بە جوان دیتە پيش چاوت. له روخسار سەرنج راکيش و دلپينه. که چى قاوغه کهى زۆر شتى ناحەزو دزیوى بە خۆوه گرتوه. ئەمەش ئەگەر باش لیى ورد نەبیتەوه دەرکی پینابەى! ژيان تیايدا بەشپوهیهکی سەیر ئالۆزکراوه. دەباش بزانه. خاترجەم بە. زۆرکەس لەسەر حسیوی ئەو خەبات وماندوو بوونەى ئیمە کهوتونەتە خوشی!))

چۆن هەموو جارێک له کاتی ئاوا ئەو وشانەى دووبارە دەکردهوه. هۆمەریش بە هەمان شیوه ، هەموو جارێک قسەى پێدەبەرى و دەیگوت :

((من وام نەگوت نا ... شیرکۆ. من هەرگیز مەبەستم ئەو نیه تۆ بریندار بکەم. باوەرێکە من هیچ شتیەک بە پەلار وتوانج نالیتم. دەشى شپۆزەکەم ئەو واتایە بگەیهنێ، بەلام باوەرێکە...))

شیرکۆ پێدەکەنى. دەستی له ملی دەکردهو دەستیان بە پیاسە دەکرد. جا ئەگەر له ئاواى بوونایە ، کاتی ماندوو دەبوون لەبن دیواری مزگەوت دادەنیشتن. ئەگەر له چیاش بوایە. ئەوا له پەناى بەردیكدا پالیان دەدايهوه. هەردووکیان بە چاکى شارەزایى دەروونی یەکتەر ببوون. هەریه کهیان بەرلهوهى ئەوهى تر باخپوی دەیزانى چى یەزى! وهك هەموو هاوڕێیهك زۆر جارن لێك زویردەبوون و بەلام هەر ئەو دەم بوو. که هیور دەبوونەوه هیچیان لەبەر دلان نەدەما. ئەو کاتەى شیرکۆ بریندار بوو. هۆمەر برپەى دا له گەلى پروا و بیگەیهنیتە بنکه. وهلى ئەمه به پێچهوانەى خواست وىستی لێپرساوهکان بوو... لەبەر ئەوهى سەربەلایەنى ئەوانیش نەبوو، نەشیا هیچ بلێ. بۆیه بێدەستی خۆیان لێك جویبونهوه!

هۆمەر لهو کاتەى شیرکۆى له گەل نەدەبوو. تووشى هەر ئەزوارى و تەنگە تاویهك بوایە. خۆى بە تەنیا دەهاتە بەرچاو. ئەگەرچى زۆر دۆست و هاوڕێى به ئەمەك و پیاوانەى له گەل دا بوو.

شیرکۆ هیشتا زامەکهى به تەواوى چاك نەبووه که گەرايهوه. دەمى یەکتریان بینى وا یەکتریان گرتە باوهدش وهك ئەوهى هەزار سال بى چاویان بەیه کتر

کامهران مەنتک

نەکهوتبى. یه کهم پرسىيار که هۆمەر لیى کرد. ئەگەرى خیرا زورینهوه کهى بوو. کههیشتا برینه کهى سارپێژ نەبوو ئیش و ژانى هەر مابوو. شیرکۆ بە بزەیه کهوه وهرامى دايهوه:

((چیت وهرام دەمەوه. هەرچهندهى هەولمدا نەمتوانى دلتم داوړینمەوه. ئیمە فیىرى رۆیشتنین و ناتوانین دا بنیشین. گوتم با بگەریمهوه باشتره. باوەرێکە ئەو ماوهیه هەر رۆژێک له کن به سالیك هەبوو. نەدەرپۆیشت و نەدەرپۆیشت!))

هۆمەر پێکهنى:

((ئەوهى راستى بى منیش وابووم. زۆر حەزم دەکرد بيمه کنت. بەلام خۆت دەزانى نەمدەتوانى! له گەل ئەوهدش هیشتا زوو بوو نەدەبوایه بگەرپيهوه. بهختى تۆش ئەمجارهيان هیزه کافمان له گەل يهك کهوتن وليك جوى نەبوونەوه!))

((ئیمە چیاين. نابى دا بنیشین. دەبى هەردەم به پيوه بين. به پيوه له دايك بين ، به پيوه بژين ، به پيوه بمرين!))

((باشه قهينا... ئەوا گومان به پيوه ژيان به پيوه شورشگيرانه مردين. پيم بلې چۆن به پيوه له دايك بين؟! که له دايك بوون به دەست خۆمان نەبى!))

هۆمەر به پێکه نینهوه ئەمەى گوت

((ئەى چى بلیم؟!))

هەردووکیان بە دەنگێكى بەرز پێکه نین و دواى تاوى بێدەنگ بوون. وهك ئەوهى پەشيان ديمهى هاتبى وهیچيان له پراسگه نەمايى!

((ژيانى ئیمە ئاوايه. ئەگەر شتیکیش نەکهین هەروا دەمینیتهوه. هەر دەبى به پيوه بمرين. راسته جینگه شانا زيه. بەلام ئیمە وایین و خەلکى دیکەش، که لهوانهیه به هیندهى ئیمەش شایستهى نەبن. به حساوهی لى رادهکشین و بەئازادى دەژین. کەس ناتوانى پىيان بلې لهسەر چاوتان دوو برۆ ههيه! به ئاره زوى خۆيان چۆيان گهرهك بى ئاوا دهژين!))

بیوار

شیرکۆ ئەمەى بە بیزاریه کی وا گوت هۆمەر سه رسام بوو. چرکه یهك بهر له و کاته هه مان رسته ی به شیوازیکی وا ده رپری که بۆنى خۆراگری و وره به رزی لیده هات. توورپه یی و به ره نگار بوونه وه یه کی به خۆوه گرتبوو. که چی هه مان رسته، هه مان په یف. ئە مجاره یان شیوازیکی تری وه رگرت!

هۆمەر به رایى وای باوه ر به خۆی هینا که شیرکۆ ئەو مه به سته ی نیه که وشه کان بۆ ئەویان گواسته وه. وه لى به پیچه وانوه، داوی ئەوه ی تاویکی تر ناخواتن. ئەو بیزاریه ی به زه قی له وشه کانی شیرکۆ به دی کرد! حه زى نه کرد دلی هاوه له که ی بشکینى بۆیه به روویکی خۆشه وه گوتی :

- ((وا دیاره بریندار بوونه که ت کاریکى زۆری لیکردوی. ئەوه ی من زانیم ده ستت بریندار ببوو. نه مزانی ئەژنۆشت له گه لى شکاوه !!))

شیرکۆ چۆن بوو هه روا مایه وه. بگره سارد بوون وه په سته ی زیاتر پتوه دیاریدا. ماوه یهك به ییده نگى له هۆمەر راما. ئەمه وای له هۆمەر کرد هه ست به په ژبوانیه ك بکا. به لām بواری ئەوه ی نه بی بیدرکینى. شتاقیان هیچیان نه گوت. له نکاورا شیرکۆ گوتی :

- ((خۆزگه ئەژنۆم بشکابوايه، بکوژرابومايه .. ته نیا دلم بریندار نه بوايه !!)) هۆمەر هۆپه کی له خۆ زانی

((چی بووه کاک شیرکۆ. ده لیبى شتیک هه یه و من نایزام.))

ئەمەى گوت. که چی که روخساری شیرکۆی به و له گوینه بینى. زوو په ژبوان بووه. ئەگه ر بشیابوايه په یقه کانی یه که یه که ده گپراه وه زاری. ئەوه ی له یاد چووبوو که هه ر یه که یان سه ر به لایه نیکن و نابى به یی ده ستنویژ له گه لى باخویو! نه وه ک پرسیار کردنه که بیسته هۆی زیتر ئالۆز کردنى کاره که. بۆیه هه ولیدا پیچی بکا :

((ببوره کاک شیرکۆ. وابزام له به ره که ی خۆم زیاتر پیم درێژ کرد !!))

کامه ران مه نتهك

شیرکۆ برژانگه کانی لیکترازاندو به بنی چاوی ته ماشای کرد. بى ئەوه ی هه یج بلی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا!

((دووباره داواى لى بووردن ده کهم. نه مزانی به و له گوینه کارت لیده کا. باوه رپکه هه یج مه به سته یکی خۆت یه له قورتاندم نه بوو!)) شیرکۆ وه ک جاری به رى ته ماشای کرد. به لām ئە مجاره یان گرژینه وه کی له گه ل بوو. گرژینه وه یه کی پر ئازار. گرژینه وه یه ک بۆنى دلشکان و هه ست بریندار بوونی لیده هات! به ده نگیکى ته ر. ته ر به فرمیسیکى که سه رچاوه ی سۆزیکى قول... قول بوو. سۆزی ناخیکى ساده و ساویلکه. هاته ده نگ و گوتی :

- ((ئەوه چی یه ژى هۆمەر. من تۆم له مه به گه وره تر ده زانی. ئەوه چی یه ژى. راسته ئیمه هه ریه که سه ر به لایه نیکن به لām هه ردوو کمان یه ک مه به ستمان هه یه. تاکه هۆیه ک هانى داوین، ئاوا هه سانه وه له خۆ حه رام که ین و ده هشت و چیا بگرینه به ر. هه ردوو یه ک ئاوات و خۆزگه مان هه یه. ده بلی ده ی... تۆ بۆ ئەوه نه هاتووی که زنجیری دیلی و بن ده سته ی له هه وکی خۆت و هاوخوینه کانت بیچرینى! ده بلی ده ی !!))

هۆمەر خیزی له قورگی ماو هه یج وه رامیکى بۆ نه درایه وه! بۆیه شیرکۆ... که تا ده هات چاوه کانی زیتر ده کرانه وه! کپنه بوه وه زیتر درێژه ی پیدا:

((له وانیه هیندیك گه مژهل و نه زان. هیندیك داوین بیس و خۆخۆر ... که تفیان له شیرى دایکیان کردوه و تامی نان و نه کی ئەو خه لکه یان له بن زاری ده رهاویشتوه. ئەگه ر ئەوانه به ده ست نیردرابن. یاخود بۆ مه به سته ی تاییه تی خویان هاتبن. ئەگینا ئیمه له سه رفرازی و ئازادی به و لاوه ده بی چ مه به سته یکی ترمان هه بی؟! خاترجه م به، سویندیش به هه موو شتیک ده خۆم. ئەوه ی تۆ باوه رت پییه تی و ئەوه ی من باوه رم پییه تی. هه تاوه کونی ئیستا من چرکه یه ک بۆ خۆم نه ژیاوم. هه موو شتیکم هه ر به هى ئەم گه ل و ناخه زانیوه. بلی هۆمەر ... خۆت بلی. که تۆ له هه موو که س نزیکتری لیم. باشت له یه ک نه شارینه وه.

بیوار

خۆت دەزانسی لەسەر ئەو ھاوڕێتییەتیە تووشی گەلی تەنگ و چەلەمە بووین
لرۆژتیک لە رۆژان چ بەزار چ بەکردهوه. چ لەگەڵ خۆم چ لەگەڵ خەلکی دیکە.
شتیکی وام کردوه. وتەیهکی وام زەلاندوه که دژ به ئاواتی گەلەکم بیّت (!?)

((...! نهخێر...))

-((به‌رای تۆ رۆژتیک له رۆژان کاریکی وات کردوه ؟))

-((...! نهخێر...))

شیرکۆ پڕ هەلمابوو نقە یێوه نەدەهات، جار ناجار به توندی پشتی سەری له
دیواره‌کی پشتی دەدا!

((هۆمەر گیان لیم مەگره! ئەگەر هەرچیەکم کرد دلگیر نه‌بی من هەموو
شتیکم کردۆتە گوری ئەم خەلکە. هەموو هیواو ئاواتیکی خۆم له ریگە ی ئەوان
داناوه... تێدەگەیی...؟ که ئەوه دەلیم مەبەستم ئەوه نیه منەت لەسەر کهس
بکەم. نا... چاویشم لەوه نیه خەلک بەزەبی پیم بیتهوه. زۆر شادمانم که
توانیومه وابکەم. بەلام ئەوهی گەرەکمە بیلیم یەک شتە. هۆمەر... من بۆ
ئەوهاتووم خەبات بکەم، تیبکۆشم دژی ئەو کەسانە ی خۆنمان دەمژن!
لوه‌ی تەفەنگ ئاراستە ی ئەوانه بکەمەوه که به چاوی حیز سەیری ئافەتە کامان
دەکەن و دەیانەوی ئەناومان بەرن. من یەک دۆژمنی راستە قینەم هەیه. له‌و زیاتر
ئامادەنیم چەک بەرووی کەسی دیکە بەرز بکەمەوه. راستە باوەرم بەریکخستن و
مل که چکردن بۆ بریە ی لەسەر وه‌وه دەرچوو هەیه. بەلام هەرگیز ناتوانم بيمه
داردەستیک و ئەوان بۆ مەبەستی تاییه‌تی خۆیان به‌کارم بینن !))

هۆمەر هەمدیس به شتیکی تاییه‌تی تینگە یشت و نه‌یویست خۆی تێهەلقۆرتیێتی.
دەیزانی له‌و شوێنانه مرۆڤ پیویستە به ئاگاداریه‌وه ره‌فتار بکا. هەموو
وشه‌یه‌ک به پارێزه‌وه بدرکیێتی. ئەگەر نا گرانی لەسەر دەوستی. له‌وانه‌یه پیاوه‌تی
و چاکه بیسته گه‌وره‌ترین تاوان ولیخۆش بوونی نه‌بی! ئەو ماوه زۆره‌ی له‌وی
ژیابوو. فی‌ری هەموو شتیکیان کردبوو. باش له‌وه گە‌یشتبوو که زۆر کەسی

کامهران مەنتک

دل‌ه‌رق و دوو روو مەرایسی کەر، هەربۆ خۆ خۆشه‌ویست کردن و پله‌وپایه. تەرپ
وشک تیکەل‌ دەکەن. بۆیه فرقه‌پ بوو. نه‌بادا کەسیکی تر گویی لی بی و به
شیوه‌یه‌کی تر باسی بکەن!

((گازاندهم لی مەکه ئاوا داخێوم. نه‌ مرۆڤیکی به‌رە‌للامه‌وه نه‌گێره‌شبوینم! باوه‌ر
بکە... باوه‌ر بکە نازانم به‌ چ شیوازیکی رازی دل‌ی خۆمت بۆدركینم! برام
هۆمەر... ئەگەر تۆ سەیرت به‌م وشانه‌ بیّت، من هەرگیز سەیرم بینایه. ده‌زانم
کویم دیشی. گوی بدەری هۆمەر... هەر چەنده له‌ وانیه‌ زۆر جارن به‌و باسه
سەرم یه‌شانده‌بی. ده‌بی ببووری. جوینه‌وه‌ش وه‌کو ده‌لین له‌زار ناخۆش و بی‌تامه.
له‌گەڵ ئەوه‌ش هەمدیس ده‌یگێرمه‌وه! من خیزانیکم جێهێشتوه که جگه له‌ من
کەسی دیکه‌یان گومان نه‌بردوه! کۆشی خیزان. سی برای بچوک و چوار خوشک.
من به‌ کریکاری به‌خێوم ده‌کردن. نه‌متوانی بخوینم چونکی هەرله‌گەڵ ئەوه‌ی
ده‌ستم داری گرت، که‌وتمه‌ کار کردن. باوکم نابینا بوو کاری بۆ نه‌ده‌کرا. به‌م
دواییه‌ زانیومه‌ دایکم بۆته‌ کارگوزار له‌ قوتابخانه‌یه‌ک. ئەویش ده‌لین له‌ وانیه‌
ده‌ری بکەن! ده‌زانسی بۆ... له‌وانه‌یه‌ ئەگەر نه‌زانی پیرسی. منیش بی‌ت ده‌لیم.
له‌به‌ر من! چونکی من له‌ ده‌ره‌وه‌م. سەرباری ئەوه‌ی من ناتوانم یارمه‌تیان بده‌م
ئەوان یارمه‌تی من ده‌دن. بومه‌ته‌ بارگرانی زۆر به‌سه‌ریانه‌وه. باوه‌ر بکە هەر
چەند جاره‌ی دایکم دیته‌ لام و پارەم ده‌داتی. هینده‌ی نامینی بيمه‌ دل‌ۆپیک ئاوو
به‌ناخی زه‌ویدا رۆچم! تۆ سەیرکه. من ئەگەر له‌ پیناو دۆزیک و له‌به‌ر دل‌سۆزی
نه‌بی. ئەو ره‌شه‌ خیزانه‌ چۆن جیده‌هیلیم !))

هۆمەر سەری داوه‌ به‌رخۆی و به‌ خەمباریه‌وه گویی رادیرابوو. به‌ ده‌نگیکی نزم
و له‌سەر خۆ گوتی:

((کەس نکۆلی له‌وه ناکا. دل‌نیام ئەگەر له‌به‌ر ژه‌وه‌ندی ئاخ و واری خۆت نه‌بی.
هەرگیز به‌و ژیانه‌ کوله‌مه‌رگیه‌ رازی نابی.))

بیوار

شیرکۆ وهك ئهوهی ئهوه وهرامهی به ههل زانیبی. بهلهزی گلی پیپری و دهستی پیپکردهوه:

((تۆش ئاواي ... دلنایام تۆش ئاواي! تۆش خیزانه کهت له ئاکنجیان کهوتوه. گوندیان لئ خاپوور کردوو له مائی خویان بهدەرناوی. ههر چهنده شاریش واری خۆت حسیوه. بهلانه کونی به گویرهی ئیوه له چپای شیرین ئاوابون ئاوارهیی و دهریبهدهری و پهراگهندهییه. بۆنی نامویی لیده کهن. ئی وایه... ههقی خۆتانه مرۆف ههرکه له دایک دهبی بهو بسته خاکه دهبهسترتیهوه که تیايدا له دایک بوه.))

وشه کان تادههات زیتیر بیری هۆمهریان مژوول دهکرد. خیزاتر بهرهو رابردویان دهگپراهیهوه. یادی خیزانه کهی کردهوه! کهژی... بیوار... رابو... ته حۆی برای. که زوریهوه مال و ته حۆی بهو له گوینه بینی. بیری لیکردهوه. خه می بۆ خواردهو له دلئ دهرنه دهچوو.

((هۆمه ر گیان ... ئیمه هه موو وه کو یه کین. هه موو له خیزانیکی هه ژارو زه جمه تکیشین. یهک نامانجمان هه یه. جاسه ر به هه ر لایه نیك بین. یهک میرده زه مه قاچی به سه ر ملی هه مومان شوپ کردۆته وه. گیرۆده ی دهستی یهک تاریکین. بۆیه پیویسته تا بۆمان ده کری هه ولئ له یهک نزیك بوونه وه بدهین. گری ئه و دووبه ره که یه له ناو به رین که بوه به خالی بی هیزیمان و ساله هایه به دهستی هه وه دنالینین.))

هۆمه ر گه رابوه وه واره که ی له نیو گونده که ی دههات و دهچوو. به رانه ر خانه که ی خویان وهستا. سالتحۆکی هاته وه یادی! ئه و ده مه ی بیر که وته وه که له بناری چپای شیرینی تووشی سالتحۆک بوو پیکه وه به ره و مال بوونه وه. رهنگی سالتحۆکی هاته وه به رچاو که به ر له و کاته هه رگیز به و کلۆجه ی نه یینیبوو! ئه و ده مه نه ییده زانی ئه و نه یینیبه زله ی له دلدایه. ئه و نه یینیبه ی بوه سۆنگه ی گوپرینی ریه ری هوی ژیانیان. ئه و نه یینیبه ی که ده زووی ته مه نی سالتحۆکی پچراندو به ره و

کامه ران مه نتک

ئه و دیوی شوپ کرده وه. کاتیکی سه یه ر بو. کاتیکی ئه فسانه یی و ئه فسوناوی بوو. گونده که ی وهک ئاویکی وهستا و له نیو خۆی ده په نگیه وه. کهس بیری لای خۆی نه بوو. هه ریه که ی چاوه پروانی ئه وه ی تر بوو چاره یه ک بدۆزیتته وه. کاره که یان به به رپرسیاره تیه کی زه لام داده ناو زاتی ئه وه یان نه ده کرد خۆ له قهره ی بدن! ئای که کاتیکی دژوار بوو. هه نوکه ش ماوه یه کی زۆری به سه رتیپه ریبوو، له جارن زیاتر دنیا یان بینی بوو، سه ریان به زۆر کون و قوژبنان کردبوو. میوانداریه تی پیاو ماقول و که لله ره ق و جینگز و قرچۆک و دۆم و قهره جانشیان کردبوو. نه ده شیان ئه و ژان و ئازاره دهرپن که ئه و ده مه هه ستیان پیده کرد. بیری له وه کرده وه که سالتحۆک ده بویست نه یینیبه که ی بۆ دهرپری، ئه ویش پرسیاری خه ساریونی که ژیی لیده کرد. که سالتحۆک ده یگوت دایکی که ژیی خه سار ده بی. وهک دیو هه لیده لوشن و تاهه تا چاوی پیی ناکه ویتته وه. ئه و گه مه ی پیده هات. به قسه ی قۆرو بی ری و جی و تروهاتی تیده گه یشت. وایده زانی سالتحۆک خه لفاوه وهوشی له کن خۆی نه ماوه! ئای که ساتیکی پر شووره یی بوو. هه ر چهنده جار ی بیری لیده کرده وه، جواناوی شه رمه زاری گشت گیانی ته ر ده کرد. له گه ل ئه وه ش رابردوو ی بوو نه ده شیا لیی جوینیته وه. هه رکه بیری ده که وته وه هه موو شته کانی لا نو ی ده بوه وه وهک ئه وه ی ئه وساته رویان دابی ئاواي لیده هات! به م دواییه بۆی دهرکه وت که گلیه کانی سالتحۆک سه نگیکی تاییه تی یان هه بوو. راست و دروست و چروپر و گه لی و اتادار بوون. واتایه کی وایان ده به خشی که زۆر کهس به دریزیای ته مه نی شت ده خوینیتته وه و خۆی پیده گه یه نی، تپی ناگا! واتایه کی یه کجار ساده. بیگری و گول. راست وره وان... له هه مان کاتدا یه کجار قول!

((برای شیرینم ... ئه وه زیتیر له پینج ساله .. پینج سالی خشت. ئه و خیزانه ره ش وروته ی خۆم جیه یشتوه. پینج سالی بتوونه داومه ته شاخ و پیخه ف و نیینی گه رمم له خۆم هه رام کرده وه. ئه وه ی پیی یه ژن خۆشی لیی بیبه ری بوویه ... تۆ

بیوار

سهیرکه... ته مه نم لهسی رهتی داوه. ههتاوه کو ئیستا نه متوانیوه ژن بهیتم و مالتیک بهیه که وه بنیتم. باشه پیم بلێ ته مه نی مرۆف چهنده؟ ته گهر پیمهرده برای گیانی به گیانیم بی. باسی سالی تر بژیم. له مه بهستم دهگهی هۆمهر... وانیه؟! قاتی ئه و گلیانه به ههله تیناگهی. من په ژویان نیم له و ته مه نه نی ئاوم به سه بربردوه. خۆت دهزانی شانازی پیوه دهگهه. که سیش وهك ئه و که سه به ختیار نیه که بو خۆشی خه لکی تر بژی. منیش له وه ته ی فامم کردوه و خۆم دیوه ههر ئاوا بوویه. تا منداڵ بووم هیچ نه ده زانی دوا ی ئه وه ی شه شی سه ره تایم ته واو کرد ناچار بووم دهست له خویندن هه لگرم و قۆل و باسکی کریکاری لی هه ل بکه م. به و ته مه نه که مه م ملم دایه کریکاری! باوه ر بکه ههر چهنده جارهی هاوړیکانم ده دی ده چوونه قوتابخانه ئاورم له هه ناوی به رده بوو. چونکی خاترجه م بووم که سیان وهك من حه زی له خویندن نه ده کرد. له هه میوان زیره کتر بووم. تاوازم له قوتابخانه هیئا هه موو سالی یه که می پۆله که م بووم. ئای کاک هۆمهر چهنده هیواو ئاواتم هه بوو... هه مووی بووه تراویلکه و شوینه واری نه ما! به و ته مه نه بچوو که بیرم له وه ده کردوه که چۆن ببه نو سه ر! گالتت پێ نه یه. راسته ئه و کاته نه مه ده زانی نو سین چیه. وه لی نه مه ده زانی پۆ، هه روا له خۆمه وه ئه و بیرم ده کردوه! به م دوا ییه خولیا ی ئه وه م که وتۆته سه ر شتیك له سه ر گه له که م بنووسم. ئه شکه نجه و ژان و نازاره کانی نیشانی هه موو دنیا بده م. ده مه وی رۆمانیک بنووسم ده رباره ی راگوازتنه وه ی ئیوه... به تایبه تی ئه و کاته ی که تاراوگه ی ژیریتان به سه ربرد. ئه وه ی راستی بی زۆریشم له سه ر نووسیوه... زۆریش حه زده که م ته واوی بکه م. به لام... ناخ...!!!))

هۆمهر وادیار بوو ئاگای له م چهنده وشه ی دوا یی هه بوو. بۆیه گلی بری :
 ((هه نوکه ش باشه... هه رچه نده من خوینده واریم نیه. وه لی وه کو گویم لی ده بی زۆر که س په سنی نووسینه کانت ده کا، که له گوواره کان بلاؤ ده کریتته وه. وه کو ده لێن... ئه مه ش راژه یه کی گه وره یه !!))

کامهران مهنتک

-)) ئه وه هیچ نیه! ئاواتی من گه لی له وه زلتر بوو. یاخود بلیم زلتره. چونکی وام به لێن به خۆم داوه هه تاوه کونی هه ناسه م بی و بچی کۆل نه ده م و هه رگیز هیوی بر نه بم. ئه وه ی من گه ره که مه پیویستی به بی ن دریتی هه یه. ئه دی هۆمهر. نو سین هه روا شتیکی ئاسان نیه! نو سین لپرسراویه تیه. به رانه بر به خۆت... به رانه بر به کۆمه ل... ژیان... میژوو... مرۆفایه تی، به رانه بر زۆر شتی دیکه. ده بی بزانی چۆن باسی نازاره کانی ئه م گه له ده که ی. چۆن به دروستی ژان و نازاره کانیان، هه ست و سۆزیان، ئه وین و ئه مه کدارییان ده رده بری. هه ر لادانیک. تاوانیکه، تاوانیکی یه که جار گه وره یه. ئاخ هۆمهر گیان... خۆزگه نه ده مردم و ده متوانی ئه و شته ی بکه م که گه ره که م... خۆزگه...))

تاوی بیدهنگ بوو، دواتر دهستی پیکردهوه:

((به گویره ی تۆش... شووره ییه ئاوا مینیتته وه... پیویسته خوینده واریه که ت به هیز بکه ی. به و هه وله ی داومانه که میك فی ر بووی. وه لی پیویسته زیاتر خۆت ماندوو بکه ی. زیاتر هه ول بده ی.))

-)) تۆ واز له من بینه. گرنگ تۆی. به رده وام به له و هه ولانه ت. سه رده که وی به ئاوات ده گهی. مادامه کونی وابو ی به په رۆشیت هه رده یگه یتی. به رده وام به. له وانیه لپره وه له وی، له زۆر جیگه ی تر. زۆر کۆسپ و ته گه ره و ئه سته نگت بجه نه ری. چونکه ئه وه ی تۆ هه ولی بۆ ده ده بیت و گه ره کته. له گه ل بیری خه لکیکی که م... زۆر... زۆر که م ده گونجی. ئه وانیش له هه ناسه و ئاخ هه لکیشان زیتر هیچیان بۆ ناکری. تاده گاته جیی خۆ تووشی زۆر ده رده سه ری ده بی، له وانیه ماره یی ئه و ناواته ت ژیا نت بی...! ئا... ژیا نت بی. گرنگ ئه وه یه تۆ کۆل نه ده ی، به رده وام بی.))

هۆمهر به له گوینی داخوات ده تگوت شتیکی له به رده مه و ده بچوینیتته وه. خۆشی هه سستی به مه کرد. وشه کان زۆر به سووکی له زاری ده چوونه ده ره وه و ماندوو یان نه ده کرد. باوه ری نه ده کرد ئه و گلیانه ئه و بیکا! تائه و کاته گرنگی به و لایه نه

بیوار

نه دابوو. نهیده زانسی توانای شه و ناخاوتنه ی هه یه. تاراده یه کی زوریش کاری له شیرکو کرد. بویه دهم ودهست هاته گلی وگوتی:

- ((برام هومهر... تو خوینده واریه کهت بهو شیویه نیه و زور بایه خ به کتیبانیش ناده ی! هه رچه نده دلنیام رژیک دی بایه خ ییده ده ی. نه گینا شه وی تو ده لیتی وله توی ده بیهم به قسه ی کتیبانی تیده گم! شه و شانهم له کتیبان به رچاو کهوتوه!))

((کتیبی من تاقیر کرده شه و نه کانی خومه. قوتابخانه و خویندنه گه ی من ژیانه. گه ران و ستم و دهر به دهری ولیقه و مان و نه بوونی ماموستای من بوینه. زور شتیان لیوه فیروم. له گهل شه وه شه گلیانه ی خوم. بیووره که شه مه ده لیم کاک شیرکو... پی له گلی گه لی کتیبان راستره! دلنیام که راست و راسته قینه ن. من زور جاران گویم لیوه که نوسه ره کانی ئیستا زور به یان خویان له کیس داوه. پاکیان نه ماوه... بویه شته کانیان بی بایه خن. وه لی شه و شتانه ی من راسته قینه ن. هه ر نه بی به پاک ی و به دلنیکی پاکه وه ده ینوسم!))

شه وان خه ریکی ناخاوتنی خویان بوون. هاوه له کانیان ورده ورده خویان ناماده ده کرد. به پیکنه نین ودهنگی به رز داخاوتن. شه گه ر چی شه و شه و شتیکی نا ئاسایی ههستی ییده کرا! وه لی وه که شه وی خویان لی گیل بکه ن که سه به سه ر خوی نه ده هینا. چوست و چاپوک و گورج و گول بوون. به سووکی داده هاتنه وه وه هله ده ستانه وه. خوین گه رم و روح سووک بون. یه که له دوا ی یه که قه تار یان به ست و به ریکه وتن.

ئیواره یه کی درهنگ بوو. شه ستیره کان به ره و بیده نه گیه کی قولل ده ریشتن. له نیوه راست کاروانه که نو زه یه که به رزه وه وه یه کیک له بهر خوی سترا نی چری.

هومهر که له دواوه ی شیرکو ده ریشتن. سهیری دهر و به که ی ده کرد و لی وریه وه. هه وایه کی پاک و بیگه ردی هه بوو. دهنگی سترا نه که زور له سه ر خو ده گه یشته گو یی. که ههستی خوی دایه دهنه گه که ی ناسیه وه. له شیوازه

کامهران مهنتک

نامویه که ی زانسی کییه ده یچری! سونگه ی شه و خه فه تخانیه ی زانی که خوی له قاوغی شه و ئاوازه ئاخنی بوو. هیمن... هه ر چه نده زور به ی کات سترا نی ناموو غه مگین و فرمیسکاوی ده گوت. گه نجیکی نوکته بازو قسه خوش بوو. هه رده م دهم به پیکنه نین بوو. هوی شه و خهم و خه فه ته شی وه کو شه و ده یزانی هه والی گیرانی مال ه وه یان بوو. هاوه له کانی له میژبوو ده یانزانی. به لام تا شه م دوا ییه که سه پیی نه ده گوت. جا که به و خه مباریه یان ده یینی به گالته وه پییان ده گوت:

((چاچی تیا به... رزگار بوونیان ئاسانه. چه ک دانوی به رگی پیشمه رگایه تی دادره... برزوه...!))

شه گه ر چی شه وان شه مه یان به گالته وه ده گوت له ناخه وه کاری له هیمن ده کرد. ده نه نری... به رای ی هیچی نه ده گوت. تاوی به کزیه وه داده ما. پاشان به دهنگیکی پرنا ره زایی ده یگوت:

- ((شه و چی یه ژن... گوا یا نازانن شه و شته له من دووره. نه که له زیندان ییان بکه ن بگره بیانسووتینن. من هه رگیز ملیان بو که چ ناکه م. هه رچی ده که ن با بیکن... چون مل که چ ده که م؟! شه وی بتوانی مل به من که چ بکا هیشتا له سکی دایکیه تی. شه که سه ی بتوانی مل به من که چ بکا هیشتا نه دوزرا وه ته وه!))

ورده ورده ده ریشتن و کزه بایه کی ساردیش خه ریک بوو هه لیده کرد. که شه مه خوشیه کی گیانی ییده به خشین. زیاتر هه ستیان به دهرن فراوانی و له ش سووکی ده کرد. هه ریه که ی شتیکی هینا بوه یادی خوی ویری لیده کرده وه! مانگ له زگ بوو هیدی... هیدی به رز ده بوه وه و دنیای روناک ده کرده وه. جوانیه کی له راده به دهری به دیه نی شه و چیا و کیوانه ده به خشی، هومهر له سه ر خو گوتی:

بیوار

-)) به راستی کاریکى له راده به دەر درندانه یه . له هیج جیگه و شوینیک بهو له گوینه رهفتار له گهلا مرۆفان نه کراوه . کاریکى ترسنۆکانه یه ! چۆن دهشی به کیک له جیگه یه کیکى تر بگرن ؟!))

ئهم په یقانه برینی شیرکۆیان نوژن کردوه . دل توندو پشی تهنگ بوو . ئه و ئاو وهوا خۆشهی وهك به ههستی لی بوو به دۆژ . هۆمەر مشهیه کی لیوه هات ، به هه مان شیواز گوتی :

((به لام قهینا . له وبروایه دام زۆریان نه ماوه ! ته مه نیان سی ونۆ رۆژی به سه رچوه ! جامیش پرپوه . خاترجه م بهم زوانه ده گهینه ئاوات . ده زانی بو وا بهرچاو روونم ؟! چونکی میلله تمان له گه لدا یه . ئه و نار هزایی وهه لسانه وه یه بو ته خۆریکی گهش وشهوی تاری لی کردووینه ته رۆژی روون !))

شیرکۆ که خه ریک بوو دانی به خۆیدا ده گرت . له پر وهك فیشه که شیتته ته قیه وه : ((تۆ دهستم ده بینی چی لی هاتوه ؟!))

((...!!!))

((باوه ر بکه ههزم ده کرد ئه و گولله سه رشیتته دلی پیکابوام !))

((...!!!))

((ده زانی بو ؟!))

-)) ئه وه تۆ ده لپی چی ، کۆته و باسه ی کردۆته وه ؟!))

((چونکی گولله ی دوژمن بوو . مرۆف ئه گه ر به گولله ی دوژمن بکوژی شانازیه ! سه ره رزیه . لاپه ره یه کی گهش پر ده کاته وه .))
دوای ئه وه ی تاوی بیده نگ بوون و له تاریکایی شه و رامن . شیرکۆ وهك جاری یه که م ته قیه وه :

((هۆمەر . . . برای شیرینم . توو ئه و خوا یه خۆت بلی ئیمه یه کترمان چه ند خۆشده وی ؟! چه ند خۆشی و ناخۆشی وتالی سویریمان به یه که وه چه شتوه . چه ند شه رمان له تهك یه ک کردوه . ئه گه ر چی سه ره به دوو لایه نی جیاوازی . وه لی یه ک

کامهران مهنتک

مه به ستمان هه یه . گه یشتوو مه ته ئه و باوه ر ه ئه و قسه گه ورانه ی دهر باره ی ئه م بیرو پرایانه ده کری هه موو شتی پر وپوچن . هه مووی گه ره کیانه ئیمه له هیللی راستی خۆمان دوور که نه وه ، زۆر جار ان ئه وه م دو باره کردۆته وه . زۆر جاری تریش دوو باره ی ده که مه وه . ئیمه هه موو یه ک مه به ستی سه ره کیمان هه یه وه هه ر له پیناوی ئه ویش خۆمان به کوشته ده ده یین ! توو ئه و خوا یه پیم بلی . . . ئه مه راسته قینه نیه . ئه وه له دلی هه مو مان وه کو یه ک نیه ؟! ئه و قسه گه ورانه ی ده کرین ، زۆر به مان نازانین چه ، ئه گه ر بشزانین باوه ری پیناکه یین ! که چی ئه و ده بینی له پیناوی ده ست له بینی یه کتر ده نیین . برا گولله ئاراسته ی برای ده کا . بیته وه ی بزانی بو ! خۆی به چه ند وشه یه ک که نازانی واتای چه . وه رامت ده داته وه . هه ولده دا بروات پینینی . که چی ئه و خۆی تی نی نه گه یشتوه و نازانی چه ! تووشی حاله تیکى زۆر سه یر بووین ترسنۆکین و ناتوانین به ره و رووی راسته قینه ببینه وه . توو ئه و خودایه خۆت بلی . . . به بی پینچ و په نا . ده ستت ده روا من بکوژی ؟!))

سترا نه که له و ده مه دا دهنگی زیتر به رز به وه ! به سۆزتر له قورگی هیمن له ریه وه . ئه گه ر چی سترا نه که هیمن ده یگوت . وه لی هه موو له گه لی ده تانه وه و وهك ئه وه ی ئه وان بیلین وابسو ! له ناخی ئه وانیشه وه هه لده قولاً . هه ستیان به له رینه وه و ده نگدانه وه ی په یشه کان ده کرد .

هۆمەر . . . که ئه ویش دهنگیکى به سۆزو خۆشی هه بوو . ئه گه ر سترا نی گوتبا له هیمن باشتری نه گوتبا خراوتری نه ده گوت . ئه و وهك ئه وانیه تر نه بوو . له جیاتى ئه وه ی هه ولدا گۆرانیه که له دلی خۆی بلینته وه ، گۆرانیه که ژبانى ئه وی ده گوتته وه . به سه رهات و سه رگوزه شته ی ئه وی ده گپرایه وه ! له کاروانه که راده ما . هه موو گه نجی قۆزو کۆک . ده ست به چه ک وسل له هیج نه کردوه . نازایانه هه نگاو بو ناو چاوی شیر ده نیین و مل به به رزترین هه وراز که چ ده کن . به ده م نازاره وه نه ختی گۆریه وه ، به ئه ندیشه ی داها ت ئه گه ر ئه و سترا نه له شار گوترا بو ئه و

بیوار

مسیان له قورگ ده کرد. که له پچه بیان له خنخنۆکهی ده خست! به پای خۆی له هه موو کهس زیتر نرخی گۆرانی ده زانی و له هه موو کهس زیتر کاری تیده کرد. دهیزانی دوژمنه کانی هیندهی له ستان و گۆرانی ده ترسن و هینده له خوا بترسن هیسکیان له ناگری دۆژی هه رام ده بی به بی ترسو به پیتاوه وه ده چنه دور به هه شتی. گۆرانی لای نه وان دیتیک بوو... نه ژده هیهک بوو. له نه ژده هه کی مه ر خومان درنده تر! نه کهس ده شیا چاوی به رانه به ه لینی، نه کهس دهیتوانی رووی له بهر رووی به رزبکاته وه. نه گهر بۆیان بلوا بویه، نه وهی گۆرانیه وه کو یه سوع له چلیپایان ده دا! تا هیزیان له بازووی هه بوو فریانی ده داو له عه ردی غاره بیان ده برده خوار. نهیده زانی بو هینده له ستان ده ترسن! خو به لای نه و ساده و ساکارو مرۆفانه بوو. به پیداو یستیه کی ژیا نی ده زانی. ته نانه ت زور جارن وای لیکه ده ایه وه که گۆرانی خۆی ژیا نه. نه گهر گۆرانی نه بی ژیا ن ناب! یا خود نه و تام و بویه ناب. نه و رۆژگارو ته مه نه ی نه و به سه ری بر دبوو زور شتی له و با به ته ی پی نیشان دابوو. له شایی و زه ما وه نه د هه ر گۆرانی بوو دلای خه لکی شادو به خسته وه ره ده کرد. له کاتی شیوه ن و کو ست که وتن و فرمی سک رشتندا هه ر ستان بوو کولی دلای داده مرکاندن. ته نانه ت زور جارن باوکی خوا لیخوش بووی له کاتی نه خۆشی و نه ساغیدا. له سه ر جیگا راده کشاو له بهر خۆی نوزه ی لیوه ده هات وهیدی... هیدی ستانی ده چری. لاوک و حهیران و سه ردولکه ی ده گوت! که مندال بوو زوری مه راق بوو سۆنگه ی نه وه بزانی که چۆن باوکی وا ئاشقه ستان بوه! خو چ ستان بیژو گۆینده ش نه بوو. هه ر ئیوها... له خۆوه که یفی پی ده هات. له یادی بوو چۆن جارێکیان نه گه ره که ی له باوکی پرسى. باوکیشی نه و ده مه که له نا وه ندی ته مه نی بوو به زه رده خه نه یه که وه وه رامی دایه وه:

((کورم هۆمه ر... تو هیشتا مندالی له واتای ستاران ناگه ی! نه ختیکی تر گه وه بی نه وسا تیده گه ی و ده زانی چه ند کاریگه ره. نه دی کورم... چونکی ستان له ناخی مرۆف ه لده قوولی. باسی ناخی مرۆفیش ده کا. له دل ه وه

کامه ران مه نتک

هه لده قوولی. بویه هه موو دلای گۆرانی ره سه نی پیخۆشه. له و دنیا به دا... له سه ر نه و گۆی زهویه. کهس نیه هه ز له گۆرانی نه کاو دلای پیخۆش نه بی. ته نیا نه وانه نه بی که بی دلن و زیاتر له درندان ده چن نه ک له مرۆف! با نه وه ش بیژم... خواش هه زی له گۆرانیه! نه گه ره هه زی لی نه با ونا شقه گۆرانی نه با وا له ناخی به نه دی خۆی گری نه ده دا. گۆرانی... کورپی خو م نازام بلیم وه کو چیه!!

دهیزانی هه موو شتیکی کۆتایی هه یه به ته نیا گۆرانی نه بی. هه موو شتیکی سه ره تای هه یه به ته نیا گۆرانی نه بی. مرۆف هه ر که دیته دنیا و بو نی ژیی ده کا ده بیسی. که ده زوریتته وه با وه ش خاک به هه مان له گوین ده بیسی. هه ر گۆرانی بو وای له خوا کرد به زه یی به ئاده م بیتته وه و ها وه سه ریکی بو بگورینی. له و کاته ی ئاده م گورا و چاوی هه لیتنا فریشته کان گۆرانیان بو مه زنی خوا ده گوت. بویه یه که م شت که گوپی لی بوو گۆرانی بوو! که به ته نیا له ره ز و باخه که ی به هه شت ده خولایه وه له بهر خۆی هه رنوزه ی ده هات و گۆرانی ته نیایی ده چری. خوا که گوپی لی بوو یه که سه ر حه وای بو گوراند! که تا وانیان کرد په نجیه یان بو گو له گه مه قه ده غه کرا وه بر د خوا له به هه شتی و ده درنان. هه مدیس گۆرانیان بو نامویی خویان گوت!

هۆمه ر نه مجاره یان که زریزه ی نه ندیشه ی پچرا. هیمن کرپه وه وه بیده نگیه ک کاروانه که ی گرتبه وه. کهس سه یری که سی نه ده کرد. هیندیک خه مبارو دلته نگ و وهیندیک تر تووره دیار بوون. نه وه ی توژیک مه ژیه بویه دهیزانی شتیکی نا ناسایی له نیویان ده خولیتته وه. ما وه یه ک بو هه سته به شتیکی کردبوو. که وه ک چه قویه کی تیژ جگه ری له ت ده کرد. نهیده زانی چ بکا و به چ شیواژیک نه و زامه زله ی ده روونی ساریژ بکا. سایه ی نه و ترسه له سه ر خۆی لابه ری!!!

* * *

شالۆی گه نجه خوین گه رمه کان ناوه ناوه به سه ر شه قامه که و ده رده بوو. پلوه که به رد له هه وای به یه ک ده که وت. وشه ی تو ره و نا ره زا یی به بیباکی و به ده نگه ی به رز له

بیوار

ئاسمان بالئی لیكددهدا. ئەووی پێشان جلی بەسەردادرابو. بە ئاشکراو لەبەر چاوی خەلک باس دەکرا !

نیوەڕۆیەکی گەرم . چەكدار وەکو میروولە بە شەقامەکان وەربوون. لەم بەرو لەو بەر لەسەر شۆستەکان وەستا بوون. هەمووی تەیاروئامادە بوون ، لەگەڵ ئەوێش رەنگ زەردی و ترسیان پێوە دیار بوو !

دوو قوتابی دەرۆشتن. نازیانە . . . بەجەرگانە. بەبێئەووی سل لە هیچ شتی بکەنەووە هەنگاویان دەناو درپان بە رینگاکە دەدا. یەکیان گوتی :

((وا پارقە بووینە وا دەزانن بەو هەلۆیستە دەتوانن ترس بچەنە دلی ئێمەووە. ئای کەگەوجن. باخاتر جەم بن سەرێکە هیناومانەو ناگەرپێنەووە. کاتی گەیشتن بە ئاوات نزیک بۆتەووە. مەرۆقین وپێویستە وەك مەرۆقان بژین.))

ئەووی تر گوتی :

((ئەگەر بە زۆری وایان لێنەکەین وەك مەرۆق سەیرمان بکەن ، ئەوا بە ئارەزووی خۆیان نایکەن. بە زۆر مافی خۆمان لە قورگیان دەرئەهێنین. بەخۆشی نایدەن !. . . راست دەکەوی و میژووش گەوا هی بۆ ئەم راستیە دەدا. چەند جارێان دەستیان لەگەڵ تیکەڵ کردین و خۆیان بەبرای پشتی نیشاندا ، کەچی کە دەستی خۆیان بینی ماریکی سەر زل بوون. دەبوا یە رەحمەت بۆ کفن دز بنییرین . کەئەووە دەلیم وا تێنەگەوی مەبەستم ئەوێه کەست خۆش ئەوی ! بە پێچەوانەووە . . . ئێمە مەرۆقین وپێویستە ئەووی لە رەگەزی مەرۆقاندا بۆ خۆشمان بوی. پێویستە ئەگەر بۆمان لوا بە گوێرەوی توانا یارمەتی خەلک بەدەین. بەو گرۆیەوی خۆمان لەیاد نەکەین. ئەژواری هەرە گەورەوی ئێمە بەرای من هەتاووەکونی ئیستا ئەوێه هەموو کەسمان خۆش ویستووە . . . تەنیا خۆمان نەبۆ. ئەمەش گوا یا مەرۆق پەرورەین ! تۆ سەیری ئەم بێرکردنەوێه بەزەییمان بە هەموو کەس هاتۆتەووە تەنیا بە خۆمان نەبۆ ! نازام بۆ دەبۆ وایین ؟ پێویستە خۆمان خۆشبووی ئەوسا گەلان و خەلکی تریش.))

کامەران مەنتک

((دروستە. بەلام ئەم بێرکردنەوێه مان لە ساویلکەیی و پاکیه وەییە. باوەرناکەم هیچ کەسێک هیندەوی ئێمە خەلکی خۆشبووی.))

-((وایە . . . بەلام پێویستە چۆن بەزەییمان بە خەلک دیتەووە هەر بەو لەگوینەش ئاوڕی لە خۆمان بەدەینەووە. چۆن خەلکمان خۆش دەووی با نەختی بێر لە خۆمانیش بکەینەووە.))

زەردەخەنەییە کەوتە سەر لێوی ئەووی تر. کە تا رادەییە ک مۆر هەلگەرپابوو

-((هەر چۆنیەک بیت. . . راپەرینی ئەمجارەمان پێویستە بەردەوام بیت. هەنوکه پێویستە بیری خۆمان بەووە خەریک بکەین. ئەوراپەرینە وەکو دەلێن چارەنوسمان دیار دەکات.))

((لەیادم نەبو. . . ئەمەرۆ چەندی مانگە ؟))

((١٩٨٢/٥/٢))

-((کاتژمێر چەندە ؟))

((چوارو نیوی ئیوارە.))

-((نەختی بەزینە. ئیستا چاوەرێمان دەکەن. زۆر نەماووە دەست پێبکا. . نیو کاتژمێر ماووە !))

بەبێئەووی سەیری یە کتر بکەن پێیان سوک کردو هەنگاوەکانیان خێرا کرد.

* * *

تەمبکی رەش. . رەشی قەترانی. رەشیکی تۆخ تۆخ بەری ئاسمانی گرت. دنیا بوە شەویکی ئەنگوستە چاو. شەویک لە شەوانی دۆژ چوو. هەموو حەپەسان. هیندیک گوتیان دێووە بەری ئاسمانی لینگرتوین. ئەژدیهاوەک وەك ئەو ئەژدیهاوەی کە لە چیرۆک و ئەفسانان باس دەکری. هیندیک گوتیان لەوانەییە خوا لێمان زویر بووی و وەك نەتەووی نوح بە دەردیکمان بەری. هیندیک دیکە گوتیان نا بابە ! نەدیووە نەهیچ. تاوانەکانی خۆمان بەرانبەر یە کتری. دەزانن چەند دل پیس و دەروون رەش بوینە. برا لەگەڵ برای ساغ نەماووە ! هیندیک تر

بیوار

... که ئەمانە ژمارەیان لە هەمووان کەمتر بوو بە پەنجە دەست دەژمێردان، گوتیان ئێمە هیچمان نەکردووە تا تاوانمان هەبێ. نەخاکی کەسمان داگیرکردووە نەهیچ. نەلاقمان بەسەر ملی کەس شوێ کردووەتەو نەهیچ! ئەو پەیفانە ئێو دەیدرکێنن هی دوژمنە. دوژمن لە ئێو ئێو بلاو کردۆتەو! ئەو دەستەو بیئەو هی ئاگاداربین ئەو شتاتەمان لە ئێو بلاو دەکەنەو! واما لێدەکەن بە دل پیس و رموزن و دەروون رەش لە خۆمان بگەین. کورپنە ئەو شتاتە هی کە ئێو دۆلی بۆ لێدەدەن ئاخواتنی دوژمنە کافمانە. تروته شقە ئەو کە ئەو کەسە بازی دوژمنە کافمانە. ئەگینا ئێمەش مرۆینە وەک هەموو مرۆیکە کی تر لەم سەر زەمینە. چاوو دەست و گۆی و مەژیمان هەیه. دەتوانین ببینن. دەتوانین بیر بکەینەو. هیچ شتی کمان لە خەلکی کەمتر نیە. راستە ئێمە زۆر نەخۆشیمان لە نیویولاویۆتەو. نەخۆشی ترسانک و کوشندە. بەلام دەبێ ئەو بزاین چەند سائە لە ژیر نیری بن دەستی دەنالینن. کاروانی زۆر ناحەزو نەیاران بەسەر خاکی ئێمە تێپەرپووە. ئەو هی هاتووە چەقۆیه کی بە نیوان داھیناوین. تا بۆیان لوانە هەولیانداو لە یەکتەرمان دوور بچەنەو. ئەگینا ئێمەش مرۆینە، وەک هەموو مرۆیکە کی تری سەر ئەو گۆی زەمینە. نەشاخمان لەسەر رواوە و نەکلکیشمان هەیه!

* * *

[کاروانە کە لە رویشتن گەرم ببوو. تورەییەکی مەزن لە چاوی خەلکە کە دەخوینرایەو. قاچەکان بە توندی هەنگاویان دەنا. دەستەکان بە خیرایی دەهاتن و دەچوون. پییەکان کە لە زەوی نزیك دەکەوتنەو. زنارو کەفرو بەردەکان لە ترسان چاویان دەنوقاند! دار بەروو مازوو قەزوان و بی و گوێزەکان لە خۆشیا دەمەبەشکەیان گرتبوو گەشابونەو. بەردەوام بوون لە رویشتن. هیمن هەمدیس دەنگی لەراندهووە ستراکی گوت. شیروک کە چەند هەنگاویک لە هۆمەر دوورکەوتبووە پییەکانی سووک کردو خۆی گەیانده کنی. هەستی بەدل

کامەران مەنتک

توندیەکی زۆر دەکرد. هۆمەر کە ئاوری دا بهووەو شیروکی بینی. بزەیه کی بۆ کردو بیئەنگ مایه وە. شەو تاریک بوو. چەند ئەستێرەیه کە زۆر گچکە دیاریوون لە دوورەو دەبریسکانەو. ئەگەرچی ریگا کە رۆدوسەخت بوو. یەکیکی فیری رویشتنی چیا نەبوا یە نەیدەتوانی بە ئاسانی ریبکا و زوو هەل دەپرا. ئەوان بە ئاسانی و بەبیئەو هی بیاریانی پیو خەریک بکەن دەیانپری. بە دەم رویشتنەو شیروکی گوتی: ((پیشم تەنگە... خەریکە بچنکیم!)) ((زۆر بیرمە کەووە. سەیری ریگا کە بکەو بەس. تەنیا لە ریگا کە رامینتی. یە کە دوو هەناسە قوول هەلمژە لەوانە یە باشتر بی. بەلام بلی... بۆ دل تەنگ بووی? بیر لە چیدە کەیتەو. دەمادی هیندیک شتت گوت. ئەو هی راستی بی ئاگام لێنەبوو باش زەینی خۆم نەدابوی! ... ببورە.)) شیروکی تاوی بە کپری مایه وە. پاشان هیندیک شتی گوت. هۆمەری لە جیو هەپەسان! شیروکی گوتی: - ((بیرام هۆمەر... بیر لە شتی کە دەکەمەو. شتیکی زل و مەزن. کە هەرچەندی دەکووشم ناویرم خۆم لە قەرە ی بەدم. لەگەل ئەو شت چارم نیو و هەر بیری لێدەکەمەو. بە ئەرکی سەر شانی خۆمی دەزانم کە خۆم لیبی بەدم!)) هۆمەر و تێگەیشت کە ئەو پەیفانە گەرەکیانە پیی یەژن کە خۆی بۆ شەریک ئامادە دەکا، بەردەوام بوو: - ((ماو یە کە بیر دەکەمەو شتی کە بنووسم. نووسینی کە خۆمی تیا ببینم. جا لە ژیر هەر شیوازی ک و هەر ناویک بی گرنگ نیە. سەیر دەکەم ئەمڕۆ پینووس بە دەستی ک نیە تفتیک لە ناو لە پی خۆی بکا و باسیکی ئەم خاکە زنجیر کراو خەلکە بن دەستە بنووسی! بۆیە بریەم داو قوول ویاسکی لیبەلکەم. ئەو شتە تەواو بکەم کە دەمی کە دەستم پیکردووە. پیویستە تۆش یارمەتیم بەدی. چونکی نوسینە کە دەربارە ی ئێو یە. ئەو کاتە ی لە ژیری بوون!))

بیوار

هۆمەر له خۆشیا دانې ویک نه کهوتنه وه. ئه وه شه وه تاره ی له کن بوه روژی روون. زور شادمان بوو به وه ی که سانیک هه ن خه می ئه وه به هی خۆیان ده زانن. بیری له گونده که ی کرده وه. ئه وه ده مه له جاران زیتر به زه یی به خۆی هاته وه. شته که ی له جاران قوولتر وه رگرت.

- ((ئای هۆمەر گیان. خۆزگه ده متوانی چۆنم گه ره که ئاوا بنووسم ! ئاوا باسی ئه وه شتانه بکه م. به دلسوژی وه .. به راستگویی وه ئه وه روداوو تاوانانه بو میژوو تو مار بکه م. به نه وه کانی دوا ی خۆمان بلیم : کورینه .. هۆ ئه وانهی ئیمه نابینن و ته نیا له نیو کتیی میژوو ده ماخویننه وه. ئه وه کتیبه ی ئیمه به هه لئس و کهوت و کرداری خۆمان دیر به دیرمان نووسیوه. بزنان روژانیک هه بو خه لگ به خوینی ئیوه نه بووی تینویه تیان نه شکاوه ! هه رچی هه لسا وه خۆی به به گزاده و میری ئیوه زانیوه. هه تا وه کونی بزنان ئیمه له سه رده میگ ژیاوین گوند و مال و هیلینی خۆمانیان پی رهوا نه دیوه. ته نانه ت خوینی ته یرو تو ارو سه گ و تاژهل و دارو رهزه کانیشیان رشتووین. کانیوا وه کانیان لی ته قاندوینه ته وه. ده مه وی بو ئه وان به بنووسم که دوا ی ئیمه دین. پیمان بلیم نه رخه سه ره سته که تان بگرن. وه کو دلتانی راگرن. ئیوه نازانن ئیمه چۆن و چیمان پیکراوه هه تا وه کونی بو ئیوه مان هی نا وه ته بهر. چه ند مارو دویشک به دهستی وه داوین. چه ند درکه زی و سوژمان له ده ست چه قیوه تا ئه وه گوله مان بو هی نا ونه ته بهر. ئه وه سه ره سته ی ئیوه هه ناسه ی پی وه ده دن. ئیمه هه زا ره ها هه ناسه مان بو کو ژاندۆ ته وه. ئه گه ره هه ر با وه به میژوو ش ناکه ن. به خۆ هه لکی شان و قسه ی پرو پوچ و بی ری و جیی تیده گه ن ! برۆن پرسیار له واره که تان بکه ن. برۆن پرسیار له رو بارو کانی و چیوا و شاخ و هه وراز و نشیوه کان بکه ن. تا ئه وان بو تانی بگینر نه وه. که چۆن و چه ندین که س. چه ندین جحیللی خوین گه رم ، ئازاو چاپوک و له خۆ بور دو. ژیان و شادیان له خۆ حه رام کرده. به خوین و جوانا وفرمی سکه ئه وه گوله یان بو هی نا ونه ته بهر. بۆیه ده بی بیپارین. به هه وه نته و خۆرابی له دهستی نه ده ن. ئیمه

کامه ران مه نته ک

ئه وه سه ره سه تیه مان به خوین گوران دوه. ته مه ن.. مال.. مندال.. سامان.. وار... جی... خۆشی، هه موو شتی کمان له پی نا و کردۆ ته گوری پیویسته بیپارین...!!))

((تۆ بلینی ئه وه روژه زووی ؟!))

((له زی نه که. هه ردی... بو کوی ده چی ؟ ئه وه پیاده و ئیمه سوارین. هه ر چی بکا ناتوانی له بهر ده ستمان رزگار بی !))

هیمن دهنگی زیتر بهرز کرده وه. په یوه کان روون و ئاشکرا و بیگری بوون. له په یوه کانیش نه گه یشتبوان بو ئه مان به س بو گوی له ئاوازه که بگرن. ده یانزانی چی ده لی و هه مووی تیده گه یشتن. سترانه که لاوکی شیخ مه حودی کاوی ساغا بوو. دهستی خۆم دایه داری جانبیزاری..

ده گرم شاری که رکوکی... شاری به غدایی !

هه تا وه کونی گه یشته نه وه ی... هاوار برا کورد...!!!

که گه یشته نه وه شیرکو غه یدی. لیوی خۆی کرۆشت و له دلی خۆی گوتی:

((نه خیر وانیه !... هه رگیز وانیه. دارو به ردو هه موو شتی ک بلین وایه من ده لیم نه خیر وانیه. ئه گه ره به ته نیاش بم خه لکی هه موو به هه له ده زانم. هه مووی هه ری هه که قه وان لیده ده ن. ئه وه له وه ی تر وه رده گری و ئه وه ی دیکه ده یسه نیته وه ! هه مووی ئه وه ده رده برن به بیته وه ی بیری لی بکه نه وه. سه ی ره... نازانم بو هی نه ده به زین له خۆشکاندن و وره رووخاندنی خۆمان ! من هه رگیز با وه رنا که م هیچ میلله ت و نه ته وه یه که هی نه دی میلله ت و نه ته وه ی ئیمه خۆرا گری. دارو به ردمان دوژمنه و چاویان له ئاخ واری بریوین. هه ر یه کیکی تر بوایه له جیگه ی ئیمه هه نوکه تو ابوه وه و ئاداری له سه ر پاداری نه ما بوو. به لام نازانم بو...!!))

هۆمەر مشه یه کی لیوه هات نیوه ئاو پکی دایه وه

- ((بیر له چیده که یته وه ؟))

- ((...!!))

بیوار

شیرکۆ نهک ئاگای لیڤه بوو بگره هه رگویشی لیڤه بوو ! بۆیه هۆمه ر ناچار دواى نهختی چاوه پروانى پرسیاره که ی دووباره کرده وه !

- ((بیر له خۆمان ده که مه وه. بیر له و میلله ته هه ژارو به له نگازو بی ئه نوایه ده که مه وه. ئه گه ر چاره یه ک نه کری ئه و له ناوانی ده سپ نه وه. پتویسته یه ک گرین ! پتویسته خه لکی فیڤری یه ک گرتن بکه یین. ئه مه تاکه ده رمانی ئیمه یه. تاکه ریڤه یه که بمانگه یه ئیته لوتکه))

ئه مه ی گوت و ته زوو یتک گیانی هینایه هه ژان. ئه و گلیانه ی بیر که و ته وه که ژنه و تبه وی. ئه نری وهه ستی به می شک ته قینی ک کرد ! خیزی له قورگی وشک بوو. له و کاته دا حه زی ده کرد به چه په رۆکان به ریڤته گیانی خۆی ! ده یزانی ئه وان پتویستیان به چ هه یه و روو دا وه کان به ره و کو بیان رایڤچ ده که ن. له جیاتی ئه وه ی به ره و هه راز و ترۆپکیان به ری. به ره و نشیوو قوولایی دۆلان غۆژل ده بو نه وه. نه یه ده توانی به ته نیا چی بکا. وه کو ده لپن تاقه سواری به ته نیا تۆزی پیناکری ! هه ستی ده کرد هیچ توانایه کی نیه به ره نگاری ئه و دپوه. ببیته وه. له ناخی دل ه وه حه زی ده کرد پیمه رده له ژوور سه ری خۆی ببینی. به لām ئه و شتانه نه ببینی. چی له کن له وه ناخۆشتر نه بوو، که ده ببینی وا به ره و ناخی تاریکی شوڤ ده بنه وه هیچیشی پینه ده کرا !

ئه وان خه ریکی ئاخاوتن و تی که ل به دنیای ده رپرین و په یواندن ببوون. دنیاش تاده هات تاریکتر ده بوو. لووره ی گورگ تا ده هات لییان نزیکتر ده بو وه. مه رگ به ناشکرا باله کانی لی که ده داو له سه ر سه ریان ده خولا یه وه ! ئه گه ر چی ئه وان له و دیمه نه راهاتبوون. وه لئ ئه مجاره یان وه ک هیچ جارێکی تر نه بوو. گۆرانیکیان تیا ده ببینی. گۆرانیکی سه یر !

هیمن به رده وام بوو له سه ر لاوکه که ی. ده نگه که وه ک خۆی تاریکایی شه وی ده پری و تی که ل به ده نگه کانی تری سروشت ده بوو.

کامه ران مه نتک

له نکا ورا... به بیڤه وه ی به خۆیان بزنانن ده نگی ته قه به گه رمی به رز بوه وه. خۆیان به زه وی داداو سه نگه ریان گرت. شه ر ده ستی پینکرد. به رایڤ وایانزانی دوژمنی راسته قینه یانه، بۆیه به گه رمی هاتنه ده ست. پاشان له ده نگی به رانه به ره که یان بۆیان ده رکه وت شه ره که خۆت رین و برا کوژی ه. بۆیه ده ستیان له سه ر تفه نگ سارد بوو.

شیرکۆ زانی چ باسه ! خاترجه م بوو که دیسان داوی داگیرکه رانه تییکه و تون. بۆیه هه نیه ی به ناخی وه نوساندو له پرمه ی گریانیدا.

((٤))

ئه وه ی خه لکه که ی سه رسام کردبوو هه مووی خستبوه گیژاوی پرسیارکردن و سه رسامیه وه. ئه وه بوو چۆن ئه و ده ریایه رۆندکه. له به رده ری مالتیک... تاقه مالتیک په یدا بوو، ئه گه ر فرمی سکی خر مرۆی سه ر زه وی کۆ بکرایه وه هیڤه ده ی نه ده کرد !

فرمی سک په نگی ده خوارده وه که فی ده کرد. ئه گه ر چی ده نگی شلپه ی رۆژه رییه ک ده رۆیشت. که س گوپی لی نه ده بوو ! یاخود گو بیان لیڤه بوو خۆیان لی گیل ده کرد. توانایان نه بوو کاتی بۆ به فیڤرۆ بده ن ! ته نانه ت به شیکی زۆری نیو خانوه که ش خۆیان له ئاستی که ر ده کرد !

لاوکه که ش ماوه یه ک بوو ده نگی کز ببه وه. کاتی ئه و فرمی سکه بینرا به ر ده ری مالتی په رۆنی گیرا. ویستیان سۆنگه که ی لی پیرسن. بزنانن هۆی چیه ئه و فرمی سکه ی له چاوان ده تکی. ناخۆ له چاوانی جوانی خۆی. له و چاوانه ی دنیای روونی پیڤه ببینی ناترسی بینایی نه مینئ و وه کو په له هه وریتک بسرپته وه. زۆر له زارۆیه ورده کان. ئه وانه ی تازه بۆ ژیان پینگاویان ده ناو خه ریک بوون له هیلکه ی ده رده هاتن. ئه و پرسیارانه یان ده کرد. ئه ویش به پیچه وانه وه ی پیشان که به

بېۋار

زمانىكى رەۋان ويىڭرى ۋەرامى دەدانەۋە. ئەبجاريان زىمانى تەتەلەي دەکرد. زارى دەلەرزى و شەي دەجويەۋە. ۋەلى پەيغەكان ئاشكراۋ ديار بوون ... ((ئەۋە چى يەژن ... من بينايىم چۆن دادى. دىيى روتىم چۆن لەبەر چاۋان تاريك دەبى. زارۆيە دەلسۆزەكام. دىيا لەبەر چاۋى من چۆن تاريك دادى. ئىۋە ھېشتا من باش نانس. ئەمەش گەۋرەترىن ھەلەتەنە ... ئەمەش گەۋرەترىن تاۋانتانە . ئەي ئىۋە ئەۋ داروبەردەي پىم بەخشىون. ئىۋە ئەۋ ئاخ ۋارەي پىم بەخشىون. لەۋە تاۋانتەر ھەيە مرۆڭ دايكى خۆي نەناسى؟! ئاخ مىندالە قشتەكام . دەزىم تەنيا سوچ و گونەي ئىۋەنيە . گەۋرەكانىشتان، ئەۋانەي خۆيان بە مەزن و ئاللا ھەلگرو رىبەرى ئىۋە دەزانن. من نانس...! چرايان بە دەستەۋ لە پشت خۆيان گرتەۋە. ئەمەش سۆنگەۋ ئەگەرى ھەموو ژىركەۋتنيكە. چۆن دەبى مرۆڭ خۆي گورى شتىك بكا كە نەيناسى! جا ئەگەر ھاتوو دايكىشى بى. ئىۋە خۆتان ماندوو دەكەن. شەۋنخونى دەكىشن، گوماىم لە دەلسۆزى زۆربەي ھەرە زۆرتان نىە. ئەگەر چى رژدو زۆلېشتان لەنىۋ ھەيە. پىسكەۋراراۋ خۆرتىنتان لەنىۋ ھەيە. ئەمەش شتىكى ئاسايىە! لەنىۋ ھەموو كەسان ومىللەتانى تردا ھەيە. ھەموو گەلېك ئەۋ كرمەيان تىدايە. بەلام تاۋانى ئىۋە ئەۋەيە خۆتان نانس. بە فوۋيك دەبنە پووشكەۋ لە ھەۋا دەسەنگرىنەۋە. خاترجەمتان دەكەم دوژمنەكانتان ئىۋە لە خۆتان چاكتەر دەناسن! ئەگەر ئىۋە خۆتان باش بناسىۋايە ھەرگىز لەۋە نەدەترسان رۆندك بينايى من ببا. رۆندك چۆن دەروەستى چاۋانى من دىت. ئەگەر ئىۋە باشتان بناسىۋام دەتانزانى چاۋەكانى من ئەستېرەن. دوو ئەستېرەي شىن شىنن. خۆرن... خۆرىكى گەش ۋەتېنن. دوژمنەكانتان دىۋىۋايە! روناكيەكەيان دىۋەۋە مفاي لى ۋەردەگرن. بۆيە راست راست ، دەقاۋدەق پىنتان يەژم : ئەگەر ھەز بە سەربەستى دەكەن. ئەگەر ھەز دەكەن مالى خۆتان بۆ خۆتان بى. پىۋىستە بەر لە ھەموو شتىك دايكتان بنانس ... خاكتان بنانس. نشىمەن و ۋارىخۆتان بنانس. ئەۋسا خۆتان بنانس. بزىنن چۆن وچ سروسشتىكتان

كامەران مەنتك

ھەيە. بزىنن بۆ ۋا دەستتان لە بينە قاقاي نراۋە. ھەموو بە كىۋى و دېندەۋ ھەزىياتان تىدەگەن! ۋادەزانن ئىۋە بەرى ئاۋتان لىڭرتونەۋ سەر چاۋەي شەپرو ناخۆشىن بۆ ژيانى ئەۋان! بۆيە دوۋبارەي دەكەمەۋە. دەبارەۋ سەد بارەي دەكەمەۋە. پىۋىستە خۆتان بنانس. باۋكتان... باپىرتان... باپىرى باپىرتان ... بنانس . ئەۋەي يەكەم لقە دارى لەۋ خاكە چاند. ھەموۋى بنانس. ئەۋسا دەزانن لەبەرچى واتان لەگەل دەكەن. بۆچى بە ھەموو شتىكتان تىدەگەن تەنيا بە مرۆڭ نەبى! ئەگەر ۋا پىروا دەشى لەرەگەۋەتان ھەلگەنن. ياخود ھەلتاندەنە بىبابان و لەتىنىۋان ھېشك دەبنەۋە. ئەۋ كاتە جارىكى تر سەۋز بوۋنەۋە بە چاۋتان نابىنن. ھەرۋەك چۆن بەشىكى زۆرتان ئاۋاي لىكراۋە. نەۋەك ھەر ئىستا ، بەلكو بە درىژايى مېژوو. ناۋە ناۋە كۆمەلېكىيان لى شون بزرکردوون. كۆمەلېكىيان لى فېرېداۋنەتە تاراۋگەۋ تامردوون، ۋەدەردى دوورى سەريان ناۋەتەۋە. كە ئەۋە يەژم لە ھەمان كاتدا دان بەۋ راستىە دادەنېم. ئەۋەي لە دەستتان ھاتوە كردوتانە. بەقەدەر ماۋەي نىۋان زەۋى وئاسمان گورىتان داۋە. زۆر قەلاى بەرز لە كەللە سەرى ئىۋە چنراۋە. سالەھايە كارۋانتان بەرىختەۋە. كەچى ھەتاۋەكو ئىستا نەگەشىتۆتە لوتكە. دوژمنتان زۆرەۋ پىۋىستە سل لە ھەموو شتىك بگەنەۋە. ھەرۋەك چۆن ئەۋان. گوۋىيان قولاخ كردوۋە ۋ ھەموو وشەيەكتان ھەلدەقۇزىنەۋە، ئىۋەش ۋابن! ئەگەر ئەۋان ئاخى ئىۋەيان پارچە پارچە كردوۋە لە خاچىيان داۋە. پىۋىستە بە خويىن پارچەكانى لىكەنەۋە. ئەگەر ۋانەبى ئەۋا لە ژىر ھەۋرى مەترسىيەكى زەلامدان. ترسىكى يەكجار زۆر رى تىدەچى بتوانن لەسەر نەخشەتان بسرنەۋە. من دلنىام ھېچ مىللەتلىك لەناۋ ناچى ۋرەگىھەر دەمىنى . بەلانەكونى ئەگەر كار ۋابىروا لەتېرى سەي دەچن. دەسرنەۋەۋ زىاترىش !.

* * *

[پیریژنه که دوای شهوی زوری ناخاوت ، دهنگی لاوکی بهرز کردوهه. لاوکه که بهو شیوهیه دهینالاندو هاواری ده کرد :

له منی مالمویرانی. له منی بابان ویرانی. له منی خاك به سه ری. له منی ههش به سه ری. چه ندهم رست. چه ندهم دمگو کردو په یفانم ریزکرد. نه کهس گوپی بو رادیرام ونه که سیش به دهنگیه وه هات. گه لی برا... گه لیکم په یف قه تار کرد، که چی نه کهس گوپی بو رادیرام، نه که سیکیش پولینکی به گلیه کانم دا. نه و جا پیتم بلین. خوتان ببنه دادیار و خواتان له سه سه ره ته گهر راستیم پی نه یه ژن. پیاو هتی دنیا یی هه مووی له ئیوه بیبه ری ده بی. نه گهر نکولی له راستی بکه ن. نه وهی نکولی له راستیش بکا ، نه وهی زاری خوار بی خوار ده بی. نه وهی چاوانی بچیته ته وقی سه ری ده چی! بۆیه یه ژم بو من مه لین، بو راسته قینه و میژوو بلین. که چه ندم گوت. چه ندم هاوار کرد براینه... برادرینه. نه من دهر دیک کی گه لیک زلم له دلدا یه. دهر دی من وهک دهر دی ناشق و ماشقان نیه. دهر دی من دهر دی دیلیه. دهر دی ئیخسیری و بن دهستییه. دهر دی نه زانی و ساویلکه ییه که هه مومانی گرتوته وه. بۆیه هاوارم کرد... هاوار ده که م... ده نالینم... ده نرکینم. هه تاکه ی ئیمه دهر گه وانی خه لکی بین. له کاتی کدا خۆمان به هه شتمان هه بی. که ی ره وایه له م چاخه دا. چاخ ی پیشکه وتن و رزگاری، ئاوا وه کو گا وگولک. وه کو گورگی چنگ به خوین به نیو یهک وه رین. تینویه تیمان به خوینی خۆمان بشکینین! گه لی براینه... ده ست ده خه مه بن گو ی و دهنگی خۆم هه لده بریم. لاوکی چه تو... شیخ مه حمود... شه ری شاخۆران... گه نج خه لیل... شه ری کرمۆکی! هه موتان بو ده لیم. له وانه یه بزانی چه تو چییه... لاوکی شیخ مه حمود چییه... شه ری شاخۆران چۆن روویدا. به لام دلنیام که نازان لاوکی کرمۆکی چییه! من نه و ناوه ی لیده نیم. جائیوه هه رچییه کی تری بو هه لده بزین مه یل و ئاره زووی خۆتانه. من نه لاوک بیژم ونه هیچ. نازانم لاوک چۆن ده گوتری. خوا له سه سه ره انه و میژوووش به رانه بهر ده نووسی... یهک تاکه مه به ستم هه یه

گه ره کهم راستیتان پی بلیم. راستیش رهق و تاله... زور گو یچکه قبو لی نا کا... سه رباری شه وهش هه ر راستیتان پی یه ژم. چونکی خا که کم فی ری کردووم راستگو بم. ده لی لی له منی وای... هۆ خه لکینۆ. کرمۆکی نه لاوکه کی میرخاسیه. نه سترانی دا وه تیه... کرمۆکی فرمیسه که! دلپهک رۆندکی روون و بیگه رده. لاوانده وه یه... لاوکی کی کۆنه و ره گی له ناخی نه م خا که چۆته خوار. جاره کی له جاران گازیان کرد نه ی نه زانی بو وازمان لی ناهیننی؟ دار به روویک لاوکی کرمۆکی گوت! له بن دهستی و ئیخسیریان خو ری هه ی بابان ویرانی له مه بابان ویرانتر چی بوو ئوغرت نه کردو له ده ست رزگار نه بووین. که له پچه و زنجیرو پیوه ند لاوکی کرمۆکیان گوت. شه وهی دهر دو مه ی نه تی و ناساغیه. شه وهی خه م و خه فته و ژان و ئازاره. خری شه و لاوکه بیان گوت. یه کیک گوتی:

- ((من زانیومه لاوک هه ر باسی میرخاسی و سوارچاکی وشه پرو شه ورو به سه ره اتی که له میرد و پاله وانان بکا. گویم له زور لاوکانیش بوه. به لام قه تا و قه ت لاوکی کرمۆکی نه بیه. شه و کرمۆکییه یه ده بی مانای چی هه بی؟!))

یه کیکی تر وه رامی دایه وه:

- ((هۆی. گه مژه لی نه زان! گوایا نازانی کاتی خو ی با پیرانی ئیمه به هه شتیان درا وه تی! خوا به دهستی به موفه رکی خو ی له به هه شتی دهر هی نا و پیشکه شی کردوون! نه هه ریمه نیش خیرا داری یه کتر خوار دنی له نیو چانن و وای لیکردن خۆیان ببنه کرم بو یه کتر، جا شه و لاوکه باسی وان عه گیدوشۆره سواران ده کا که بوونه گوری و به دهستی یهک به کوشت چوون! که به فیت و فه ندی دو ژمنان دهستیان له هه وکی یهک ناوه. نمونه ش گه لی زۆره. پی ناوی خو ی پیوه ماندوو بکه ین. هه ر لاپه ره یه کی دیروک هه لده ده یته وه، چه ندین رووداوی وات به رچاو ده که وی. نه گهر کرمی خو یی دو ژمنی نه بر دبا یه سه سه ر سهر چاوه ی ئاوی. له وانه بوو قه لانی به رزی دمدم وا به ئاسانی نه رو خا بوا یه!

بیوار

ئەدی لاوکی من... ھەرگیز نابیژم ئەوانە تاکە ھۆیەک بووین. وەلی بی دوودلی ھۆیەکی بنەرەتسی و گرنگ بووینە. کلیلیک بوە دوژمن دەرگا ئاسنین وتون دەکانتری پینکردۆتەو!

ھەر لەبەر ھەندی دەگازم... دەنالم.. گەلی برا.. گەلی عەگیدوشۆرەسواران، وەرن با سەری ئەو کرمە پان بکەینەو. ئەو دارە لە رەگەو ھەلکەنێن کە ئەھریمەن بە دەستی پیس و نەگریسی خۆی لە ئاخۆ مە ی چەقاندو. با ستران و گۆرانى بۆ ئەھرۆمزا بچرین. یە کگرین. با تەکانیک بدەین... ھەلمەتێ بەرین. ئاواتی مە... ھیوی و خۆزگەیی مە. لەسەری چیا... لەبەرترین دوند داوە. ئەگەر یەکنەبەن... ئەگەر ئەو کرمە لەدل و دەروونی خۆمان نەکوژین. ھەر و بن دەست دەبەن. ھەر و ئیخسیرو بەلەنگاز دەبەن. ھەر دەبی ھاوار بکەین دوژمن مائی و یران کردین! ھەر دەبی لەتیتک رینەو ھەو و سینگ کوتاندابین. ھەموو روژی دەبی سەردولکە بلین و سەر بۆ یەکیکمان لەخم ھەلینین! وەرن کوردینۆ. بارەشپۆشیە کە بەیە کجاری بۆ و بپرتتەو. تالی وژان و ئازار بکەینە یەک پەرداخ و بە جاری بینۆشین! [

* * *

شالاوی گەنج و خۆرت و بەتایبەتی قوتابیان لەسەر شەقامەکان دەپۆشیتن. وەک شەپۆلیکی بەرەست شکاو لە پریکدا بە شوینیک وەر دەبوون. وابە گور ھەنگاویان دەنا. وایان دەزانى تەواو، سەربەستیان کەوتە باخەن! دلتیا بوون ئەگەر کارەکە و ابروا ئەو ھەوێ خەونیان پێوە دەدی دەبوو راستەقینە. راستەقینەکی وا دلێ ھەموانی دەگەشاندو. لەیادیان نەبوو کە گەیشتن بەو ئاواتە پێوستی بە یە کبوون ھەبە. پێوستی بە بەشدارى کردنی ھەموان ھەبە. ئەوان ھەزیان دەکرد ئازاد بن. ھەزیان دەکرد بگەنە ئاوات و وەک مرۆڤ بژین. لەھەمان کاتدا زۆریە دیویست شتە کە بەدلی بۆ و بە دەستی نەبی! سەرباری ئەمەش ئاورە کە تا دەھات زیتەر تەشەنە دەکردو کڵپە دەسەند. زۆر وانە

کامەران مەنتک

فیری خەلکە کە دەکرد. خەریک بوو زۆر شوینی دەگرتەو. وەلی کاریکی واکرا، داویکی وانرایەو، تەلەپەکی واپیکرا کە ھەر بە خۆیان.. بە دەستی خۆیان بەرەست بۆ ئاورە کە دابنن!

کاروانە کە دەپۆشیت. وەلی بە بیزاربەو! لەسەر خۆ دەلەنگی و ھەر ھیندە بو ھەناسە دەھات و دەچوو. کاروانچەکان بی مگیزو فرینگ بوون. خپ دلشکاو، زگارو پەرشان بوو. لەو شەرە خۆتینەدا سەرکەوتن و بن کەوتنیان لەکن ھەڤ یەک بوو! بۆیە ھەموو چەواشە ببوون. نەیان دەزانى کێھیان راستن و کێھیان راست نین. تاوانی ئەو خۆین رشتنە لەئەستۆی کی دەکەوی!؟

ئەھریمەن لەنیویان دەگەر! لپیدە کەنی.. بە دەنگیکی یە کجار بەرز پیدە کەنی! گالتە ی پیدە کردن. تاوانا تایش داریکی لە ئاورە کە وەر دەدا! ھەرایە کە گەر مەر دەبوو. برا توندتر دەستی لە خنخنۆکە ی برای گیر دەکرد. ھاوڕی ئازیزترین ھاوڕی دەکوشت. دۆست بە چاوی دوژمنترین کەس سەیری دلسۆزترین دۆستی دەکرد!

* * *

لە بناری قەندیل کۆمەلێک بە خەمباری لە دیار سۆتەرم دانیشتبوون. یەکیکیان بە کۆل تەرمیکى دەلاواندەو. فرمیسک وەک رووبار لەبەر چاوی دەپۆشیت! لەسەری خۆی دەداو سەردولکە ی دەگوت:

((برای ئازیزم... برای جوانە مەرگم. بیناییم دایی وەک داھات. تاقە برا یە شیرینە کەم. لە دارەتی دنیا ی تۆم ھەبوو. لە کاتی لیتقەومان و تەنگانەدا بەتۆ پشت ئەستور بووم. توو ئەو چاوانە ی کە جاریکی تر ھەلیناھیتی. قەت روژی بیرت لەو دە کردو. بە ئەندیشەت دادەھات بە دەستی من بکوژرپی؟! ئای چەرخ داد.. روژگار داد.. زەوی.. ئاسمان.. سروشت داد.. چۆن نەمزانی ئەوسێ کەسە ی وابە چاپوکی لەچیا واژی دەبوونەو تاقە برا یە کە ی منی لە گەل دا بە. ئە تەنگە روو رەشە کەم..! بلێ چۆن بەزەبیت بە تاقە برا یە کە نەھاتەو. ئای

ئەگەر دەمزانى تووشى ئەو رۆژە دەبم ھەرگىز بېرم لەو نەدە کردەو تھوونى چەك بکەوم، ھەرگىز... ھەرگىز.))

* * *

رابۆ رووى لە تەحو کرد:

((ھەر دەبىي دەپۆم.. پيەم نالبي بۆ كۆي دەچى؟!.. ھا.. كورپيژگۆگە ئاوارەكەم. نابيى بۆ كۆي دەچى. بۆ ئەو دەپۆي ھەتاوھەكونى بە دەستى ھۆمەر بكوژيى! چ ماوھ تابپۆي؟! ئەوھ پيشەي ئيمەيە. ھەرکەگەيشتينيە قزگە، لەلوتكە نزيك بوويەنەوھ. گورج وھك كەلەباب دەنووك لەيەك قيت دەكەينەوھ. لەكاتى ئاوادا دەبى ئيمە كەراتى وويئاوھەزى خۆمان وھەدرخەين! بيناييت داىي رابۆ ھەنوگە لاشەي چەند شۆرەسواران كەوتوھ! چەند ھەلۆي ئازا لە خويني خۆي گەوزيوھ. بيناييت داىي رابۆ دەبى ھەنوگە ھۆمەر چى بەسەر ھاتبى؟! لەكام پەنا بە خەمبارى دانيشتبى. ئەگەر مابى! دەبى راي چيىي! ئاي كورەكەم.. كورى خۆم ھۆمەر.. دەبى ھەنوگە رات چيىي. ئايا تۆش دەستت كر دۆتەوھ؟ تھەنگت بەرەو سينگى براكت تەقاندوھ؟ دەستەكانت وھكوپيشان بە پاكي ماونەتەوھ؟ ياخود لەكەي تاوانيان پيوھ لكاوھ! دلتيام تۆ رات لەسەر ئەو شتە نيەو تەقەش ناكەي. دلتيام لەگەلشدا بووبى دەستت وھكو دەستى موسا پيغەمبەر پاك و سسپيە. ئەگەر گوندەكەي خۆت بيتەوھ بەرچاو چيان ليكرد. ئەگەر كورانى ئازاو قارەمانانى گونديت بيتەوھ ياد چيان ليكرا. ئەگەر تۆزفاليك پياوھتيت لەلەش مابى و كورى من بي ھەرگىز نەئەو تاوانە دەكەي ونەپيشى رازى دەبى. ئەگەر ھەر ھيچت پى نەكړى. دەتوانى تا ھيىزت لە باسكاندايە تھەنگەكەت توورھەلبەدەي ووردو خاشى بكەي. ئەي چيىە. ئەگەر تھەنگيەك بەرەو دۆژمنى راستەقينيە نەكړى بۆ شكان وتوورھەلدان نەبى بۆ ھيچى تر باش. نيە ئەگەر تھەنگيەك دۆژمنى خودانەكەي نەناسى، شەرمەزارى ميژووي ميللەتەكەي دەبى. نا... ھەرگىز... ھەرگىز ھۆمەر كارى واناکا...!))

كەژى كە بەتەوايى بنسابوو. رەنگ و رووھگەشەكەي جارانى ھيشك، تەپراتى تيا نەمابوو. بەكزيەوھ ھات و بەرانبەر رابۆ دانيشت. دواي ئەوھى پشتى داىە ديوارەكە ھەناسەيەكى پىر خەفەت وقوولسى ھەلكيشا.

((ئەوھ چى دەبىي. بۆ بەو لەگوينە داخپۆي. ئاو تاچك دەكا ھەر روون و بيگەرد نابى، تاوي لە كانى ھەلدەقوولسى و دەمى قوراوي لەگەل دەروا! چۆن وا داخپۆي. ئەگەر ئەمپۆ سەريان ليشيوابى و بەفیت و زۆليەتى دۆژمن لوولەي تھەنگيان لەيەكتر كر دى. دەستيان لە بەرۆك و بينە قاقاي يەكتر نابى. خاترجەم بە رۆژنيك دادى دان بەو ھەلەي خۆيان بنين. ئەدى چۆن.. ئەوانيش وھك ھەر مپۆقنيك ھەلە دەكەن، پاشان پەژيوان دەبنەوھو راستى دەكەنەوھ!))

((تپچيو... ئەوھ تۆ چى دەبىي. ئەو شتەي ئەمپۆ ريككەوتوھ لەوانەيە بەسەد دانە سالى تريش وا ريككەوتەوھ. ئەو شتەي تۆ دەبىي... قسەي رووتى پىي يەژن. چەند سالە. چەند ئان و زەمانە ئەو قەوانە دەجوينەوھ. ھەرگوتمان سبەيني خۆر بەدەردەكەوي. ھەتاوھكونى لە گەرماي خۆري ئەمپۆ بيئەري بووين! تپچيو... بوکە خۆشەويستەكەم ئەوھ تۆ چى دەبىي. لەگەل يەكى گەلخۆي بيتاوەز ئەو گليانە بكە. ئەو پەيفانە لاي من وھكو نوشتەيەكى كراوھيە. ھيچ سودو مفايەكيان نەماوھ! ئەوھ چەندين جارە ئەو كۆستە بە چاوي خۆم دەبينم. چەندين جاريشم لە باوكم بيە. ھەرۆك چۆن ئەويش چەند جاران لە باوكى گوى ليپوھ. گەرەك نەس خۆمانى پيوھ مژوول بكەين. ھەتا دنيا دنياى ھەر ئاوا بن دەست وكۆلە دەبين. ھەر ئاوا پەراگەندەي ناو ئاخى خۆو ھەندەرانيش دەبين. دەبى ھەرچاومان لەوھ بى خەلك بەزەيى پيمان بيتەوھ! دەستمان بە سەري دايتن و وھك ئازيز مردە دلمان بدەنەوھ.)) تەحو كە سەري شۆر كر دبوھو داماوو. بەشەرمەوھ گوتى:

((ئەو شتەنەي ئيوھ دەبيژن ھەمووي راستە. وەلئ ئەوھ بزەن كە ئيمە خۆمان ھۆي سەرەكەين بۆي. بەردىكى زلبن... كۆسپيكي زەلامين لەبەردەم خۆمان!

بیوار

له گهل شه وهش ده بی باوه پتان به چاكبونه وه هه بی. پیویسته بگۆرپین و خۆمان پاك بکهینه وه. هیچ چارهیه کی دیکه نیه. پیویسته خۆمان پاك بکهینه وه. گهره کمان بیونه بی. به دهستی خۆمان بیوبه دهستی خۆمان نه بی شه تاهه ریگایه وه هه ده بی بیبرین !!)

* * *

[دهنگی لاوکه که تیکه له به گریان ببوو له نیو دۆل و شهکه و ته کان... له نیو چیاو چۆل و ناوه دانی ئەم کوردستانه. له بن هه موو به ردیک. له سایه هه موو گهلاداریک دهرنگایه وه ! کیهی دلای رهق بوو شه وا وه که په مۆ له باریه کی دهرده هیناو ده یجه لاند. کیهی له خوانه ترس و بی و یژدان بوو که ده یژنه وت موچرکی به له شداده هات و له قولپه ی گریان بی ددها. دهنگه که وه ک موس وابوو. به هه ره شوینیک دارۆچوبا ده یبری و خوینی پیا ده چۆرایه وه. دهنگه که به رده وام دهرۆیشت. که یه کیک گۆرانی ده گوت خۆی تیداخنی. که یه کیک ده گریا تیکه له به فرمیسیکی ده بوو. که یه کیک هه ناسه ی هه لده کیشا تیکه له به هه ناسه ی ده بوو. به شه سپایی... له سه ره خۆ له و ناوه ده خولایه وه. رازی دلای خۆی بو هه موو شتییک دهرکاند. شه وه ی ده یگه یشتی دهردی دلای خۆی بو هه لده رشت. شه وه ی گویشی لیبوایه ده شه لژاو سه ره گهران و په شیحوال ده بوو. له نیو دل و دهررونی خۆی تووشی چۆل و بیرونیک ده هات که نه سه ری دیار بوو نه بن. هیزی له به ره ده برا. که سیک نه دده ما خه می دلای خۆی بو هه لپژی. شه نوایه ک نه دده ما په نای بو به ری. شه ژنۆی له باوه شه ده گرت و ته ویلی شو رده کرده وه. وه لی هه ره خیرا... قیت ده بو وه، ره هییه کانی بازووی گرژ ده بوونه وه. تورده ییه ک له نیو چاوانی دهر بیسکایه وه ، ته کانی به ره و ریگای راست ددها و بریه و به لیینی نوی ده کرده وه!

* * *

له و کیوانه که ویک به غه مباری ده خولایه وه. دار به روویک پیی گوت :

کامهران مهنتک

((ئهری هۆ که وه جوانه که. هۆ که وه چاوره شه که. سۆنگه ی چیه ماوه یه که گریان رووی له و خه لکه کرده ؟ رهنگ و رووی هه موانی گرتۆته وه. خه نده یه ک... بزده یه ک... گرژینه وه یه ک بو دهرمان وه گیرناکه وی. بیژه وه وهرامی شه و پرسیاره م بده وه. تۆ گه ریده ی و زۆر جیگه و شوینانت دیوه. له په ساری تۆقره ناگری. هه ره هه وه ست لیبی له شه قه ی بالی دده ی و هه ره بسته خاکی مگیزت لیبی ده یگه یتی. بۆیه دلنیا م زۆر دهنگ و یاسان ده زانی. شه گهر وهرامی شه و پرسیاره م بده یته وه. شه وه زۆر منه تبار ده بم و هه تا دنیا دنیا بی له چاکه و پیاوه تیت دهرناچم !!)

که وه که وهرامی دایه وه:

-((شه ی دار به پرووه به هیزو ره گ پته وه که. راسته من گه ریده م و زۆر جیگه و شوینان ده گه ریتم. زۆر رووداو و کاره سات و زولم و زۆرداری به چاوانی خۆم ده بینم. راستی شه تۆ ناگه یته هیچ شوینان و ناتوانی تاقه هه نگاویک هه لیینی. به لام تۆ چوو یته ناو دلای شه خا که . هه ست به ترپه کانی دلای ده که ی . گویت له ناله و زریکه و فیگانی ده بی. پیویسته تۆ له من باشتر بزانی چی رویدا وه. شه گهر من به چاوان بیینم تۆ به خوین ده بیینی...!))

-((شه ی که وه رهنگ خاکیه که. بقاسپینه. توو شه و شه وینه ی که تۆی سووتانده و. وای لی کردووی رهنگی خۆشه ویسته که ت هه لگری ، بۆم بیژه... ده زانم برا دهستی له هه وکی برا ناوه فر له خوینی ددها. ده زانم لووله تفه نگه کان سپره و نیشانه ی خۆیان بز کرده وه ! با له گهل یه ک ناپاک نه بین و هیچت لینه شیرمه وه. هه ره چه ند ده که م ناتوانم باوه به هه ستم بکه م. واتیده گه م راست نه ماوه ! شه گه نا چۆن ده بی له کاتیکی واناسک شه و شتانه روویده ن... چۆن ده بی؟!))

((ناچیتته مه ژیی که س. به لام شه وه بزانه راسته قینه یه. راسته قینه یه و راسته قینه یه کی رهق وتاله . من به چاوی خۆم هه موو شتییکم دیوه. تا رۆژی هه لسانه وه شه گه واهی بو دده م ! به و چاوانه ی خۆم دیومه شه خا که . شه و دایکه

بیوار

جوان و قەشەنگە. بیدەستی خۆی ، بەنادلی... بە چاوی تژی رۆندکەو کۆرپە ی خۆی لە هەمەمین گرتو. ئەو کۆرپەییە کە بە دەستی براکانی کۆژا بوو ، زۆر کاروانم دیوێ لە ئێوە پاستی رینگا. لێک وەرچەر خاینەو بەرۆکی یەکیان گرتو ! چیم پێدەگێرپەو ؟ چیت بۆ بگێرپەو ! راستە گە پیدەم و زۆرم دنیا دیوێ. بەلام خۆزگە هەموو شتیکم دیبویانەو دیمەنە خەماویە نەبی. لەبەر چرەقی گەرما. لە سەختترین هەورازدا. قارەمانیک... پالەوانیک. لە جەنگی دوژمنی راستەقینە دەگەرپایەو. ئەگەر چی ماندوو و برسی بوو ، دلشادو بەختەوەر ، شادمان و خوشحال بوو. چونکی توانیبوو دەستی چاک بوەشین. ئەو حەمکە رق و کینە ی دللی بەتال بکا. خپ ئەو تاوان و زۆرداریانە ی دەهاتەو بەرچاو کە بەرانبەری کرا بوو. وەک هەلۆ بەسنگیک قیت دەزوریو. وەک هەلۆ بەسەر چیا هەلەدەزنا. لەو دەهەدا... لەو کاتەدا. چەند هەلۆیەکی تر. کە بەفیت و فەندی بە ناو گەورەکان فریبیان خوارد بوو ! لێی دانیشتن و بۆسەیان بۆ دانایەو. چەند هەنگاویکی مابوو بگاتە لوتکە. کە سیڕەیان لینگرت و ناگر لەلۆلە ی تەفەنگی وان هەلسا. لەگەڵ یە کەم تەقە. قارەمانە دوژمن شکینە کە دەستی بە دلپەو ناو کەوتە سەر چۆک ! خۆین فیچقە ی کردو بە کەلینی پەنجەکانی شۆرپەو. نرکە ی لێو هات و یە کە بە دەنگی هاواری کرد :

-)) بۆ ئەو تاوانەتان کرد. هەموو تەمەنم بۆ ئەو ساتە تەرخان کردبوو کە هەوالی ئەو تۆلە کردنەو یەم بە دایکم رابگەنم. حەزم دەکرد رەنگ و رووی ببینم و بزاتم چ شادیە ک دەگێریتەو. ئەو روو گرژو توورە ی ، کە لەبەر زەقە ی چاوانی نۆبەرە کە ی... کورە گەورە کە یان گوللە باران کرد. کۆرپە نازیزە کە یان گوللە باران کرد. تەرمە کە شیان زەوت کردو نەیانداو. خۆزگە دەمبیینی کە چۆن شاگەشکە دەبوو دەگەشایەو. کە هەوالی کۆژانی بکوژی کورە کە ی دەبیست ! گەلێکم جگەر سۆزین و مالتویرانی بین. لە دیمای دا بە دەستی ئێو کۆژام ! بریا لەو شەرە ی بەر لە ئیستا کۆژابوام. ناخ برایە خوشەو یستە کام ! ئەگەر چی

کامەران مەنتک

منتان کوشت وەلی خاترجەم بن. ئەگەر نیازی سە کەوتنتان هەبی. ئەگەر گەرەکتان بی سەر فراز بن. دەبی یە کبگرن. پیوستە یە کبگرن. بەلام ئێو ئەو دار بەرو و مازوانە.. بۆ خاتری ئەو کەوێ تازە لە دوورەو دە بخویندوسرودی سەرکەوتنی دەچری. تەنیا کاریکم بۆ بکەن. بەدایکم رابگەن چۆن تۆلەم بۆ کردەو. ئێو و فەکی ئەو داروبەردە بیژن لە شەری تۆلە کردنەو دا کۆژا. نە کەن بلین برای خۆی کوشتوویە تی !!!

هیشتا زۆر شتی مابوو بیدرکینی کە چی کەوتە سەر چاو و گیانی دەرچوو. ئەدی دار بەرووی برام. چیت بۆ باس بکەم. چیت بۆ بگێرپەو. هەمو ی هەر ئاهوکە سەرپرا رۆیە !)

دار بەروو کە لەگەڵ ئەم وشانە پری چاوی ئاو بوو. هەر چەندە ی خۆی هیناو برد هیچی بۆ نەگوترا. لەداخا بە توورە یی و لە جاران پتەوتر رەگی لە زوی برده خوارەو و جیی قایم تر کرد !

* * *

[کاروانە کە دەرپۆشیت. ئاو دەووستا ئەو نەدەووستا... هەموو شتیک دەووستا ئەو نەدەووستا. ئەو کاروانە زۆر لە میژوو بەرپۆیە بوو. هەواری لە زۆر ترۆپک و قوچەکان هەلدابوو. زۆر تاجی مەزنی لەسەر نابوو. گەلی جاران چەرخی چەپگەردی راست کردبوو و لەبە خۆی نابوو. هیشتا مرۆف نەیدەزانی مرۆفە ، ئەوانە لە دۆل و نەوال و چیاکانی زاگرووس دەسورانەو. وەکو شیر جەولانیان دەکرد . کیهە ی خۆی بە نیرو زرتە زەلام دەزانی.. کیهە ی شانازی بە قۆل وباسکی خۆی دەکردو خۆی بە تاقە سواری سەردەم دەزانی. لەبەریان دەلەرزى ، دەستیان لە خنخنۆکی نابوان نەدەویران پەل بزاونی بکەن. جاری واهەبوو سیسە دە. پینج سە دە. لە ترۆپکیکی هەر بەرزدا سە قام گیر بووینە. جیی خویان توندکردو. شارستانی وایان دامەزاندو تائە و کاتە هیچ کەسی نە گەیشتو تی ! ئەو کاروانە هەر کاتیک بواری بۆ رەخسابی ورپی راستەقینە ی خۆی دۆزییتەو

بیوار

توانیویه تسی رۆلی خۆی ببینی. هه رکاتسی ریگا که شسی گوم کردبی تووشی نه هاهمه تیه کی زۆر بوه. کهوتۆته بن دهستی نژدو ریگرو پیاو کوژان.]

* * *

هۆمه ر له زگ بو دهست بکاتهوه. ئەگەر چی زانی شه ره که خۆت پینیه ! هه زی نه کرد تفه ننگ له دهست بی وکه سیك هه بی بتوانی بیگری. وه لی هینده ی زانی. ئەوانه ی له گه ل خۆی بوون. لووله ی تفه نگیان تیکرد. هیدم گر بوو. له جیی خۆی هه په ساو واقی وپما. دهستیکی کهوته پاش یه کی کهوته پيش! به ناچار ی... بی مگیزی خۆی. سه ری دانه وانده چه کی فریدا، ئەوانیش خیرا... دهست وبردیان کردو هه ردوو دهستیان له دواوه توند توند به ستا. هه ردوو به ره... وه ک دوو ریانیک لیك جو یبونه وه. وه ک دوو لقه دار هه ریه که یان بو لایه که هه لسا. چه نده ی له یه کیش دوور ده کهوتنه وه هینده زیاتر قینیان به رانه به یه ک زیاد ده بوو. رقیکی ئەستوریان له یه که هه لده گرت. زیاتر شیریان له یه که تر هه لده سوو !!!

شار هه ژا... رقابه ریه تیه کی وا کهوته نیو خه لکه که مرۆی سه رسام کرد. برا له گه ل برای ساغ نه ما. هاوسی له گه ل هاوسی بوه دمگۆ شه ره شه قیان! دوژمنی راسته قینه له یاد کرا. بگره زۆر جارانیس به دۆست دانرا! له رقی ئەوانه ی تر چاوساگیان بو ده کرا. بۆیه تاوانتاوی تاقمی به ره و زیندان راپیچ ده کران. کۆمه لیک شوون بز ده بوون.

وه ک میرووله تیك هه لده قه ژان. وه ک سه رخۆش ده هاتن وده چوون. هه ر که س خۆی پی له سه ره هق بوو. به شیوه یه کی واش مکوربوو جگه له گلیه کانی خۆی گوئی له که سی تر نه ده گرت، جگه له بیرو بوچونی خۆی ناماده نه بوو دان به هیه چ رایه کی تر بنی! نه خۆشیه کی دهروونی بوو زۆری هه ره زۆر دوچار ی بیوون. نه خۆشیه کی وا ترسناک بو هه زار په تای کوشنده ی له به رپی خۆ دنا! یه کیك ده گریا... ئەوه ی تر له جیات ی ئەوه ی بۆی بگریه به رانه ری داده نیشت و عریت

کامهران مهنتك

عریت پیده که نی. هیندیکی تر داده مان و سه ریان باده دا. نه یانده زانی نه له گه ل گریاوه که بگرین نه له گه ل ئەوه ی تر پیکه نن. دۆش داده مان و هه ناسه ی تژی کول و که سه ریان هه لده کیشا !.

ته حۆ ماوه یه که بوو هه والی به دیل گیرانی هۆمه ری زانیبوو. ئەمه گه لی زگارو دلته نگی کردبوو و به ته واوی وره ی به ردا بوو. باوه ری له ق ببوو وتفی له دارو به رد ده کرد. له مالی خۆیان ده هزری کهه چۆن قه یسه ریان لی ببوووه کونه مشک. سه یری رپه ری ژیانیشی ده کرد چۆن ده رۆیشت. هه ر هینده ی نه ده ما شیت و شوور بی و دهشت وچۆلی بگریته به ر. گه لی بیروچکه ی به مه ژ ی داده هات. پاشان هه ر خۆی وه رامی خۆی ده دایه وه :

((نا... چۆن کاری وا ده که ن. هه رگیز ری تیناچی کاری وا بکه ن، ئەگه ر چی ئیستاکی ئیخسیری وانه وه لی ئەوان له راسته قینه دا هه ر برای یه کترن. هه رگیز دهستیان ناروا بیکوژن، ناخر چۆن ده بی... چۆن؟ هۆمه ر چه تۆله ی ئیمه بکاته وه. تۆله ی ئەو بسته خا که بکاته وه که ناوریان تیبه ردا. چۆن ده بی برای خۆی بیکوژی. ئەوه ی وه کو ئەو زولم و زۆری لی کراوه! هه موو یه که مه به ست و یه که ئاوتیان هه یه!))

پاشان هه ر زوو لیوی خۆی ده کرۆشت و له ناخی خۆی هه ل ده چوو : ((بۆنایی... له م رۆژگاره هه موو شتیك ری تیده چی. وابه نج نه دراون ئاگیان له خۆیان بیتی. هیه چ دووریه بیکوژن!))

-((نا... چۆن هۆمه ری برام. برایه شیرینه که م. ئەو هۆمه ری هه موو هیوا یه کی سه رفرازی ورزگار بوونه. چۆن ده بی به دهستی برای بکوژی؟ بابه هیشتا دنیا زۆری به به ره وه ماوه. مرۆیه کی چاک و خیر خوا هه رری کده که وی دهستیان بگری و نه یه لی ئەو که راتی هه ی بکه ن!))

((جا مرۆی باش له م رۆژگاره کوا ماوه! ئەو شه ره هه موو شتیکی بۆگه ن کرد. وای کرد هه موو شتیك به چاوی به رژه وه ندی تابه تیه وه سه یر بگری.

بیوار

خەلکە کە ی فیری خۆیستی کرد. فیری کردن بازرگانی بکەن بە هەموو شتیەک. بە خویین... بە خاک... بە مرۆڤ. بە هەموو شت!

((نا... چۆن مرۆڤی چاک هیشتا زۆرە... خیرخوا هیشتا زۆرە.))

ئەمە ی لەدلی خۆی گوت و وینە ی ئەو شوڤیرە ی هینایە بەرچا و کە بە خۆش بەزۆکە کە ی لیبی دابوو! بەرایی چەند تووک و جینیویان بۆ رەوانە کرد. پاشانیش چۆن دەرچوو! وەک ئەو دە ی ئەو دەمە کارەساتە کە رویدابی. هەموو شتیکی لانترتو نوبۆ بوو.

ماوێهە کە سوو لە نەخۆشخانە دەرچوو بوو. هیشتا هەر لە ئاکنجیە کە بوون و نەخزیوونە شار! رۆژێک خۆش بەزۆکیک لەبەر دەرگایان راوەستا. لەدەرگا دراو ئەوانیش دەرگایان کردەو. دوو کەس چوونە ژوورەو. یەکیان لە خۆگەرپاوبووە ئەو دە ی تر تەمەنی لە دەوری سی و پینج سالان بوو. چونکی ئەو رۆژانە راوی ئەو مائانە دەکرا کە کورەکانیان یاخی ببوون، گەلسی ترسا. دوا ی ئاخوتن بۆی دەرکەوت کە ئەمە ئەو شوڤیرە بوو کە لیبی دابوو!

کابرا بە شەرمەزاری و بەو پەری نیگەرانی وزگاریەو دەیگوت :

((ببوورن کە ئەمە روویدا. شتە کە هات و بە دەست من نەبوو. باوەر بکەن تائە و کاتە ی ئەو هاوپیەم مائی ئیوێ بۆ دۆزیمەو لەسەر چا و کەوتبووم و لەژوورە کەم و دەدەرئەدە کەوتم. ویژدائەم ئازاری دەدام. نەمدەزانی ئەو کەسە ی لیبم داوێ ماوێ یا مردوێ! بە تاییەتی کاتی زانییم هی راگوێزراوێ کە پەژارە کەم دوو قاتی هاتە سەر. نەخەوم ماوو... نەخۆراک.))

ئەو دە ی لەو گلیانە هەموانی سەرسام کرد. ئەو هاوپیە ی چۆن ئەوانی ناسی و مائیانی دۆزیوێه!

بە دیقەتەو لە کابرا ورد دەبوو، لەبەر چاوی نامۆ نەبوو. وای بۆ دەچوو کە دیویەتی. هەر چەندە هەولیشی دەدا نەدەچوێ سەر زەینی لە کوئی دیوێ. کابراش

کامەرانی مەنتک

خۆی مات کردبوو. ناوێ ناوێ بە تیلە چاویک سەیری رابۆی دەکردو دەگرێهەو. هەرچی کە تن کەرە کە بوو. بەر دەوام داخاوت و بە سۆزەو دەدوا!.

((بە پیاو خراوم تێمەگەن کە بۆم نەکرا بوەستم. هیچ شتیکم تەواو نیە! دنیایا بووم کەوا تووشی شتیکی دەبووم و دەربازبووم لیبی ئەستەنگ دەبوو.))
کە ئەمە ی گوت هەموو بە ئاسانی لە مەبەستی گەیشتن. چونکی لە کاتی شەردا وینە ی ئەو بی شەکانە زۆر بوو!

رابۆ لە پەر هاتە ئاخوتن و گوتی :

((هیچ خەوشە کە لە پرسیار کردن نیە. نازانم ئەو هاوپیەت چۆن ئیەمە ی ناسیوچۆن مائی ئیەمە بە تۆ نیشان دا؟!))

کابرا وەرانی دایهەو:

((زانیم نامناسیەو. ئە ی ئەو رۆژە کە لە نەخۆشخانە کە دەرچوون کۆ بوو ئیوێه ی گەیانە مائ!))

هەموو هۆپەکیان لەخۆزانی! رابۆی لیبی خۆی گەستەو، ئەو دەمە زانیان ئەو شوڤیرە ی کە لە نەخۆشخانە ئەوانی گەیانەوێ مائ و پارەشی لیبوێرنەگرتن. لەبەر خۆی گوتی:

((دنیا سەیرە... لە کوی دی و بۆ کوی دەروا!))

تەحۆ کە ئەو دیمەنانە ی هاتەوێ یاد کزگری لەهەوکی ما. لە دلی خۆی گوتی:

دنیا هیشتا زۆری و بەرەوێ ماوێ. پیاو چاک زۆرن. گەلیک زۆرن. ئەگەر چی ئیستە وەک بەردی بن گۆمیان لیبهاتوێ! بەلام رۆژی هەردی بەدیارکەوێه. فنەیه کی لیبوێهات و دەم و چاوی خۆی هەلگۆفت. دل تەنگیە کە لە ئاستی خۆی بەرز بوو! ویستی هەوا گۆری بکا و بەو مەبەستە چەند هەنگاویکی بۆ دەرەوێنا. رابۆ کە لە پەنجەرە بچوێ کە سەیری دەکرد بە لەزی چوێ دەرەوێ:

بۆ کوی دەچی!؟

دل تەنگ بوو... دەمەوی نەختی بچمە دەرەوێ.

ئەوێ چیدە کە ی کورم... گەرەکتە چیبکە ی. چۆن دەچیە دەرەوێ!.

بۆ نەچمە دەرەوہ . . . خەریکە دڵم شەق بەری.

چۆن دەچیە دەرەوہ کورپی خۆم. لەوہ ناترسی شون بزت بکەن؟! خۆت دەزانی ئییمە وەک توتنمان لیھاتوہ. بەھەر حال لە ئاکنجیە کە خۆمان دەر باز کرد بۆ لیترە ئۆقرە ناگری؟! نا هیلین دار لەسەر بەردی دابینی، کاریک بکە. هەر بۆ ئەوہی نەچیە دەرەوہ. نەبادا دەستی رەشیان بتگاتی. ئەدی کورم. نازانی دیسان مەرەدی جارانیان ناوہتەوہ. گەرەک بە گەرەکی شار لە دوای ئییمە مانان دەگەرین. ئەی گویت لیئەبوہ. . . نەتبیە لە چەند گەرەکیک . . . ئەوہی نیرینە بوہ . . . لەتەمەنی شەش سالان بە سەرەوہ ھەمویان بردوہ!؟

تەخۆ ناو لەپی بە تەویلی وەناو ھیندەدی دیکە دەھری بوو.

((بۆ واناکەن. ئییمە وا کەلبەمان لەیەک گیر کردوہ! وەکو سەگ دیک بەربوون ئەوانیش وردە وردە داومان بۆ دەنێنەوہو راومان دەکەن. نازاتم چی بکەم. خەریکە دەخنکیم. ھەست دەکەم پیویستمان بەزۆر شت ھەیە. پیویستە خۆمان بگۆرین . . . پیویستە خۆمان پاک بکەینەوہ. پیویستە . . . پیویستە . . .))
[کاروانە کە ھەر دەرویشت و بەردەوام بو. ئەگەر چی جار جارە ماندو دەبون و لەسەرەخۆ ھەنگاویان دەنا. بەلام ھەربەردەوام بون. چیاو تەپکە شاخەکان ھەر لەبەر قاچەکانیان دەلەرزى. رویار دەوہستا ئەوان نەدەوہستان. ھەموو شتیەک دەوہستا. ئەوان ھەر نەدەوہستان و ھەر نەدەوہستان. . .].

بەشی دووہم

(١)

ئەھریمەن ئاوری شەری ھەلکردبوو و لە دیاری دانیشتبوو! ھیدی ھیدی داری تێوھردەدا. ھەر کەلەسەربوو قرچەى دەھات و ئاورینگی دەکرد. ھەر خوینی ئال و گەشی لاوان بوو بە ئاورە کە دادەکرا. پەنا دیواریک نەبوو پەرۆیەکی رەشی پیا ھەلئەواسرابی. کوچەو کۆلانیک نەبوو دەنگی بلند گۆو قورئانی تیا بەرز نەبیئەوہ!
رابۆ دەیگوت:

((شەپ باش نیە. خەلکیکی زۆری بیئاوان لەنیو دەچن. ژمارەییەکی زۆر لە دایکان جگەریان دەسووتی. ژمارەییەکی زۆر لە ئافرەتان بیوہژن و ھەش بەسەر دەبن. خواش لە ھەموووشت زیاتر رقی لیپەتی. ئەوہی حەز بە بەردەوام بوونیشی بکا، ئەوا بەر تووکی خەلک و سزای خواى دەکەوی.))
تاوی بیئەنگ دەبوو دواتر دەستی پیدەکردوہ

-)) ئەوشەرە گورا زۆر کەسی بیئاوان تیا دەچی. بەلانە کونی لەگەڵ ئەوہش خوا لە کاری خۆی بۆتەوہ! پیویستی بە رینمایى و ری نیشاناندانی کەس نیە. خۆی دەزانی چیدەکاو چۆن کاری خۆی ھەلئەسوورپینی. لیگەرپی با وای لیپی. ھەموو تۆلە ئییمەیان لیئەبیئەوہ. دەزانی چیان لەو خەلکە کردو چیان لیئەکەن.

بیوار

ئەوێ ئەوانە کردووایە نەكەس دیویەو نەكەس گوێی لیبوو. من بەو تەمەنە گەیشتم ، ئەو هەموو زۆلم و زۆرەم دیو... قەت نەمدیووە نەمبەبەو دڕندایەتیە رفتار لەگەڵ مرۆفان کرابی ! هەر تاوانبار و مل هوپی هاتبی نەختیکى تیا هیشتۆتەو. وەلى ئەمانە هیچ ، سلیان لە هیچ... هیچ هیچ نەکردۆتەو ! ئەوێ بۆیان کراوە کردووایە. ئۆی خواپە... ئۆی. هەرچەندە باش نیە ئەمە بلیم. بەلام خۆت سەردارى هەموومانى دەزانى چۆن تۆلەى بى پشت و پەناو لیتقەوماوان دەكەیتەو!!!))

تەخۆ... كە فێربوو وەك پیاوان رفتارى دەکردو وەك پیاوان داخاوت! هەلیدیى :

-)) ئەگەر خوا تۆلە لەوان بکاتەو ، ئەوان وادەكەن ئیمە گوریەكەى بدەین. تاوانەكە ئەوان دەیکەن ، باجەكەى بە ئیمە دەدەنەو. دەبفەرمە... کەرەم كە تاوی بیریكەووە لپی ورد بەو ، ئیمە دەمانگوت : ئەگەر دەسالی تریش شەر بەو لەگۆینە بەردەوام بى هیچ کاریكى ئەوتۆی لەسەر ئیمە نابى. لەو هەلەشمان هەرگیز چاکتر بۆریك ناکەو. كەچی هەنوکه لەبەر یەك هەموو شتیكمان لەبیر چۆتەو. نە ئەوەمان بە مەژى دادى كە دوینی چۆن رەوتى كرد. نەلەوێش دەهزرین بەیانى چۆن میوان دەبى ! لەو هەرایە ئیمە وامان نەکردو شتیكمان بۆ ریکكەوئى لەیەك سایەو سیبەر كۆمان بکاتەو!!))

رابۆ بەنیمچە گرژینەووە نیو بەزەیهكەو گوتى :

((تەخۆ... كۆرە شیرینەكەم ئیمە هەروابووینە. لە كاتى ئاوا ناسكدا زەنگى كەرایەتیمان لپی داو ! بیسوودە. سەرھێشانىكى هەروەه !!))

-)) داخى گرانم... هەرچیدەكەین ، هەر چۆنى هەول دەدەین. هەموو شتیك بە پێچەوانەو بەرەواژووی خواست و ویستی ئیمەیه. لەگەڵ بەرژەوێندى و ئامانجى

كامەران مەنتك

ئیمە ئاسمان و رێسمانى نیوانە ! بڕواكە خواھەر چۆنى لە هەنیەى نووسیبین هەر ئەو روو دەدا.))

كەژى ماوێەك بوو خۆى بە گۆرینی جلەكانى كۆرەكەى خەرىك كۆرەبوو. وای نیشاندا بە هیچ لە گوینی باپەخ بە گلیەكانى ئەوان نادا. چونكى وەك خۆى زۆر جارەن دەیگوت و دەیگوتەو. ئەو قەوانانە كۆن بوون و بى مفا لیدەدرینەو. دلنیاش بوو كە نەك هەر لە مالهكەى ئەوان. بگرە لە زۆریەى مالهكان هەر هەمان شت بوو. لەگەڵ ئەوێش نەشیا خۆى لە گێلى بدا. لە ژێرەو چاوەروانى پەقیكى دەكرد كە دەبوایە بگوتى. ئەویش سۆراخ كۆرەى هۆمەر بوو. كەرابۆ ماوێەكە بوو بەزارى گرتبوو. ئەگەر گلیەكانى گۆریبواپە كۆرە لە مێژ بوو ئاواتەكەیان هاتبوو دى.

تەخۆ گوتى :

((خەلك هەمووى وەك سەرخۆشانى لیھاتو. هەریەكە تائەژواریەكە نەكەوتتە مالى خۆیەو هەستى پیناكا. یاخود بیری لیناكاتەو ! وای لیھاتو هەر كەس جگە لەبەرژەوێندى خۆى چاوى هیچی تر نابینیت. هەركەس بۆخۆى دەژى... بۆ خۆى بەتەنیا.))

رابۆ لەگەڵ ئەم چەند پەيشە چاوەكانى ویز بوووە.

((راست دەكەى كۆرەم...! بیناییت دایى رابۆ تۆش وەكو ئەو خەلكەت لیھاتو. ئەوەتانی هۆمەرت لە یاد كۆرەو. هەرەك ئەوێ لەسەر جادانت دۆزییتەو و پارچەیهك لەجەرگت نەبى. بیناییت دایى رابۆ، هەرەك پارچەیهك لەجەرگت نەبى!!!))

ئەمەى گوت و لەگەلیدا دەستى بەگریان كۆرە.

کەژێ کەوێدەچوو ئەو بێدەنگیەى ماوەیەك بوو بەسەر خۆى سەپاند بوو دلێ پرکردبوو. بۆیە نەشیا چیتەر بێدەنگ بێ، پەیشەکان زۆر بەلەزو خێرایى لە زارى چونە دەرهوہ :

((جا ئەمە گریەى بۆ چییە؟! چ پێویستی بە نوسکەو رۆندک باراندنە. شت لە مێران دەقەومى، شت لە مێرو بەچکە شێران دەقەومى، نوسکەى بۆ چییە. لە باتى ئەو دەتوانین تەکانیک بەهین. هندی گاوى سۆراخى بکەین و بزانی لە کووى ئیخسیرە. هەموو کەس وا سۆراخى براو خزم و خویشى خۆى دەکا، بەتەنیا ئیمە نەهین. لە قسەى زل بەولاه چیتەرمان پیناکرێ. بە تەنیا ئیمە نەهین!!))

رابۆ لە گلیەکان هزرى. هەردووکیان راستیان دەگوت. شتەکیان راست و بەرێ و جى بوو. لەگەڵ ئەوەش چ پەرى لە کلکى خۆ گومان نەدەبرد! کە دەستى لە بەرێى خۆ رادەکرد. ئەو بێرۆچکانەى لە مەژى دەخولایەو. شتاقى نەدەما. وەکو پەلە هەورێكى دواى باران لەسەر خۆ دەتوايەو و شوینەوارى نەدەما. هەر چەندە هەموو لە چوارچێوەى یەك خێزان بوون و یەك تێرکیان هەبوو، دیوارێکیان لەنیوان چى ببوو! پێیان شوورەبى و خەوش بوو خۆیان بە دەست کورت و نەبوو ناوبەرن. دەروون فراوان بوون و هەمیشە بەرى خۆیان پى تزی بوو، ئەگەر پولیکیشى تیا نەبوایە! رابۆ بریەى دا ئەو تۆقە بشکینى و ئەوێ لە دلێ پەنگى خواردبوو بە گۆرێ وەرپکا:

((منیش حەز دەکەم... گوايا من حەز ناکەم؟! حەز ناکەم کورە گەورە کەى خۆم سۆراخ بکەم. سۆمای چاوەکەم ببینم و بزاتم چى بەسەر هاتو. گوايا من حەز ناکەم! واتێدەگەن من بێرناکەمەو. ئیو دەزانن لەو رۆژەى هەوالى ئیخسیر بوونیم زانیو چۆرێک ئاو چییە بە ئاسوودەبى لە قورگی من نەچۆتە خوارەو. ئیو دەزانن! بەلام ئاخ... ئاخ دنیای بى ئوفا... هەر کەس لە دلێ خۆى

دایە. کەس لە ناخى کەس دانیه. ئەگینا دەتازانى چ ئاورێک لەو هەناوہ رەش بوو دەیساو. ئەگینا دەتازانى.. بەلام ئاخ... ئاخ کەس لە ناخى کەس دانیه. ئەگەر دەتازانى چیم بەسەر هاتو و چۆن جگەرەم هەلا هەلا بوو، هەرگیز واتان نەدەگوت. هەرگیز بەم لەگۆینە نەداخواتن. بەلام ئاخ... ئاخ دنیای بى ئوفا. کەس لە ناخى کەس دانیه. کچم کەژێ. کچە جوانکیلەو خۆشەویستەکەم کەژێ. ئیو بە گۆرەى من تام شیرى خواتان لە زارى دى. ئیو بە گۆرەى ئەو تەمەنەى من، زارۆ و مندالن. نکولێ لەو ناکەم تالی و سوپیریتان زۆر چەشتو. نا... هەرگیز نکولێ لەو ناکەم. ئیو ش زۆر بەردى ساردوگەرمتان بە قینگ وەنوساو. ئیو ش بە گۆرەى خەلکى تر پيرو دنیا دیدەن و لە هەموو شتێک بوونەتەو. لە زۆر ئاوانتان داوہ و تاوئیتان لە زۆر بناران خستو. وەلێ بە گۆرەى من... بە گۆرەى منى کە نەفت و پیر... هیشتا زارۆنە. زارۆیەکن تام شیرى خواتان لە زارى دى. ئیو هیشتا نازانن ئەو پیرە دنیایە چى لە من کردو. چۆن وەبەر پێلى خۆى دایەو بە مگێزى خۆى ئەم بەرەوئەو بەرم بێدەکا. چۆن منى خستۆتە بەردانەى بەرداشى خۆى و بى بەزەبیانە دەمئەنجنى. بەرای ئیو من هۆمەرۆکم لە یاد کردو؟! بەوگلی و توانجانه دیارە من هۆمەرۆکم لە خەيالێ شەوانیشدا وەبیر نایە! دەزانم ئیو واتێدەگەن. دلنیام هەروا تێدەگەن. من هۆمەرى نازیزو خۆشەویستم لە یاد کردو! جاتو ئەو خوایەى ئیمەى گورانو. توو ئەو خوایەى لەسەر سەرمانەو ئاگادارى هەموو وردو درشتیکە. بە چاوى خۆى هەمووشتان دەبینى. ئەوێ تۆزى... ئالیم زۆر، دەلیم تۆزى! ئەوێ تۆزى شیوێ لە مەرۆقان بچى و بېرکاتەو. باى یەك قلە زیوانى ئەقلێ لەمەژییان هەبى. باوەر دەکا پیرو پەککەوتەیهکی وەکو من. کە لەسەر رۆخى گۆرێ وەستاوم و باى فویکى پیمەردەم تیا نەماو! نامەوێ کورە گەورەو خۆشەویستەکەم ببینم! ئیو نازانن بەچ مالویرانیەکم گەورە کردو. بە چ هەش وەسەرێکم پەرەردە کردو. ئەى ئەگەر دەتازانى! دلنیام بەو کلۆجە نەداخواتن

بیوار

و بهو شیوازه بېرتان نەدە کردەوه . کەس هەیه نامۆیی کورە گەورە کەى خۆى نە کا ؟! بە داخى دوورىو نەزانینى هەوالى دۆن و بەزى بىنى و، وەك پارچە دارىكى رەق و تەقى لىنەیه! ئىو خۆتان بلین. بۆ من مەلین بۆ خوا بلین. بۆ من مەلین بۆ راستى و راستەقینە بیژن. کەس هەیه ؟! ئەو پریه مان دا بچین، بەچی بچین، ئەى وانیه ؟!... ئای هەمووشتیك بە حسیو دەبى. دە بفرمه بزائم بەچی دەچی... ئای... ئەى وانیه.))

کەژى بەتوانج و لچ خوارکردنیکهوه وەرامى دایهوه :

((مرۆ ئەگەر گەرەکی شتیك بى هەر رىكى دەخا. ئەگەر لە کىوی قافیش بى هەر خۆى دەگەیه نیتى. وەك هەلۆ بۆى دیتە خوارهوه و خۆى تى رووده کا. ئەدى... ئەگەر ئیمەش گەرە کمان بى لە مرۆ زووتر نیه. دەچینه کنى و هەموو شتیك بەچاوى خۆمان دەبینین. ماوهى مانگیکە لە نىو ئەو گىژەنە دەخولینیهوه. خەریکە شەق بەرین و ببینه دوو کەرت. هەریه کەى دیت و بە ئارەزووی خۆى بەرپى دەخاتە مزگەوت. بە مگیزی خۆى درۆ دەلەسان قەتار دەکا. خۆمان تەکانیک نەدەین بى فایدهیه... ئەى وانیه، بەرای تۆش وانیه؟ ئەگەر بمانهوى چاره دەکرى! مرۆف لە کاتى تەنگانە پیویستى بە یه کتر دەبى، کەس کەنگره بى کەسه نیه ، قەرزیش وەکو دەلین دوو مالان ئاوه دان دەکاتەوه. دنیايه که هەروا بووه. ئەمرۆ لە منە بەیانى له تۆ.))

رابۆفنه یه کى لیوهات و لەسەرەخۆئە و رۆندکەى سىرپه وه که تازه خەریک بوو رچهی دەبهست:

-)) (لە کى قەرز بکەم. ئەوانه ی وەکو خۆمانن لە ئیمە باشتر نین. راگۆیزراوه کان ئەوانه ی ئیمە دەیاناسین. ئەگەر حالیان لە ئیمە شتر نەبى باشتر نیه ! لیڕهش کەسى وانا نام. کەسى وانا گومان نابه م لى راببینم وداواى قەرزى لىبکەم. بەخوای ئەگەر زوى و ئاسمانیش لىکبدا خۆم تەریق ناکەمهوه. ...

کامهران مەنتک

هەرگیز خۆم تەریق ناکەمهوه ئەگەر داوا بکەم دەستم بەرووهوه بنین، دەبى پارچە جلی تەریکەم و بەخۆم دابدهم، ئەى وانیه ؟ مردن باشتره. بەلام لیڕه شتیكى تر هەیه که تۆ وا داخوی دەبى یه کىکت لەمه ژى خۆ دانا بى ! ئەى وانیه ؟ دەبى یه کىکت لەهزرى. که دەستت رەتە کاتەوه. دەبى کونیکت دۆزیبیتەوه ! کچم کەژى. ویدەچى رۆچنە یه کت دۆزیبیتەوه سەیری ئاسمانى تیا بکەى. گەرە کتە بە پلاران وام تىبگەیه نى بچم داواى قەرز بکەم. کچم کەژى دنیا م زۆر دیوه. هیندەم دیوه.. هیندەم دیوه تا خوا دەلێ بەس. هیشتا گلی له زارت نەکووتتەوه دەزائم چەند وشەى تیايه. هیندە بەسە بەتیلە چاویک سەیرت بکەم. دەزائم چیت لە دور دلی دایه. ناخى ناخ دەخوینمهوه ! وەکو ئەو چرایه ی وا زەق زەق بەرانسەرم دەگرژیتەوه، گەرە کتە بلیى برۆ قەرز بکە. دەم لەبەر دەرو هاوسىیان پان بکەوه ! گریمان وام کرد. ئەوا پریه دا ، پیم لەجگەرى خۆنا و وام کرد. ئەگەر دەستیان رەت کردمهوه چى بکەم ؟! دەزانى ئەوکاتە دەبى چا و بنوقینم و چیت هەلینەهینمهوه. ئا... چا و بنوقینم و بمرم. بە دەست و پای خۆم گیان لەمستى خۆم دەربینم ! ئەى وانیه ؟ من هەرگیز ئەوه ناکەم. ئەگەر چى لە هۆمه رۆکیشم چاونه. ناخوا دەزانى لیم چاونه ! ئەى گوايا پارچە یه ک نیه لە جەرگم ؟ ئەى خوینى من نیه لەره هییه کانى ئەو دەگەرى ؟ ئای... ئەى خوینى من نیه!؟)

تەحو کە بەکزی گوێ رادیرابوو. لەناخى خۆى دەسوژى و خەریک بوو لەکەولى خۆى بچیتە دەرەوه. بە شپوهیه کى سەیر پەست ببوو. خۆبانى له کاتى سەخت و تەنگانە دەبینى. تەنگانەیه کى رژدو دژوار.. ئەو تاقە زەلامى ماله وه بوو. ئەرك و بارگرانییه که هەمووی له ئەستۆى ئەو دابوو ! کەچى دەسته وەستان بوو هیچى پینە دەکرا. نەدەشیا له جیگەى خۆى ببزوى ! دەبوایه چاوه پوانى بکا و ئەنجامى ئەو مشت و مەرى بۆ دەرکەوى. لەبەر ئەوه ی هیچى لە دەست نەدەهات. هەرچە نده ی هەولیده دا نەیده توانى بەرپک بخاتە مزگەوت و شتیك بیژى. بۆیه

خۆی مات کرد بوو و قرقەپ دانیشتبوو. لە دور زاری وان رادەما و گوئی قیت کردبوو هەو! چۆن کورە لە نیو خۆیدا ئاورینگ دەکا، ئەویش ئاوا بە خەمان دەقنایهوه. چاوه‌کانی واکرابوونەوه قەپیلکی چاوی جیگە قەزناغە جۆیه‌کی تیا دەبوو هەو! لەپەر خۆی بۆ نەگیراوتە قیه‌وه:

-((دەبیم کار دەکەم.. دەبێن نا.. دەتگرن و شون بزرت دەکەن. دەبیم دەچمە دەرەوهو تەکانیک دەدەم. هەر چۆنیک بێ پیاو دەست چەک بمری باشترە لەوەی بە گۆچان پشتت بشکینری! دەبێژن نیازتە چی بکەم. ئەوا ئەوانیش لە یەکتەر بەر بووین و شیر دیک هەل دەسۆن. برا لەگەڵ برای راست نەماوه. ئەم باشە چی بکەم؟! مردن سەد کەرەت مێرانەترو ئەهوەنتر نیە لەو ژیاانە؟ دەبێژن دە... پیاوانە ترنیه! هەرچی دەبیم بەرانەریکی بۆ دەدۆزنەوه. دەست بۆ هەر چیه‌ک دەبەم دەرگایه‌کی داخراو دەبینم! هەنگاو بۆ هەر لایه‌ک دەنیم بەر بەستیم بۆ دانراوه. نایەلن هیچ بکەم. هەرچەندە هەول دەدەم و خۆم دینم و دەبەم نازانم چۆن بژیم! لەگەڵ ئەوەش دەبێ بژیم. سزای من لەو ژیاانە ئەوێهە کە بژیم. بەره‌قانی کراوم کە بژیم. تووخوا مردن پیاوانەتر نیە!))

ئەو وشانە بە توورەبیه‌کی وا دەربری قورگی ئاوری لەگەڵ دەهاتە دەرەوه. ماوه‌یه‌ک بەردەوام بوو. لە شیوه‌و روخساری وشەکان ویدەچوو زۆری مابێ بەلام بێدەنگ بوو. بێدەنگ بوونیک کت و پر. بێدەنگیه‌ک کە بونی ترس و بێدەنگی بە هەموو شتیکی ژوورەکەوه لکاند. چەند چرکەیه‌ک بەو جۆرە سەیری کردن. هەردوکیان چاوه‌روانی زیاتر بوون. کە چی نەیه‌پشت نیوان بێدەنگی و هەستانه‌کە زۆر بخایه‌نێ. بە گورجی دانەویه‌وه و پیللۆه لاستیکه‌کانی لەپا کرد. پاشان وەرچەر خایه‌وهو بە توندی دەرگاکی کردەوه. بە هەمان توندی دەرگاکی داخست و چوێ دەرەوه!

کەژێ و رابۆ تاوی لە یه‌کتەر راسان. کەژێ گوتی:

-((بیناییم دایێ کورێژگەشمان خەفەتخانی کرد. چەند گوناوه.. بەو مندالیه‌ باری خەمی لەکۆڵ دەنێین! پێویسته ئەو باسانە لەکن نەکەینه‌وه. منداله‌و هەست بە شەرمەزاری دەکا. لە هەر هەرتی هەرزەیی دایه‌ هەست بە شەرمەزاری دەکا. ئەم چۆن.. هەر یه‌کیک لە جیگە ئەو بێ ئیوها دەبێ. پیاوی ماله‌و بێ و هیچیشی پێنەکری! لە گۆیگرتن زیاتر نەشی چ بکا. ئەم لەوه ناخۆشتر هەیه‌! ئەم ئەوه مردن نیە؟! ئەویش هەرزکاره‌و خۆینی گەرمە. هی وه‌کو ئەو هەر بیر لە خۆیان دەکەنەوه و نازانن لەدەر و دیوه‌خانان چ باسه‌! پێویسته ئاگاداری بین. هەست برینداربوون مرۆ دەگۆری. تووشی زۆر کەتن و کۆسپانی دەکا. زۆر شتی ناپەسن و دزیوی پێدەکا. مرۆف کە هەستی بریندار بوو وه‌کو دێرندە بیر دەکاتەوه! پێویسته ئاگاداری بین. تەحۆ هەرزەکاره‌و زوو لە داوان دەکوی. حەز ناکەم بئەنری.. دەترسم خۆی بە پەلێک داها.

تووشی کەتنان دەبێ؟! هی... هی... تووشی کەتنان دەبێ. نازانم چیت بەسەر هاتوه، هەست دەکەم تۆش گۆراوی! ئا... گۆراوی و زیتریش. پێویست بەوه ناکا شت لەیه‌کتەر وه‌شیرین. مەری مادامه‌کۆنی چاوی هەیه‌و دەبینی، گویی هەیه‌و دەبیسێ. هەموو شتیکی دەبینی و هەست بە هەموو شتیکی دەکا! پێویست ناکا شت لەیه‌کتەر وه‌شیرین. چۆن دەزانم ئەوه چرایه‌و بەرانەبەرم دەگرێتەوه. واش دەزانم تۆ گۆراوی. ئەم ئەگەر وانەبێ بۆ هەردەم لەسەر تەحۆ دەکەیتەوه! بۆ هەر لای ئەو دەگری؟! دەباشە بلی لەمه‌ زیتر چی بکەم! ها... لەمه‌ زیتر چیم بۆ دەکری! ئەم وانیه‌... دەجاریک روو لە راستی وەر مه‌چەرخینه‌، خۆ لە دین وەرگه‌ران نیە! خۆ دوگر د سوتاندن و تف لە مزگه‌وت کردن نیە. بۆ جاریک... تەنیا جاریک پشتی راستی بگره‌. باشە بەرای تۆ چی بکەم?... بزاتم پۆرتی تۆ رەشه‌ دەکری بژم سپییه‌. خۆت بلی دەکری؟! ئەگەر واشم گوت هەر خۆت درۆم لێ سپی دەکەیتەوه. دووسی جارانیس بە ئۆینه‌وه دەگرێه‌وهو لە بنی لیوان گالتەم پێدەکەم!...))

رابۆ رۆندکی له چاوان قه تیس مابوو و بهره و امیش داخاوت :

- ((من هیچم نه گوتوه .تۆ تهنیا مؤله تم بده باخێوم .ئهوجا تۆ بیه یوه .ههر چیت گهره که بیلی!!))

- ((ئهوه دنیا یه کچم ... دنیا یه . تاسهر بۆ کهس نه بووه بۆ که سیش نابێ . تۆش رۆژیک دادی یه کیک پیت بلێ پیرێن ! دنیا یه بۆ وهفا تاسهر بۆ چ کهسان نه ماوه تهوه . زۆر کهسی له خسته بردهوه ، بهرزی کردۆتهوه ... بهرزی کردۆتهوه ... له نکاورا شه قیکی تییه لداوه و له عهردی غاری بردهۆته خوارهوه . ئه دی کچم ... مرۆ نه گۆرێ چاکه . خۆ بهزل زانی تهنیا بۆ خوا باشه . سهردارای سهرداران ، گهره ی گهرۆنان . لهو زیت تهوه ی خۆی بهزل بزانی کهراتیه ! کهراتیه که ئه مان کهراتسی . ئه دی کچم . کچی خۆم . من ههرچی ده بێم تۆ به بهره واژووی لیکنده ده یتهوه . خۆت وهره شوینی من بزاتم چیده که ی ! نه بوونی شوهری یه کچی خۆم ... هیچ شوهری یه . ئه وه ی به شوهری تیگا کهره . کهره که ئه مان کهر ! . به چوار پییان هه لده پهری ... ئه دی کچی خۆم . به دهست من نیه . ههر چهنده ی هه ولده دم ، نه شییم دهست پان بکه مه وه ! چی بکه م کچم ... به دهست خۆم نیه . فیری دهست پان کرد نه وه نه بووم . ناتوانم له بهر کهس بناوریمه وه . ناتوانم ... ئای ، خۆ به زۆری نیه . ته خۆش با به مگیزی خۆی بکا . ههر چیده کا بابیکا . ههر چۆنیکی بیر ده کاته وه بابیر بکاته وه . نه بۆ ئه و نه له بهر باوکی ئه ویش دهست پان نا که مه وه !!))

که زێ که زانی رابۆ کزگری له هه وکی ماوه له سه ر که لی گریانیه . بیده نگک بوو . وای به دروست زانی چیت نه په یوی . ماوه یه که بوو ههستی ده کرد رابۆ گۆراوه . به ناوسا له که ته وه کهم ئه قل بووه بزوتنه وه و شیوازی په یوین و هه لسان و دانیشتنی هه موو ئه مه یان ده سه لماند . به تایبه تی بۆ یه کینکی وه کو ئه و که نیوه ی ته مه نی زیت ی له گه ل سا لحوکی باوکی به سه ر برد بوو . بۆ یه ههر که رابۆ زاری ببزو اند بووایه ده یزانی چی ده لی . ههر گیز و ههر گیزیش لی نه ده ئه نری . بگره کیه ده مه ی له هه موو ده مان ره قتر گلی له گه ل ده کرد . ئه و زیت به زه یی پیاده هاته وه . له ناخه وه بۆ ده سوتا . ده یزانی چۆن ژیا وه ئه و ته مه نه ی به چ ده رده سه ره یه که به سه ر برده وه . تالی و سویری هیند هیند دیبوو مه گهر ههر خوا به خوا به تی خۆی بزانی ! میژووی ژیا نی له رابۆ خۆی چا تر ده زانی . ئه و ناخۆشی و ئه سته نگ و ده رده سه ریانه ی ئه و له ژیا نی دیبووی ، ههر یه کی تر بووایه خۆی له بهر رانه ده گرت . به زووی ... یا مالتا وایی له ژیا ن ده کرد ، بارگه و بنه ی ده پیچایه وه به ره و جیهانی ئه و دیو شوڕ ده بووه وه . یاخود ده شت و چۆلستانی ده گرت به رو ده بووه ها وده م و ها ورپی خێو ئه جندان ! . رابۆ هیشتا جوان و جحیل بوو که ویسفی میردی به و ده رده چوو . راسته ره زو باخیان هه بوو . ده ست کورت و نه بووه نه بوون . وه لی ره زو باخیش په رای گهره که بوو . یه کی ده ویست به دوا یه وه بی . له و ده مه دا هۆمه ریشی له گه ل خۆی خسته بن نیری رۆژگارو ، لیپرسرا ویه تی مالیکی گهره و گرانی خسته ئه ستۆ . له گه ل هاتنی ناوی هۆمه رموچرکیکی تژی خه م و تژی ئه وین سه رتا پای گیانی هینا یه هه ژان ! رۆژانی رابردوو ... وه که ئه وه ی هه نوکه رویدا بی ئیوها ی هاته وه بهرچاو . به پانه دزی و به ترسه وه . هه تا وه کونی بوواریکی وهرده گرت و دوو گلی به دلێ خۆی له گه ل ده کرد به رد شه قی ده برد . ئه گهر چی زۆریان یه کتر ده بینی ، وه لی ههر که لی جوی ده بووه وه . وه که ئه وه ی

((ئه وه تۆ چی ده بیی !؟ چۆن بیر ده که یته وه . کی وای له گه ل ناخاوتی ! کی به تۆی گوتوه پرۆ ده ست پان بکه وه وه له بهر خه لکی بناوریه وه . ها ... کی وای گوتوه . قهرز که ی ده ست پان کرد نه وه یه !))

- ((زۆران بۆ که مان مه بی که ژێ . بازارمان له یه کتر سپی نه بیته وه . خۆشت به هیچ کلۆچیک ماندوو مه که ! نه سه ری من بیه شی نه وه نه هی خۆت . هۆمه ر چۆن کوری منه ئاواش میردی تۆیه .))

رابؤ هەر منجەى دەهات و له بهر خۆى دەدوا :

-((ئا... باش ناگام لىيه گۆراوى. گۆراوى و زياتريش ! به لانه كونسى قهينا. بگۆرپى و نه گۆرپى به من چ ؟! تۆزقالينك كارم لىناكا. ئەمپۆ ژيان لیره وای لىهاتوه. هەر كەس بۆ خۆى دەژى. چۆنى گەرەك بى ئاوا دەژى. جا ئەوه بهر ژه وەندى ، ياخود زيانى خەلكى تىبابى گرنگ نيه ! گرنگ ئەوه يه خۆى له گەل دەور بهر بگۆنجىنى و خەلكى به پىتۆل و زانای تىبىگەن ! منيش بۆخۆم دەژىم. ئاى.. گەرەكمە بۆ خۆم بژىم. چىژ لهو ژيانە وەرگرم. هەمووى پىنج و دوو رۆژىكم ماوه ، با چىژ لهو ژيانە وەرگرم !!))

كەژى به نازىكەوه خۆى له بهر دەستى راپچراند :

-((بۆ هەله بۆوم... هۆمەرەكم.. بۆ هەله بۆوم. گوايا تۆ منت خۆش گەرەك نيه. ئەوه چى دەبىسى ؟ وىدەچى شتىك رويداى. زمان رهشيك غه لغه لهى خستىتته دلتهوه ! ياخود له بن گوياىن خویندى و تىخ تىخهيان دابى))

((نا گيانە... نا. نا كه ژيله كم.. نا. مه به ستم ئەوه نيه. وا رىكهوت ئىمه دلان به يهك چوو. خواى ئەوين خۆى له دللى هەردووكان پەستاین. تىرى ئەوين دللى هەردووکی ئەنگاوتین. خۆ هەموو خەلكى وانا بن. دەزانى چەند كارەساتى ناخۆش و دلته زین له ئەنجامى ئەوه رویداوه !!!))

رابؤ درىژەى پىدەدا. كەژىش لهو دەمەدا جەرپه گەى له ورده ئەندىشان گرتبوو وازى نەدەهینا!. ئەگەرچى يادەكان وەك مسوس جگەريان دەپرى. هەستى به خۆشيهك دەکرد. شاديهك ئاویزانى دلە تژی كۆفانه كەى دەبوو. خۆشى سەرى له مە سورما بوو. سۆنگە و ئەگەرەكەى نەدەزانى. نەیدەزانى چ هینزىكە له نىو ئەوه هەموو ئازارو ژانە تیرۆژكى شادى بۆ دەروونى بهرى دەكا !

رابؤ دەيگوت :

ماوه يه كى دورو درىژ بى نەيدىبى دللى دەستى به لىدان دەکرد ! چونكى هەر دواى ئەوه دووگليە ژوانيان دەبهست و لەو چياو چۆله. .. به كامى دللى خۆيان له سايهى دارىك دادەنىشتن. هەستيان به سەربهستيهك دەکرد. هەرچەندەى له چياى شيرىنى بهرز راده مان. هينده زىتر هەنيهيان بهرز دەبووه ! به مگيزى خۆيان دەپەيوين. به گویرهى خۆيان دەبزوتنهوه. ئاى كه رۆژانپكى پر شادى و بهخته وهرى بوو. هەرچەندەى له چياى شيرىنى راده ما. زىتر مهست و خومار دەبوو. وای هەست دەکرد كه ئەوه چيايه بىرىكى ميرانه و خۆرتانهيان له مەژى دەگورينى ! جارىكيان ئاوا... له ناو گوندى بهتەك هۆمەر داچوو. به تيله چاويك سەيرى كردو بۆى گرژيهوه. هۆمەر پستهيهكى ليوه هات. هەر چەندە باش گوئى له وشەكان نەبوو. به لآم له مەبهسته كەى گەيشت. له دور دللى گراوه كەى گەيشت. بۆيه دواى فراوين. به نيازى چوونه داران له مالى وەدەر كەوت. جى ژوان خۆت بگره هاتم !

هەر كە دانىشتن هۆمەر پىي گوت :

((ببوره... نەمتوانى په يشه كان بهرپكى دەرپرەم. بۆيه ترسام تىنه گەيشتبه !!))

-((چۆن وا دەبىسى هۆمەر... گراوى خۆم. هينده به سه چاوه كانت ببينم. دەزانم چيت له دل دايه و گەرەكتە چىژى. ئەى چۆن نازام هۆمەر... هى هى... گوايا گراو ئەوينداری خۆم نى ؟! ئەگەر من هەست به و شتانه نەكەم كى هەستى پىدەكا !!))

-((كەژى... كه ژيله خۆم. جوانكيله كەى بهر دللى من. خۆتۆ مارەبرى خۆمى. هىچ شوورەبى نيه. خەوش و نابه جى نيه ئەگەر له ناو ئاوايش له گەلت باخپوم ئەوه روخساره گەش و جوانەت. ئەوه كۆلمە نەرم و خرەت. حەلالى نىگالى منن و حەرامى خەلكين. كه خوا تۆى گوراند منى دىبوو !!))

بیوار

- ((نابه خوای... نا... من مهرگ و چوونه نیو گۆرم له دهست پان کردنه وه پی باشتره. سهد کهرت به پیوانه تری دهزاتم!. کهی شتی وام کردوه. ئیمه خویمان نان بدهبوینه و ئاور له دیوه خانه که مان نه کوژاوه ته وه. کهس له وه دهفهره نه بوو نانی ئیمه می نه کردبی. هه نوکەش دهست له بهر ناکهس به چان پان بکه مه وه! من مهرگ و چوونه نیو گۆرم له کن باشتره! خاترجه مم بۆ کن ههریه کیچ بچم به راییی ته رزه کوتم ده کا. پاشانیش زاری لیکده کاته وه وه ده فهرمویی :

- ((بۆ کورپه که تان له گه ل ته وانه که وتوه. گوایا نازانی ته وانه کلکی داگیر که ران! به کریگیراون و خویمان فرۆتوه. بۆ له گه ل ته وانه که وتوه. گوایا نازانی ته وانه ئیوهانه، باشت و ابوو ته و جله شی پیس نه کردبوایه!. زۆریش باشت بوو! باشت بوو دهستی له گه ل دوژمنان تی که ل کردبوایه، چه کی بۆ ته وانه هه ل نه گرتبوایه! ده زاتم زۆر شتی تریشم پی ده لاین ته و جا هه ر نه چم باشت ره!))

کهژی که تاوی بوو ئاگای له و بوو. به شینگیری به که وه گوتی :

((کی وا ده لی؟! دلنیام له تۆ زیاتر کهس به و له گوینه بیر ناکاته وه!))

- ((چۆن وا بیر ناکه نه وه. گوایا من له شاریکی ترو له ولاتیکی تر ده ژیم؟! ده برۆ کچم برۆ. خۆم ده زاتم دنیا چ باسه. سهد جارام به م گوینیانه گوی له پلارو توانجان بووه. پلارو توانجی وا بۆنی خوینی لی بی! زۆر جارن له دل خۆم ده لیم تۆ بلایی ته وانه راست نه بن؟! به لانه کونی هه ر زوو په ژیان ده مه وه. چونکی دلنیام هۆمه ره که ی من چوه تۆ له ی واره که ی بکاته وه. تۆ له ی گونده جوانه که ی بکاته وه. که له بهر زه قهی چاوانی ئاوریان تی به ردا!))

کهژی خیرا گلیه کانی قوت کرد. بۆ ته وه ی چیت درێزه ی پی نه داو زیاتر زامداری نه کا :

کامه ران مه نتک

- ((هه مسو په نجبه ی دهست وه کو یه ک نیه. خوا هه ر کهس به گویره ی به شی خۆی مه ژی دا وه تی. ته دی... خۆ هه مسو په نجبه کانی دهست وه کو یه ک نین!))

- ((ده وس به... وس. توو ته وخوایه ته گه ر بی ده نگ نه بی. ته و گلیه قۆرانه چیه ده که ی. وه کو یه کن و زیاتریش! ته وه ی ده شی وه کو یه ک نین درۆ ده کا. درۆیه کی گه وه و گران ده کا. دوژمن هه ر دوژمنه ، ته گه ر گه وه به ی و ته گه ر بچوو ک. په نجبه ش خۆ هه ر پیی ده بین په نجبه! کوشتن هه ر کوشتنه. تۆ هه ر ده مری. ته گه ر به چه قۆ بی.. ته گه ر به نارنجۆک. ته گه ر به ناپالم بی.. ته گه ر به بۆن.. گرنگ ته وه یه تۆ هه ر ده مری!))

رابۆ وا دیار بوو زۆری ما بوو بیلی. به لام که که ژیی بی نی خۆی به ((بیوار)) مژوول کردوه. بی ده نگ بوو. تاوی بی ده نگ بوو. پاشان تورپیه که ناخی گرت وه. ههستی کرد خه ریکه بجنکی. نه ی توانی زیتر بی ده نگ بی. له هه مان کاتیشدا نه یویست بدوی! له نیوان ته م دوو هه لئویسته دا چه په سا. نه یزانی چی بکا! به گراناییه که وه هه لئسایه وه و چوه ده ره وه.

دنیا ته نگۆره بوو، خه ریک بوو ورده ورده تاریکتر ده بوو له گه ل ته ویشدا ته سستی ره کان زیتر وه دیار ده که وتن و جوانتر ده بریسکانه وه! وه ک ته وه ی بیانه وی زووتر خویمان بگه یه ننه دیدی ته وانه ی که سه یریان ده که ن! به بیته وه ی گوی بدنه باری ته و چاوانه و بزنان چی تسیاه! چ شادیه کی مه زن خویمان تیا ئاخنیوه. یا خود چ دنیا یه ک رۆن دکی تیا قه تیس ماوه!

باهه کی فی نکی ده هات. ته گه ر چی گه رماییه که ی نیوه رۆی هیشتا هه ر پی نه ما بوو. وه لی ته وه وای نه کرد بوو که فی نکاییه که ی به ئاشکرا پی نه دیار نه مینی!

تاوی وه ستاو له ئاسمان راما. پشتی کوور ببوو وه وه سه ر بلن د کرد نه که ی له کن ته رکیکی گران بوو. بۆیه سه ری دانه واندو هه ناسه یه کی قوولی هه لکی شتا. ده رگای چه وشه که ی کرد وه وه سه ری کی له کۆلان هه لکی شتا. کشتومات بوو. له بهر ده رگای

بیوار

هاوسییه که یان پشیله یه که خه ریک بوو له نیو تنه که زبله که یه برده رگا ده گه را. نه گه رچی باش رهنه که یه لیک نه کرده وه. نه یزانی بۆر بوو یا خود رهش . وه لی زانی له رولاواز و بنییس بوو. پشیله که له گه ل کرانه وه یه ده رگا که سه ری بهرز کرده وه ته ماشای کرد. دلنیا بوو هیچ نیه. دهستی کرده وه به پشکنینی خۆی! به نهرمی ده رگا که یه داخسته وه. سه ر له نوی به رام بهر که ژئی رونیشته وه. تاوی داما :

((باشه کچم که ژئی. له وانه یه پیری مه ژئی منی بیه یز کرد بی. توژی کهم ناوه ز بووم و له م رۆژگار تینه گه م. خو تۆ هیشتا گه نجی. له هه ره تی لاویدای و سه رت له م دنیا یه درده و چی. ده توانی به دروستی بیر بکه یته وه. بلی چی بکه ین باشه؟! به رای تۆ چی بکه ین! نه گه ر هۆمه رۆک شتیکی به سه ر هاتی من چیده که م. قورپی کوی ده که م به سه ر ما!... ها. من چیده که م. خاتر جه م به ناتوام چیت بژیم. هۆمه ر بینایی منه و دنیا ی روونی پی ده بینم. هیژوشنگی بازوومه و به هۆی نه وه وه ماوم. کچم که ژئی. چیت به رگه ناگرم. چیت ناتوام فیئل له خۆم بکه م. نه گه ر هۆمه رۆک شتیکی به سه ر هاتی من پشتی نه و ژیانم ناوی! له دوا ی نه و چرکه یه ک چیه ناژیم. بیژه چی بکه ین باشه. به رای تۆ قه رز ده ست پانکرده وه نیه! مردن نیه!))

ده تگوت نه و په یقانه یه رابۆ ترسیکی له دل گوراند بوو. بۆیه نه یزانی چ وه رامیکی بداته وه! به زۆری زاری لیک ترازاندا :

((ده ست پانکرده وه یه چی! مرۆف چۆن ده توانی بیی یه کتر بژی. نا... هه رگیز ناتوانی. پیوستیان به یه کتر هه رده بی. ئیمپرۆ له مانه و به یانی له وانه ی تر. پیوستیان به یه کتر هه رده بی. قه رز هه ر هه بووه هه ر ده بی. وه کو ده بین ی قه رز دوو مالان ناوه دان ده کاته وه. هه نوکه واز له م باسه بیسه. برۆ سه ر جیگا که ت و بجه وه. بۆ به یانی خوا که ریمه. جاری برۆ بجه وه. مه ژیت ماندوه و

کامه ران مه نتک

زیتری ماندوومه که. برۆ پشویک بده و نه ختیکی بجه سیوه. بۆ به یانی خوا که ریمه. قاتی هه موو ده رگایه که له به نده ی خۆی داناخا. نه ویش چاوی هه یه و ده بین ی. وردو درشت... ئاشکرا و په نهان. نه وه ی بزرو شارا وه یه نه و ده بین ی. برۆ بنوه... برۆ به ته مای نه و!!

((هم... هم... برۆ بنوه، چۆن بنووم. چاوی یه کیکی وه کو من چۆن ده چیته خو! تۆ وا ده زانی کاره که هینده ئاسانه. برازیم و ته وا... نا که ژئی... نا به و خوا یه ی خوا یه تی ده کاو له بان سه رانه وه یه. نه گه ر هه نوکه برازیم نه وا بی هیچ گومانیک ده بی تابه یانی له نیو جیگا که یه خۆم گینگل بده م!))

((واز له بیر کردنه وه بیسه. خوا که ریمه. هه موو شتیکی جیبه جی ده بی. به یانی ده چمه کن دایکی خوله ی. خوا هه لئاگر یه هاوسی چی کاکن. قه ت وینا چی ده ست به روومه و بنی و داوام ره تبه کاته وه. من ده یناسم. به لینی شی پی ده ده م که هه ر چه ندیکم بداتی به ما وه یه کی کورت بۆی بگه رینمه وه. برۆ بنوه تا به یانی خوا که ریمه))

رابۆ ما وه یه که له ئادگاری بوو که که ی ورد بووه وه. پاشان به کپی له سه ر جیگا که ی راکشا. سه یری ساپیته ی ژووره که ی کرد :

((به شی ئیمه هه روا یه. خوا یه شوکور. خوا یه شوکر م به به شت))

سه ری خسته سه ر سه رینه که

((خوا یه شوکر م... شوکر م به به شت. به م ئاواره یی و مالتویرانیه ش هه ر شوکر م. به م به له نگازی و کۆست که وتنه ش هه ر شوکر م. له وه ته ی به یرم دی به ئاسو ده یی سه رم نه خسته تته سه ر سه رین. هه ناسه یه کم به دلنیا یی هه لئه مژی وه))

له دل ی خۆی نه مه ی گوت و به بیزار یه که وه پیلوه کانی لیکنا. به ر له وه ی به ری خۆی له لاکه ی تر بکا. سه یریکی که ژئی کرد. که نه گه ر چی خۆی له و

بیوار

نیگایه هیچ مەبەستییکی لەو نیگایه نەبوو. کەژێ بە شیوەیەکی سەیرو نانااسایی تێگەیشت! ئەگەر جاران بووایه لەوانه بوو لێی هاتبووایه دەنگ. کە چی لەزگی خۆی ناو بە هەندی هەلنەگرت !

ژوورە کە لەو دەمەدا بە ژووری یەکیەک لە قەلەندەرخانەکان دەچوو. بۆن ساردی و بۆنی نامۆییەکی لێدەهات !

بیوار کە لەکن دایکی نوستبوو. هەلسایەووە ماوەیەکی بە حەپەساوی لە جیگەیی خۆی دانیشت. بە چاوی خەوالۆووە لەدەورووبەری راما. بە دەم باویشک دانەووە هەلسایەووە چووەکن داپیری. لە تەکی راکشا و خۆی لە هەمیژی مات کرد. ئەویش وەك ئەوێ بزانی لە دەرو دیوێخانان چ باسە. روخساری تۆزی نیگەرانیەکی گرتبوو ! رابۆ زیتەر لە خۆی نزیك کردووە و گەرمتەر بە خۆیووەی نوساند. ئەویش وەك ئەوێ لەسەرمايەکی سەخت و تووش. پەسیوگەییەکی گەرمی دۆزییەتەووە ، خۆی مات کرد. سەری وا بەدلی داپیری وەنابوو دەتگوت گەرەکیەتی تریەکانی دلی بژمییری ! یاخود گوی بۆ ئاوازی ئەو ژان و ئازارە رادییری کە لەو دەمەدا گیانی رابۆی گەرم داھینابوو. بیوار بوو ئەگەرێک بۆ ئەوێ برینی هۆمەر لە دلی رابۆ خۆینی لیبیتەووە ! بۆیە فەنیەکی لێوہات و لەبەر خۆی گوتی :

-((دەبی هەنوکه لە کوی بی ؟ لە کام پەنابەرد راکشایی. لەو هەراو هۆریایە کی دەلی ماوہ ! لەوانەییە لە پەسیووی کوژرابی و کەسیشی بەسەرەوہ نەچوویی. بۆ نابی ؟! چەندی شتی لەو بابەتەمان ژنەوتوہ. گەمژەل و نەزان زۆرن ! چەندی شتی وامان بەچاوی خۆمان دیوہ... ئۆی رابە کە... ئۆی، زمانت چەند رەشە. تووخوا ئەگەر بیری وا بەد بەکەیتەووە. چۆن دلت دی رینگە بەو شتانە بەدی بەمەژیت گوزەرکەن. بەلانی کونی بۆ ؟ بیناییم دایی.. خۆ هۆمەریش مرۆڤە. ئەویش وەك چەندی رۆلەیی ئەو خاکە لە دایک بوو. لەوانەییە وەك چەندیشیان بکوژری ! ئەی بۆ نا... خۆ ئەویش مرۆڤە. بیناییت دایی رابۆ وەکو داھات. لە

کامەران مەنتک

دارەتی دنیا یی ئەوێ گومان دەبرد ئەویش شتیکی بەسەر هاتی. قورپی کام شوین دەخەیتە سەرت. وای هۆمەر.. وای.. کورپی خۆم وای... جگەر گۆشە کەم وای.. دەبی هەنوکه لە کوی بی؟!.

* * *

چەند کەسانێک پشتیان دابووہ دیوارو بەرانبەر یەك رونیشتبوون. هەموو وەکو یەك ماندوو رەنگ بزکاو بوون. تاو ناتاوی یەکیکیان چەند وشەییەکی دەردەبەری. پاشان وەك ئەوێ بریەیی مانگرتنیان دابی، خڕ بیدەنگ دەبوون. یەکیکیان گوتی :

-((تووشی چی بووین...! بۆ چی هاتین ، بۆ چی خۆمان سەرگەردان و مالتویران کردو تووشی چی بووین. ئیوہ سەیرکەن. ئیمە هەموومان بە کۆمەلێک بپرواوە، بە کۆمەلێک خەون و خۆزگەوہ. خەو خۆراکمان لەخۆ حەرام کردوہ. هەموو بۆ یەك ئاوات. بۆ یەك مەبەست و مەرام لەو چیایانە گیرساوینەتەوہ. شەو رۆژ لەیەك گریدەدەین. بەبیئەوێ یەکیک ماندوویی و وەرەزی خۆی دەربەری. بگرە هەموو خۆشحال و بەختەویرین بەو گوریانەیی کە دەیدەین و ئامادەینە هەموو شتیکی بکەین بۆ ئەوێ لەبن نیری زۆرداران رزگارمان بی. ئیمە هەموو بە مەبەستی وەدەست هیئانی سەربەستی و سەرفرازی هاتوینەتە دەروہ. سەیرکەن تووشی چی بووین وچۆن بەم براکوژیە قراغان خستە نیویەك. ئیوہ سەیرکەن تووشی چی بووین. لەوہسەیرتر هەییە ئیمە دیلی بەردەستی برای خۆمان بین ! کە یەك ئاوات و یەك خۆزگە و یەك ئامانجمان هەییە. ئیمە دیل و ئەوانیش وەك دوژمنییکی راستەقینە و باوہ کوشتە سەیرمان بکەن ! وەك ئەوێ ئیمە ئاوا خاکمان داگیرو پارچە پارچە کردبن ! تووخوا خۆتان بیژن لەمە سەیرتر هەیی ؟!))

یەکیکی تر گوتی :

بیوار

((ناواخنی پهتایه که لیږهیه. ترسه که خۆی لهو قاوغه شارډۆتهوه. دوژمنی راسته قینه خۆی گوم کردهوه. وای کردهوه تهنیا چرنوک هاوښتن و گه زگرتنی تایهت بئ مژولمان بکا. شهویش شهوهی گه ره کیه تی شه نجامی بدا. هه موو شیوازیك بگریته بهر بۆ زیتر خوشکردنی ناگره کهو قولکردنی دوو بهر کیه که. برایه تیان له نیوان بسرپتهوه و ابکا دهست له بیینه قاقای یهك بنیین وه کو ناومانه ((!

شهوان بهو له گوینه داخاوتن و هۆمه به کزی سه ری به شه ژنۆی کرد بوو. گوئی رادیابوو، له گه له شه و شاننه دهنگی شیرکۆی له گوئی ده زرنگایه وه :

- ((برام هۆمه... من خیزانیکی زگ دراوو رهش و روتم به جیه شهتوه. خیزانیکی وا که گاور به گاوراتی خۆی بیدینی به زهیی پیا دیتتهوه. هه ر بۆ شهوهی خهبات بکه م، هه ولیده م بۆ وه دیه پینانی ناواتی گه له که م، هه ر بۆ شهوهی وابکه م برسپه کانی شه م کوردستانه تیر بن. زارۆیه کان چیت له ژاندارم و چه کدار نه ترسن. بۆ شهوهی دایکان چیت تیتك نه پنه وه. شه و لاته برازیته وه و بیسته پارچه یهك له به هه شت. هاتووم بۆ شهوه خهبات بکه م، تۆ هه زارانی وه کو تۆ بگه پینه وه گوندو واری خۆیان. بگه پینه وه راژهی ره زوباخه کانیا بکه ن. من بۆ شه مانه و زۆری تری ئیوها هاتووم. که چی ده بینم. ناخ هۆمه... برایه کهی خۆم. که چی ده بینم کار به شیوه یه کی تر ده روا و به ته وای به ره واژبۆته وه. گه ره کیانه لووله ی تفهنگ له تۆ بکه م.. گه ره کیانه...))

بیری لهو گلیانه ی شیرکۆ ده کردهوه. له گه لیدا سه ری باده داو چاوی تژی رۆندک بسوو. نهیده زانی شیرکۆ چی به سه ر هاتوه ! هیندیك شتی ده باره ی بیستبوو ، به لام باوه ری نه ده کرد. یاخود نهیده ویست باوه ر بکا. چونکی زۆربه ی هه واله کان وایان ده گه یاند که کوژراوه. هیندیكیش ده یانگوت نه خیر.. گه رپاوه ته وه شارو خۆی ته سلیم کردۆته وه ! به م دوا ییه شهوهی که به راستی بۆی ده رکه وت شه مه بوو :

کامهران مهنتك

دوای شهوهی شه ری براکوژی په ره ی سه ندو دوژمنی راسته قینه له بیرکرا. شیرکۆ دلێ سارد بووه وه، چه کی داناو له یه کی له گونده کان به بیلا یه نی دانیشته. رۆژیکیان دایکه پیره که ی دیتته سه ردانی. له وده مه دا هیزیکه به ره ی دووهم ده گاته گوندی. چند برو بیانگه یه کی پیده گرن. هه رچه نده پاکانه ی خۆی ده کا. مفای نابی له به ره چاوی دایکی ده یکوژن ! دایکیشی هه ر شه وده مه ته رمه که ی له چارشپوه که ی لوول ده داو ده بیاته وه شاری !

نهیده ویست باوه ر بهو هه واله شه بکا ! له کاتیکدا دل تیا بوو هه واله که راست و بی شه و لاو ئیملابوون.

شه وانه ی دیکه خه ریکی ناخاوتنی خۆیان بوون:

- ((له وه ته ی خۆمانم دیوه هه ر ئاوا بووین. له کاتی ئاوا ناسکدا ته لی که رایه تیمان لیده دا. زیتر له نۆزه سه لاله له نیو شه هه رایه دام ! خه ریک ده بی بگه یینه ترۆپک ده ست به که رایه تی ده که یین. شه مه راسته قینه یه وه هه ر هه موویم به م چاوانه دیوه. به لئ... شه وه پپی ده بین راسته قینه. نه له که سم بیه و نه هیچ. خرپ به و چاوانه دیوه. هه ره وک چۆن باوک ویا پیریشم ده یانگیزایه وه به چاوی خۆیان دیوو یان !))

- ((به راستی گه لیکه خۆ خۆرو ناپه سه نندین ! که س له گه ل که س ساغ نه ماوه هه رچه یهك بۆ شه میلله ته بکه ی بیسووده. تۆ بۆی هه ولده ده ی شه له دواوه سه ره نیه ت بۆ ره وان ده کا ! خاترجه م بن شه گه ر هه روا بمینینه وه تامردن ناگه یینه ناوات. چۆن به ئامانج ده گه یین. خۆتان بیژن چۆن و به چی ده گه یینه ئامانج !؟ شه و گه له ده گاته ئامانج که رۆله کانیا یه کبگرن. هه مووی بنه یهك. یهك دل، یهك گیان ، شه و گه له ده گاته ئامانج که ده روونیا ن پاک بی ئیتمه چۆن ده گه یینه ئامانج... ها ؟ پیم نالین چۆن ده گه یینه ئامانج. ئیمه که ئاوا خۆ خۆریین. بۆ چند دیناریك داوو ته پکه بۆ برای خۆمان بنیینه وه و بیده یینه ده ست دوژمن !))

بیوار

- ((هیجگار واش نین... بهو له گوینهش رهشبین و بهرچاو تاریک مەبن. ئیمەش کورپینه هیچمان له خەلکی کەمتر نیە. خوا ئیمەشی وەک هەموو بەندەیهکی دیکە گورانده. قاتی ئیمەیی له جۆره قورپیکی جیا نه گورانده !!))

- ((بەسیهتی تووخوا... توانای گوێگرتنی ئەو قسه پرۆپوچانەم نەماوه ! بانهختی میشکمان بھەسیتهوه. تاوی بیدەنگ بن لەو خۆماندووکردنە بیسوودە باشترە. هەر نەبی دەتوانین بە دروستی بیر بکەینەوه... هوشیارانە لە دەهوروبەر رامینین !))

ها... ها... های... تا بوواری ئەو هی هەبی بە دروستی بیربکاتەوه. بیر له چیدەکەیتەوه؟ نابێژی بیر له چیدەکەیتەوه... ها. با گاوێ له گەل خۆمان راستگۆ بین. هۆو ئەگەری هەموو تیکەوتن و نوشوستیه کمان ئەو هی هەرگیز نەمانتوانیوه راستەو خۆ له گەل یەک باخپوین. له دۆزه که نەترسین و لە راستەقینە رانه کەین. ئەو ترسەمان لەروو بەروو بوونەوهی راستەقینە تووشی زۆر تووله ریی ئەستەنگ و پەر قۆرتی کردووین. دەتووخوا بەسیهتی... وا چاکترە بیدەنگ بن. من له لای خۆمەوه توانای گوێگرتنی ئەو قەوانەم نەماوه !))

- ((ئەگەر راستیت گەرە که هەموو سەر لیشیواوین ! هەر چیدەکەین... نازانین چۆن بیر دەکەینەوه. نازانین چی بکەین و پرپیهی چی بدهین. ئەگەر چی ئەو پەییونە ئیمە له بایەک زیتەر نیە ! دەله خۆرامینن. هیچ دور مەرۆن و هەنگاوتان سەر نەکا بزانی چیتان بەسەر هاتوووه ! چۆن هەموو دیل و بن دەستی برای خۆمانین. ئەوانەیی که ئیستا نە ئیمە به برای خۆمانیان دەزانین. نە ئەوانیش وەک برا رهفتارمان له گەل دەکەن. دەسهیرکەن. ئەوه نە میژوووه بیژن بەدرۆ نووسراوه تەوه نە چەرۆکیشە بیژن زادهی ئەندیشهو قسهی هەلەق و بەله قە ! شتە که راستەقینەیهو له بەر چاوی هەموواندایه. لهوانهیه بهو شیوهیهش وازمان

کامهران مەنتک

لینەهینن ومانکوژن. ئا... چیتیايه. مادامە کونی شەر بەردەوامه ئەگەر زیانی زۆریان لیبکەوی له وانەیه بمانکوژن !))

((نا بابە... چۆن وا دەبی ؟ قاتی کاری واناکن ! چۆن ریی تیدەچی. دەزانی تۆ زۆر سەیر بیر دەکەیتەوه !))

- ((بۆ سەیره، بگره ئەو پەری ئاساییه که؟! ئیمە له بەرچاوی ئەوان دوژمنین. دوژمنیش هەموو شتیکی له گەل دەکری))

هۆمەر که بیری له شیرکۆ دەکردهوه ئەو وشانە زیاتر له گوپی دەزرنگایهوه. کوشتنی شیرکۆی به گەرەترین و زەلامترین تاوان وپیی هەلپین دەزانی. بۆیه هەر چه ندهی هەولیدەدا نەیدەتوانی له مەژی و دەدرنی. نەیدەتوانی و... نەیدەتوانی، کوژرانی شیرکۆ بەم له گوینه. ئاوا له بەر زەقەیی چاوانی دایکە پیره کەیی. کاریکی یه کجار نا هەموواری لیکردبوو. چونکی ئەو چۆن شیرکۆی دەناسی دایکیشی ئاوا. دەیزانی چەند دلپاک و دلسوژه. میروولەیه کی به ناگزوری دیبوا دادەنیشت و هور هور بۆی دەگریا. وابە کول دەگریا ئەگەر یه کی دۆزه کەیی نەزانیبووايه. داخوا دەیگوت چی بووه. هیچ گومانی نەدەما که کۆستیکی گەرەیی لیکەوتوه. یاخود هیوی وئاواتیکی گەرەیی له کیس چوه. ئەو دەیزانی دایکی شیرکۆ بۆ شتیکی بچوک ئەو دکرە دەکرد. دەبی بۆ کورە خۆشهویسته کەیی چی بکا ! له دلێ خۆی دەیگوت:

- ((دەبی هەنوکە بۆ شیرکۆ چی بکا. ئەو شیرکۆ ئازیزو خۆشهویستهی ئەو شیرکۆیهی پارچەیه کی جگەری بوو !))

بیری دەهاتەوه که جارێکیان هاتبووه لای شیرکۆ. ئەو دەمه لایه نەکان هەمووی بهیه کەوه بوون و هیشتا کرمی برا کوژی به جوله نەکەوتبوو، دەیگوت:

بیوار

- ((کورم شیری کۆ لیم ببوره، نەمتوانی ئەوەی گەرەکم بوو بۆتی بێنم. حەزم دەکرد کورە شیرینەکم. وەلسی لەگەڵ نەبوونی چیدەکە. مائی هەژاری و دەستکورتیم بەقورگرتی. باوەرکە ماوەیەکی زگی خۆمانم گۆشیوە، لە زاری پراکانتەم گرتۆتەوه. هەتاوەکونی توانیومه ئەو برە شتەت بۆ بێنم))

هۆمەر لەو گاوەدا ئەژنۆی خستبووه نیۆ هەردوو دەستی و خۆی کورژکردبووه. وا ناویستەو تیکە لاوی پەشقەکان ببوو موچرک لە دواى موچرکی بەلەشدا دەهات. بەراوردیکی دەکرد لە نیوان دایکی شیری کۆو دایکەکانی تر، کە هاتبوونە سەردانی کورەکانیان. زۆر ئایری بوون و جیاوازیەکی زۆریان لەنیوان بەدیده کرا ! جیاوازیەکی وەکو مانگی چوارده تریفەى دەهاوێشت.

- ((کورم شیری کۆ. هەنوکه حالمەن کەمێک باشتربووه. من بوومەتە کارگوزار، برا بچووکە کەشت شت دەفرۆشی. هەرچۆنیک بۆ شتی بە شتی دەکا. دلنیا بە باشتیش دەبێ. ئەگەر ئێوه سەرکەون و بزورنەوه. ئەو کاتە هەرچۆنیک بۆ تۆش دەستت کارێک دەگرێ. ئەدی کورێ خۆم. ژیان هەر ناوا بووه ناوا روێشتوه. وەکو دەلێن کار تادەمری لە بن سەویان نابێ))

هۆمەر گریا. بێدەستی خۆی فرمیسکی لە چا و گلۆربووه. رابۆی دایکی هاتەوێاد. بچمەکی هەرد دەچووه سەر ئەو. وا دیار بوو روژگار پشتی ئەویشی چەماندبووه. خۆی هاتە بەرچاو کە کوژراوه دایکی لە دیاری دانیشتوه. بەرچاوی تاریک بوو.

- ((دەبێ ئەوان چی بکەن، بێر لە چەبکەنەوه. لەوانەیه وا بزانی منیش کوژراوم ! نا. لە وانەیه و ابیربکەنەوه. سەدانی وەکو من کوژراون. سەدان بەچکە شیرى ئازاو دوژمن شکی بە دەستی یەکتەر چون ! ئای کەرۆژگاریکی رەشه. دەبێ ئەوان چۆن بن و چی بکەن ؟ لەوانەیه ئەوانیش لەبەر من گیرابن و لە کونجی زیندانی پەسترا بن. ئێمە لەو لایە بەجی خەریکین و ئەوانیش چەند ئازایانە

کامەران مەنتک

نەخشەکانی خۆیان ئەنجام دەدەن ! بەلی... لەوانەیه گیرا بن و لە کونجی زیندانی پەسترا بن. ئەگینا تا ئیستا هەر دیار دەبوون. بۆ ئەگەر نیه کە تا ئیستا نەهاتوون. خەلکی هەموو سۆراخی خزم و خۆشی خۆیان کرد. بۆ ئەگەر نیه کە ئەوان دیار نین. بێگومان شتیکیان بەسەر هاتوه ! ئەگەر هەرشتیکیان بەسەر هاتبێ من شەرمەزاری دنیا و قیامت دەبم!))

تاوی دامە:

- ((قەینا... هەر من تەنیا نیم. زۆرانی دیکەى وەکو من هەیه. هیندەى باشە مرۆڤ لە کاتی ئاوادا هاوێشێکی هەر بۆ پەیدا دەبێ. کەسانیک هەر دەبن وەکو ئەوین. ئەگەر لەو خەراوتر نەبن باشت نەبن! روژگارە کە ئاواپە. ئەگەر پیاو خەم لەم هەموو شتانه بخوا ئەوا دیاهى زوو دى !. بەلام کى دەلسى نەهاتوون ؟ گەراون و منیان نەدۆزیو تەوه ! ئەمەشيان ئاساییه و ریی تیدەچى. گرنگ نیه. ئەگەر نەشەهاتین، گرنگ نیه. گرنگ ئەوەیه ساغ بن. چاویان لە دەست ناکەس بەچەو و نامەردان نەبێ. خەو خۆراکم لەخۆم حەرام کرد هەر بۆ ئەوەى بگەرێنەوه گوندە کەمان. هەر بۆ ئەوەى ئەوان سەرفراز بژین و لەقون دەریان نەکەون))

* * *

رابۆ هەر وەك خۆی دلتهنگ بوو. لە نیۆ جینگایەکەى گینگلی دەداو خەو دەروەستی چاوەکانی نەدەهات :

- ((کچم کەژێ... ژیانە کەمان بێبایەخەو هیچ واتایەکی نەماوه. بۆهپیوی بووینەو نازانین بۆچیدەژین! تەماشاکە چیمان بەسەر هات. تەماشاکە. ئیمە کە خودانی رەزو باخی خۆمان بووین. کاروانسەرای ریشینگ و میوانان بووین. کەس نەبوو لەو دقەرە نمەکی ئیمەى نەکردبێ ! تەماشاکە چیمان بەسەر هات. چۆن چاومان لە دەستی هەتیوچەو خۆپیانە. چۆن چاومان لە دەستی زۆلە پیاو و

بیوار

نامەردانە. ئەوانەى كە دەهاتنە دیوه خانە كە مان و میچكە میچكە بیان لە بەر دە كەردین. كلكیان بۆ بادەداین! تە ماشاكە چیمان بە سەر هات! چۆن كەوتینە بەر دەستی هەتیوچەو نامەردان))

-((گوی مە دەری. هەر باکیشت نەبی. دنیا هەتا سەر بۆ كەس نامینی. كەس تە مەنى خۆی لە ئەستیران نە بەستۆنەوه. هەموو هەردە مەری. مادامە كونی مردنیش برا گەورە یە گوی مە دەری. هیچ گوی مە دەری. خۆت دەبینی چیان بە سەردی. ئە گەر نە مری بەو چاوانەى خۆت دەبینی چیان بە سەردی. ئەو كاتە دەبێى بە خوا راستت فەرموو كچم. چۆنت گوت... ئاوا... راست و دروست. كتومت وەك ئەوهی تۆ گوتت. ئاوا دەرچوو... بزانه دەبینی یا... نا. دە بزانه دەى!.

بیوار چاوه كانی زەق زەق بوون و تە ماشای داپیری دە كرد. كە بە دەنگیكى نزم و نامۆییە كى دلته زینەوه لێوه كانی دە بزواندو داخاوت. وا هەستی راگرتبوو دەتگوت بۆنى وشە كان دە كاو تییان دە كا. سەرسامى و ترسیك بە روخساره پاك و خەوالۆه كەى ئەویشەوه لكابوو!

رابۆ دەستیكى بە هەنیەى كورەزاكەى داھینا و ئەو چەند دلۆپە جواناوهى سەپەوه كە وەكو ئاونگ كەوتبوون، زیتەر بە خۆیەوهى نوساند. نەیدەزانی بۆ لە و دە مەدا لە هەموو كاتیك زیتەر هەستی بە نامۆیی خۆیان دە كرد! گاوى نیگاكانى لە سەر بیوار راگرت. وەك ئەوهى گەرەكى ژماردنى كە لە مووه كانی پرچی هەبى. یاخود شتیكى بە نرخى تیا دۆزیبیتەوه. نەختى خۆى كێل كەردەوه، هەنیشكى لە سەرىنە كە چەقاند و وەك ئەستوندەیهك بۆ سەرى راگرت. تادەهات رۆندك لە چاوى زیاتر گۆمى دە كرد. لە و كاتەدا زۆر شتى سەرى سەمەردى بە بەرچا و دادەهات. ئەوهى دەهاتەوه بەرچا و كە چۆن بە ئارەزووى خۆى ، بە كامى دلئى خۆى لە نێو رەزە كە بیان دەخولایەوه. بە مگیزی خۆى هەواى

كامەران مەنتك

پاكى هەل دەمژى. ئە گەر تینوى بووايه لە سەر كانیەكە دادە نیشت. تا ئە ژنۆى دەخستە نێو ئاوه كەو تەرى دە كرد. پاشان چەند جاران ناو لە پى پر ئا و دە كردو بە سەر دەمى و دە دە كرد.

ئەو كاتەى سەر كەوتەوه كە ویسفی تیا ناسى. ئەو كاتە لە هەرهتى قۆزى و جوانیدا بوو! زۆر بەى گەنجە كانی گوندى چاویان لى بوو و لە دەورەى دەخولانەوه. كە چى ئەو ویسفی هەل بژارد. خۆشى نەیدەزانی لە نێو ئەو هەموو گەنجە رىكە چۆن ئەوى هەل بژارد! گەلى جاران واتیدە گەیشت چا و نەترسى و میتر خاسیە كەى بوو سەرنجى راكیشا. چونكى ئەو كاتە میتر نەبوو چاوى لە بەر چاوى هەل بێنى و دەنگى لە دەنگى بەرزتر بكاتەوه! لە چاوى شیری رامابووايه ناچارى دە كرد چاوى بەرداتەوه! هەندى جارى تر واى بۆ دەچوو جوانى و پستەویە كەى بوو سەرنجى راكیشابوو. ویسف مرۆیە كى بە وەج و رىك و پىك بوو. سەربارى هەموو ئەوانەش تا بلپی گران و سەنگین بوو. مەزن و ریش سپى گوندى شەرمیان لیدە كرد. زۆر جارى تر دە گەیشتە ئەو برۆایە كە كۆى خړ ئەوشتانە بوو واى كرد كە ویسف لە ناو هەمووان گولبژیر بكا.

رابۆ لەو كاتە ناسكەدا زۆر چركەى تژی بەختەوهرى ژيانى هاتەوه یاد. ئەو دەمانەى كە بەرانبەرى دادە نیشت و بۆى داخاوت. خەون و خۆزگە كانی خۆى لە كن دەدركاند. واى كە خەونى خۆش و گەورەى هەبوو. ئە گەر بە شىكى كەمى بەهاتبووايه دى هەنو كە ئەوان لە بارىكى تر دەبوون!

مرۆڤ ئە گەر چى خۆى بچوو كە وەلى خەونى گەورە دەبینى. خەونى وا كە لەوانە یە بە چەند پشستان نە یە تە دى. كە چى لە كنى هیند ناسان و ناسایی دەبى، وا تیدە كا هەركە دەست در بژكا پەنجەى پى دەكەوى!

ویسف واى دانا بوو ئە گەر ئەو سالاە بتوانى بەرى رەزە كەى لە كاتى خۆیدا هەمووى بگە یە نیتە شار. ئەوا زۆریان دیتە دەست. ئەوا ئەویش لە گەل خۆى

بیوار

دەباتە شار. ھەر چەندە ئەو ئاواتە تارادەیکە دور بوو. ھەموو سالی ئەو ھەرکەندە ئەو بوو. کەچی رینگاویان ھیند ناخۆش بوو. ھەتا بەکەر و باران بەروبومیان دەیانگەیاندا شارچەند باریان لی رزی و بی کەلک دەبوو. چونکی ھەرھیندە بکەوتتە بەر ئیدی تەواو، ئەگەر... خۆت گورج نەکە ی پیی راناکە ی!

برییە و ابوو ئەویش لەگەل خۆی بباتە شار. لەھەر چوار لای شاری بگپیری و ئەو ھە ی دلی بجاوای بۆ بکری. بە خۆشەویستیەو ھە پیی دەگوت :

-((رابۆ دەستت مەگپرەو. ئەو ھە دلت خواستی داوای بکە. ئە ی گواہ ئەو ھەراو ماندوو بوونە ی ئیمە بۆ چییە. ئەو جوانا و رشتن و خۆکوشتنەمان لە پای چییە ، ئەگەر بۆ خۆشی خۆمان نەبی؟! ئە ی نابۆ ئیمەش وەکو خەلکی بە کام و ئارەزووی خۆمان بژین !!))

و یسف گەلی خەونی گەورە ھەبوو. وەلی ھەمووی لەگەل خۆی بردە ژیر گل ، ھیچ ئاواتیکە بچوو کیشی نەھاتە دی ! لەبەر ئەو ھە ئەو سالە خراو ھات و تەقە دەستی پینکردەو. ئەوانیش بە یاخی بوو و ھەلگەر ھاو ناویان براو رینگای شەک بردنە شاریان لی قەدەغە کرا !

لەو زیندە خەو دا بوو لە پر ئەو ھە بیرکەوتەو کە گوندە کەیان راگو پزرایەو. یاخود بە لە گوینیکە تر گوندە کەیان ئاور تیبەردراو ئەوان دەریبەدەر کران ! ئەو دەردو ئازارە ی لە تاراوگە ی ژیری بینی. قۆرتیکە ی وای لە دل ھەلگەند کە ھەتا دنیا دنیا یە لە یادە نەچیتەو. ئەوان چیا یی و زۆزانی بوون چۆن لە ئاران و گەرمە ستیری دەھوانەو. لاشە ی وان بۆنی بەفرو چلوورە ی لیدەھات بەرگە ی ئەو شی و گەرمایە ی چۆن دەگرت!

زۆر شتی بە ئەندیشە داھات. دەتگوت ھەمووی لە نیو پۆرتی بیوار ھەشاردراو ھە بە یە ک دەریاندەھینی. سەیری کە ژیی کرد. ھیندە ی دیکە دلتەنگ بوو. گەلیک بەزە یی پیاھاتەو. ئەویش بەو گەنجیە وە ک بیوژن بوو.

کامەران مەنتک

ھەستی کرد خەریکە دلی شەق بەری. لە پر نوزە یە کی لیوھات. بەرایی دەنگە کە نزم و پەیفەکانی بزرو نادیار بوون. تاوای لیھات ھیدی ھیدی تەمی سەری روایەو ھە ئاشکرا بوو. وە ک خۆریکی دەمە و گزنگ وردە وردە زیتەر پڕشنگی بەدەرکەوت. پەیفەکان بە تەواوی بە دیار کەوتن

لی ... لی ... لی ... ھە ی لی ... لی ... لی ...

وای لە منی.. ھە ی لی ... لی، وای لە دنیا ی بی ئۆفایی ژیان ئەمە کی بۆ کەس نەبوو !

گەلی درندە ی بەختیار کردە، گەلی کیش پەری خستۆتە دۆزەخ

و ھە ی لی ... لی ... لی ... ھە ی لی ... لی ... لی ...

و ھە ی لی ... لی لە منی، وای لە دنیا ی بی ئۆفایی ...

پر بەدل ھەزی دەکرد سترانە کە زیتەر بچری. تا بە ھۆیەو ھەموو ژان و خەمەکانی وەکو نوشتە یە کی کراوە بسووتینی و گیانی بەرەو جیھانیکی تر پەلە کیش بکا. جیھانیک نە پەراگە ندە یی تیا بی نە مالویرانی. نە کۆست کەوتنی تیا بی نە دیلی و بن دەستی. نە کوشتن و برینی تیا بی نە خاک داگیر کردن و راگو پزایەو. بە لائە کونی نەیتوانی دریتە بە سترانە کە ی بداو زوو پەژیوان بسوو ھە، خۆشی لە مە سەرسام بوو و نە یزانی ئەگەر کە ی چی بوو. وای بۆ دەچوو کە ئەو شتانە ی لە دەروونی پەنگیان خواردۆتەو ھە گەرە کە تی دەریانپری. وا بە ئاسانی دەرنابردی ! ناگزوریە کە ی ھیندە گەرە و خەماوی بوو قاوغی ھیچ ستران و پە یوینیکی بە خۆو ھە نە دەگرت لوا ئاوتتە ی ناخی خۆی ببوو. ئاگای لە خۆی برابوو فپری بە دنیا یی نە ما بوو. ئەگەر مالە کە ت ھەلگپرو وەرگپر کردبووا پی نە دەھەسیا. لە نکاورا گوپی لە دەنگیک بوو. دەنگیک یە کجار ناسک و باریک. دەنگیک ھەر لە دەنگی فریشتەو پیاوچا کانی دەکرد. وینە دەچوو ئەو دەنگە لە

بیوار

تیره ی مرویان هه بی! گه لێ جارن بهرگویی کهوتبوو که فریشته ش گۆرانی ده لێن وئا هه ننگ و به زمسی خۆش ده گێرن. گۆینده و دهنگ خۆشی به زریان تیا به لانه کونی هه رگیز گویی له دهنگی نه بیوون. واش تیده گه یشت که گۆرانی نه وان مه گه هه ر خوا خۆی بزانی چۆنه و چۆن ده گوتری. نه گینا نه مه له توانای بهنده ی بیده سه لات و که م ناوه زدانه بوو!

دهنگه که ورده ورده نه رمتر له گویی ده زرنگایه وه. له گه ل نه ویش ته زووی سوۆزیکێ ناسک. به شینه یی و له سه ره خۆ له ته لی په رده ی هه ستی ده دا. چه ند جار یك خۆ ی لیک کیشایه وه باویشکی هاتی. هه ناسه یه کی هه لکیشاو به نه رمی بیله کانی لیکنا.

((٢))

له نیو گول و گولزار یك بوو نه سه ری دیار بوو نه بن. به گویره ی ناوه زو بیر کردنه وه ی خۆی له به هه شت ده چوو. به لانه کونی دلنیا نه بوو که هه وه ... یان! هه ر چه نده لای گرنگ نه بوو که هه و بی، یا نا. نه وه ی جیگه ی بایه خی نه و بوو نه وه بوو. ساتیکێ خۆشی تیا به سه ر به ری! له هه موو لایه ک تا فگه و قه لبه زه بوو ناورنگی لیبه ر زده بوه وه. ده ور به ر یه ک پارچه سه وزایی بوو. میلاقه و شلیرو گول هه یرو کولیکه نیسان، هه مووی به یه کجار په خشان بیوون و نه و ناوه یان خه ملانده بوو. بۆن و به رامه یه کی وای ده هات مه لای دوا زده عیلمی سه رخۆش ده کرد!

هه ستی ده کرد گه نجیه تی گه راوه ته وه. له ش سووک و به هیز بوو. وه کو مندال له م سه ر تانه و سه ر رای ده کرد. پاشان بۆ تاویک ده وه ستا. زاری داده خست و یه ک به کونه تفنکی هه ناسه یه کی قولی هه لده کیشا. چه ند جار یك یه ک له دوا ی یه ک نه و کاره ی دووباره ده کرد وه. هه مدیس ده ستی به را کردن ده کرد وه. له قه راغ جۆباره که رایده کرد. به قاچه کانی شلپه شلپی له نیو ناوه که ده کرد، یاری

کامه ران مه نتک

له گه ل ماسیه ورده کان ده کردو به دوا یان ده که وت. له مامره ناویه کان راده ما چۆن جوجه له کانی به دوا یه وه قه تار یان به ستبوو. که ماندو ده بوو به ده م پیکه نینه وه داده نیشت و له سه ر تریقه ی پشتی راده کشا. سه یری ئاسمانی ده کرد که تابلیسی شین و جوان بوو. ویسف له به ره وه خه ریکێ دار برین بوو. قول و مه چه کی توندو پته و دیار بوو. تاو ناتاو به گرژینه وه یه که وه سه یری رابۆی ده کردو هاواری ده کرد:

((دانیسه رابه دانیسه ... ده لێی تی کچویی و به کیوان که وتوویی، دانیسه ... بۆ واکه م ناوه ز بووی. ویده چی فر هۆشت نه مابی!))

رابۆ عریت عریت بیده که نی وه ینده ی دیکه گه رم ده بوو.

ویسف ده سه که کی وای بۆ بیوره که ی چی کرد بوو. به دروستی ده هاته نیو ده ستی و هیزی پیاده شکا. داره کانی په ل په ل ده کردو به رپزه ی داده نا. ماو یه کی زۆر به و کاره ی خه ریک ده بوو. که ماندوو ده بوو پشتی به دار یك ده دا و سه یری رابۆی ده کرد. ده گرژیه وه و له به رخۆی منجه ی ده هات. پاشان دهنگی به رز ده کرد وه و لاوکی ده چری. ویسف نه گه ر چی گۆینده و ستران بیژنه بوو. وه لێ ده نگیکێ تابلیسی به سوۆز خۆشی هه بوو. سه رباری نه وه ش گه لیکێ لاوک ده زانی. شاره زایی ته واویشی له هه موویان هه بوو. رووداو به سه ره اته کانی یه ک یه ک و به وردی ده زانی. ده یزانی بۆچی و به چ نه گه ر یك گوترا وه بگره ناسیاویشی له گه ل هیندیک له و که سانه هه بوو که ببوونه هه وین و لاوکیان به سه ر هه لگوترا بوو! بۆیه کاتی دهنگی هه لده بیری و ده یچریکاند گاوری له سی دینانی ده تاوانده وه!

پۆله که ویتک له سه ر ترۆپکی چیا ی شیرنی نیشتبوون. به گه رده ن به رزیه وه سه یری ده ور به ر یان ده کردو ده یانخویند. وه ک نه وه ی نه وانیش به لاوکه که ی ویسف مه ست بووبن و گه ره کیان بی وهرامی بده نه وه! هه ر چه نده رۆژ به تا قی

بیوار

ئاسمانهوه بوو. کپی و خاموشیه کی وا له ئارادا بوو به ئاسانی دهنگی خوڤی ئاو دههات و تیڤکهله به دهنگه کانی تر دهبوو. رابۆ دواى ئهوهی تهواو ماندوو بوو. له تهك میڤرده کهی دانیشته و به بزیه کهوه تیتی راما:

- ((ژیان گهلی خۆشه! خۆزگه ئاوا بهردهوام دهبوو. خۆزگه ههزار سالی تریش بهم له گوینه دهژیاین. ئیره وهك بهههشت وایه. تو دهزانی ئهم كوردستانه بهههشته! ئه و مهل و بالدارانهی لیڤه ههیه هه مووی هی بهههشتن! ئهی نابینی دهنگیان چهند خۆش و کاریگه ره. ئهی نابینی چهند جوان و ئه فسووناوین. ئهی ئه گهر كوردستان بهههشت نه بی بۆ هیئنده جوانه؟! بۆ هیئنده دلگه ره... بۆ هیئنده... ئهی وانیه!))

ویسف دهستی له ملی کرد:

((بیئاوه ز مه به... گوايا تازه دهزانی بهههشته! ئه گهر وایی تو ئه و رابه نی که ههتاوه کو ئیستا من ناسیومه! به گیل و بیئاوه زت سهیر ده کهم. چما به و ته مه نه گه یشتووێ نه تزانیهوه. گوايا چیرۆك وداستانت هیچ گوێلینه بووه. قهت ئه و لاوک و ستارانته نه بییه که به سه رههاتی ئه و بهههشته... ئه و كوردستانهت بۆ ده گیڤ نه وه. لیڤه ژیا بی هه رگیز ناگوڤی نه تزنه وتبی! نه تزانیه کاتی خۆی خوا به دهستی خۆی پارچه یه کی له بهههشت ده ره یئاوه و بی شکش باپیرانی ئیمه ی کردوه؟! پارچه یه که له بهههشت به هه موو شته وه. به داروباره وه... به زنه و زه مه ندو کانی و روباره وه. به که و شالوول و سو فیلکه و هه موو بالنده کانه وه... له ده ست باپیری ئیمه ی نا... ئه دی رابۆ وشه ی بهههشتیش که س نه ی ده زانی هه تا وه کونی کوردستانیان نه بی نی! ئه وسا وشه ی بهههشت که وته سه رزاران و دۆزرایه وه! تو باش له ئه فسانه و داستان و ستاران وردبه وه. باش له ئاوی سازگار رامی نی. ئه و حه له ده زانی له کانیه کانی دور بهههشت سازگارت ن!

کامهران مهنتك

دوو شالوول سه ریان به یه که کردبوو و ده یان چریکاند. ئاواز و گۆرانیان له م ناوه دهنگی ده دا یه وه. به جۆریکی وا که له گه له هه موو ئه و دهنگ و ئاوازانه دا ده گوڤا که له و ناوه دا به رز ده بووه وه.

- ((سهیرکه... سهیرکه. ئه و شالووله ده بی نی؟ ئه مه ش کاتی خۆی له گه له ئه و پارچه بهههشته هاتوه! سهیرکه... ئه وه راستی گلیه کام به ده رده خا. تو سهیرکه...))

ویسف له گه له ئه وه دهنگی نزم کرده وه. نوزه یه کی لیوه هات که به رای ئه هیچی لمی تینه گه یشت. ورده ورده دهنگه کهی رووتر بووه وه. تا وای لیتهات به ئاسانی زانی ئه وه به سه رهاتی مه می ئالانی بۆ ده گیڤ ته وه!

رابۆ گوئی:

((بیناییم دایی زینی مالتویران. زینی به ده بخت و خیر له خۆ نه دیو. به جوانی سه رت نایه وه وه به مرازی خۆت نه گه یشتی. بیناییم دایی شازاده ی کوردان به ری ئه و ئه و یسه پاکهت نه تۆشی و سه رت نایه وه. تو وهك په پوله ناسک بووی، به رگه ی ئه و ئه و یسه پاکهت نه گرت و هه لپه رپه رزکای، بیناییم دایی شوخه نازداره که ی کوردان. ده که که به گوری ئه و چاوه گه وره و جوانهت بم. کوردستانی ئیمه کوردستانی چا و جوانانه. تفوو به کرۆکه ی شو فار. به کرۆکه ی به دخو. نهك جارک هه زار جارن تفوو.))

رابۆ ئه مه ی ده گوت و یسفیش به رده وام لاوکه که ی ده چری که دیماهی پنه یئاو مه م وزینی به خاکی کوردستان سپارد. دلۆپه رۆندکی له چاوان ده تکا! رابه ش به هه ناسه هه لکی شانیکه وه به رده وام بوو:

- ((راست ده فه رمی ویسف. ئه گهر ئه و کوردستانه ی ئیمه پارچه یه که له بهههشت نه بوایه هه رگیز ئه و ینداری وا خوا بی تیا هه لته ده که وت! که ئه و سۆزو

بیچار

ئەوینە بیگەردە لە دل بێ. راست دەفەرمی ویسە ژۆلە ی خاکێکی ن بەهەشتەو هاتو. سەیری هەر شتێک بکە بۆنی ئەوین و خۆشەویستی لێدی.؟ بۆنی گول و ریحانە و سوئسن و بەیوونی ئەوینی لێدی. ویسە لەبەرەو یە . . . هەر زۆرداری. . هەرشیت و شووری. هەرگە لۆو کەرە پیاوی هاتی. هەولێداو ئەو گولە سیس بکاو خاری رق و کینە لە جیگە بچینی. تاوان. . . خراپە. . . کرمی خو خۆری لە جیگە بچینی، هەموو رینگە یەکیان گرتۆتەبەر هەر بۆ ئەو ی ئەو ئەوینە لە نیو بەرن.))

((تەر دەتوانن! بەخوا سەریان لە داروبەرد بدن ئەو یان بۆ ئەنجام نادری و ناچیتە سەر. ئەگەر بۆ ماو یە کیش بۆیان مەیسەر بێ! بیگومان تەمەنی کورت دەبێ. مادامە کونی خاکە کە بەهەشتیەو رەگە کە ی بەپاکی چۆتە خوار.))

ئەوان لەو مشت و مێدا بوون. وە دوو چۆلە کە داخوتن و بەرانبەر یە ک دەیانجریواند. باسی ئەوین و ئەوینداریان دەکرد. باسی ئارامی و دەروون پاکیان دەکرد. باسی سوارچاکی و مێرخاسی و نان بدەییان دەکرد. کە لە دوورەو. لە شویتێک ئاسمان و زەوی تیا بە یە ک وەنوسابوون. تارماییە ک ی رەش بە دیارکەوت. تارماییە ک ی رەش رەش! زەندەقیان چوو. بەرایی وایانزانی خۆرگراو. پاشان هەموو شتێکیان بۆ وەدەرکەوت. لەشکرێکی گەورەو لە خوانەترسی دوژمن بوو. لەشکرێکی درو درندە و دەست رەش و لە خوانەترسی دوژمن بوو. خۆشی نە یزانی کێراو چۆن وازولێیان نزیک کەوتەو و گەیشتە سەریان. بە چا و تروکانێک هەر چوار دەوری خۆیان بینی نابلقە درابوو! وا تەنرا مێرولە رینگە ی دەرباز بوونی نەبوو.

بەترسەو و چاوەروانی چارەنوسیان کرد. سەرکردە ی لەشکرە کە کە نەندە هۆرێکی گەلحۆ بوو. لە ئەسپە رەشە کە ی دابەزی. کە بینی ئەوان وا باوەشیان بە یە ک کردو بە چاوسووربوونی کەو لە تریقە ی پێکە نینیدا. دەنگی

کامەران مەنتک

پێکە نینە کە ی لە نیو دۆلە کان دەنگی دایەو. پێچک بە پێچک . . . بەرد . . . بە بەرد لە بەر دەنگە کە لەرزی. پەرنەو بەلدار هەموو هیلانە یان بە جێهێشتن. ئەو ی دەشیا بفری لە شەقە ی بالیی دا. پێرۆو گیانلە بەرە کێویە کانیش سەریان قیت کردەو بەزیرەوانیە کەو هەستیان راگرت. سەرکردە کە بەتەسەو گوتی :

-)) دەبین ئێرە خاکی ئەویندارانە. خاکی دلدارو دەروون پاکانە. لە هەر کویە کە هەنگاو بینی تووشی ساویلکە یە ک و دەروون پاکێک دەبی! تووشی گۆمی ئەوین و خۆشەویستی دەبی. وادیارە ئەو گلیانە هەمی دروستن. ئەوا لە یە کەم هەنگاو تووشی جوتێک لەم بابەتە بووین. بەر لە هەموو شت ئەوا دووانمان وە ک ئەسپیندار لە بەردەم قیت بوو.

رابۆ سەیری کابرای کرد. لە بەر چاوی نامۆ نەبوو، دەتگوت دیویە تی. یە ک ی و رگ زلی چاویلکە لە چا و بو!

-)) دەبین ئێرە خاکی ئەویندارانە. وارو ولاتی ئەویندارانە. هە های. . . خاکی ئەوینداران! خێرا دە ی ئەو پیاو دەم بۆ بیئن.))

لە پە یو کە ی ئەو خێراتر ویسفیان برده بەردەمی. کابرا ماو یە ک تی ی راما. پاشان بەرتر پێکە نی:

-هەر ئەو شە ئەویندارە کە یان؟ هێ هی ی. . . ی. . . هەر ئەو شە بە سۆزو جوان پەرست و دەروون پاکە کە یان. هێ هی ی. . . با بزانی ئەوینداری چی بۆ دەکا. با بزانی دەروون پاک ی و ئەو پە یوینە قۆرانە ی دەیکەن کێهە ی بە کەلکی دین. کێهە یان لە بەر دەستی منی دەرباز دەکن. . . دە ی کورە چاپوک و شۆرە سوارە کە مان. دە ی بزانی ئەوین چیت بۆ دەکا!))

بیوار

و یسف ئەو دەمه روی له مانگی چوارده زەردتر بوو. هەر له رووی پیاوچاک و فریشتەکانی دەکرد. بە هیچ جوړیک ... نیشانهی تۆزقاله ترسیکیشی بەرپوهنەبوو. بە دەنگیکی فریشتەبیهوه گوتی :

((بەناوی خوای ئەوینەوه. بەناوی ئەهرۆمزد او خوای جوانی و چاکەوه لەگەڵت داخپۆم. وا دیاره خۆت چاک دەزانی ئەو خاکە ی ئیمە خاکی ئەویندارانە. خاکی جوانی و بەهره و پاکای و دلۆسۆزیه. ویدەچی خۆت ئەو شتانه هەموو چاک بزانی. بەلانی کونی لەوانەبیه ئەو ئەزانی کە ئەو هی دەستی بۆ درێژ بکا. ئەو هی بە تیلە چاویکی سوورو مۆنەوه سەیری بکا. ئەو هی نەك دەستی بەلکو پەنجەبەك... تاقە پەنجەبەك بۆ هیلینی ئیمە درێژ بکا. زۆر شتی وای بەسەردی کە بە خەونی شەوانیش بیری لێنەکردیتهوه. بە ژیانی چاوهروانی شتی وای نەکردی. بە مردووی بوویته درک و خارو خەلگ سوتاندیتهی ! خاکی ئیمە خاکی فریشتانە. کوردستانی ئیمە کوردستانی شۆرەسواری مێرخاس و بەچکە شیرانە ئەو هی بە چاوی مۆن و پێس سەیری بکا. شتیکی وای بەسەردی کەنەبە ئەندیشە داهاتبی و نەبیری لێکردیتهوه! ئەگەر هەر باوەریش ناکە بپۆ لەو گۆرستانانە بپرسە کە لێرەدا دروست کراون. بپۆ سەیری لاپەرەکانی دیرۆک و شوینەواری رووداوهکان بکە. ببینە چیان بەسەر هاتوه ! ئەوینی ئیمە ئەو کەسە دەگری کە پەنجە بۆ درێژ بکا.))

و یسف تاوی وەستا. بەبیاکیهوه دەنگی لاوکی بەرز کردەوه. لاوکە کە ی گوتی :

ئەری برا ... لەخۆت دەروون رەشی. لە خۆت چاره رەشی. ئەو گەرەکتە چیبکە. ئەو بیرە رەشە چیبە و خۆی لەمەژیت حەشارداوه. ئەو بیرە رەشە چیبە و هەراسانی کردووی و خوردو خۆراکی لی حەرام کردووی. گوێ رادیەرە با بۆتی بدرکینم. ئەو هی لە ئەستۆ هەوکی مندایه پیتی بیژم. بپۆ بزورەوه واری

کامهران مەنتک

خۆت. ئەو ئەجەله و دەتگیچی و تیخ تیخەت دەدا. خاک هەر خاکی خویاهو ئیمە مێوانین. چۆن بەرووتی لەدایک دەبین ئاوا بەرووتیش دەزورینەوه. لەوانەبیه لە پەنابەردیک بمری ابیستە خۆراکی قەل و دالان و کفنت نەبی. ئەری هۆ شیت و شوورە کە. هۆی گەمژەن و گەلۆبە کە. بۆ وا خۆت هەراسان کردو و ژیانی خۆت کردۆتە دوو دلی و دلەراوکی. گالتهت پی نەبیه. ئیرە خاکی ئەویندارانە. لە خاکی ئەوینداران و شە ی نادروست و بەد دەکار نایە. لە فەرەنگی ئیمە دا و شە ی رەش و دزیو نابینی. بۆیه دەبیم برا ... برا ... هۆی برا. بۆ خوات پیدەبیم. دەبەر ریزو خۆشەویستی ئەهرۆمزدار خوای ئەوینت پی دەبیم. ئەو بیرە رەشەت بەسەرەوه. چۆنی هاتی ئاوا ... ری وری بزورەوه. خاک هەر خاکی ئیمەبیه. رەزو باخەکان ئیمە چاندومانن. بالدارو تەبیروتوارو گیان لەبەرەکان بەزمانی ئیمە داخپۆن ! گۆرستانە کە مان لاشە ی باب و پاپیری ئیمە ی تیاپە. ئەگەر گەرەکتە کەرەمکە گۆری سەدەمین ... هەزارەمین باپەرەمت پی نیشاندەم ! بۆیه پیت دەبیم بپۆ ئیرە جیبەیلە. ئەگینا خۆشت نازانی چیت بەسەر دی. خۆشت نازانی لە چ ئالیکەوه ئاورت لیدەباری. چۆن نەفەرەت و تووکی خوای ئەوین کارت لیدەکا. هەرودە چۆن کاری لە زۆرانی بەر لە تۆ کردو. ئەوانە ی وەك تۆ وازیان لە کەرەتی نەهینا و ناولەپی خۆیان بە پیاویتی ماچ نەکرد. پیت رادەگەیهنم کە ئەوان چۆن و بەچ دەردی چوون و تۆش بەمەرەدی ئەوان دەچی ! ئەگەر خەراوترنەبی باشت نابی. چاکتر وایە چۆنی هاتی ئاواش بزوریهوه. ئەو ئەندیشە رەشە لە کەللهی خۆت دەرکە. زیدو واری کەس نابیتتە هی کەس. ناخ و خۆلی کەس نابیتتە هی کەس ... بگەرپۆه !))

کابرای سەرکرده تاوی وەستا ... لەچروچاوی و یسف ورد بوووه :

((هە های... هە های... واری ئەوینداران ، زیدی مێرخاس و دەروون پاکان! تۆ بەسۆزو و ئەوینداری.. پاک و دلناسکی.. وایه؟! فریشتە ی.. هەر چیه ک بی. خاترجەم بە ئەمانە هەمووی پوولیکی سووتای ناھیتی. بە هیچ کلۆچی

ناتوانن له بهر دهستی ئیهمهت دهرباز بکهن. ناتوانی ئه پتهتهت له مل کاتهوه که ئیهمه بۆتی تیار دهکهین. واری ئه وینداران... هه های... کورپی باوکم ئهم وشانه ئه مەرۆ کۆن بوون و باویان نه ماوه. له رۆژگاری ئه مەرۆدا ئاخاوتنی مەرۆی ساویلکه و گیل و نه زانه! ههر بیژن واری ئه وینداران. به لێن بۆی ده بی بیکهینه واری دهروون پیس و ناحهزان! ده بی بیکهینه واری مەرۆ کۆز و خو خۆران. ئه واره ده بی بیسته هی ئیهمه. له چروچاوی ئیوه ناوه شیتته وه! بۆیه ده بی له ناوتان به رین. وه لی به یه کجاری نا... قۆناغ... قۆناغ. پله پله. له ناوتان به رین.))

و یسف بزه ی هاتی. پاشان گرژیه وه. گرژینه وه که ی ورده ورده زیتر بوو. وه ک مانگی چوارده گه شایه وه وه له تریقه ی پیکه نینیدا:

-))ئه وه ی تۆ ده بی پیژی زۆران که س تاقیان کردۆته وه. به لانه کونی ههر له موویان سه ریان له به ردی ئه لعه دی داوه. سه ریان له تاش و به رده ره قه کانی کوردستان داوه. لووتیان له چیا گه ردن که شه کان چه قیوه. زۆران که سی وه ک تۆ به ختیان تاقی کردۆته وه به سه ر ئه و توه له رییه که وتوون. ئه وه ی بۆیان مایسته وه. به ری ئه و هه ول و ته قه لایه یان. روو په شی و شه رمه زاری بووه. نسکۆو تیکه وتن و مل پانی بووه! بۆیه دووباره پیته ده بیم. بۆ خوی جوانی و راستی و ئه وینت پی ده بیم. چۆنی هاتی و بگه ریوه. به کیژ ریگای هاتووی ههر به ودا بگه ریوه. ئه گینا داروبه ردی کوردستان نه فره تت لیده کا. ئه وانهی تریش وه ک تۆ له سه ر هه مان تاش وه ستان. هه مان هه واو لووت به رزی تۆیان هه بوو. گو ی رادی ره با باسیکت بۆ بگه یه مه وه. ئه گه رچی تۆ خوین به ری چاوی گرتووی و ده زانم ماوه ی گو یگرتنت نیه. به لام هه له ی... زوریش هه له ی. ته مه ن زۆری وه به ره وه یه وه به شی زۆر شتان ده کا. بۆیه ئه و باسه ت بۆ ده گه یه مه وه به لکی ئه هره زمزدا به زه یی پیته دیته وه. به لکی واز له و که راتی و مل شکانه دینی و له سه ر که لی شه ی تان داده به زی. ئه وه بزانه که تۆ ئیستا ده بینی. ئه و چرکه یه که تیایدا ده ژێ. من دوا رۆژم له به رچاوه. دیاهی و ئاکامه که تم له به رچاوه.

جاریکیان یه کی وه ک تۆ هاته ئه م کوردستانه. به هه مان هیوی و خۆزی و مه به ستی تۆ. واتیه گه یشت ده توانی داروبه ردی کوردستان بۆ خۆی به ریته وه. خاک و خۆل و ئاو کانیاوی ئه م کوردستانه بۆ خۆی به ریته وه! ئه و بابان و پیرانه. ئه و که ره گه مژه یه ئه وه ی له یاد کردبوو که خاکی که س نایسته هی که س. ئه وه ی له ی یاد چووبوو که ره گی به روه کان له ناخی ئه م خاکه چۆته خواره وه وه له و دیوی گۆی زه وی دهره اتسه! ئه گه ر به یه وی هه لیکه نی پیوسته گۆی زه وی تیک و پیک بدا. هاته ئه م کوردستانه واتیه گه یشت هه موو به ره وپیلی ده چن و ما فوری له به ر پییان راده خه ن. به و فرۆفیل و مه کرو ئۆین و بلحاته ی داینا بوو فریو ده خۆن! به رایی که گه یشته ئیره که زه بایه کی فینکی بۆ هات. له به ر ئه وه ی که زه بایه که هی به هه شتی بوو و ئه وشتی وای نه دیبوو. وایزانی ئه مه نیشانه ی ئه وه یه که خوا چاره نوستیکی باشی بۆ نووسیوه! به مگه یزی خۆی دهستی بۆ ره زو باخه کان درێژ کرد. ئه وه ی خواردی.. خواردی، ئه وه ی بری... بری.. ئه وه ی سووتان دی... سووتان دی. دهستی له هیچ نه پاراست، سلی له هیچ نه کرده وه. ماوه یه ک ئاوی رابو وارد. شه ویک له گه رمه ی خه ویک خۆش فریشته ی خوی ئه وین چوه گۆی. پیی گوت: کوره هۆ گه له... قهت شه رم و شو ره ییان له خۆ نا که ی! به و له گوینه ته رو وشک به یه که وه ده سوتینی!

کابرا و اقسی و پما. ئه قلی ده مه ژیی نه ما، شیت و شوور بوو و چۆل و بیروونی گرت به ر. هه تا وه کونی ئیستاش به شیتی له سه ر ئه و گۆی زه ویه ده سو ریته وه! ئه دی برا... تۆ هیشتا نه که وتوویته ۱۲۷ ئه وینداران. بۆیه داوات لیده که م چۆنی هاتی... ئاواش ری وری بگه ر

رابۆ به خۆشه ویسته یه وه له دور زاری و یسف راده ما. په یو به په یوی ده قۆسته وه له مه ژێ خۆی چاپ ده کرد.

سه رکرده که به تو ره یی گوتی:

بیوار

- ((ئىپوھ زۆر گەمژەلن! ئەو ھىزەى لەگەل مندايە ھىچ شتىك دەروەستى نايى وبەرى ناگرى. ئەو ھىزەى لەگەل مندايە دىوھ رەشەكانى كىيوى قافىش زەندەقيان لىيى چووھ! لە ترسان خۆيان لە پەنا بەردو ئەشكەوتەكان وەشپردوھ. بەو ھىزە بەسەر ھەموو ئەوانە زال بوويە كە خۆيان باداووھ بە شان وشكوى خۆيان نازيون. بەو چىرۆكە ئەندىشەيى وقسە پرورچانە گەرەكتە لەخستەم بەرى! من نەلە ھىچ ترساوم ونەلە ھىچيش دەترسم! چىترىش ماخيۆھ.))

ئەمەى گوت فەرمانى ھىزەكەى دا. دەم و دەست وئىسفيان لەدارىك بەستەوھ!

رابۆ ھەتا ئەو دەمەش ھەر بە گالتهى تىدەگەيشت. خۆشى سەرسام بوو ونەيدەزانى بۆ فەشەى پىدەھات! بە دەنگىكى فرىشتەيى. كەخۆشى سەيرى پىھات. دلنيا نەبوو كە ئەو دەنگى خۆيەتى. چەند پەيڤىكى لەدەم دەرچوو. كەچى نەكابرا بايەخى پىداو نەوئىسفيش ئاورى لىيداىوھ. وەك ئەوھى ھىچى نەگوتبى!

لەپر وئىسف كە چاوەكانى وەكو خۆر دەگەشانەوھو تىشكىكى زىرپىيان لىدەر دەچوو. بەبىئەوھى ترسى پىوھديارىبى. گوتى:

- ((ئەگەر راست دەفەرمى خۆت لە كىن مرۆڤىكى مەزنە. مرۆڤى مەزن دەروونيان فراوانە. وەك كەسانى ئاسايى لەگەل تىرې خۆيان بەشەر نايەن! گوى پادىرە بالە يەكتەر بگەين. ئەگەر راست دەفەرمى خۆت لا مرۆڤىكى بەھىزە. مرۆڤى بەھىز نازانى ترس چىيە! دەست وپلم بگەوھو گوى رادىرە. وا لەبەر دەستى تۆم. ھەر گاويكى گەرەكت بى دەتوانى بمبەستىوھ. لە جارەن توندترەم بمبەستىوھ. وام بمبەستىوھ ھەناسەم لەگەل بېرى. بەلام من ئەوئەندەم زانىوھ كە مرۆڤە مەزنەكان دەروونيان فراوانە! ئىمەى خەلكى شارى ئەوينداران ھەتاوھكونى بۆمان بلوى بە نەرمى داخيوين. ئاشتى خوازين و ھەز لە ئازاردان و

كامەران مەنتك

كوشتن وپىرپىن ناكەين. ھەز بە وتوئىژ دەكەين. ھەز دەكەين تابىلوى بە نەرمى داواى مافەكانى خۆمان بگەين.))

- ((ھەھى. ئەگەر يەكئىك نەتناسى دلەى وايە! من وەكو ئەوانەى تر نىم. من ئىپوھ لە خۆتان باشتر دەناسم. شتاققان وەك من خۆتان نانس! ئەگەر ھەز بە ئاشتى و سل لە كوشتنى مرۆڤان دەكەنەوھ. ئەى ئەو ھەموو تاوانە چىيە دەستوى وەخراوھ! لە ھەموو شوئىنىك باسى دىرندەيى ئىپوھە! دەزانم دەستى خۆتان بىنين بابى خۆتان نانس!))

- ((ئىمە ھەرگىز مرۆڤمان نەكوشتوھ. ئەوھى ئىمە كوشتومانە وەك دىرندە بووينەو ھاتووينە ئاخ وارئىمە داگر بگەن. ھاتووينە ئەو خاكە بگەچلئىن، كەخو بە دەستى پىرۆزى خۆى پىشكەش بە باپىرانى ئىمەى كردوھ. ئەوانە ھاتوون ھىلئىنمان تىكبدەن و دەست بۆ ئابروومان درىژ بگەن. گوى رادىرە با ئەو پارچە ئاوازەت بۆ بژەنم. ئەو ئاوازە ھەموو رووداوھكان وەكو خۆى دەگىرئىتەوھ. ئەگەر يەك لەكەوناپاكى تىيا بوو ماف بەلاى تۆ وەيە. ئەگەر نەختى دلپىسى تىيا بوو ماف بەلاى تۆوھە! گوى لەم ئاوازە رادىرە. جا راستەقىنە خۆى بەدىار دەكەوى. بەدىار دەكەوى و وەك مانگ دەدرەوشىتەوھ.))

بەبىئەوھى مۆلەت بداتە كابرا دەستى درىژ كردو شمشالەكەى لەبەر پىشتى دەرھىنا. وەك ئەوھى نە دەستى بەسترايىتەوھو نە ھىچ، ماوھەك تىيى راماو پاشان كەوتە ئاخاواتن:

- ((شمشالەكەم... ھۆ شمشالە بەسۆزەكەم. ھۆ ئەو شمشالەى بە دەستى فرىشتەى ھەوت تەبەقى ئاسمانان ئاوازە ژەنيوھ. بە ھەنسكى ئەوينداران نوزەت لىھاتوھ. ھۆ ئەو شمشالەى كە خۆت دەنگ ورازى ئەويندارنى. بگەرە فرىام و دەھانام وەرە. با ئەو دىرندەيە تىبگەينىن كە خاكى ئەوينداران بۆ دوژمنان بەدو پىر ئەستەنگە. شىرئىكە لە زەوى چەقيوھ. بە خاوەنى راستەقىنەى خۆى نەبى

بیوار

هەرگیز ناله قی! هۆ شمشالە کەم. بچریکیئە... بلۆرینە... بەسەرھاتی ئەو خاکە بریندارە یۆ بگێرپەو. پالەوانیەتی هەزارەمین باپەرەمانی بۆ باس بکە. پێی بیژە چۆن بوون. هەموو چ نەرە شپرو چ قارەمان و چ زەبر بە دەست بوون. خڕیش دەروون پاک و ئەویندار بوون. بۆی شیبکەو کە ئەوانە بە مەبەستی داگیرکردن و بن دەستخستنی هاتوون چییان بەسەرھاتوو! هۆ شمشالە کەم... بچریکیئەو بەو گەمژەییە بلۆی کە ئەو خاکە ئیمە پارچەییە کە بەهەشتەو و کاتی خۆی خوا بە دەستی بە موفەرکی خۆی پێشکەش بە باپیری ئیمە کردو. خاکی ئەوینداران خاکی مەییە. واری مەییە. نشیمەن و جینزراگیی مەییە. پێی بلۆی... شمشالە بە سۆزە کەم پێی بلۆی. بەو گەمژەییە چا و سۆرە بلۆی چۆنی هاتو ئاواش بگەرپتەو. پێی بلۆی واز لەو کەراتیە بینی. وەکو ئەوانە بەر لە خۆی هاتوون سەری لەو بەردە نەدا! ئەو خاکە خاوەنی خۆی هەییە. ئەو خاکە لە خاوەنی خۆی زیاتر کەسی دیکە بەخۆییەو ناگری... پێی بلۆی شمشالە خۆشەوێستە کەم... پێی بلۆی!

وێسەف کە ئەو پەییوانە دەربیری رۆندکی لەچا و قەتیس مابوو، گریەش خۆی بە قورگی هەلۆاسیبوو. رابۆ هەرۆک خۆی. بە دیکەتەو سەیری دەکرد. وەک ئەوێ گەرەکی بی رەھییەکانی روخساری بژمییری! ئەویش تووشی لاشە سپرونیێک ببوو. لەلایەک دەترسا. لەلایەکی تر هەلس وکەوتی وێسەف و سەرسامی کردبوو وایدەزانی لە دنیا یەکی تر دەژی و فر هۆشی لەکن خۆی نیە.

وێسەف دوای ئەوێ تیر تیر لەگەل شمشالە کەمی دوا. بۆ دەمی بەرزکردووە. تا هیژ لە سیەکانی هەبوو هەناسەییەکی هەلمژی! وەک ئەوێ بیەوی هەوای ئەو کوردستانە گەورەوگرانە بەیەک جار هەلمژی! پاشان لەسەرەخۆ، هییدی.. هییدی فووی لە شمشالە کە کرد. شمشالە کە وەک مرییەکی پیری دل ناسک. کە بییری لە گەنجینی و رابردووی خۆی کردییەتەو. نۆزەییو هات و کورکە کورکی ئەو ناوێ هەژاند. گریانیێک گریا... بەرد دلۆپ دلۆپ لە شوینی خۆی

کامەران مەنتک

دەتاواییەو. دەنگە کە بەنزمی دەنگی دەدایەو و زیتەر خامۆشی ئەو ناوێ بەدەردەخست. ئەو شالولانەیی کە سترانی ئەوینیان دەچری زاری خۆیان گرت و قرقەپ بوون. ئەو کەوانەیی کە لە دوورەو بە دروستی گوییان لێنەدەبوو. لە شەقی بالیان داو بەرەو رووی هاتن. ئەو زیندەوێر گیانلەبەرانی لە ژیر زەوی، یاخود لە کونە شاخ و ژیر بەردەکان بوون. سەریان دەرھینا و گوییان رادیرا! کزەبایەکی فینک فینک. لەرۆژە لائەو هەلیکردو گەلانی دارەکانی هەژاند. بۆن و بەرامەیی خاک و دارو گول و گیا تیکەل بوو و ئەو ناوێ پڕکرد.

کابرا لە جیی خۆی تاسا. واسرپوو دەرزی لیدابوایە هەستی پینەدەکرد. کاتی ئەو هەموو شتەیی بینی وچاوی بەو دلۆپە ئەسرینە کەوت کە لە چاوی وێسەف دەتکا... یەک بە دەنگی هاواری کرد و نەپرانی:

- ((دەبیژن ئیمە لە بەهەشتین. لەخاک واری ئەویندارین. ئەو ئەو دلۆپە فرمیسکە چیە؟! خاکی ئەوینداران نابێ فرمیسکی تیا بی. نابێ هەنسک و خەمی تیا بی!))

- ((ئەو فرمیسکە فرمیسکی ئەویندارانە. لە ئاوی زمزم موفەرک تره!))

هیشتا ئەو وەرەمە ناکاوێ تەواو نەببوو کاتی کابرا چاوی سوورکردووەو خۆی گیف کردووە. کێردە بریسکە دارە کە لەبەر پشستی دەرھینا و بە توورەیی بۆ لای وێسەف هەنگاوی نا. رابۆ کە ئەمەیی بینی یەک بە دەنگی زریکاندی. زریکاندی و تیر تیر گریا. دنیا یە لەبەر چاوان تاریک بوو نەیزانی وێسەف چی بەسەرھات.

کەژی بە گورجی تەنگە تاویەو خۆی گەیانە ژوور سەری. لە رابۆ خراوتر دلی کوتەیی هات!

- ((چی بوو... چی بوو؟. خوا یە هاوار پەنامان بەرتۆ. خوا یە هاوار!))

بیوار

ئەمەى چەند جارێك دووبارە كردهوه. تاواناوايش به قورگ وشك بوونيكهوه. كه دهتگوت ئەم سەرو ئەو سەرى دنيا گەراوه قومی ناوی چنگ نهكهوتوه. دهنگى بسميللاى بهرز كردهوه.

بیوار لەو دەمەدا واگا هاتبوو. لەدیار داپیری دانیشتیوو و دەگریا! ترس سیمای ئەویشی لەبەنەخۆ نابوو. ئەو نزیكتترین كەس بوو لە رابۆ. سەرى بەدلى كردبوو وگوێی بۆ ترپهكان رادیرابوو!

رابۆ پشتی دایه دیوارهكهو قاچهكانى درێژ كرد. به ئەستەنگیهوه ئەو پەرداخه ئاوهى خواردهوه كه كهژى بۆى هینا. هەستى بهماندوبوونىكى زۆر كرد. مشهیهكى لیوههات و دەستى بهپارانهوه كرد:

-((خوايه تۆبه ... ههزار ههزار جار تۆبه له گونەه تاوانه كام بیه خشه!))

تاوی زاری داخست و بیدەنگ بوو. پاشان به هه مان شیواز دهنگی هه لپری :

-((كچم كهژى. خهونىكى سهيرم بينى ... خهونىكى زۆر زۆر سهير. خوايه هاوار ... په نام بهر تۆ ... خوايه هاوار ... خهونىكى سهير بوو!))

به حه په ساويهوه سهيرى كهژى كرد:

-((ته خو تا ئىستى نههاتۆتهوه؟! دهترسم شتىكى به سه رهاتبى. هه رزه كار هه تاز ه پیدهگا. دهترسم خوێ له په لىك بداو بكه ویتته داویكهوه. دهترسم خوێ به فه تاره ت بداو ئیمهش له گه ل خوێ بفه ویتى!))

كهژى دواى ئەوهى گلى وگازاندهكانى رابۆى قوت دا. به دهنگىكى نزم گوتى:

((مه ترسه ... گه رهك به ههچ ترسى ناكا. ته خو ئاوا ساويلكه وگه ل خوێبه ..

مه ترسه!))

رابۆ باویشكىكى هاتى :

كامه ران مه نتك

-((دهبى چ كات بى. بىژه كهژى شهو زۆرى ماوه؟!))
-((هيشتا به يانى نه داوه .. بخه وه بىر له ههچ مه كه وه. خوا كه ريه.))

دلى زۆر سه خله ت ببوو. هه ر هينده بوو گوێی له گليه كانى كهژى ده بوو و نه ده بوو. تىي ده گه يشت و نه ده گه يشت ، وهك ئەوهى له ريگايه كى دووره وه هاتى و گه رمايه كى زۆرى لى دابى. به گراناييه كه وه قاچه كانى خسته سه ر لى فه كه و سه رى خسته وه سه ر باليه كه. كهژى گاوى له ديارى دانىشت. كه گه يشته ئەو بروايه خه وى لى كه وته وه. بىوارى برده وه كنه خوێى و له سه ر جى گاي راکشايه وه. خاموشى و كپيه كه هه مديس بالى به سه ر ماله كه كيشايه وه. هه ر وهك چۆن زۆربه ي كوچه و كو لان و ماله كانى ترى گرتبو وه وه.

* * *

كه زيله كان وه ستان بۆ يه كه م جاريان بوو ئەو شوينه يان ده بينى. ئەو بايه گه رم وشكه ي هه لى كرده بوو دلى يه كجار ته نگ كرد بوون. به درى ژايى ژيانيان گه رم اى ناوايان نه دبوو. ده موچاويان كزو سه ر گو يلاكيان تۆزاوى بوو. گه لى جار ان باسى ئەم شوينه يان له پىرو دنيا دى ته كان بىستبوو. به لام هه رگىز ... قه تا وقه ت به ئەندى شه يان دان هه اتبوو كه چاره نوس بۆ ئەو ييان راپىچ ده كا. ئاوا به ئاسانى له وا رو نشيمه نى باب و با پى رانيان ده كا و وه كو پووشى ده م با له و ييان فریده دا. نه يزانى ئە گه رى چيه ئەو ياده تال وره شان ه. ئەو بى ره وه ريه پرژان و ترسنا كانه ي وه بى ردى ته وه. ترسى خه ونه كه شى تا ئەو ده مه هه رله دل دابوو. تووشى بارى كى ده روونى زۆر سه ير ببوو. به رله هه موو كه سى ك خوێ واقى وى رما بوو. له يه ك كاتدا چه ند شتى كى له مه ژيدا ده خولا يه وه ، بۆيه به ئاسانى نه يده زانى هه ست به چيده كا !

ئەو رۆژگاره تالانه ي چركه به چركه ده هاته وه بهر چاو. به درى ژايى ريگا كه ده رۆيشتن. هه ر چه نده ي سه يرى ئەم لا و نه لای ده كرد. هه ر چه نده ي نيگا كانى

بیوار

تیۆتر ئاراسته‌ی دوورتر ده‌کرا. سه‌وزاییه‌ک چیه... لقه دارێک چیه... هه‌ر بۆ فینکایی و بوورانه‌وه‌ی چاوان به‌دی نه‌ده‌کرد. نه‌بوو... و... نه‌بوو. به‌ پێچه‌وانه‌ی واژه‌که‌ی خۆی. که‌له‌به‌ر سه‌یرکردنی دیمه‌نه‌کانی قه‌راغ ریگا نه‌یده‌زانی ریگا که چۆن دیمه‌ی ده‌هات و ته‌واو ده‌بوو. ریگا که گۆله‌ به‌نیك بوو نه‌سه‌ری دیار بوو نه‌دوایی. هه‌رچه‌نده‌ی ده‌رۆیشتن ته‌واو نه‌ده‌بوو. ته‌واو نه‌ده‌بوو نه‌ده‌بوو.

گه‌رمایه‌که‌ یه‌کجار شپزه‌ی کردبوون. وه‌ک بالدارێکی هه‌له‌ته‌ بووی هیلا نه‌ تێکدراو... که تینوویه‌تی برستی لێپریی. زاریان بستیک کرابوووه‌ و لاده‌میان نه‌که‌ جواناوێک و گزنیژه‌کی سپی گرتبوو!

که‌زیله‌کان له‌و ده‌شته‌ چۆله‌ وه‌ستان. وایانزانی شه‌وه‌ش قوئاغێکه‌و بۆ تاوی ده‌میسنه‌وه‌. چونکی هیچ شتیکیان نه‌ده‌بینی بۆنی ژبانی لیبی! هیچ رچه‌یه‌کیان گومان نه‌ده‌برد که بۆ شه‌و برۆایه‌یان ببا مرۆف ده‌توانی تیایدا بژی. له‌گه‌ل شه‌وه‌ش ترسان. ترسانه‌که‌شیان له‌ جیبی خۆی بوو. چونکی هه‌ر دوای دابه‌زینیان به‌ تاوی خێوه‌تیان به‌سه‌ر دابه‌ش کرا! کاتیکی ناخۆش و به‌وه‌ی بوو. کوردگوتنه‌ی تاسه‌ر مینێ قینگ عاجباتیان ده‌بینی! به‌رای هه‌ر چه‌نده‌ی ده‌یانکردو هه‌لیانده‌دا، له‌گه‌ل ژبانی شه‌وی هه‌لیانده‌کردو نه‌ده‌خوارن. وایانده‌زانی که‌وتونه‌ته‌ دۆژی سه‌ر رووی زه‌مین. زۆریه‌یان خۆزگه‌یان ده‌خواست به‌دۆژی شه‌و دنیا... ئیره‌ییان به‌وانه‌ ده‌برد که له‌ گونده‌که‌ی خۆیان. له‌وارو کاولگۆکه‌ی خۆیان چاویان لێکناو به‌ره‌و دۆژ به‌رێکه‌وتن!

به‌رای هه‌رکه‌ گه‌یشتنه‌ شه‌وی. وات ده‌کرد می‌ر مندالێک... زارۆیه‌ک په‌له‌قاژ ده‌بووه‌وه‌. که‌س به‌هانای نه‌ده‌گه‌یشت. چه‌ند جارێک پاژنه‌ی له‌زه‌وی ده‌دا. وه‌ک به‌رخۆله‌یه‌کی سه‌ربراو هه‌لده‌بزرکاو و گیانی ده‌رده‌چوو.

چرکه‌ی نیوه‌رۆیه‌کی گه‌رم. نیوه‌رۆیه‌کی تابلیتی گه‌رم. زه‌وی واگه‌رم داها‌تبوو هیلکه‌ت دانابووا ده‌یبرژاند! سی چوار که‌س به‌ خیرایی به‌به‌رده‌م خێوه‌ته‌که‌یان

کامه‌ران مه‌نتک

ره‌تسبون. شه‌و کاته‌ هۆمه‌ر له‌سه‌رگازه‌ره‌ی پشتی راکشابوو. نه‌یده‌زانی شه‌و کاته‌ بیری له‌چیده‌کردوه‌! له‌گه‌ل بیر که‌وتنه‌وه‌ی ناوی هۆمه‌ر. وه‌ک شه‌وی ده‌رزه‌یه‌کیان له‌ برینی ئازنی بی، موچرکیکی به‌له‌ش داها‌ت. چاوه‌کانی به‌توندی نوقاندو ماوه‌یه‌که‌ هه‌ناسه‌ی راگرت. وه‌ک شه‌وی بیه‌وی به‌م هه‌لۆیسته‌ به‌ره‌نگاری ده‌روونی خۆی بێسته‌وه‌و رکابه‌رایه‌تی بکا! وه‌لی بیهوده‌ بوو. چرکه‌کانی ته‌مه‌ن... ساته‌کانی ژبان. رۆژگاره‌ تارو ئه‌سته‌نگه‌کان وایان فی‌ر کردبوو نه‌توانی ئاوا دا‌بنیشی. بۆیه‌ دیسان که‌وته‌وه‌ بیرکردنه‌وه‌...

هۆمه‌ر له‌ جیگا که‌ی راپه‌ری وچه‌ ده‌ره‌وه‌. به‌بێته‌وه‌ی بزانی چی روویداوه‌ شوین پیی شه‌وانه‌ی هه‌لگرت، که‌به‌ره‌و یه‌کی له‌ خێوه‌ته‌کان رایانده‌کرد. رابۆش به‌دوای که‌وت. گولخانیا‌ن بینی له‌سه‌ر پشت درێژکرا‌بوو و چه‌ند ئافره‌تێک ده‌وریان دا‌بوو.

گولخان ره‌نگی وازه‌رد بسوو. ده‌تگوت خوینی له‌ جیاتی سور زه‌رد بووه‌! یاخود تنۆکیک خوینی له‌له‌ش نه‌ماوه‌! ده‌ینالاندو منگه‌ی لێوه‌ ده‌هات. شتی وای ده‌گوت که‌ شتاقیان لیبی حالی نه‌ده‌بوون و نه‌یانده‌زانی چی ده‌بێژی!

رابۆ هی‌ند خه‌می بۆ ئاویلکه‌دانی گولخان نه‌بوو. هی‌نده‌ی به‌زه‌یی پیا ده‌هاته‌وه‌و زگی بۆی ده‌سووتا. گولخان به‌ تاقی ته‌نیا ما‌بووه‌وه‌. نه‌برایه‌کی هه‌بوو پشتی پیی ئه‌ستوو‌ر بی و نه‌دایکیکی هه‌بوو له‌ژوو‌ر سه‌ری دا‌بنیشی وییلاوینیته‌وه‌. گولخان خه‌لکی گوندیکی نزیك گونده‌که‌ی شه‌وان بوو. کاتی چوار ده‌وریان گیراو راگۆیژانه‌وه‌. جگه‌ له‌خۆی‌وبرایه‌کی گچکه‌ی که‌سی دیکه‌یان له‌ ماله‌وه‌ نه‌بوو. گولخان خاوه‌نی چوار برایان بوو. سی برایه‌ گه‌وره‌که‌ی. وه‌ک به‌شیکی زۆر له‌ خه‌لکی، که‌ هه‌رای گه‌وره‌ به‌ر نه‌خشه‌وپیلانی دوژمنان که‌وت وکوژایه‌وه‌. پیا‌ن شووریه‌ی بوو بگه‌رپینه‌وه‌. خۆیان بجه‌نه‌وه‌ باوه‌شی دوژمن و ملی خۆیان بجه‌نه‌ به‌رکی‌ردی شه‌و. هه‌ر له‌و دیو سنوو‌ر مانه‌وه‌. خه‌ریکی دانانی

بیوار

بناغیه کی تر بوون بۆ هه رایه کی تر ! براکانی تا بلیی پیاوی به وهج و دیاربوون. دوژمنیکی هه ره گه و ره جینگه ترسی داگیرکه ران بوون. بۆیه ناویانگیان رویشتبوو ، کهس نه بوو ناو شوهرتیانی نه بیستی. به تاییه تی برا بچوکه که یان. نه وهی له هه ره بچوکه که یان گه و ره ترو له دوانه که ی تر بچوکه ترو به چکه شیریك بوو بۆ خۆی. له هیج نه ده گه رایه وه و سلی له هیج نه ده کرده وه. نه گه ره هه ره هه موی نه بی. له زۆریه ی شه ره کان به شداری کردبوو. له هه ره هه موشی له ریزی پیشه وه بوو زه بری کاریگه ری له دوژمن ده وه شان. بۆیه که نیوی ده هات ترسی له گه ل بلاو ده بووه وه. نه وهی نه ختیك گومانی له خۆی هه بوایه نه ژنوی ده له رزی وله ناوه نه ده ما. شوین نه بوو نه وه دهستی نه گاتی. بسته خاکیك نه بوو له و چیاو چۆلانه شه ره زای نه بییت و شه ویککی تیا به سه ره نه بردی. نه و برایه ی گولخان نیوی ئیزدین بوو. به م دواییه له شه ری براکوژی که وته بۆسه یه ک و به سه ختی بریندار کرا. له به ره نه وهی دووربوون شه ریش نه و ناوهی ته نیبوو. بۆی نه کرا چ به ناشکرا چ به نه یینی خۆی بگه یه نیسته هیج نه خۆشخانه یه ک و چاره یه کی خۆی بکا. بۆیه برینه که ی لیی پیس کردو به هۆیه وه سه ری نایه وه !

گولخان لیوی ته تری ده کردو نه ده شیا باخوی. رابۆ له دیاری دانیشتوو دهستی به گریان کرد ! زۆری له کن دژوار بوو گولخان و انازدار ، گولخان و شوخ و شه نگ. خاوه نی نه و برایه شوهره سوارانه. ناوا له ناواره بی و به ناگزوری سه ربنیته وه. هه موو ده یانزانی دوویشک پیی وه داوه. له به ره نه وهی دنیا گه رم بوو ژاره که کاری خۆی کردبوو. نه گه ره چی شوینی پیوه دانه که یان زامار کردو خوینی لیستکا. وه لی هیج سویدیکی نه بوو. دوویشکه که له و جوړانه نه بوو که مرۆ لیی ده رباز بی ! زۆری پینه چوو گولخان دواهه ناسه ی هه لکیشا و زاری پیکدادا. چاوه کانی چۆن له مۆله ق وه ستا بوو هه روامایه وه.

رووداوه کان چۆن رویاندابوو ناوای ده هاته وه به رچا و. وه که نه وهی هه ره نه و چرکه یه رویاندابی و بوو. روژنیک بوو دیبوویان وه ره گیز له یادیان نه ده چوه وه. نه و

کامه ران مه نتک

باس و خواسانه ی ده رباره ی دوژنیان گویلی ببوو. له وی به چاوی خۆیان دیان. چه ند ده ردو په تا خوا گوران دویه له نیویان بلاو ببوه وه. دویشکی سه گباب خیو دکریکی خراوی پیده کردن. بۆیه هینده ی لیده ترسان خوردو خوراکیان نه ما بوو. زۆر جار ان خه ونیان پیوه ده بینسی. له خه و بۆیان ده چوو چیزلیکیلی به رز ده کردنه وه. که راده پهرین و واگا ده هاتن دم و لچیان ده په نما !

بی ناویش ناواری له و که متر نه بوو. سه رباری نه وهی ناو نه بوو و به تانکه ره بۆیان ده هات. ناوه ناوه له یاد ده کران و بی ناو ده مانه وه ! ناوه که هیند سویروتال بوو له به ره سه گت دانابوایه رایده کردو لچ و لیوی خۆی لی باده دا ! نه یانده زانی چۆن بیخۆنه وه. هه رکاتی تی نوویان بوایه یه کسه ره باس ده بووه باسی کانیاهه کان. یه کیك به تامه زرۆیه وه ده یگوت:

- ((ناو هه ره نه و ناو بوو. به خوا. له هه ره چوارده وری دنیا یی بگه ری چوره ناویکی وات ده ست ناکه وی. جار ی نه و کانیه ی خوار گرده که. پیت خستبووا ناوی به چه ند چرکه یه ک ده بیه ست ! هیند شیرین بوو... هیند شیرین بوو. سه دسویندو قورنات ده خوارد شه کری تیکراوه ! هه ره زینه ت بوو بیخۆیته وه. لیی تیر نه ده بووی و نه ده بووی. به لام ناخ...))

یه کیکی دیکه ده یگوت:

- ((به خوا نه و کانیه ی نیوه راست گوندی مه ش چی له و که متر نه بوو. مرۆ که ده بخواره وه ههستی به نو بیو نه وه ده کرد. هیژو گورپکی تری ده هاته وه به ره. وای برم بۆ نه و ناوه ... هه زاران جار بیناییم دایی.))

پیریژنیک ده یگوت:

- ((نه ی بۆ باسی نه و کانیه ناکه ن که له بن که فره که هه لده قولاً. نه ها... های شتیکی نایاب بوو. دلنایام نه و ناوه له به هه شته وه ده هات. نه ری به و

بیوار

خوایهی له ژوور سه زمانه وهیه سه چاوه کانی له دور به ههشت بوو. ئەی چۆن... بێ ئەگەر نیه که ده لێن ئەم کوردستانه پارچهیه که له به ههشت. پارچهیه کی به ههشت بووه و خوا به دیاری پیشکەشی ئەم گەلە ی کردوه !!))

هەر که ئەو باسانه ده کرایه وه زۆر به میان دواي ئاخوتن له په سیوگه یه که هه لده کورما، تاکو لێ دلی داده مرکا ده گریا، هه ندیکیشیان به سترا و لاوک ئەمە ی دهرده بری. له بهر خۆی نووزه ی ده هات و به نهرمی لاوکی به سه ر نامۆبی وقه له ندری خۆی ده گوت.

رابۆ هیشتا دلی هه رکوته ی ده هات و کاری خه ونه که ی هه ر پیوه مابوو. ماوه یه که له خۆی هزری. ویستی بیر له هه ندیک شت بکاته وه که هه زی نه ده کرد بیرلی بکاته وه ! ده ستی به رز کرده وه. چه فته که ی سه ری نه ختی لار کرده وه و سه ری خوراند. باوه ری ده کردو نه ده کرد. ده ترسا و نه ده ترسا ! منجه ی لیوه ده هات و له بهر خۆی شتی دهرکاند. هه ولیده دا ئەو بیرۆچکه یه بره وینیتته وه که تاو لێی له هه واری مه ژێ هه لدا بوو !

-)) ده لێن خه ون پیچه وانیه. به یه کیکی بیینی ئەوه یه کیکی تره ! ده ترسم هۆمه رۆک شتیکی به سه ر هاتبی !!))

له گه ل ئەمه له قولپه ی گریانیدا

-)) ده ترسم هۆمه ر شتیکی به سه ر هاتبی. ئۆی خوایه ئۆی. بۆ ده بی به شی ئیمه هه ر ئەو دهرده سه ریه بی. به شی ئیمه هه ر ناگزوری ولیقه و مان بی. ئۆی خوایه ئۆی.. ئەگه ر له سه ره تا وات له چاره نویسیووین، بۆ ده تگوران دین؟! نه گوران دمان گه لیک باشت بوو. ئەی چۆن... گوا یا باشت نه بوو له م ژیا نه. هه ر خۆت مه گه ر بزانی چیمان به سه ر هاتوه. ئیمه هه ر تو به پشت و په ناو هه ر تو به فریا گه ر ده زانین... به نا شوکری نالیم تو ش...!!))

کامه ران مه نتک

که ژێ که تازه له زگ سوو چاوی گه رم ده کرده وه. سه ری به رز کرده وه و یه ده نگیک ی ناساز گوتی :

-)) (وا دیاره ئەم شهو بریهت داوه نه خهوی. نازا تم چیت پی بیژم!..))

رابۆ به رده وام ده گریا:

-)) (له خۆت هه ش به سه ری رابۆ... له خۆت بابان ویران ودل پر که سه ری رابۆ. ئەگه ر هۆمه ر... کوره گه وره و چاونه ترسه که ت شتیکی به سه ر نه هاتبی. هه رگیز ئەو خه ونه ت نه ده بیینی ! هۆمه رۆک... هۆی بابان ویرانی له من بابان ویرانتر. به درێژایی ته مه نت تو ش وه کو دا یکه پیرو کلۆله ت خۆشیه که ت نه بیینی !!))

به گورجی له جیگا که ی قیت بووه وه. ویستی به چینه دهره وه و هه ست راگری. بزانی ته خو ده نگه هیه ! به لانه کونی خیرا په ژیا ون بووه وه. بۆ چه ند چرکه یه که داماو پاشان له سه ر گازه ری پشتی راکشا.

ئهو چوست هه لسانه وه ی شتیکی هی نایه وه بیر. ئەو شه وه ره ش وشومه ی هاته وه بیر که پیاره کانسیان شوون بزر کردن. چه ند چه کداریک خویان هاو بیشته چه وشه که یان. ده ستیان به پشتکین کرد. دوا ی ئەوه ی هی چیان ده ست نه که وت. کولی دلی خویان به و دامرکاند !

هه تا وه کونی ئیستاش هه ر شوکری خوی ده کرد که هۆمه ر رو یشت. ئەگینا ئەویش وه کو ئەوانه ی دیکه ی لیده هات. وه کو ئەوانه ی دیکه که نه یان ده زانی چییان به سه رهات! به م دوا ییه گه لی قسه و قسه لۆکیان ده ربار کرا. هی ندیک ده یانگوت هه موویان بر دۆته ولاتی قوله ره شان و له نیو سیمی یان به ند کردوون ! هی ندیکه تر ده یانگوت نه خیر... هه رلی ره ن. له شوینیکن که جگه له خویان که س نازانی کینده ره ! به شیکه دیکه ده یانگوت: نابابه... مانی چی. به خوا

ئەو درندانە ھەموویان کوشتوون ! بەشێک دەیانگوت : ئەگەر نەشیان کوشتن ئەوا شریقیان لەھەمووان داووە لە پیاوەتیان خستوون ! ھەتاوێ کونێ تۆ بڕین و توانای زاوێ و وەچەنانەوێان نەبێ.

((باش بوو رویشت و دەرباز بوو. خوا بەزەبێ بە ئیمە ھاتەو. بەزەبێ بە بیوار ھاتەو. باش بوو رویشت ئەگینا ئەویش بە دەردی ئەوانی دیکە دەچوو. ئۆی خواہی ئۆی... نازانم بۆ وامان بەسەرھات ! سەیرە... خوشم نازانم چی دەلێم وچۆن بێر دەکەمەو. سەیرکە... تەنانت بیریشیان بەرەست کردوین ! تووشی ھەورازیکێ و سەختیان کردوین و لاخ خۆی تیادا ھەلەدەدێرێنێ ! ئۆی خواہی... ئۆی. مەگەر ھەر خۆت چارەبە کمان بۆ بدۆزیتەو. ھەر خۆت بەزەبیت بەم نەتەو ھەزارە بیتەو و دەروویەکیان لێبکەیتەو. ھەر خۆت ببیە پشت و پەنایان و بەھانایان بگە. لە گێژاوی ئەو سەرلێشیواویەیان رزگار بکە و رەش و سپیان لەبەر چاوی روون بکەیتەو. خواہی رییان بۆ روشن کەو. خواہی ھاوار... خواہی رییان بۆ روشن کەو. خواہی ھاوار...))

ھەتاوێ کونێ خەو دووبارە چاوی داگرتهو. ھەر نووزە لێوھات و گریا، ھەر نژای کردو لەبەر خوا ناواریەو.

((۳))

چۆن گۆمە ئاویک لە شوینی خۆی دەلەنگی ، کاروانە کەش ئاوا دەلەنگی ! قاقەکان سێو بیزار ببوون و توانای ھەنگاویکیان نەمابوو. ئەژنۆکان دەلەرزین و پەنجەکان لەسەر پەلاییتە تەفەنگان سارد ببوونەو.

پیریژنە کە خانووەکی خۆی لەکن بسوو کونە مشک ئنۆقرە نەدەگرت و نەدەگرت. بەردەوام دەگریا. دەگریا و دەگریا. تادەھاتیش گریانەکی بەکەف و کولتەر دەبوو. فرمیسیکی سوورتر دەبوو ھەناسە خیراتر دەھات و دەجوو. لاوکەکی بە جۆریک دەگوت ھیچ شتیکی بەرگە ئەو رقی نەدەگرت کە خۆی لەقاوغەکی پەستابوو. لاوکە کە لاوک نەبوو گریان بوو. گریانە کە گریان نەبوو سۆژین بوو. ئاوری لە دلان بەردەدا. کەسی نەدەھیشت بە ئارامی دابنیشی و وەک سەیرکەر تەماشای بکا. پیریژنە کە ئەگەر چی ئەو توپەییە لەدل بوو. ئەگەر چی ئەو ھەموو فرمیسیکی لەچاوەتکا. چەندە بیژی ھیمن ولەسەرخۆ بوو! دەنگەکی زۆر بە سۆزو بەنەرمی دەلەراندەو دەگوت:

-((ئەری براینە... گەلی میرخاس و شۆرەسوارو بەجگە شیران. دەزانم نوشتەتان لێکراوە لەبەر چاوی یەک رەش بووینە. دەزانم خۆنتان کەوتۆتە نیوان. دەزانم وایان تێگەیانندون کە ئەگەر براکانتان لەنیو بەرن و بە تەنیا بمیننەو. ئەوا تاجی سەرکەوتن لەسەری ئیو دەنریو ھەموو مافەکانتان دەدەنی ! دەزانم چیتان بەسەر ھاتووە چ بایان لەکەولێ کردوون. دەزانم و دەزانم... بەلام بۆ خۆتان پێدەبیم. دوژمن ھەر دوژمنە. ھەرکە براکانتان توانەو ئیوھەش دەبنە چیلکە یەک و بە ئاسانی دەشکین. سالا ھایە دوژمن درۆتان لەگەل دەکا. جۆرەھا داوتەپکەتان بۆ دەنیئەو. ھەتاوێ کونێ ئیستی ھیندە ئاوەزەتان پەیدا نەکردو تەلەکی بناسنەو دووجاران بەتراویلکە یەک ھەلنەخەلەتین ! ھۆ

بیوار

براینه ... گهلی عهگیدو میرخاسان. ئەو چرکانەئییستا ئیوه وا یه کتری تیا ده کوژن. ئەو چرکانەئییستا ئیوه رقی به رانبەر یهک تیا ده چیئن. دلتیا بن ئەوه وه ده بهیئانی گه وره ترین ئاواتی دوژمنه. خوشتان نازانن چۆن له ره وتی راسته قینه دوورکه وتونه ته وه و چۆن راژهی ئەو دوژمنه درنده یه ده کهن! به سهیتهی... دایک و باوک و برا و خوشک و زاوۆ کانتان چاویان له دهستی ئیوهیه و ئیوهش ... ناخ له ئیوه...!

پیریئنه که هیئدی جارن ئەمه ی به لاوک ده ره ده بری. هیئدی جاری تر ده یکرده سه ردولکه. هیئدی جاریش نووزهی لیوه ده هات و به ئاسته م دهنگی ده بیسترا... له کن ئەو گرنگ ئەوه بوو نه ده وه ستا... بیده نگ نه ده بوو. کۆلی نه ده دا و نه ده دا.

* * *

هۆمه ر هه میشه له بیر کرد نه وه دابوو. نه یده زانی بۆ وایان به سه ر هات! چۆن ئەوانه ی خو یان به زیخ رو شن بیر تی ده گه یشت. ئاوا به ئاسانی که وت بوونه داوی دوژمنه وه و له لوله ی تفه نگان یان له برای خو یان کرد بوو. ده یزانی که له به ر یه ک له شته که هه یه! ئەگه ر دا ره که کر میکی زۆر گه ره ی تیا نه بی. له وه رزی نه ش و نغا و گه شه کرندا هه رگیز به و له گوینه سیس نابی! هه ر چه نده به رای بی زۆر شتی ده بیست. وه لی گو یی نه ده دا یی و نه یده وه یست با وه ر بکا، وای بۆ ده چوو که ئەمه پرو پا گه نده و داوی دوژمنانه و بیویسته دیزه به ده ره خو نه بکری.

به م دواییه بۆی ده ره کوه ت که گه وره ترین ئەسته نگ و ئەژوا ری له کاتی ئاوا دا تی که ل بوونی راستی و نا راستیه. ئەوه شی ده گو ت که ئەگه ر دزو خا وه ن ما ل یه ک بن گای له په نجه ره ی ده به نه ده ره وه!

گه لیکی سو له وانه ده بو وه که به دهستی برای خو یان به کوش ت ده چوون. ئەوانه ی که وه کو ئەو هات بوون ورق یکی پیرو زیان له دل داد ه یسا. هات بوون تو له ی گون ده که یان بکه نه وه که خا بوور کرابوو. هات بوون تو له ی برا کانیان بکه نه وه که له سی دا ره درابوو. هات بوون تو له ی ناخ و گل و نه ته وه که یان بکه نه وه که له ژیر

کامه ران مه نته ک

پۆستالی ره ش گه چ لاوو له که دار ببوو! ئەوان به وی خو زی و مه به ستی هات بوون. که چی به فه ندو فی ل و درۆو ده له سه ی دوژمنان ده ستیان له هه وکی یه ک نابوو میژوویان بۆ دوا وه و ده ره چه ر خا نده وه! دلتیا بوو که ئەوانه ه یچ تا وانیکیان نه یه. سه ودا ی سه ره به ستی له که ل له ی دا ون و ئەشقیای کردوون. خه و خو راکیان له خو قوزه ل قور ت کرد وه و بۆ سه رف رازی هه موو شتی ک ده که ن! تا وان و سو چه که ی به هی گه ره کان ده زانی. ئەوانه ی خو یان به ری به رو نا لا هه لگر داد نه نا...

مرو ق بۆ هه موو مرو ق یه ک دلگیر ده بی. بۆ هه موو ها و خو ی نیکی دلگیر ده بی. بۆ هه موو ئەوانه دلگیر ده بی که ها و خه مینه و وه کو ئەو له بن نیری بن دهستی ده نا لئ. وه لی بیر وه ری ئەوانه ی لی به وه نزیکن و ها ور پی بوونه گه لی زی تره له وانه ی که نه ی نیسون و نه ی ناسیون. هۆمه ر گه لی شه رو شو ری دی بوو. زۆر ها ور پی له ته ک شه هید کرابوو. زۆر که ره تی ش به ده ستی خو ی ته ره مه که ی ده رباز کرد بوو. نه ی ده زانی له نیو هه مو واندا بۆ هیئنده بی ری له شی رکۆ ده کرد وه! به در ئیایی ئەو ما وه ی له زیندان بوو شه ور پۆژ وینه ی ئەوی له به رچا و بوو. ئەو شتانه ی وه بیر ده هاته وه که شی رکۆ له کنی در کاند بوو. ئەو شی رکۆ ی به ما مو ستا و ری به ری خو ی ده زانی. زۆر شتی لی فی ر ببوو...

ئه گه ر چی شی رکۆ بو ی نه لو ابو و خو ی ندنی ته وا و بکا. خو ی ندنه وه ی زۆر له هه موو شتی کی قال کرد بو وه. ژیا ن فی ری زۆر شتی کرد بوو. ئەو شه وه له گه ل ته قه ک ردن له یه کتر دا بران. نه ی زانی چی به سه ر هات و بۆ چ لایه ک چوو. ئیدی چاوی پی ی نه که وته وه تا هه والی کو ژرانی بیست. زۆری بۆ گریا. زۆری بۆ خه م بار و په ریشان بوو. وه لی ئەمانه نه یان نتوانی شتی ک بکن. چر که یه ک ژیا ن به ها ور پی به خو شه و یسته که ی به خشن! ئەگه ر چی ئەو ی ش ئەوه ی چا ک ده زانی. له گه ل ئەمه ش به ده ست خو ی نه بوو. را بر دو یکی پر شانازیان به یه که وه هه بوو. نا نیکیان به یه که وه خوار بوو! زۆر تالی شیر نیان به یه که وه چه شت بوو. به یه که وه

بیوار

له ده‌رگای زۆر مائیان دابوو. سه‌ریان به زۆر کونه شه‌شکه‌وتان کرد بوو، له‌زۆر په‌نا به‌ردان سه‌رخه‌ویان شکاندبوو.

هۆمه‌ر له‌هه‌ر وته‌یه‌کی شێرکۆ شتی‌ک فێر ببوو. به‌راییی چۆنی لێ‌ده‌بیست ئا‌وای ده‌گوته‌وه. وه‌لی به‌م دوا‌ییه، پاش ئه‌وه‌ی فێری خو‌یندن و نووسین بوو. بۆ خۆی کتیبانی ده‌خو‌ینده‌وه! هه‌ولیده‌دا شێوازی خۆی له‌ ناخاوتن به‌کاربێنی! زۆر که‌س گالته‌یان پێ‌ده‌کرد. له‌سه‌ره‌وه وایان نیشانده‌دا که‌هانی ده‌دن. له‌بنه‌وه‌ش پێیان راده‌بوارد!

وای لێ‌هاتبوو بۆ خو‌ینندنه‌وه هه‌لی نه‌ده‌کرد. هه‌رده‌م سه‌ری له‌سه‌ر کتیبان بوو. ئه‌وه‌ی ته‌واو ده‌کرد ده‌چه سه‌ر یه‌کی تر. شێرکۆش هه‌موو جارێک پێی ده‌گوت:

-((کاکسی خۆم.. هۆمه‌ر. گوی مه‌ده‌ره‌که‌س. هه‌رکه‌س به‌ جو‌ریک له‌ ژیان ده‌گا و به‌ جو‌ریک بېرده‌کاته‌وه. تۆش پێ‌ویسته‌ خاوه‌ن بېرکرنه‌وه‌ی خۆت بی. بزانی چۆن و له‌چ روانگه‌یه‌که‌وه سه‌یری ژیان ده‌که‌ی. نابێ گوی بدیه‌ته ئه‌وانه‌ی چهند وشه‌یه‌ک فێربوون و گالته به‌هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن! ئه‌وانه نه‌خۆشن. ده‌بێ ئه‌وه چاک بزانی مرۆڤ چه‌نده‌ی بزانی هێشتا هه‌ر نه‌زانه و پێ‌ویستی به‌زانی هه‌یه. به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ره‌وه رێگایه. من ئاماده‌م و به‌هه‌موو توانایه‌ک یارمه‌تیت ده‌ده‌م.))

شێرکۆ راستی کرد. به‌هه‌موو شێ‌وه‌یه‌ک یارمه‌تی هۆمه‌ری دا. به‌ ماوه‌یه‌کی کیم فێری خو‌ینده‌واره‌یه‌کی باشی کرد. ئی‌واران به‌یه‌که‌وه له‌ په‌سه‌یوێک هه‌لده‌کورمان. هۆمه‌ر ده‌فته‌رو پێ‌نوسه‌که‌ی له‌ کۆله‌پشته‌که‌ی ده‌ردێنا و ده‌ستیان به‌ خو‌یندن ده‌کرد. زۆر مکور بوو له‌سه‌ر کاره‌که‌ی و زۆری هه‌ز لێ‌ده‌کرد. که ئه‌مه‌ش ببوو هاندهرێکی باش و یارمه‌تی‌یه‌کی باشی ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی زوو فێربێ.

هۆمه‌ر زۆربه‌ی کاتی له‌ زیندان به‌ خو‌ینندنه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد. پاسه‌وانی زیندانه‌که که‌ گه‌نجی‌کی ره‌شتاله‌ی کۆک بوو، زۆر یارمه‌تی ده‌دا. به‌گۆیه‌ی تواناو

کامه‌ران مه‌نتک

زیاتریش کتیبی بۆ ده‌هینا. بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌ستونده‌ی پێشکه‌وتن و تاو‌لیتی سه‌ربه‌ستی. فێرکردن و رۆشن‌بیرکردنی خه‌لکه‌. به‌راییی ئه‌و ده‌مه‌ته‌قی و گه‌ستو‌گۆیانه‌ی زۆر له‌کن گه‌رنه‌گ بوو که له‌ نێوان هاو‌پێیه‌کانی ده‌کرا. تارا‌ده‌یه‌کیش راو بۆ‌چونه‌کانیان کاریان تێ‌ده‌کرد. به‌م دوا‌ییه گه‌یشته ئه‌و بروایه که ئه‌وانه‌ی ئه‌وان ده‌ریانده‌بێ زۆربه‌ی ساده‌و سه‌رزاره‌کی بوو! به‌شێکی زۆریان له‌بابه‌ته‌کان قوول نه‌ببوونه‌وه و خۆشیان نه‌یانده‌زانی چیان ده‌گوت و به‌رگه‌یان له‌چیده‌کرد! وه‌کو توتی ئه‌وه‌یان ده‌گوته‌وه که گویان لێ ده‌بوو. ئه‌مه‌ی به‌ کۆسپێکی گه‌وره داده‌نا له‌به‌رده‌م له‌یه‌ک گه‌یشتن و له‌یه‌کتر نزیک که‌وته‌وه! زیاتر هه‌راو هوریا و ئازاوه‌ی ناوه‌خۆی خۆشه‌کرد. سه‌یری ده‌کرد خه‌لکه‌که هه‌موو یه‌ک مه‌به‌ست و یه‌ک ئامانجیان هه‌بوو. فێریان به‌سه‌ر ئه‌و باسانه‌وه نه‌بوو که قاچیان تیا له‌زه‌وی ده‌چه‌قاندو لوله‌ی تهنه‌گیان له‌سه‌ر ئاراسته‌ی یه‌کتر ده‌کرد. به‌زه‌یی به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌هاته‌وه که ئا‌وا ساویلکه‌و خۆش باوه‌ر بوون. ده‌یزانی‌دوژمن و ناحه‌زان تاچ راده‌یه‌ک چونه‌ته ناخی نه‌ته‌وه‌که‌ی و له‌ خۆیان زیاتر شاره‌زایان بوو! زۆربه‌ی کات هه‌ولیانده‌دا تۆی رق و کینه‌یان له‌ نێو بلا‌و بکه‌نه‌وه. به‌و بیرو بێ‌وچکه‌ نا‌ره‌سه‌نانه له‌یه‌کیان دووربکه‌نه‌وه. گالته‌ی به‌وانه ده‌هات که خۆیان له‌ نێو ئه‌و هه‌موو ژان و ئازاره له‌یاد کردبوو فرمێسکیان بۆ خه‌لکی تر ده‌رشت! به‌ که‌رو بێ‌ئاوه‌زیان تێ‌ده‌گه‌یشتن. خاتره‌جهم بوو که ئاکامه‌که‌یان پوچه‌له! به‌ تابه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی شه‌ری براکوژی باوی په‌یدا‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش به‌رده‌وام بوون و کولنه‌دانی له‌ کن باشت بوو. زۆرجاران له‌گه‌ل خۆی داده‌نیشت و ده‌یگوت:

-((نازانم بۆ ده‌بێ له‌ هه‌موو شتی‌ک خه‌لکی دیکه تێکه‌ل بکه‌ین و بیروباوه‌ری خۆمانی پێ به‌ستینه‌وه. به‌زۆر و زۆر داره‌کی بیانناخینه‌ نێو باسه‌کا‌فانه‌وه! دۆزه‌که‌ی ئێمه تابه‌ته به‌ خۆمان... بیری نه‌ته‌وه‌یی... خو‌ینی نه‌ته‌وه‌یی... می‌ژوو‌ه‌که‌ی ئێمه تابه‌ته به‌ ئێمه. ئه‌وه‌ی له‌وشتانه له‌گه‌لمان نه‌بێ هه‌ر قو‌ناغێک

بیوار

هاورپیه تیمان ده کا . که به رژه و نندی خوی پیدابوو بی سی و دوو داده بری. له وانیه له دوزمنه کونه کانیش خهراوتر به ره و رومان بیته وه . زور نمونهش له و بابه ته هیه ! تا دهستی خویان نه بینیه هه همیشه دروشم وئالای برایه تیان بهر زکرده وه . که له ته گۆشتیکیشیان وه گیر که وتبی نه برا ماوه و نه هیچ . له گهل دوزمن به جوته و شان به شان که وتوونه ته ویزه ی نهو خه لکه هه زاره . بوونه ته هاورپی دوزمن و به به ژن و بالای نهو دوزمنه تیان هه لداوه که ئیستا گوندو واری ئیمه ده سووتینی (!) زور جارارن له گهل شیرکۆ ده بووه گفت و گویان . به گهرمی نهو رایه ی په سه ند ده کرد که شیرکۆ به شانازیه وه ده ریده بری : ئیمه له گهل نهوانه زور شتمان به یه که وه هیه . بویه پیوسته گهرمتر ده ستیان بجهینه نیو ده ست .

گهرمتر لییان بچینه پیش . چونکی دوزمنمان هاوبه شه !

بهم دوا بیه گالته ی بهو بو چونه ده هات و ده یگوت :

- ((راسته دوزمن هاوبه شه . به لام دوزمنه که خوی له خوی نهوانه . بو نهوان هه رگیز وه کو ئیمه نابی . نهوه ی له گهل ئیمه ده کا له گهل نهوانی نا کا ! پاشان ئیمه نه ته وه یه کی تر و لاتی خومان هیه . سنورمان له گهل سنوریان جیا بیه . نه گهر چی به زور زورداره کی ده یانه وی بیسرنه وه . وه لی ناتوانن ... تو سهرکه ... سروشت خوی سنوری ئیمه ی دیار کرده . هه ومان ... خاکمان ... ئامان ... هه مووی جیا بیه ، چیمان له نیوانه ... چیا ... !!))

له شوینه که ی هه لسا یه وه و سه بری ده ور به ری کرد . هه موو خه وتبون . نهوه ی نه شخه وتبوو خه وی له خوی خستبوو ! ژیان به ندی له خه و زیاتر چیتری هیه ... به یانان ... نیوهرانان و ... شهوان ... هه رنووستنه وه هر نووستن .

له بهر نهوه ی نهو ره زه و ره زو بیزار بوو بریه یدا له جیاتنی هاورپیه که ی هه براران بشوری ، بو نهوه ی نه ختیخ خوی خه ریک بکا و مه ژی له بر کردنه وه دوور بخته وه ! له ژوره گچکه که چوه ده ره وه . چیشته نگاویکی دره نگ بوو . خورخه ریک بوو گهرمایه که ی به تینتر ده بوو . سه بری نهو لاو نهو لای خوی کرد .

کامهران مهنتک

وهک هه موو جاریک چند ته پکه شاخیک له بهر چاوی زیت بووه وه . ده وره بهر یه ک پارچه سه وزایی بوو . له سه ر گردۆلکه که ی به رانه بر زیندانه که . که که وتبووه لاپه ری گونده که دارگوزنیکی گه وره هه بوو . نهوه ی سه بری نهو ناوه ی کردبووا یه نهو دار گوزنه یه که م شت بوو له بهر چاوی زیت ده بووه وه . شنه یه کی فینکی ده هات . بویه هومر مشه یه کی لیوه هات و چند هه ناسه یه کی یه ک به سیه کانی هه لژی .

که یه که م جار روانیه چیا بیه که . له بهر نهوه ی روه و خور بوو ... بهرگه ی رووناکیه ی نه گرت و خیرا چاوه کانی نوقاند . که رووی بو لاکه ی تر وه چه رخانده . له شوینه که ی نه جولایه وه . یه کیک که له سه ر کانیه که ی نزیک نهو دانیشتبوو ، پرسى :

- ((ها ... نهوه چیته ؟))

- ((هیچ ... نه ختیخ سه رم سو را))

- ((گوئ مه ده ری . نیشانه ی که م خوینی و بیه یزیه))

هومر زور جاری تر له گهل نهو کوره دوا بوو . نه گهرچی نه یده ناسی و ناوی نه ده زانی . خاترجه م بوو لیکی که مرۆیه کی پاک و دل سوژه . شیوازیکی تابلیتی جوانی هه بوو له تاخوتن . به گلیه کانی دیار بوو که نهویش نارازی بوو له و باره ی تیا ده ژیان . هه همیشه دووره په ریز بوو به ته نیا ده گه را . جاریکیان به ئاشکرا و به یترس رووی له هومر کردو گوتی :

- ((جاکئ نهوه ی له کن راسته . نهوه ی لاشی راست بی نهوا بی هیچ گومانیک ده لیم ده ست و چاوساغی دوزمنه ! نه گینا که ی راسته برا له جیاتنی نهوه ی یارمه تی برای بدا لوله ی تفهنگی لیله شه قینی و بیکوژی ... یاله کونجی زیندانیی باخنی ! چون ده بی ئیمه دوا ی نهو هه موو تا قی کردنه وه یه به واده و به لینی دوزمن هه لخه له تین . توو نهو خوا به شووره یی نیه هه تا وه کونی ئیستی دوزمنی خومان ناناسین . توو ته ماشاکه . له لایه که به درۆیان ئیمه یان را گرتوه ! له لایه کی تر سیخو روو چلکا و خوری ده نیریتته ناومان وئاژا وه مان له نیوان تیره ده کا . تا بوواری بو

بیوار

هه‌لده‌که‌وی به ئاره‌زوی گونی خۆی به‌رده‌بیته وێزه‌ی خه‌لك! توخوا بلێ...
که‌ی ئه‌مه‌ راسته‌ ؟
نه‌ك هه‌ر ئه‌و. ئه‌و باسانه‌ی له‌ زۆر که‌سی تر گویی لێ‌ده‌بوو. نا‌ره‌زایی به‌
ئاشکرا به‌ چروچاوی زۆر به‌یان‌ه‌وه‌ دیار‌بوو ، ته‌نیا ئه‌وانه‌ نه‌بی که‌به‌رژه‌وه‌ندیان
له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا‌بوو !!!

هه‌رباره‌که‌ی برده‌ سه‌رکانیه‌که‌و ده‌ستی به‌شتنی کرد. به‌ تیله‌ چاویک سه‌یری
کوپه‌که‌ی ده‌کرد. ؟ چه‌که‌که‌ی له‌ ته‌ك خۆی دانا‌بوو که‌وت‌بووه‌ ئه‌ندیشه‌یه‌که‌ی
قووله‌وه‌. ئاگای به‌ ته‌واوی له‌دنیای راسته‌قینه‌ برابوو.

له‌و ده‌مه‌دا هۆمه‌ر بیریکه‌ی به‌ مه‌ژێ داها. له‌گه‌لێدا دلی که‌وته‌ گوته‌و
گشت گیانی ته‌زی! خۆشی نه‌یزانی چۆن ئه‌و به‌ره‌ی بۆ هات. رۆژێک له‌ رۆژان به‌
ئه‌ندیشه‌ی دانه‌هات‌بوو مه‌ژێ ئه‌و جیبی ئه‌و جۆره‌ بیرکردنه‌وانه‌ی تیا بی. لێ‌وی
خۆی گه‌سته‌وه‌و به‌ توندی ئاخیکه‌ی وه‌بادا. به‌هه‌مان شیوه‌ ته‌ماشای کوپه‌که‌ی
کرده‌وه‌. چۆن بوو هه‌ر ئاوا ما‌بووه‌وه‌. سه‌یری چه‌که‌که‌ی کردو ما‌وه‌یه‌ک لیبی ورد
بووه‌وه‌. پاشان خه‌یرا نیگا‌کانی له‌سه‌ر وه‌لادا. نه‌بادا له‌و کاته‌ کوپه‌که‌ی رووی بۆ
لای ئه‌و وه‌رچه‌رخینی وه‌ شیوه‌یه‌که‌ی تر له‌ مه‌به‌ستی بگا! مافی خۆشی بوو له‌و
کاته‌دا به‌هه‌رچۆرێکی لیک‌دا‌بوایه‌وه‌!

زۆر به‌زه‌یی پیا‌هاته‌وه‌. له‌هه‌مان کاتدا رقی له‌ خۆی بووه‌وه‌. به‌ری له‌وه‌ کرده‌وه
که‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیکی تر بوایه‌ له‌وانه‌بوو کاره‌که‌ی ئه‌نجام دا‌بوایه‌! ئه‌و ده‌مه‌ ئه‌و
لاوه‌ خوین گه‌رمه‌ ده‌بووه‌ گوری وله‌تری سه‌ی ده‌چوو. که‌ بی هیچ گومانیک ئه‌و
به‌ مه‌به‌ستیکی تر چه‌که‌ی هه‌لگرت‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ ئه‌ویش وه‌کو ئه‌و گوندی
سووتینرا‌ی. په‌رستگایان. خۆشه‌ویسته‌که‌یان هه‌تک کرد‌بی. یاخود براهیه‌کی...
هاورپیه‌کی.. له‌ کونجی زیندان مرد‌بی، یا له‌سیداره‌ درابێ! دلنیا بوو که
ئه‌ویش وه‌کو ئه‌و رقیکی ئه‌ستوو‌رو پیرۆزی له‌ دل‌دايه‌. به‌هیوا‌ی ئه‌و رۆژه‌ ده‌ژی
تۆله‌ی بکاته‌وه‌. ده‌شی وه‌کو شیرکۆ خه‌زانیکه‌ی ره‌ش و رووت ونه‌داری

کامه‌ران مه‌نتک

به‌جیه‌تیه‌تیه‌ی. ئیستا ئه‌ندیشه‌ی له‌ کن ئه‌وان بی! که‌ چۆن برا وردیله‌که‌یان
قووتی رۆژانه‌یان په‌یدا ده‌کن. چۆن برا گه‌وره‌ی. ئه‌گه‌ر هه‌یه‌ی له‌ خۆشاردنه‌وه
دایه‌ له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ک له‌ جیه‌گه‌ی ئه‌و بگه‌ری! چۆن دایکی له‌ ما‌له‌وه
دانیشه‌توه‌و هه‌والی شه‌ری برا کوژی ده‌بیستی. ئه‌وه‌گه‌نجانه‌ دینیه‌ته‌ به‌ر چاو که
چۆن له‌و چیاو چۆله‌ بیخاوه‌ن ما‌ونه‌ته‌وه‌.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا هۆمه‌ر دلی تیک‌چوو. خه‌میکی ئه‌ستوو‌ر به‌ربینی گرت. ئه‌و
چرکانه‌ی وه‌به‌رچاو تیه‌په‌ری که‌ چۆن له‌گه‌ڵ ده‌نگی لرمه‌کان ئاورپیان له‌
گونده‌که‌یان دایه‌وه‌. له‌تۆزو دوکه‌لێکی ره‌ش به‌ولاوه‌ هه‌یچی تریان نه‌بینی. ئه‌و
وینانه‌ له‌ می‌شکی وا چاپ ببوو ئه‌گه‌ر سه‌ریشته‌ قوت کرد‌بوایه‌ نه‌ده‌سپراه‌وه‌!
ده‌زانی کاتیکی چۆن بوو! هه‌ر به‌ وشه‌ ئاسانه‌ ئه‌گه‌ی له‌ توانای به‌رگه‌رتنی
ئاده‌میزاد نیه‌. له‌گه‌ڵ دینیه‌ی چه‌که‌که‌و هاتنی ئه‌و به‌ره‌هانه‌ له‌وه‌مه‌دا.
هه‌ندیک شتی بۆ‌ده‌رکه‌وت که‌ تا ئه‌و کاته‌ نه‌یده‌زانی. زۆر هه‌لویستی وا هه‌یه‌ به‌ر
ده‌گه‌رینیه‌تیه‌وه‌ دا‌وه‌وه‌ وه‌کو درنده‌یه‌ک ره‌فتار ده‌کا. هۆی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ مرۆف
هه‌ندیک شتی زگماکی ئازه‌لانه‌ی هه‌رتیا ده‌مینێ. که‌ له‌به‌ر باق و بریقه‌ی
شارستانیه‌ت شاردا‌وه‌ته‌وه‌! له‌ کاتێ ئاوا نه‌بی به‌ده‌رناکه‌وی! نه‌یزانی شتی
هه‌رباره‌که‌ چۆن وابه‌ خه‌یرایی دیاهی هات و ته‌واو بوو. که‌شته‌کانی گه‌راند‌وه‌وه
جیه‌گه‌ی خۆی له‌به‌ر ده‌رگا دانیشه‌ت. چه‌نده‌ی سه‌یری دیمه‌نه‌کانی ده‌ورو‌یه‌ری
ده‌کرد. بچمه‌کی هه‌ر ده‌چۆوه‌ سه‌ر گونده‌که‌ی ئه‌وان. له‌ زۆر شتان کت و مت ئه‌و
بوو. بۆیه‌ ئه‌گه‌ر چی زیندانیش بوو گه‌لی که‌رته‌ت پر به‌دل هه‌ستی به‌ به‌ختیاریه‌ک
ده‌کرد!

له‌و ده‌مه‌ی به‌دیل گه‌را بوو. نه‌یتوانی‌بوو سه‌ردانیکه‌ی گونده‌که‌یان بکا. ئه‌گه‌ی
پیشان ناوه‌ ناوه‌ سه‌ردانیکه‌ی هه‌ر ده‌کرد. ده‌چوه‌ ناو گوندی. یه‌ک به‌یه‌ک چاوی به‌
ماله‌کان ده‌گه‌ی. له‌گه‌لێدا وینه‌ی خانوه‌کان و رووداوه‌کانی ده‌هاته‌وه‌ به‌ر. له‌
گوندیکه‌ی وا بچووک خه‌لکه‌که‌ی ئه‌و هه‌موو ئازارو په‌راگه‌نده‌یه‌ی به‌سین و ئا‌وایان

بیوار

به‌سه‌ر بیت! پی‌اوه‌کان زۆریه‌ی به‌ر شالاوی درندانه بکه‌ون و سه‌رنگون بکرین. ئافره‌ته‌کان هه‌موو ناگزور بین و بکه‌ونه سه‌ر جادان. زارۆیه‌کان روته‌له‌و بیناز میننه‌وه! شه‌وه‌ی له هه‌مووان زیاتر قازانجیان کرد. ئاکنجیه‌که‌یان به‌جیه‌پشت و زورینه‌وه‌گونه‌که‌یان.

هۆمه‌ر بۆ دوا جار... به‌ر له‌وه‌ی شه‌ری برا کوژی ده‌ست پێبکا سه‌ردانیکی گونده‌که‌یانی کرد. کات ده‌مه‌و ئیواره بوو... له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سانیک بریه‌یان دا شه‌وه‌ له‌وه‌ی به‌سه‌ر به‌رن. نان و خواردنیان ته‌واو پێ بوو. وه‌کو جارێ که‌ چوونه ناو گونده‌که‌ ری و راست ریگه‌ی کانیاں گرت به‌ر. به‌ پێچه‌وانه‌ی پیشان که‌ تابلێی کپ و خامۆش بوو. گوێیان له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگیک بوو.

هه‌موو ترسان و به‌رت بوون. وایانزانی دوژمن بۆسه‌ی بۆ ناونه‌ته‌وه! به‌لام که‌ زیاتر چونه‌پیش چه‌ند که‌پرێکیان بینی، که‌ نه‌زیک بوونه‌وه هۆمه‌ر شه‌وه‌ی ناسیه‌وه، که‌ له‌سه‌ر به‌ردیک دانیشته‌بوو. شه‌وه‌ به‌گه‌رمی بۆی چوو باوه‌شیان له‌یه‌ کتر وه‌رینا، تیر تیر یه‌کدیان ماچ کرد. به‌شادمانیه‌که‌وه له‌بن که‌په‌ر که‌ دانیشتن و ده‌ستیان به‌ ناخوتن کرد:

- ((بێژه... شه‌وه... چی تۆی گه‌یانه‌ ئیره‌؟))

- ((بۆ... مرۆڤه‌ گه‌ر گه‌ره‌کی هه‌ر شتی که‌ بێ ده‌توانی بیکا!))

- ((باشه‌ ئه‌ی له‌گه‌ڵ شه‌وانه‌ی تر نه‌بووی.))

- ((نه‌خیره... به‌رله‌وه‌ی شه‌وان بگه‌ڕێن و شوون بز بکرین من ره‌وم کرد.))

- ((سه‌یره... چۆن شیای شه‌و ماله‌ ده‌رباز بکه‌ی؟!))

- ((ها... های... مال ده‌رباز کردنی چی برام هۆمه‌ر... مالی چی... بزگورێک چیه‌ له‌گه‌ڵ خۆم نه‌هینا. ماله‌که‌ چۆن بوو ئاوا ده‌رگام داخست. نا به‌خوا هۆمه‌ر... له‌و بره‌ پارو پوله‌ی هه‌مانبوو زیت شتیکی دیکه‌م نه‌هاورد!))

کامه‌ران مه‌نتک

- ((به‌خوا کاریکی پیاوانه‌ت کرد... ده‌ککه‌ ده‌سته‌کانت خۆش بێ))
- ((شه‌ی چۆن... برای خۆم... سه‌ر ساغ بێ مالی دنیا به‌چی ده‌چی، شه‌ری خوا ده‌زانێ. ده‌رگام چۆن داخست هه‌ر شه‌و داخسته‌بوو، یه‌کسه‌ر ئاودیو بووم؟))

- ((یانی یه‌کسه‌ر نه‌هاتیه‌وه ئیره‌))

- ((نه‌خیره... نه‌مه‌ده‌توانی! شه‌گه‌ر شه‌و بره‌ شته‌ ده‌بینی شه‌وا خریم له‌و دیو کپی. شه‌گینا وه‌کو پیمگوتی شه‌شته‌با چیه‌ له‌گه‌ڵ خۆم نه‌هینا!))

- ((شه‌وه‌ی راستی بێ منیش ناوه‌ ناوه‌ سه‌ردانیکی گونده‌که‌م هه‌ر ده‌که‌م. دیم سه‌ته‌وه‌ختی ده‌مینه‌وه‌وه ده‌گه‌رپه‌مه‌وه!))

- ((چاک ده‌که‌ی هۆمه‌ر. مرۆ پێویسته‌ به‌ شه‌مه‌ک بێ. شه‌گه‌ر به‌ران به‌ر ئاخ واری خۆی به‌ شه‌مه‌ک نه‌بێ جی چاوی نابێ و پشتی پیتابه‌ستری!))

- ((شه‌گه‌ر وێرانیش کرا بێ. یادگا ره‌کان هه‌ر زیندوون. ده‌زانی چ ژیا نیکیان تیا به‌سه‌ر بردوه. هه‌ر بستیکی په‌ره‌ی یادیکی تیا به‌جیماوه. گوی رادیپه‌ر به‌ شتی که‌ بێژی، هه‌نکه‌ ئیوها ته‌ماشای ده‌که‌ی که‌سی تیا نه‌ماوه. وه‌لی شه‌گه‌ر باش لێی وردینه‌وه‌ ده‌بینی سالخۆک و په‌ره‌کانی گوندی وه‌کو جارێ که‌مه‌له‌یان به‌ستوه. هیندی که‌ جگه‌ره‌ ده‌پنچن و هیندی که‌ تر مژوولی ناخوتن! ده‌باشی لیورد به‌وه. بزانه‌ شه‌و شتانه‌ی هه‌موو تیا ده‌بینی، یا نا!))

- ((به‌خوا راست ده‌بێ هه‌موومان له‌به‌رچاو دیت و ده‌چی!))

- ((جا بۆیه‌ که‌من دیمه‌وه‌ گوندی وه‌ک شه‌وه‌ی دایک و خیزانه‌که‌م دیی وایه. هه‌ست به‌ ئارامی و شادی که‌ ده‌که‌م. رقیشم به‌ران به‌ر دوژمن شه‌ستوورتر ده‌بێ. باوه‌رپه‌که‌ من خۆم تاقیم کردۆته‌وه. شه‌گه‌ر هه‌ر

بىۋار

جاريكى سەردانى گۈندەكەم كىردى. لە ھېرشدا گەرمتر بويمەو بەزەبىم بە دوژمن نەھاتتۆتەوہ. ئەوہى رقت لىيەتەن بىۋە يا خوا بە دەردى ئىمە بچى، لە مالتوئىران بوون وگوند خاپوور كىردن كىنە ؟ لە مالتى خۇيان وەدەرنىن. گۈندىان ئاورتەبەرداين و پەراگەندەيان كىردىن. زەلام ومىرەكانيان شوون بىز كىردىن. جا توو ئەو خاويە لەمە زياتر چى ھەيە. ئەوہى لە دەستيان ھاتىبى كىردوويانە و درىغىيان نەكردوہ.

ئەوان خەرىكى ئاخاوتن بوون كە يەككىك ھاتە ژوورەوہ. بەخىرھاتنى مېوانەكانى كىردو لىيى دانىشت. كەرووى بۇ لاي ھۆمەر وەرچەخاند... لەسەر خۇ گىرژىەوہ. بەگەرمى بۆى چوو... دواى ئەوہى يەكترىان ماچ كىرد و دانىشتنەوہ ، ھۆمەر بە نىوہ شەرمىكەوہ گوتى :

- ((بۇ ناتاسم ؟!))

ئەھمەد بە دەنگىكى بەرز پىكەنى :

- ((چۇن نايناسىيەوہ. مەلۇى برا مە !))

- ((تووخوا ئەوہ مەلۇىيە ؟. لىم مەگرە برام.. كە دواجار من بىنىم

ھىشتا مووى لىنەھاتبوو.))

ھۆمەر كە ئەوانەى بىنى زۇر دلشاد بوو. يەكسەر بىرى لەوہ كىردەوہ كە ئەوئىش خىزانەكەى بگەپىنئەوہ !

لەو دانىشتنەدا نىوہ نىگايەتى ھەر لەسەر مەلۇ بوو. سەرنجى دابوو لىيى ورد دەبووہوہ. دەيزانى شتىكى لە دل ھەشارداوہ. چاوەپى دەكا قافى بى ئەوجا بىدركىنى ! بۆيە بەو پەرى ھىمنىەوہ چاوەپروانى دەكرد. ھەتاوہكونى لە نكاوړا رووى لە ھۆمەر كىرد :

- ((كەى دەگەپىنئەوہ ؟.))

ھۆمەر بەزەبەكەوہ وەرامى دايەوہ. مەلۇ بە شەرمەوہ گوتى :

- ((دەمەوى بىمە رىزى ئىوہ !))

كامەران مەنتك

ھۆمەر ھەرزوو زانى مەلۇ مەبەستى ئەوہىە. چونكى لەو كاتەى دانىشتبوو ھەموو گلىەكانى دەربارەى شەپو شۆپو جۆرى ئەو چەكانە بوو كەتياى بەكار دەھىنرا. بە خۇشپەوہ گوتى بۇ ھۆمەر و ھاوئەكانى شل كىرد بوو كە بەسەرھات و رووداوہ سەيرو پى مەترسىەكانى خۇيان دەگىرپايەوہ. كە مەلۇ ئەو گلىەى كىرد. ھۆمەر ماوہىەك بىدەنگ بوو ، رووى وەرچەرخاندە لاي ئەھمەد و نىگايەكى پى واتاى ئاراستەكرد. ئەھمەد يەكسەر تىيى گەيشت و دەم و دەست وەرامى دايەوہ :

- ((بۇ سەيرم دەكەى ھۆمەر.. گوايا مەلۇ لە ئىوہ زىترە ؟! ئەوئىش پىاوەو با

وہكو پىاوان رەفتار بكا. زۇر شانازى پىوہ دەكەم. بەلام...!))

لەگەل ئەو بەلامە ئەو زەردە خەنەى روخسارى مەلۇ كە تازە خەرىك بوو دەگەشايەوہ. كىزبووہو موچرپكىكى ساردى بەلەش داھات بەسەرسامىەوہ سەيرى براىەكەى كىرد. ئەوئىش بىئەوہى گوتى بەبویدا ياخود سەيرى بكا درىزەى پىدا :

- ((بەلام وا بەباش دەزام چەند رۆژتىكى تر خۇى كىركا. بەلكو يارمەتىم

دەدات و بە يەكەوہ مالەگە رىك دەخەينەوہ . ھۆمەر خۆت دەزانى ئەمەش بەشىكە لە خەبات. بناغە دانانەوہىە بۇ گۈندە خۇشەويستەكەمان.. بەراى تۆش وانىە ؟))

كە ناوى گۈندەكە ھات خۇشپەك دللى گرتەوہ. سەيرى بەرانبەر خۇى كىرد، پاسەوانەكە ھەرەك خۇى داما بوو. بەردەوام بوو لە ئەندىشەكەى. لە دللى خۇى گوتى :

- ((لە وانەيە ھەنوگە خەون بە ولاتىكەوہ بىنى. ولاتىكى سەربەست

لەسىبەر و ساىەى بھەسىتەوہ. ئىمە ھەموو يەك ھىوى و خۆزگەمان ھەيە. ھىوامان واىە لەو كوردستانە، لەو پارچە بەھشتەى سەرزەوى بە ئاسوودەى بۆين. بە ئارامى و دلئىايەوہ بۆين. ھەموومان ھەزەكەين لەگەل يەك تەبا بىن و يەكگرتنمان لەنىوان بى. كەچى داخەكەم ئەوشتە نىيە، بۇ ؟... نازانم ! وەلى

هۆمەر. نه‌شیا چیتێ گوی رادیو. به‌رقیکه‌وه چوه ژووره‌وه. دلێ هینده‌ی دیکه توند بوو. ده‌ستیکی به‌ نیو چه‌وانی دا هیئا که تازه خه‌ریک بوو ته‌نکه جوناویکی ده‌کرد، له‌سه‌ر جیگاکی راکشایه‌وه، له‌دلێ خۆی گوتی:

- ((ده‌بی هه‌نوکه ته‌مه‌د چی کرد بی؟ له‌وانه‌یه گونده‌که‌مان ئاوه‌دان کرابیتته‌وه. ئای ده‌ست خۆش ته‌مه‌د به‌خواه‌گه‌رته‌وه کاره‌ی کرد بی ئه‌وا پێویسته تادنیاماوه راژه‌ی بکه‌ین.))

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو:

- ((دایک‌موان نه‌هاتن! وادیاره هه‌واله‌که‌یان پینه‌گه‌یشته‌وه. ته‌گینا وه‌رامیکیان هه‌ر ده‌بوو، له‌وانه‌یه کابرا نه‌وێرابی لییان نزیک که‌وتیه‌وه. ئه‌و ماندوو بوو گه‌رایه‌وه نیو پزیم! نه‌وێرایه.. ته‌گینا هه‌ر ده‌هاتن. یاخود نه‌یدۆزیوه‌ته‌وه.. ده‌لین چوونه‌ته‌ شار. شاریش گه‌وره‌یه‌و مالیک و دوان نیه. له‌ترسی گرتنیش خوا هه‌ر خۆی ده‌زانی خۆیان له‌کێهه کون هه‌شارداوه! ته‌گه‌ر هه‌واله‌که‌شیان پینه‌گه‌یشته‌بوایه دوو قاچی تریشیان قه‌رز ده‌کردو ده‌هاتن. ئه‌وان له‌زه‌وه خه‌ون به‌ گه‌رانه‌وه ده‌بینن. ته‌گه‌ر زانیبیان هه‌رگیز ده‌ستیان له‌سه‌ر خه‌زینه ناکێشنه‌وه. ته‌گه‌ر به‌هاتبووان دواي نازاد کردم یه‌که‌م شت ئه‌وام ده‌گه‌رانده‌وه گونده‌که‌مان. هه‌ر چۆنیک بی راژه‌ی گونده‌که‌م بکه‌م له‌شه‌ری براکوژی باشتره...))

گه‌یشته ئه‌و پریه‌ی ته‌گه‌ر نازاد کرا چه‌ک دابنیو له‌ گونده‌که‌ی خۆی دابنیشی! بچیتته‌وه نیو ره‌زه‌که‌ی و ژیانی جارانی ده‌ست پیکاته‌وه. له‌ هه‌مان کاتدا دو دل بوو. ده‌یزانی وازی لیناهینن به‌ ئارامی دابنیشی و تووشی نسکویه‌کی هه‌ر ده‌که‌ن! ته‌گه‌ر جاربه‌که‌ی تر رایانگواسته‌وه. ئه‌وا بینگومان ته‌مجاره له‌ سیداره‌ی ده‌ده‌ن!

له‌ نیو ته‌م بیروچکانه سه‌رسام بوو نه‌یزانی چی‌بکا باشه... له‌ هیکه‌را بزه‌یه‌کی هاتی و پیکه‌نینی به‌ خۆی هات! ته‌و هیشتا نازاد نه‌کرا بوو خه‌می

بی هیچ گومانیک ته‌له‌که‌و داوی دوژمنه. ئه‌ی ته‌گه‌ر وانه‌کا چۆن ده‌توانی وا به‌ ئاسانی یاری به‌ هه‌مووان بکا. ئاوا برا بکاته خۆخۆرو دوژمنی برای خۆی!))

له‌و ده‌مه‌دا، که‌ ئه‌و خه‌ریک بوو هه‌لسیته‌وه. دوو گه‌نج هاتنه‌ کن پاسه‌وانه‌که‌. زانی شتیک له‌ ئارادایه. بۆیه به‌ده‌م خۆ خه‌ریک کردن به‌ چیلکه‌یه‌که‌وه له‌ جیگاکی دابنیشته‌وه. دواي ئه‌وه‌ی گه‌نجه‌کان دابنیشن ده‌ستیان به‌ ئاخوتن کرد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هینده‌یان دوور نه‌بوو به‌ ئاسانی گوتی له‌ هه‌موو شتیک ده‌بوو، پاسه‌وانه‌که‌ پرسى:

- ((بیژن... شار چۆن بوو؟))

یه‌کیکیان پیکه‌نی:

- ((بیژم چۆن بوو... ته‌گه‌ر بوو پزیم ده‌بیم خه‌لکه‌که‌ هه‌مووی بیزاره!))

- ((یانی چی؟!))

له‌سه‌ره خۆو به‌ کورتی وه‌رامی دایه‌وه

- یانی خه‌لکه‌که‌ هه‌مووی بیزاره‌و که‌س باوه‌ری به‌ هیچ نه‌ماوه!))

ئه‌وه‌ی تر گوتی:

- ((باوه‌ری چیان بمینی... کاکه‌ ته‌وانیش گله‌ییان لیناکری. دواي ئه‌و

هه‌موو شته باوه‌ریان به‌چی بمینی!... ئه‌ی وانیه؟))

- ((باشه شتیکم گوی لیبوو. ده‌لین گوايه ئاگر به‌سته‌که نه‌گه‌یشته‌ته هیچ

ته‌نجامیک!))

- ((...!))

- ((جا ته‌مه شتیکى زۆر ئاسایه!))

- ((چۆن!؟))

- ((خۆ گیل کردنی گه‌ره‌ک نیه. هه‌موو ده‌زانی دوژمن ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو

ته‌نجامیدا. هه‌نوکه‌ش چ کاریکى به‌ ئیمه نه‌ما!))

لەوێ دەخوارد كە وازی لێناهیسن بە نارامی دابنیشی. لەگەڵ ئەوێ چیرۆکیکی دایکی بەیاد هاتەوێ كە هەركاتی بیری تۆزی سەری كردبوو. بە دەم پێكەنینەوێ رووی تێدەكردو چیرۆكەكە بۆ دەگێرپایەوێ. درۆ نیە ئەگەر زیتەر لەسەد جارانی بۆ گێرپایتەوێ. هەرگیزو هەرگیزیش لێی بیزار نەدەبوو. چیرۆكەكەش ئەمە بوو :

((جارێكیان كاریەك هێندى هیلكە دەكړی و بەرەو مال دەبیتهوێ. لە رینگادا بێر دەكاتەوێو لە دلێ خۆی دەلێ: ئەو هیلكەنە دەبەمەوێو لەبەن مریشكە كوركەكەیان دادەنیمەوێ. بە ماوێهەكی كەم هەمووی هەلدی. ئای شتی چاكە. دەبەم خاوەنی كۆمەلێ جوجەلە. جوجەلەكان گەورەدەبن. كە گەورەش بوون مریشكی قەلەو پان و پۆریان لێدەردەچێ! ئەوانیش هیلكە دەكەن و هیلكەكانیان دەبیته جوجەلە. سەرئەنجام ئەوانیش دەبنە مریشك و هەموویان دەفروشم. بە پارەكەى جووتی تاژی و ئەسپێكى باش دەكړم. هەموو ئیواران سوارى ئەسپەكەم دەبم و تاژیەكان پێش خۆم دەدەم. قامچى لە ئەسپەكە دەدەم و هەیهای لێدەكەم. لەگەڵ ئەمە هەیهایەكی كردو رایكرد. لەو دەمدا هیلكەكان هەموو كەوتن و شكان !))

-((كۆ دەلێ نازاد دەكړین. گومانى تیاىە بمانكوژن !))

- ((نەخێر... هەرگیز شتی واناكەن. دوژمن وایكردوێ بێرمان بەرانبەر یەك رەش بێ. بە لایەنى چاكە بێر لە یەكتر نەكەینەوێ! هەمیشە بەرچاو تارىك و رەشبین بێن. رق و كینەیهكى وایان لە دەروونی چاندوین. مەگەر هەر خوا خۆی بزانی چۆنە. تووشى گێرەشپوینیهكى وایان كردوین راستى و ناراستیمان لێ تێكەل بوو. پێویستە چارەیهك بۆ ئەمە بدۆزینەوێ. بەر لە هەموو شتیك پێویستە سەری ئەو كرمە پاك بكەینەوێ. دەروونمان پاك بكەینەوێ.))

هەلسایەوێ و دانیشتەوێ. دەنگێك زنجیرهى بێر كردهوێ پچراند. یەكێ لەزیندانیهكان بە چاویكى خەوالنو بە دەم باوشێك دانەوێ گوتی:

- ((وا دیارە لە هیچ شوینێك تۆقرە ناگرێ! گوی مەدەری. ئەو كاتەش وەك ئەو تەمەنەى رامانبووارد بەسەر دەچێ.))

هۆمەر بەبزهیهكی خەماویەوێ تیی روانی!

-((چى بكەم... مېشكم هینده ماندووه نازانم چى بكەم. خۆت بلێ تووخوا كەى ئەمە ژيانە. باوهرېكە دلم هینده تەنگە دەبیم هەنوکه شەق دەبەم !))

شیرزاد مرقۆچێكى بنیسی رەنگ زەرد بوو. هەرکە سەیرت كردبووایە بەزەبییت پێدەهاتەوێ. نادگاری ئەوێ ئاشكرا دەكرد كە بەبێ تامى چەوسینراوێتەوێ! جەوروستەم وایان داپلۆسیبوو بە ئەستەنگ هەناسەى دەهات و دەچوو.

هۆمەر لە زۆر شتان حەزى دەكرد یارمەتى بەدا. نەشیدەوێست بە شپۆهیهكى زەق ئەو هەستەى بەدەرخوا. نەبادا كورپێژگە بە خۆدا بشكێتەوێو هەست بە ناگزورى بكا. دلنیابوو شیرزاد لە خێزانێكى هەژارە. ئەمە پێویستی بە پرسیارو وەرەم نەبوو بە ئاسانى لە نێو چەوانى دەخوینرایەوێ. قەتیشى وەبەر هەلنەدیناوى لێی نەدەپرسی. پاشان بیری لەوێ دەكردەوێ ئەگەر ناوى راستەقینەى خۆی ئاشكرا بكا. سیخوړو چاوساغ زۆر بوون. ئەمەش لەسەر خێزانەكەى لە نێو شار بەگران دەهەستا!

دواى ئەوێ ماوێهەك لەگەڵ شیرزاد ئاخوتن. هۆمەر خپ ئەو شتانەى لەكن دركاند كە گویى لیبوو. پێى راگەیانند كە ئاگر بەستەكە لەگەڵ دوژمندا نوشوستى هیناوه. ئەمە پەلکێشى نێو زۆر باس و خواسى كردن. واى لێهات شیرزاد خۆى دەستى بە گێرانهوێ بەسەرھاتى خۆى كرد!

- ((پیاو راست بلێ باشە. من بەرايى هیچم دەبارەى ئەو دوژمنە درنەدیه نەدەزانى. باوهرېكە نەمدەزانى لە سیدارەدان هەیهو زیندانەكان پڕ لاوى خوین گەرم و دلۆسۆزە. لە جیهانیكى تر دەژیام! هەموو ئاواتیکم ئەوێ بوو كاریكەم و خۆم پێ بگەیهنم. ئەمەى چۆن... دلنیا بووم ئەگەر من كارنەكەم هەر لە نێو خۆمدا گێژ دەخۆمەوێ و ژيانم یەك دنك بەرەو باشى ناروا. لەنكاوړا رووداوتیک

بیوار

روویدا هه موو ژیاغی گۆری. ئەویش گیرانی سەرھەنگی برام بوو. باوەرپکە هۆمەر من هیندە لەو مالە بووم نەمدەزانی سەرھەنگ دەست لە کونان وەر دەدا و لە بنەوێ کار دەکا. گەنجیکی کپو هینم بوو هەرگیز خۆی لە شتان هەلنە دەقورتاند. بەرایی کە گێرا وامزانی لەسەر شتیکی ئاسایی گێراوه. هەر بۆیەش و بیترس بە دوایدا چووم هیندەم زانی منیشیان گرت و لە کونجی زینداننیشان ئاخنیم. جا باسی زیندانەکان لەوانەییە خۆت باشی بزانی. سەرت نەییە شینم جاری بەر لەوێ بزایم منیان بۆ گرتووە فەلاقیەکی باشیان کردم. چەند رۆژێک بەو شیوێە مامەوێ. ئەوێیان خستە ئەستۆم کە دەستم لە گەڵ سەرۆی برام هەبوو و یارمەتیم داو هیندە سۆیندو قورنایم خوارد کە من ئاگام لە هیچ نیە بێسوود بوو. هه موو زیندانی شارەکانیان پێ گێرە کردم. هه موو جووێ ئازار پێکیان دام. لە کێبڵ و کارەبا تادەگاتە شتە ئەلکترۆنیەکانی تر! رۆژێکیان چێشتەنگاویکی درەنگ وەکو ئیستا. یەکیکیان هینا و فریانی دایە ژوورەوێ. لەبەر ئەوێ لە بەتانی لوول درابوو نەمناسیەوێ. ئەوێ راستیش بێ لەبەر ئەوێ ئەو دیمەنە بەردەوام دووبارە دەبووێ زۆر سەرنج نەدا. هەر یەکیک لە ئیمە نۆرە بەتانیە بە قاچی خۆی دەچوێ دەرەوێ بەو شیوێە دەیانەینایەوێ ژوورەوێ. پاشان نازانم بۆ. کاک هۆمەر زۆر سەیر بوو. لەنکاوارا سۆزم بزواو موچرکێک گیانی گرتەوێ. حەزم کردلیی بچمە پێش. بەر لە من دوو کەسی تر گەیشتبوونە کنی. پەرۆیان بە دەم و چاوی دادە هینا و ئەو خوین و جواناوەیان دەسپریەوێ کە لەسەر روخساری تێکەڵ بێو. لە هۆش خۆی چووبوێ و نوزە لێو نە دەهات. کە سەیری روویم کرد دەتگوت گوللەییەکیان لێدام! دلم رۆیش و تاسام، و اشلەژام ئاگام لە هیچ نەما. کەلێی وردبوومەوێ سەرھەنگی برام بوو! دەم و چاوی بە شیوێەکی ترسناک شیوینرا بوو. هەر ئەو هۆیەش بوو وایکرد دوانە کە ی تر، کە بەر لە من گەیشتنە کنی بسەنگرینەوێ. پەنگرێک کەوتە هەناوێ. گریانم لە قورگی ماو نەشتوانی بگرییم. چاوەکانم کرانەوێ و برژانگەکانم لەرزەیی تێکەوت.

کامهران مەنتک

باوەرپکە چۆنت بۆ دەگێرمەوێ ناوا بوو. لەو کاتەدا ئەوێ نازار چیه لە لەشم دا نەما بوو. توورەییەکی و لە دەروونم سەری هەلدا بە درێژایی ژیاغم هەستم پینە کردبوو. وەلێ پیاو راست بلێ باشە. هەرچەندە برای خۆم بوو. کە بینیم لێی ترسام راستە برای خۆم بوو. بێ هیچ گومانیک لە گیانی خۆم خۆشترم دەویست. کەچی وایان لێی کردبوولیی ترسام. سەرم برده بن گوئی و چرپاندم :
 - ((سەرھەنگ... سەرھەنگ... منم شێرزاد... برات، نامناسیەوێ؟!))

چەند جاریک بە دەم هەنسک دان و گریانەوێ ئەوێ دووبارە کردەوێ. و ا دیاربوو بۆ دوا جار هەستی بە دەنگم کرد. بۆیە چاوەکانی بە ئاستەم کردەوێ تووژێ گریزەوێ! ماوەییەکی زۆر لە دیاری دانیشتم. چەند خەم لە دل گورا. چوار هیندەش... هەزار هیندەش رق و توورەیی. لەو کاتەدا ئەگەر لە دەستم بەتانیە گۆی زوویم دەکرده کوتەک و لە تەپلی سەریانم دەدا. زۆری پینەجوو... هینشتا هیچ پەییوێکم لە زاری نەژنەوتبوو کە ناویان خویندەوێ. هەمدیس چاویان بەستمەوێ. وە پێش خۆیان دام و بۆ ژووریکیان راپێچ کردم. کە گەیشتمە ژوورە کە لەسەر ئەسکەمیلیەکیان دانام. هینشتا بە تەواوی دانەنیشتبوو کە رووی پرسیاریان ئاراستە کردم:

- ((برایە کەت بینێ چی بەسەر هاتوێ ؟))

- ((...!))

- ((دنیابە تۆ زۆر لەو دژوارترت بەسەر دیت. ئامۆژگاریت دەکەین وەکو ئەو لەخۆت مەکە. ئەگەر گەمژەل و بێئاوێز نی دان بە هەموو شتیکیان بنی. ئەو غەزری و قاچی لەزەوێ چەقاند... تۆ وامە کە.))

- ((من هیچ نازانم... باوەرپکە ئەگەر هەر شتیکیان زانیبوو دەمدرکاندا!))

- ((چۆن ئاگات لە هیچ نەبووێ. ئەو ئەو چەکانەیی لە مائی ئیوێ

دۆزراوێ تەوێ؟!))

من تا ئەو دەمە نەمزانیبوو هیچ پارچە چەككە لە مالى ئىمە دۆزرايىتەوه. بۆيە واتىگەيشتم گەرەکیانە لەخستەم بەرن! دواى ئەوهى نازاد بووم زانیم ئەو شتە راست بوو چەند پارچە چەكکیان لە مالى ئىمە دۆزیبووهوه! دواى ئەوهى چەند پرسىاریکیان لیکردم. وەك ئەوهى. وایان بەباش زانیبى چیتەر خویان ماندوو نەکن. یەكسەر بەرەو ژووری نازاردانیان رەوانە کردم. ئیتەر تا ئەو کاتەى خۆم لە ژووری زیندانەكە بینیهوه.))

- ((شیرزاد لەگەڵ ئەم گێرانەوهیە نیشانەى خەم و ماندوو بوونیکی زۆری بەرەوهه لکا. بۆیە جگەرەیهکی داگیرساندو بە پەرۆشەوه قومیکى لیدا. دواى ئەوهى تاوى داماو دوکەلەگەى لەسەر خۆ بەبا کرد. دەستى بە ئاخوتن کردوه : - ((لە زیندان زۆر شت فیر بووم. لە کاتى نازارداندا بیرم بۆ لایەك بەرهەلدا دەکرد. زۆر جارن خۆشەویستەكەم دەهینا بەرچاو. لەگەڵى داخوتم و رازى دللى خۆم بۆ دەدرکاند. ئەو کاتانەم دەهینایە بەرچاو کە بەیەكەوهمان بەسەر بردبوو. ئیتەرتائەو کاتەى دەبوورامەوهو ئاگام لەخۆم نەدەما خۆم بەو بیرانە مژوول دەکرد. سەرەتا ئەوشتانەم نەدەزانى بۆیە نازارەكە زۆر هەراسانى دەکردم. کەچى وردە وردە زیندانیەکانیان فیری زۆر شتیان کردم.))

هۆمەر زانى شیرزاد زۆر پڕ بووه. بۆیە ویستى برێك شینەیی بداتە باسەكە. بەو مەبەستە پرسى :

- ((وا دیارە خۆشەویستیشت کردوه ؟))

- ((ئەى چۆن... برام هۆمەر... ئەمەش باسى خۆى هەیه !))

شیرزاد خەمیکى قوول لە چاوهکانى بریسکەى دەدا. کە بینى هاوڕێیەكەى هەستى لەخۆى بریوه و بەتامەزرۆییەوه گوێی رادێراوه. دەنگى هەلپریهوه :

- ((باوەر بەكە خۆشەویستیشم وەكو هى خەلكى دیکە نەبووه. زۆر یەكترمان خۆشەدەویست. حالى ئەوان گەللى لەهى ئىمە باشتەر بوو. رۆژنیکیان بینیم و پیتی راگەیاندم کە یەككە چۆتە خوازینی. داواى لیکردم شتیك بەكەم! ئەوهى راستى

بى تووشى سەخڵەتیهكى زۆر بووم. من هەرگیز بیرم لەو شتە نەکردبووهوه. بەرایى وامزانى درۆم لەگەڵ دەکا. ئەمەش بە گوێرەى قسەى برادەریکم. ئامۆزگارى کردم و گوتى ئەمە بۆ ئەوه وادەکا تا تۆ تەنگا و بکا. وەللى کەلیم کۆلپیهوه راستى دەکرد. ئەوهى چوبووه داخوایشى کابرایەكى هەبووهى دەولەمەند بوو، نەمزانى چى بەكەم. ناچار بووم خۆم لیشاردەوه! تائىستای لەگەڵ دابى نەمدیهوه... هەتا ئیستاش هەر خۆشم دەوى. ئەم هەویرە ئاو زۆر دەکیشى. با لە باسەكە دانەبریم و ئەوەت بۆ تەواو بەكەم... وەكو هەموو جارێك لەگەڵ لیدان بوورامەوه. کە هاتمەوه هۆش خۆم بینیم هەموو دەوریان لەسەر هەنگ دابوو. یەك دوانیک لە سوچیكى دوورەوه دانیشتبوون و بۆى دەگریان. شیت بووم. هەر چۆنیكى هەبوو خۆم گەیانده لای و سەرىم خستە سەر کۆشم :

- ((سەرەنگ... سەرەنگ... باخپوه... من شیرزادم.))

بەهەمان شیوهى جارى پيشو گرژیهوه. بەلانهکونى ئەمجارەیان چاوهکانى بە ئاستەم هەلیناو بە دەنگیکى زۆر نرم. کەویدەچو بە زۆرى لە قورگى وەدەردەنا گوتى :

- ((ببووره... شیرزاد... برام... تۆش بە ئاورى من سووتای ببووره...))

منیش بە دەنگیکى پڕ پرواوه گوتم :

- ((بە ئاورى تۆى چى برام ، خۆ تەنیا دوژمنى تۆنیه .. دوژمنى هەموومانە. دوژمنى داروبەردیشمانه !))

خۆشم نەمزانى لەو کاتەدا چۆن ئەوهم هاتە سەرزار. بە شیوهیهكى واشم دەربى زياتر لە ئاخوتنى مرۆیهكى دەکرد کە سەرى لەو شتانە سپى کردبى! وا دیاربوو سەرەنگ بەمە زۆر شادمان بوو. بەلام کە فرمیسكى بە چاوانمەوه بینى هەستم کرد گریانیک خۆى بە قورگى هەلواسى، ویستى دەستى بەرز بکاتەوهوه فرمیسکەكەم بسپرتەوه. کە دەستى بزواند. دەستى بەگراناییهکەوه کەوتە سەر زهوى. کە دیکەتم دایە زانیم دەستى شکا بوو، چەند بزماړیکیش لە

بیوار

باسکی درا بوو! که سهیری په نجه کانیم کرد هه مووی قوت کرا بوون! باوه پم به چاوی خوّم نه کرد! برام هۆمهر... توّ خوّت بیینه شوینی من، نه گهر له جیگای من بوای هه رگیز باوه پت ده کرد؟ نا دلنیام که باوه پت نه ده کرد، ئیدی شیگیر بووم. خوّم بۆ نه گیراو دهستم به جنیودان کرد. له هه مووی سهیرتر... توّ چی ده لّیسی نه گهر بیژم، ته رمی سه رههنگی دوو رۆژ، دوو رۆژی ره بق لهوئ مایه وه! رۆژی سیّیه م نه و جا بردیانه دهره وه. نه و دوو رۆژه له کنم به دوو سال هه بوو. به رده وام گیرام. نه که من هه موو نهوانی لهوئ بوون. له من به کوئتر ده گریان. برام هۆمهر... نه و هی بوّتی باس ده که م گیرانه و هی به وشه ناسانه نه گینا...))

شیرزاد دلّوپه رۆندک به لاچاویه وه ریچکه ی به ستبوو. جگه ره که ی ته واو کردو یه کی تریشی داگیرساند.

- ((دوای نه و هی هیچم له سه ر ئاشکرا نه بوو نازاد کرام. هه ر چه نده سه رههنگی براشم هیچی نه درکاندبوو. به لّام نه و کاری ته واو بوو هاوړییه که ی دانی به هه موو شتیك نابوو. که نازاد کرام نه مزانی چی بکه م. وینه ی براکه م هه میشه له بهر چاو بوو. چه ند رۆژیک مامه وه تاریگه م دۆزیه وه هاتمه دهره وه. با نه وشته پی بیژم... له و رۆژه و هی هاتومه ته دهره وه. ماله وه مان هه موو گیراون! دایک و باوکی پیرو خوشکی جحیل... هه مووی گیراون. سه یرکه بوّ چی هاتین تووشی چی بووین. باوه رپکه که من هاتمه دهره وه لام گرنگ نه بوو بچمه کن هه ر لایه نیک. نه و هی له کن من گرنگ بوو چه ک هه لگرتن و توّ له کردنه وه بوو.))

هۆمهر که به ته واوی ئاوئیه ی باسه که ببوو، مشه یه کی لّیوه هات و خیزی له گه ل قوتدایه وه. زۆر زۆر دلگیر بوو. شیرزادی له کن خوّشه ویستتر بوو. بوّیه نه یکرده نامهردی و نه ویش به سه رهاته که ی خوّی سه ره له بهری بوّ گیرایه وه. له و کاته ی ده وریان گرتن و، رایانگواستنه وه و گونده خوّشه ویسته که یان ئاورتیبه ردان. تائه و کاته ی تیادا ده ژیان

کامهران مهنتک

- ((باشه نه گهر لیّره نازاد بووی. نیازت وایه چی بکه ی؟!))

هۆمهر به نیگه رانه وه نه و پرسیاره ی کرد.

- ((نازآم... هه تاوه کونی ئیستا هیچ پریه یه کم نه داوه. نه ی توّ؟!))

- ((له وانیه بگه رپیمه وه گونده که م. به دوای ماله وه م ناردوه. جا نازآم رۆژگاریش بوّ کویمان رایپچ ده کا.))

- ((ده بوایه له زوه وه خیزانه که ت بگه راندبووایه وه.))

- ((له میژه به دوامدا ناردوون. نازآم بوّ هیچ وه رامیکیان نیه.))

- ((له وانیه یه پییان نه گوترابی!))

- ((منیش هه روای تیّده گه م. نه گینا نه وانیش هه موو هیویه کیان هه ر زورینه وه بوو. بوّ نه وه ده ژین جاریکی تر بگه رپسنه وه گونده که یان.))

- ((له وانیه گونده که تان خوّش بی؟!))

- ((تواهوو... تواهوو جا نه وه پرسیاره ده که ی!))

وینه ی گونده که یانی هاته وه به رچاو. دهنگی شمشاله که ی به نرمی به رزبووه وه و له بن گوپی له ریه وه. چاوی پرگریان بوو. حه زی ده کرد له و ده مه دا شمشاله که ی له کن بووایه وه هه تا کوئی دلّی دادمه رکا بیژه ندبووایه. به هه موو هیژیکی فووی پیا کردبووا. جا خوی ده کرد خوین له زاری فیچقه ی ده کرد و شمشاله که ی سوور سوور ده بوو.

- ((باشه یه ک کوپت هه یه?!))

- ((به لّی... نه گهر هه نوکه هیچی ترمان زیاد نه کردبی!))

- ((دیاره شتیك له ئارادا هه بوو!))

هۆمهر به به زیه که وه سه ری بوّ له قاندو به به لّی وه رامی دایه وه.

- ((کوپه که ت ناوی چیه؟!))

- ((بیوار...))

- ((بیوار... بیوار یانی چی؟!))

ئەو پرسیارە ی کرد و تاوی بیدەنگ بوو. پاشان بەشەرمیکەووە گوتی :

- ((ببۆرە کاک هۆمەر ئەو هەموو پرسیارە دەکەم. هیوادارم لێم زویر نەبی !!))

- ((نا.. هەرگیز وابیرمە کەووە. تۆ بۆرە منی.))

ئەمە ی گوت و دەستی بە لێکدانەووەی وشە ی بیوار کرد، بیوار یانی بیههوار ، بیتلانه ، مەرۆف کە لە خاکی خۆی هەلکەنرا دەکەوێتە قون دەریان و بیوار دەمینیستەووە. ئیمەش وەکو بۆم باس کردی. لە خاکی خۆیان هەلکەندی. مالیان وێران کردین و خاکیان ئاور تیبەرداین. تەنانهت کانیاوەکانیشیان تەقاندەووە ! ئەو ی راستی بی دایکم ئەو ناو ی لێنا.))

هۆمەر و شیرزاد هاوڕێیەتیە کە یان رۆژ بەرۆژ پتەوتر دەبوو. هۆمەر شیرزادی وەک شیرکۆ دەهاتە بەرچاو. رەفتار و هەلسان و دانیشتنی کت و مت شیرکۆ بوو. وەلێ وەکو ئەو چوست و چاپوک نەبوو. وەکو ئەویش رۆشنبیر نەبوو. دەنا هیمنی و لەسەر خۆی و شیوازی ئاخاوتنی زۆر لەوی دەکرد. دوا ی دانیشتنە کە یان بە ماو ییەک ئەو جە هۆمەر بیری لەو پەشقانە کردەووە کە دەریبیری. بیری لەووە کردەووە کە هەنو کە بیوار خوشکیک یاخود براهی کە ی بۆ پەیدا بووبی ! خوشیەک ختو کە یدا. بۆ ماو ییەک خۆی پێو خەریک کرد. کۆی لەشی هاتەووە چرای هیوا یە کە ی لە دل دایسا. باویشکی هاتی. حەزی کرد رابکشی و سەر خەویک بشکینی. کە چی لەو کاتە دا یە کێک گازی کرد. لە جێگاکە ی هەلسایەووە بە دوا ی دەنگە کە چو

((٤))

کاروانە کە ئە گەر چی وەرەزو بیزار ، شل و خا و ببوو. هەناسە ی هەردەهات و دەچوو. ژیان وەک دوو چەرخە وەدەرچەرخا و بەردەوام بوو. چرکە ی میلی کاتۆمیریش هیدی هیدی پەری بۆ میژوو زیاد دەکرد. بیری مەرۆقیش لەو خیراتر و بەلەزتر هەنگاوی دەنا

دەنگی لاو کە کە بەتوورە یی بەرز دەبوو وە ! لە نیو چیا و دۆلە کان دەنگی دەدایەووە . خۆی لە هەموو کونج و کە لە بەریک دەپەستا. سەری بە هەموو کوچە و کۆلانی کدا دەکرد. لە نیو هەموو بۆشاییە ک ئارامی دەگرت. بەرەنگاری هەموو بەر یەستیک دەبوو. هیلانە ی لە دل هەموو کە سی کدا چێدە کرد. خەلکی بەوریاییەووە گویان بۆ رادەدێرا. بە ئاگاداریەووە وشە کان یان هەل دەسەنگاند. لە گەل ئەو ش... لە گەل ئەو هەموو گریه و شیو و زاریە ی لە قاوغی لاو کە کە بوو، لە گەل ئەو هەموو فیگان و ژان و واتایە ی لاو کە کە دەریدەبری. بەشیک هەر لە گویی گادا خەوتبوون. بەردەوام لە تەلی کەراتیان دەدا و سترانی سەر لیشیواویان دەچری !.

* * *

کە ژێ بە پەشۆکاویەووە لە دیار مەلۆتکە کە ی دانیشتبوو، سەرنجی دابوو بیوار کە لەم ناو دە دا یاری دە کرد - ((کۆریژگە کەم روونە ... تکات لێدە کەم روونە. خوا لە سەر سەرانە و دەزانی تینی هیچم نە ماو !.))

ئەو پە یوانە وای لە بیوار دە کرد گەر مەر بی لە یاری کردندا. ناو ناو ناویری لێ بداتەووە بەرووی بزیقیتەووە.

- ((روونە کۆریژگە کەم روونە... تکات لێدە کەم روونە. خوا دەزانی تینی هیچم نە ماو. دل م بەرگە ی ئەو هەموو خەمە ناگری، ئاخو بیژە ئەو دلە بچکۆلە یە چۆن بەرگە ی ئەو هەموو شتە بگری؟! تکا دە کەم روونە و مەرەدی باوکت مە نیو !.))

ئە گەر چی توورەو ئە نری بوو، زوو پەژ یوان بوو وە. هۆمەر چ کار یکی سووک و نابە جیی نە کرد بوو. پاشان ئەو هەردەم شانازی پێو دە کرد. بەشان و بالی هەل دە گوت و پێیو دە نازی. لە کۆرۆکۆمە لی ژنان. کە ئە گەر چی زۆر کە میش

بیوار

داده نیشتن ، باسی ده کرد و خۆی پی هه لده دا . خۆشی نه زانی بو لهو ده مه دا
ئهو وشه یه یه هاته سه رزار !

– ((وهه کورم روونه . وهه کن دایکی خۆت . گویم بو رادیره . من هه نوکه
هه موو شتیکی تۆم . باوکت . . . خوا ده زانی هه نوکه له کوپیه ! له کام یال واژی
ده بیته وه . یا خود به سه ر کام ترۆپک هه لده زنی . کی ده زانی ؟ مه گه ر هه ر خوا
خۆی نه بی .))

مه لو تکه که ی توندتر به سینگی نوساند . به چاویکی پر فرمیسک تیی راما .
دهستی به ماچ کردنی کردو له باوه شی رایه ه ژاند :

– ((بیناییم دایکی کێژۆله که م . . . بیناییم دایکی .))

رابو له گه ل دهنگی گریان که تاوتاو چوه ژور سه ری

– ((ئاگات لیبی بی کچی خۆم . . . ئاگات لیبی بی . کا بیهینه ویده من .))

له هه میزی خۆی ناو به ده م هات و چوونه وه دهستی به لاواندنه وه ی کرد :

– ((ژیره وه شیرنۆکه که م . . . ژیره وه بهرخۆله که م . من قه تم نه زانیوه شیرین
گریا بی ! ئهو هه موو شته ی به سه رهات . هه موو چه کیکی له سه ر تاقی کرایه وه .
قه تم نه زانیوه جارێک . . . ته نیا جارێک تاقه نووزیه کیلیوه هاتیبی . تۆ بو ده گریبی ،
بهرخۆله که م تۆ بو ده گریبی !!))

ماوه یه که بهر له وه ی شیرین له دایک بی . که هیشتا شتیکی ئه وتۆ له ئارادا
نه بوو . هۆمه ر بریه ی دابوو که دوا ی بیوار ئه گه ر کورپان بی ناوی بنین هه لۆ .
هه تا وه کونی وه کو هه لۆ به رزه فره کانی شیرینی ئازاو بوو یرو چاو نه ترس بی .
ئه گه ر کچیش بی . ئه وا ناوی بنین شیرین . هه تا وه کونی وه کو چیا ی شیرین جوان
و روو سوور و گه رده نی وه کو لو تکه کانی به رزو بلند بی . که ژێ ئه و داخوازیه ی
هۆمه ری له کن رابو نه درکاندبوو . بۆیه که له دایک بوو . رابو له بیوار چی کرد .
له مه ش هه مان شتی دووباره کرده وه . له لایه که بهختیاری پیوه دیار بوو له

کامه ران مه نتک

لایه کی تر مات و مه لوول ده هاته به رچاو . به په شو کایه وه له حه وشه که ده هات و
ده چوو له بهر خۆی منجه ی ده هات .

که ژال ده زانی رابو بیر له چی ده کاته وه . هه ر له بهر ئه و ئه گه ره ش ده تر سا .
ده تر سا ئه گه ر به دلێ نه کا . له وانه یه به غه دیدی و زویر بیی . به هیچ جوړیکیش
حه زی نه ده کرد دلێ بشکینی . ئه گه رچی بووک و خه سوو نیوانیان به باشی باس
نه کرا وه . زۆر که م هه بووه له گه ل یه که ته با بن . به لām ئه وان وانه بوون . ئه و ته واو
وه ک کچی خۆی تیی ده روانی . ئه می ش وه ک دایکی خۆی ره فتاری له گه ل ده کرد !
که رابو کت پر وه ستاو چوه ژور سه ری . ترپه ی دلێ هینده دیکه زیادی کرد .
وه ک ئه وه ی چه قۆی له سه ر راگیرا بی ئاوا بوو . رابو بوواری ئه وه ی نه دا ئاوا
مییتته وه . که وته گلیان :

– ((ده زانی کچم ناویکی خۆشم بو بهرخۆله که مان هه لێژاردوه .))

که ژێ به قورگ وشک بوونیک و زمان ته ته له یه که وه وه رامی دایه وه :

– ((هۆمه ریش ناویکی دانا وه !!))

رابو رووی گرژ بوو . ده م و چاوی هه لگلو فت و هه ستی به زامدار بوونیک کرد
که چی به سه ر خۆی نه هیئا . به چاویکی فرمیسک تیزا وه وه گرژیه وه :
– ((یانی چی !!))

که ژێ هی دم گربوو تاما وه یه که نه شیا هیچ بیژی . پاشان به شه رمه زاریه وه گو تی :

– ((مه به ستم هیچ نه بوو . با وه ر بکه مه به ستم هیچ نه بوو .

هه تا وه کونی تۆ هه بی که س به هیچ ناچی . هه ر تۆ مه زن و گه وره ی

هه موو مانی .))

رابو بی ده نگ بوو . به ناگ زوریه وه دانیشتن و پالسی دایه دیواره که .
هه ناسه یه کی هه لکیشا که بۆنی نامرادی ودلشکاوی لیده هات . له و ده مه دا بیوار
چوه کنی ، به کپی له سه ر کۆشی خۆی دانا .

– ((نه تگوت . . . بیژه بزائم چ ناویکت هه لێژاردوه !!))

ته حۆ ئەو شهوه که له مالا چوه دهرهوه زۆر بیری دزیونابه جی خویان له مهژی ناخنی. زۆر نیازی خهراوی له دهرهوه گه لاله بوو. ههر که قاچی راستهی له دهرگا ئاودیوی دهرهوه کرد برپهیدا ئەو شهوه بی پاره نه گه پیتتهوه! بۆ ئەم مه بهستهش یه کسه بیری له هه مزه کردهوه. ئەو هه مزه یه ی که به پۆژ چهر چیاتتی ده کردو به شه ویش قومارو مه بخانه پیشه ی بوو! وا خووی دابوو خوار دهنه وه ، ئە گهر شه ویک پارهی خوار دهنه وه ی نه بوایه ئاماده بوو به هه رجی ریگه یه که بی پاره پهیدا بکا. پیاوی قومار بازیش له ده شه وان شه ویک گیرفانی پر نیه. بۆیه هه رده م به دوای داو ته له که دا ده گه را، هه موو زیندانه کانی ولاتیشی بینیبوو !

ته حۆ ماوه یه که بهر له وه ی له ترسی گرتن و شون بز کردن خۆی بشاریتته وه. له ته که ئەو کورپه پاکه تی ده فرۆشت. باشی دهناسی و زۆر جارن باسی خۆی بۆ کردبوو. ئە گهر چی مرۆقیکی زۆر دل و دهرهون فراوان بوو زۆر پیاوه تی له ده ست ده هات. ته حۆ له بهر ئەو قومار کردنه ی که یفی پینه ده هات. هه ولیشی ددها لپی دوور که ویتته وه و ته یکه لی نه بی. خۆشی نه یزانی لهو دهمه دا چۆن بیری له هه مزه کرده وه!

به خه مباریه وه هه نگاوی دهنه. هیئند ده ترسا له سیبه ری خۆی دهره ویه وه. له وه ده ترسا وه کو زه لامه کانی تر شوون بز بکری. ئەو ماوه یه که له ماله وه بوو دهره وه ی نه دیوو هه ست به ترس کردنه که ی له جارن زیاتر ببوو ! که ده ستی به سمیلی دا هیئناو گهنده مووه کانی سمیلی به رده ست که وت. هه تره شی چوو ! گلیه که ی ئەو شه وه ی وه بیر هاته وه که چه کداره که کردی. ئەو شه وه ی پیاوه کانی تیا شوون بز کرا:

- ((هیشتا گوجیله یه... که ی بوو به سه گ چاره یه کی ده که ین !))

وه که شه وه ی که تنیکی گه وره ی کردبی به په شو کاویه وه ئاوری له م لاو له ولای خۆی دده ایه وه. هه سستی راگرت. دنیا کپ و خامۆش بوو هیچ له ئارادا نه بوو، هاتنه دهره وه که ی زۆر به هه له زانی !

- ((هیچ... به ردیکی له سه ر دانی!))

- ((تکا ده که م ئازارم مه ده. من به ئەنقه ست وام نه کرد. چه ند په یونیک بوو له زارم دهر چوو، به هیچم وانه گوت. ئە گهر هۆمه ر باوکیشی بی. وه لی تاوه کو ئیستی چه ندی بۆ بیوار کردبی بۆ ئە مه ش هه ر هیئنده یه. تۆ له جی باوک و دایک و هه موو که سیکی ئەوی !))

- ((وامه لی کچم... وامه لی. ئەو زۆری بۆ کرده وه. ئە گهر هه ر یه کیک لهو میلله ته وه کوئه و بوایه و وه کوئه و ی بکر دبوایه هه نوکه کار به جۆریکی تر دهبوو. هه رگیز وامه لی.

هه تا ئەو ده مه ش دلنیا نه بوون و به ته واوی نه یانده زانی هۆمه ر چی به سه ر هاتوه. ئە گهر چی لاونیو ویکه وتبوون که به دیل گیراوه. وه لی باوه ریان نه ده کرد. ئەو ده مه ی ئەو هه واله یان زانی. رابۆ یه کسه ر رووی له کابرا کرد، ئەوه ی هه واله که ی بۆ هیئنا بوون، پیی گوت:

- ((هیچم لی مه شیره وه. ئە گهر هه رشتیکی روویدا وه ئەوا پیم بلی. پیویست به م بینه و به رده یه ناکا. بلی ته رمه که ی له کوئی به با بچین به یئینه وه !))

رابۆ زیانی له نیو شه رو ئاژا وه به سه ر برد بوو. ده یزانی شتی وا سه ره تا به پیچ و په نا ده گوتری. بۆیه به رایسی باوه ری نه کرد. هه ر چه نده کابرا سویندی خواردو سی به ردی فرییدا. هیشتا دلی ئۆقره ی نه ده گرت و پروای نه ده هیئا ! هه ر به و ئومیده بوو سه ردانیکی بکاو هه موو شتیکی به چاوانی خۆیه وه بینی. سه رباری ئەو خه مه ، خه می ته حۆشی هاتبووه سه ر. لهو شه وه ی به تووره یی چوه دهره وه. لهو شه وه را زۆر گۆرانی به سه ر داها ت. به یانیان زوو ده چوه دهره وه تا ئیواره یه کی دره نگ نه ده گه رایه وه. که ده گه رایه وه ش ماندوو هیلاک بوو، جله کانی نیشانه ی کار کردنیان پیوه دیار بوو. شتاقیان له نه ینی ته حۆ نه ده گه یشتن. ئەویش هیچی له کن نه ده درکاندن.

- ((نەدەبوايه بەو شەووە بێمە دەرهووە!))

هەزار بیرو وردە ئەندێشەى بۆ هات. بیری کردووە ئەگەر لەسەر کاریکی ئیوھا بگیری چیدە کا؟! ئەگەر هەموو کەسێک لێی خۆش بێ. ئەوا بەبێ هیچ گومانێک هۆمەر سەری دەبێ. هەریەسەرپرین سەری دەبێ! هەستی بەشەرمەزارێک کرد. نەیزانى چۆن ئاواى بێر کردۆتەووە. نەبوايه رینگە بە مەژى بدا لە سنوورى خۆى زیتى پى درێژبکاو لاق لێهەلېرى.

- ((مروۆڤ پېویستە لە کاتى تەنگانەدا زانایانە بێر بکاتەووە. ئەو شلپە شلپە لە تەنکاویکی وادا شورەبیه!))

هێندە خەمى لە خۆى خوارد چاوى پى گریان بوو.

- ((تەحو... چۆنى؟!))

کە سەیری کرد شۆرش هاوڕێی بوو. شۆرش دانێک لە قوتابخانە دەبۆتێندو دانێکیش لە گەل ئەو پاکەتى دەفرۆت. گەنجیکی هێمن ولەسەرەخۆ بوو. تەحو زۆر باوەرێ پێدەکردو زۆریشی خۆش گەرەك بوو. لە کاتى تەنگانەدا هانای وەبەردەبردو سوودی لە نامۆزگاریه کانی وەردەگرت. شۆرش ئەگەر چی تەمەنى لە دەورى شانزە حەفدە سالان بوو. هێندەى پیرەمیردیکى دنیا دیتەى دەزانی. سەرى لە زۆر باس وخواسان دەردەچوو. کە دەربارەى هەر شتێک باخاوتانە زۆر لە سەرخۆ پەيوه کانی قەتار دەکرد. بە دەنگیکى نەرمیش دەریدەبێر

- ((سوپاست دەکەم کاک شۆرش تۆ چۆنى؟!))

شۆرش خەم ونامۆبیه کى لە وەرامەکە بەدى کرد! وهلى وەسەرخۆى نەهینا. دلتیا بوو شتێک لە ئارادا هەیه. ئەگەرنا تەحوى بەشەو لە دەرهووە نەبیبوو. ئەو ئاگادارى هەموو شتێک بوو. دەیزانى دیسان راو دەستی پیکردۆتەووە تەحو پارێزگارى خۆى دەکاو ناگەرێ!

- ((خێرە... بەو شەووە بۆ کویدەچى!))

ویستی زانایانە پەردە لە رووی نەهینبیه کە هەلمالى.

- ((دلم تەنگە ... حەزم کرد هەوايه ک وەرگرم.))

تەحو خۆشى نەیزانى ئەو وەرامەى چۆن بۆ هات. بۆیه کە دیماهى پێهینا وەك ئەوەى بارێکی گرانى لەئەستۆى هیناییتە خوار، هەستی بە حەسانەوہیه ک کردو پشپیه کى وەبەر هاتەووە.

-((منیش هەروەك تۆم. دلتیام بیزار نابى ئەگەر بەشدارى پپاسەکەت بکەم!!))

- ((نا... بە پێچەوانەووە. کەرەم کە...))

بە جووتە دەستیان بەرپۆشتن کرد. شۆرش هەولیدەدا بێتەوہى تەحو هەست پێبکا رینگەیه کى بى مەترسى بگريته بەر. بۆیه هەر بۆ نيو کۆلاناڤه کانى دەبردەووە. لە هەمان کاتدا دەبووست گریى نەهینبیه کانى دلئى بکاتەووە. بۆیه هیدی هیدی دەزۆه کەى شل دەکردەووە داخاوت.

-((نازىم بۆ ئەمشەو هەست بەدلته نگیه کى زۆر دەکەم! چەندى کردم نەشيام لە مالهووە دانیشم. وام هەست کرد ئەگەر هەر لەژوورەو بەم لەوانەیه شەق بەرم. ئەى چۆن کاکى خۆم. دوینى ئەنجامى تاقیکردنەوہى سەرى سالم وەرگرت. بە هیچ جۆرى لە گەل ئەو ناگونجى کەمن هەولم بۆى داوہ. ئەو شوینە وەرم ناگرى کە من گەرەکمە. ئەگەر بێیتە سەر راستەقینە مافى ئەوہم هەیه وەربگيريم. بەلام تۆ ئاگات لەمە نیه... دلتیام ئاگات لینی نیه. هەر قوتابیه ک بە شپۆهیه ک نمرهى بۆ زیاد دەکرى. ئەمەئەوہیه... ئەوہى تر شتێکی ترە... ئیتەر هەروا. ئەو ماندوو بوونەى من وزۆرى وەکو من بە فیرۆ دەروا ولەبن پپی ئەوانەدا بزر دەبى! ئەو شەونخونى خۆماندوو کردنە هەمووی بە فیرۆ دەچى... جا خۆت دەزانی ئەو ماندوو بوون بە فیرۆچوونە یانى چى!))

تەحو بە کزیه وە بزیه کى هاتى:

- ((وا دیارە خۆت ماندو نەکردووە!))

بیوار

- ((ها. ها. های... ئەوہ چی دەلیی. برای خۆم... کاکای خۆم. چما وازدینن بە ئارەزووی خۆت بھوینی ، هەر روژە یەکیکت دەنیرنە ژوور سەری. هەر روژە یە بیانگە یەک لە قوتابخانەت دەردینن. هەر روژە یە جوړیک دەتتۆقینن ! ئەگەر لەگەڵ ئەوان نەبی مافی ئاژەلیشت پێ روئا نابینن))

- ((هەر ئەو هەشە هۆی دلتهنگیە کەت ؟! لە چاوی خەمی من دلۆپیک نیە لە دەریا !))

- ((ئەگەر ئەمەت لا کەم و چکولانەبێ ، بیژە بزائەم خەمی تۆچیە ؟!))

- ((هەر واز بێنە باشترە !))

- ((وا دیارە خاترجەم نی لێم !))

- ((ببوورە مەبەستم ئەو نیە. هەز ناکەم تۆش ئازاربدەم. نامەوێ بە خەمی خۆم قەلس وماندووت بکەم.))

- ((ئەوہ چی دەبێی تەحۆ... من شانازی بەو دەکەم بەشداری خەمت بکەم. دلنیاش بە ئەوہی لە دەستم بێ درێغی نەکەم.))

- ((چیت پێ یەژم شوێرش. خۆت دەزانی باریە کەم لە دەرهەویە. لەدوای دەست پێکردنی شەری براکوژی بزربووەو هیچ هەواییکی نیە. دەلێن گواهیە دیلە! لەوێ شتاقمان پروایمان نایی!))

- ((ئەوجا ئەوہ چی تیا یە... خۆت یا دایکت برۆن سۆراخی بکەن. بەلام بەرێی من دایکت بچێ باشترە. ئەو کە تۆش تووشی نەسکۆیەکی بی. هەر چۆنیک بێ ئەو ئافرەتەو نەختی باشترە !))

- ((باشتری چییە... ئەوانە دەزانن ئافرەت چییە ؟!))

- ((باشترە... هەر چۆنیک بێ... باشترە !))

کامەران مەنتک

- ((باشە گریمان ئەوا دایکەم نارد. نا بیژی چۆن بینیرم. باوەرپکە تاقە پوولیک چییە لەمائی گومان نابەین. دەبێن زگی تیر ئاگای لە هی برسی نیە. ئەمە زۆر راست گوتراوە !))

شوێرش تاوی داما:

- ((گرنگ نیە. ئەوہ چارەکە ی ئاسانە. من نەختیکم هەییە بۆتی دینم. ئەگەر هەت بوو بیگەرینەوہ. ئەگەر نا گەردنی باوکیشت ئازاد بێ. بەلام یەک تکام هەییە. هەز دەکەم شتە کە لە نیوان خۆمان بێ ونەچیتە دەرهوہ !))

تەحۆ لەو دەمەدا گلیەکانی کەژی لە نیو گویی زرنگایەوہ:

- ((جاتی تیا یە... برۆ قەرز بکە. نەشوورەییەو نەهیچ. قەرز دوومالان ئاوەدان دەکاتەوہ. ئەمەرو لە ئیمەییە سبەهی لەوان. لەو هەتە دنیا دنیا یە هەر وەها بووەو هەر ئاواش دەبێ !))

پەییوہکانی دایکیشی بەرەنگاری بووەوہ :

- ((نا... هەرگیز خۆم تەریق ناکەمەوہ. ئەگەر داوا لە یەکی بکەم دەست بەروومەوہ بنی؟ ئەو کاتە دەبێ جلی تەرپکەم وبە خۆمی دا بەم !))

- ((ببوورە کاک شوێرش مەبەستم ئەو نەبوو !))

- ((پێویست ناکا شەرم لە یەکتەر بکەین، منیش برای تۆم. ئەگەر لە کاتی وادا بەکەلکی یەکتەر نیین کە ی دینن !))

تەحۆ باسە کە ی بۆ لایەکی تر بردەوہ. کەوتە گێرپانەوہی ئەو ژیا نە تالە ی کەرایان دەبوارد ! ژیا نیکی وابوو ئەوہی لە تیرە ی مرۆیان بووایە زگی پێدەسوتاو بەزەیی پیا دەهاتەوہ. بەیئەوہی ئاگای لە خۆی بێ پەیقی وای لە زار دەردەچوو، زۆر ترسناک بوو. گەلی جارێ بیری لێدەکردەوہ و بریە ی داوو ئەو جۆرە گلیانە نەکا. کە چی بێدەستی خۆی باسە کە رایدەکیشاو دەیکرد ! هەتاوەکونی بۆ ی

بیوار

دەردەكەوت كە ھەلەھەیه كی كرد تووشی ھەلەھەیه كی تر دەبوو. بۆیە بەتوورەبییەو ھەردەوام دەبوو لەسەر ئاخواتن وگویی نەدەدایە :

- ((كاك شۆرش ... ئەو ژیانە ی ئیمە هیچ ئاژەلێك پێی رازی نابێ. من سەرم لەو سۆرماو نازام بۆ دەژین! ئەگەر ھەر بۆ ئەو ھە بۆ ئەو ھە بۆ ئەو ھە ئاخ واری خۆ ببینە خزمەتکارو ستۆکەچی خەلکی، وایزەم مردن سەدکەرەت پیاوانەترە! تۆ سەیرکە ... ھێچ شتێکمان پێ رەوا نابینن. لەو ھەش سەیرتر ئیمە خۆمانین. ھەر یەکی بەدوایی کلاویکی بابر دو کەوتو ھە لەسوچی کەو ھە زورنا دەژەنی. ھەموو واتیدەگەن دەرمانی راستەقینە ی ئیمە بەکار ھێنانی بیری خەلکی دیکە یە! جا ھەر کەسی یە کێک دەکاتە جی روانگە ی خۆی. فلان و فیسار دینتە گۆری و خۆی لەیاد دەکا. دەبێ ئەو بزانین پێویستە ئیمە لە نێو ئازارەکانی خۆمان ، لەنێو لاپەرەکانی میژووی خۆمان لە داو دەرمان بگەرێین. توو ئەو خویە ئەو ھە راستە لە کۆتایی سەدە ی بیستەمین خەلک لەسەر خوانی تۆ ھەلپەرن و تۆش لەبرسان خەوت لێنەکەو ی! ھێچ دینیك و ئاینیک ئەمە پەسن دەکا؟!))

شۆرش بە ھوشیار یەو ھەو گویی رادیرابوو، ئاویتە ی وشەکان ببوو. دەم نادەمیش ئاوری ئەم لاو ئەولای خۆی دەدایەو ھە. چونکی تەحۆ وا گەرم داھاتبوو ئاگای لە دەنگی خۆی نەمابوو! گەلێ کەرەت زیاد لە پێویست دەنگی ھەلەدەبێ. ئەو ی شۆرش ی ھەپەساندبوو ئەو بوو تائەو کاتە ئەو تەحۆ ی بە مرۆفئیکی ئاسایی و تا رادەھە کیش گیلۆکە تیدەگەیشت. کەچی بۆی دەرکەوت کە تەحۆ زۆر لەو ھە گەورەترە و ھەکو ئەو تیی گەیشتبوو مەژی و جۆری بێرکردنەو ی زۆر لەخۆی گەورەتر بوو! لەو ھەترسا بەوشەو دەنگی تەحۆ تووشی شتێکیان بکا! ھەر بۆ ئەو مەبەستە ی رێپەرو ی گفەت وگۆکە بۆ ئالێکی تر وەرچەرخی نی دەستی بەپرسیاران کرد!

کامەران مەنتک

- ((ئەو ماو ھە ناتبینم. ویدەچی کاریکی تر بکە ی!))

- ((نەخێر... ھێچ کاریك ناکەم!))

- ((...!بۆ!))

- ((وا دیارە ئاگات لە ھێچ نیە. ئە ی نازانی دیسان راوی ئیمە

دەستی پێکردۆتەو ھە. ھێچ کەسیك لە ئیمە لەژیان ی دلتیا نیە!

لەلایەکی تر لەبەر ھۆمەر. لەوانە یە بزانی ئەو ی براو کەسی

لەدەرەو ھە بەشیکی زۆری گیراون!))

شۆرش لە نێو ئەو ھەموو پرسیارو وەرمانە بۆی دەرکەوت کە بێکاری رۆلێکی

گرنگی لە دلتەنگی ھاورپێکە ی ھە یە. بەلام نەبادا بە جۆریکی تر لیکبدا تەو ھە

بە ھێچ جۆریك بەسە کە ی بەو لایەو نەشکاندەو ھە.

- ((باشە خۆ ھەر وانایی... پێویستە چارە یە ک بدۆزیتەو ھە!))

- ((دەزائم نابێ... چارە یە کیشم دۆزیو تەو ھە))

ماو ھە یەکی زۆر رۆیشتن شۆرش چیتە بانی قەرز ی نەکرد. تەحۆ زانی شتە کە

ھەر پیاو ھتی نواندن بوو، ئەگەر کەوتە کاری راستەقینە ھەموو ی پوچەل دەبیتەو ھە

! نەک لە شۆرش بەتەنیا. لەزۆران کەسی تر ئەو ی ھەست پێکردبوو. پەژیوان

بوو ھەو لەو باسانە ی لەگەلێ کردەو ھە.

- ((نەدەبوایە ئەو ھەموو شتە ی لەکن بدرکێنم. ھەر کەس لە مائی خۆی.

ئەو ھیش سایی ئەو خەلکە. خۆ فریشتە نیە. نەخێر... نەدەبوو وابلەزی ئەو ی بن

بەری بچمە سەربەری. ئەو ی لەدلتەدایە بەچرکە یە ک بە گۆرئیی وەر بکەم. ئەو

خەلکە کە گوی لە ئازارەکانی کەسیك دەگری بۆ ئەو نیە یارمەتی بدا. بەلکو

بۆ ئەو ھە خەوشەکانی بزانی!))

شۆرش بۆ داخوات :

- ((مرۆف پێویستە گەورە بی. لەھەموو ئەو کۆسپانە گەورەتر بی کە

بەرەوروی دەبنەو ھە. ئەگەر ھاتوو بەرانبەر ھەر ئەستەنگیک و تەگەرە یە ک

بیوار

چاشمیش وشپرزهبی. ئەوا بیگومان بەرگە ناگریۆ زوو چۆک دەدا. لە کاتی ئاواش زۆر جار بیرى ناپەسنی بەمەژیدا دی! ئەگەر بیئتو ئاگاداری خۆی نەبی لەوانەبە وەرچەرخی ولەپری لایدا!

-((هەمووی لەسەرەو شتێک دەلین. لەناخەوێش شتێکی دیکەن. ئەگەر هەموو مەژێک باش بن وەك خۆیان دەردەخەن. ئەو هەموو تاوان و چاوساغیە لەکۆی دی! باشتر وابوو هەر نەمدیبووا. توانای گوێگرتنی ئەو جۆرە گلیانەم نیە!))

لە هیكرا وەستا. بیئەوێ گوی بداتە هاوڕێیەكەى كەبەبايەخەوہ بۆی داخاوت. یەكسەر دەستی بۆ تۆقە درێژ کردو گوتی :

-((ببوره كاك شۆرش وایزاتم لێرە دەبی بگەرێمەوہ!))

شۆرش بەسەرسامیەوہ تەماشای کرد. ویستی شتێک بلێ. وەلێ بیئەنگ بوو هیچی نەگوت. كە تەحۆ مائاواوی لێکردو خەریك بوو بڕوا. ئەو جا گوتی :

-((دەبی بسبووری هەنوكە هیچم لەكن نیە. كاتیك دیاری بكە هەتاوہكونی بەیانی پارەكەت بۆ بیتم!))

-((سویاست دەكەم پیویست بەو ماندوو بوونە ناكا!))

لەسەر داخوازی و مكور بوونی شۆرش ، بەیانی كات و شوینی دیاری كراویان دانا تیا دا یەكتر ببینن. تەحۆ هەر چەندە بەسەر خۆی نەهینا و هەریی پێدا. وەلێ لە ناخەوہ باوہری پینەهات. لەگەڵ ئەوہش چۆنی گوتبوو وای کردو هەریی خۆی بەجێهینا. بەیانی لە كاتی دیاری كراو گەیشتە ئەو شوینەى دیاریان کردبوو.

تەحۆ تا رادەبەكی زۆر دەترسا. زۆر بەسەرھات و روداوی گۆی لیبوو. بیرى لەوہ دەکردەوہ كە بچی .. یانا. ئەگەر چی چوونەكەى لەكن راست نەبوو. بەلام لەبەر ئەوہى هەریی داوو ئەوہى هەلبژاردو بریەى چوونیدا! كە شۆرشى بینى

كامەران مەنتك

لەسەرەوہ گرژبەوہ لەناخەوہشەرم دایگرت ، وەك ئەوہى سوأل بكاوابوو! لە دلی خۆی پاراپیەوہو دەستی بەرزکردەوہ :

- ((خوايە كەس تووشى قەرزان نەكەى!))

تەحۆ كە پارەى نەبوو وایدەزانى كەى پارەى دەست كەوت رى وراست دەگاتە كن هۆمەر ، كەچی وانەبوو! لەوكاتە شەر گەرم بووہو و ریبان بوونە كونە مشك. ئەوانەى كە شارەزای رینگاكە بوون ئامۆژگاریان كرد كە بۆ ماوہیەك خۆى بگرخینى ونەچی!

كەژى كە مەلۆتەكەى هەرەكو خۆى بە توندی لە باوہش گرتبوو دەبەهژاند. بەردەوام بیرى دەکردەوہ. تاوێك دەگرژبەوہ. تاوێكى تر كزو غەمبار دەبوو :

- ((ئى تسو ئەو خوايە ... توو ئەو خوايەى لەبان سەرانیەوہیە ئەگەر ناوہكە نەلێتىمن وام نەگوت تۆواى لیبكەى. ئەى وانىە. من وام نەگوت تۆ وای لیبكەى خۆت.))

رابۆ سەرى شۆر کردەوہو نقەى لێوہ نەهات. بگرە نیگایە كیشى ئاراستە نەكرد. وەك ئەوہى هەردوو گوێچكەى پرى لۆكە كرديى وابوو.

- ((ئەگەر بمزانبايە ئیوہا پى دلگىر دەبی قەت ئەو گوہم نەدەخوارد. خۆ كفرم نەكرد. چ تفم لەئاسمان نەكردو چ پۆلیە ئاوریشم لە قورئانى نزیك نەكردەوہ. گلیەكى راست ودروستم پینگوتى. واباشتربوو. تسو ئەو خوايە واباشترنەبوو؟ حەزت دەكرد درۆم لەگەڵ كرديوای ... حەزت دەكرد...؟!))

رابۆ بەسەرى زارى وەرامى داہوہ

-((ئەوجا داكەم بۆ خۆت زویر دەكەى! ئیوہژن ومیردى یەكن و زارۆش زارۆى خۆتانە. من كەرم خۆم تییكەل دەكەم، سەرى سیرم قونكى پیاوژم! كەراتیەكە لەمەر خۆمەو سووچی كەسى دیکە نیە.)) كەژى دەستی بەگریان كردو پالێكى بەبیواری وەنا. كە خەریك بوو دەچوہ كنى. كەوتە سەر عەردى و

بیوار

شەویش دەستی بە گریان کرد. رابۆ هیندە دیكە ئەنری. لە گەڵ ئەو هەش پرپهیدا هیچ نەکا. بە تیلە چاویك سەیری کردو لە جیگە خۆی نەزرووت. لە دڵی خۆی گوتی:

- ((ئۆی لەو کەرە... وادەزانی بەو رەفتارە و لە من دەکا باخیتوم.

ئۆی لەو کەرە!))

لە دڵی خۆی وای گوت. کەچی کە بیواری بینی بەو رەنگە گریا. ناوری لە هەناوی دايسا. بە گورجی هەلسایهوه و لە هەمیژی کرد:

- ((بیناییت دایى کەژى... بۆ وات لەو کورپژگە کرد. بیناییت دایى کەژى، دەککە بە گوری بی. من کورپژگەم بۆ تۆ بە خێو کردو! چۆن دلت بەرابی دەدا وای لیبکە، دەککە بە گوری بی!))

کەژى کە ئەمەى ژنەوت سەرسام بوو! لە گەڵ ئەو هەش کەیفی پێهات و گرژیهوه. رابۆ کە ئیوهای بینی. هیندە دیكە غەیدی:

- ((بەچی پێدەکنی سەیه... حالت خۆشه. بەچی پێدەکنی!))

سالحۆکی باوکیشی ئاوا بوو. کە شتیکی ئەقل نەگرتبوا عەرش و قورشى دینایە گۆری و تەزەرە کوتی دەکرد. تا ئەو دەمەش شتەکان وەکو خۆی لە میشکی مابوونەوه. لە ئەستەنگ و شادمانیدا دلی خۆی پێی دەدایهوه. ؟ ئەو ماوهیهی لە تاراوگەى ژیریان بەسەر برد، وای لیکرد گەلی جارن دەست بخاتە بن گۆیچکەى و لاوک و ستان بۆ پەرگەندەیی نامۆیی خۆی بچری. کە هەرزەکار بوو تازە هەلدهات. گالتەى بەو جۆرە لاوکانه دەهات. کە پێگەششت وقەیره بوو. گالتەى بەبیرکردنەوهی پێشانی دەهات، کە دادەنیششت و سەیری ئەو گەرما سووتینەرەى دەکرد دەگوت:

- ((تۆ بلیی لەو دنیاىە لەدەر بەدەرى و پەرنگەندەى ناخۆشتر هەبى؟ دەبى چ لەوه ناخۆشتر بى، لەسەرماو سۆلە وشەختەو بەفروبوژران لە دیار ناگردا لە خانۆچکەى خۆت دانیشتی و هەموو خیزانەکەت دەوریان دایى. لەو ناگردانەت

کامهران مەنتک

جۆیکەنەوه. لە خانوو گوندو وارو نشیمەى خۆت هەلکەنن. ئۆی خوايه گەرەکەم دەبى شتی لەوه ناخۆشترت گوراندى!))

رابۆ هەر قەرەى دەهات:

- ((هەتیو چەکەى گەزەل بەرشک... بۆ وات لەو زارۆیه کرد!))

کە هیوور بووهوه. بەخوايهوه چەند جارێک ناو لەپى بە تەویلی بیوار داهینا. ئەو زەنگۆلە جواناوهى سەیهوه کە وەك ئاونگ لەسەر تەویلی نیشتبوون. پاشان بە نەرمى خۆی لارکردهوه و تەویلی ماچ کرد. کەژى ئەو مەراقەى هەر لەدل بوو. بۆیه دواى تاوی پێدەنگی دەستی پیکردهوه:

- ((تۆ ناوەکەت نەگوت... تەنیا گەرەکەم بزانم چ ناویکت هەلباردو!))

- ((هۆمەر چ ناویکی هەلباردو!))

- ((شیرین...))

رابۆ وردە وردە گرژیهوه. وەك ئەوهى هەوالی زیندوبوونەوهى ویسفی پینگۆترایى خەنى بوو! پاشان بەگەرمى لە تریقهى پیکەنینی دا:

- ((توو ئەو خوايه راست...!))

- ((قاتی درۆت لەگەڵ ناکەم!))

دەستیان بە ئاخوتن کردهوه. وەك ئەوهى نەپیکیان بى نەبەلا! رابۆ گوتی:

- ((دلمان یەکە. ئەوهى راستی بى منیش هەر ئەو ناوەم دانابوو... خوايه لە کارى تۆ!))

ئەوهى راستی بى کەژى زیاد لە پێویست حەزى لەناوهکە بوو. ناوهکە بە گۆیرهى ئەو واتایەکی مەزنى هەبوو. بە مندالی سالحوکی باوکی بەسەرھاتی ئەو ناوهى بۆ دەگێرپایهوه دەگوت:

- ((کچی خۆم شیرین نیشانەى سەربەرزیه. ئەى نابینی چەند گەردن

بەرزانه بەرانبەر هەموو هیرشیکى درندانە وەستاوه! ئەى نابینی

گالتەى بە هەموو ئەو گەمژەلانه دى کە بەنیازی خاپوورکردنى دین.

بیوار

کچی خۆم... شیرین زیندوو و هه ک ئیمه بیر ده کاته وه. وه کو ئیمه چاوی هه یه وه هه موو شتیك ده بینی. برۆ سه ری پێکه وه گوپی بو بگره. بزانه به سه رهاتی ئه و ناچه یه ت هه موو بو ده گێریتته وه یا نا. ناوی هه موو ئه وانته بو دینی که نوکه یم و سه ره نیزیان له جه رگی زارۆکان را کرده. باسی ئه و کپوی و پێه تیانه ت بو ده کا که هاتنه کوردستان و پریان دایه ئابرووی ئافره ته کان. مائی هه ژارو نه دارانیان هه تا شاره زور خاپوور کرد! گوئی رادیره بزانه چۆن و به چ ئاوازیك ئه وانته بو باس ده کا! گیانی شیرین گیانی پیروژه بو ئیمه. گوئی بده ری کچی خۆم. ده بیژن له و ده فه ره ی ئیمه پالئه وانیک هه بوو. کوریک بووه له کوره ئازاکانی ئیمه. ناوبانگ و شوهرتی دنیای پرکردبوو. بسووه کۆسپیکگی گه وه له به رده م دوژمنان. له شه ریکدا ههستی به شتیك کرد. بیری کرده وه که ئه و ده فه ره چیا به کی کیمه. ئه گه ر بیته چیا به کی ئاویان هه بی ئه و کهس ده ره قه تیان نای. بویه که خاتره م بوو له و شه ره دا شه هید ده بی. بریه ی دا بیته چیا! واشی کرد. هه ر چهنده ی لییاندا له شوینی خۆی نه جولا. هه تا وه کونی بووه ئه و چیا به گه رده ن به رزه. که لییان پرسی بو وات کرد :

- ((هاواری کرد... هۆی گه مژه لینه... که رو بیئاوه زینه. گوا یا نازانن وار چه ند شیرینه.))

له و رۆژه وه ئه و پالئه وانیه یان له کن شیرین بوو، ناویان له چیا به که نا شیرین زامه کانی له شی بوونه کانی و هه لقولان!
که ژێ له و ده مه ی که ئه وه ی له باوکی ژنه وت. هه زی ده کرد شیرین بیته پتکه خۆلێك و قووتی بدا. هه ر له به ر ئه وه ش زۆر زۆر که یفی به و ناوه ده هات که هۆمه ر داینا بوو!

کامه ران مه نتک

له و کاته دا له ده رگای درا. که که ژێ ده رگاکه ی کرده وه ئه و که سه بوو هه موو جارێک هه وائی هۆمه ری بو ده هیئان هه رکه چاویان پێکه وت به کسه ر زانیان چی ده بیژی! هه ر له گه ل دانیه تنی کابرا گوئی :

- ((ئه گه ر گه ره کتانه به چه کن هۆمه ر. له و کاته باشته رتان وه گێر ناکه وی!))
ته حۆ ماوه یه ک بوو کارێ ده کردو ته یارو ناماده بوو. هیشتا ئه و گلیه کانی ته واو نه کردبوو که ئه و خۆی گۆریبوو له ته کی دانیه شتبوو. رابۆ ویده چو به م هه لئس و که وته قه لئس بووسی. هه زی کرد هیئندیک شت به کوره که ی بلێ. بویه به هه نه تێ چالیئان چه وه ده ره وه به تیه له چاویکیش دیاردی بو کوره که ی کرد. ئه ویش تاوی دوا ی ئه و چه وه ده ره وه. رابۆ چریان دیه بن گوئی :

- ((کورم که ر مه به. ئاگاداری خۆت به. ده زانی دنیا گۆراوه، که رو خۆش باوه ر مه به. زوو فریو مه خۆ. کێ ده لی بو ئه وه نیه تۆ بخته داویکه وه. کێ ده لی پاره ی سه ری تۆشی وا له به رتی دانیه! ئاگاداری خۆت به و ته واو باوه ری پیمه که. ئه گه ر ئه قلت شتیکی نه گرت نه یکه ی.. ها.. باشه? ئه گه ر گومانیه شت که وته دل خۆتلی بشاره وه!))

ته حۆ به پروا به خۆبوونی که وه گوئی :

- ((وا ده زانی مندالم! چۆن ده توانی من فریو بدا. هه های... دایکم... وا ده زانی دنیه م نه دیوه. هیچ خه مت نه بی، قه ت ناتوانی من پیوه بکا. ئه گه ر شتیکی ئاواشی لیگومان بکه م. خۆ لیئاشارمه وه. نا... ئه وه کاری پیاوان نیه. ده ست له خنخنۆکه ی ده نیم و ده یخنکیتم!))
رابۆ له گه ل ئه و گلیه ترسیکی له دل گورا، ره نگیشی که مینک تیکچوو، شتیکی سهیری له روخساری کوره که ی به دی کرد. که تا ئه و رۆژه ههستی پینه کردبوو!

- ((وا بزائم من به جم باشته. پیروژیکی وه کو من کهس هیچی پی نالی!))

کامهران مەنتک

کاروانەکه بە ماتییەوه هەنگاوی دەنا. هەموو لەیەکتەر رادەمان و بەچاوی یەکتریان دەدواند. دڵتەنگ و بێ هیوا بوون. لەگەڵ ئەوەش چەکیان هەر لەشان بوو. فیشە کدانیان وەکو جاران لەمەل بوو. خەنجەر و شەشاگریان لەبەر پشتی بوو. وەلسی خۆین مەییولاشە ساردو سەر بوون!

* * *

یەکیەک چوێ بن سەری هۆمەر و هەوالی ئازاد بوونی پێگەیاندا! بە پێچەوانەی هەموو زیندانیکە کە ئازاد دەکری. خەنی دەبی. ئەو هیچ خۆشییەکی پێوە دیاری نەدا. بگرە لە جاران زگارتەر بوو. دواي ئەوەی ئازاد کران. لەگەڵ شێرزاد بەجوتە ئەویان بە جێهێشت. بەبێ هیچ نەخشەیکە ملی رێگیان گرت و لەوی دورکەوتنەوه. ماوەیکە باش رۆیشتن ئەوجا شێرزاد گوتی :

- ((باشە چی بکەین ... بۆ کوی بچین؟!))

هۆمەر تاماوەیکە هیچ وەرمانیکە پێ نەدرایەوه. پاشان گوتی :

- ((خۆت دەزانی من باوەرێم بە هیچ نەماوه. بۆیە ناتوانم چیت چەک هەلگرم! بریەم داوه بگەرێمەوه و گوندەکەم ئاوهدان بکەمەوه.))

- ((دوژمن و خەریکە گوندەکانی ئەو لایەش دەسووتینی. چۆن دەتوانی گوندەکە خۆتان ئاوهدان بکەمەوه!))

- ((گوندەکە ئیمە دوورەو جارێ دەستی دوژمنی ناگاتی.))

هۆمەر ئەمە گوت و بێدەنگ بوو. کەوتە بێرکردنەوه. هەر بیری کردەوه و بیری کردەوه. هەموو لاپەرەکانی خەباتی هێنایەوه بەرچاوی. هەموو ئەوانە هاتەوه بەرچاوی کە مابوون. ئەوانە کە کوژرابوون. شێرکۆو هەزارەهای وەکو شێرکۆ. بەزەیی بەخۆی بە هەموو نەتەوهکە هاتەوه. ئەوان چیان دەچاندو بۆ چیان دەپوانی، چیان دەدووریەوه و چیان وەبەر چاوی دەکەوت! رووداویەک بوو تا بلیی لەدل گران و سووتینەر.

شێرزاد بە بێزاریەکەوه گوتی :

بیوار

- ((هیی... دایکەم، دەلیی قەت لێرە تاقە هەناسەیکەت هەلنەمژێوه. ئەوانە پێو جحیل دەزانن!))
- ((کورم کە بێرە کەمەوه ئیوهام پێ باشترە.))

- ((دل لە دل مەده. تکا دەکەم نەبترسەو نەدل لە دل بده. هۆمەر پێویستی بە پیاویکە پشتی بگری، نەوهک ژینیک بۆ بگری!))
رابۆ ماوەیکە دیقەتی دایه و نەختیک گرژیهوه :

- ((برۆ کورم... خوا ئاگادارت بی. خوا پشت و پەناو پشتیوانت بی. وەلسی چۆم پێگوتی وا بکە.. باشە کورم؟))

تەخۆ بەخۆشحالیەوه سەری بەلێی بۆ لەقاند. بە غەمگینیەوه بەرووی گرژیهوه! رابۆ چیتەر خۆی بۆ دەربەست نەکرا. لەنکاوپا پری دایه و ماچی کرد. لەگەڵ کابرا بەجوتە و دەدرکەوتن و ماڵ ئاواپیان کرد. بەر لەوهی لە دەرگای حەوشە بچنە دەرەوه. کەژێ بە شەرمیکەوه گازی کرد. بە دەم نزرگەیکەوه قورئانیکە بچووی دەرەیتا دایه دەست تەخۆ :

- ((ئەوه بده هۆمەر. پێی بیژە ئاگای لە خۆی بی و لەبەریی خۆی

بنی. بەلکو خوا بە هۆی ئەو قورئانەوه دەبیاریزی! پێی بلی...))

باشە؟ پێی بلی لەبەریی خۆی جوی نەکاتەوه!))

تەخۆ قورئانەکە وەرگرت هیچی نەگوت. دەرگاکە کردەوه و لەگەڵ کابرا چوونە دەرەوه.

* * *

دنیا پەردەیکە تاری و رەشی بەسەر دادرابوو. خەلکەکه هەمووی بیزار، کەس باوەری بەکەس نەمابوو! خۆ فرۆشتن و هەلگرتنی چەکی نامەردی کەوتبووەبەرەو! دوژمن لە جاران دڕندەتر بەرپووه گیانی خەلکەکه. دەستی بەخاپوورکردن و سووتاندنی گوندەکانی کوردستان کرد.

بیوار

- ((ئەگەر لەدەلت گران نەبێ منیش لەگەڵت دێم!))

هۆمەر بە خۆشەویستیە کەوێ سەیری کردو بزەبەکی هاتی یەك دووجاران دەستی لە شانیدا و پێی گوت :

- ((گوندەکە ی ئیمە هی تۆشە!))

شیرزاد نەیدەزانی بۆ کوێ دەروا ، هەر چی هۆمەر بووبە گورجیەو هەنگاوی دەنا. شیرزاد لەنکارا بەناکامیەو وەستا :

- ((پێویست ناکا ئیمە خۆمان لە یەکتەر بێستینەو. هەر یەکە دەبێ ئەو رێگە یە بگرێتە بەر کە چارەنوس بۆی نویسێو!))

- ((مەبەستت چییە؟!))

- ((وا بزایم من برۆم باشترە!))

- ((بۆ کوێ؟!))

- ((بۆ ئەو دیو... ئەگەر رێککەوت دەچمە دەرەوێ ولات. چاوم بەرابی نادا لیترە بێنمەو!))

بەبێدەنگی بەردەوام بوونەو لە رۆیشتن. هەردوو کزۆ مەلول ناگزرۆو پەریشان بوون.

شیرزاد گوتی :

- ((من دەپۆم... وەلی دوا جار حەز دەکەم مالهەو بێنم!))

ئەگەر چی هۆمەر لەو راراییە سەرسام بوو. بەسەر خۆی نەهینا! هەستی دەکرد چەکە کە ی ببوو بە باریگی گران بۆی. بە پێچەوانە ی پێشان کە هەر هەستی پێنەدەکرد. بگرە زۆر جار بە خۆشەویستیەو بە هەمیژی خۆی و دەدەناو رازو نەهینیەکانی خۆی لەکن دەدەرکاند. بیری کردەو کە ئەویش ماوێیەکی زۆر بوو مالهەو ی نەبێنیبوو. بۆیە وای بەباش زانی ئەویش سەردانیکی مالهەو بەک.

- ((ئەگەر رێککەوت هەر بەیە کجار ئەوانیش لەگەڵ خۆم دێنم. لەمیژە بە

هیوی و خۆزگی گەرانەو. و باشترە کارە کە هەر بەکەمە یە کجارەکی!))

کامهران مەنتک

وینە ی گوندەکە ی هینایەو بەرچاو. دەویست شوینیکی هەلبێژیی کەسەر لەنوێ خانووی تیا بنیات بنیستەو. هەر چەندە هینای و بردی لە شوینیە کە ی خۆیان ی باشتر نەدۆزیەو! وای بەدروست زانی گوندەکە هەر لە شوینی خۆی ئاوەدان بکریتەو!

- ((بیر لەچی دەکەیتەو؟!))

- ((منیش لەگەڵ تۆ دێم. پێویستە منیش سەردانیکی مالهەو بەکەم ، ئەگەر بشگونی ئەو لەگەڵ خۆمیان دێنم. ئە ی بەرای تۆش و باشتر نیە.))

- ((با.....!))

ئەوان لەو ئاخواتنە بوون کە گەیشتە گوندیک و بۆ فراوین لایان دا

* * *

لەم لایە هۆمەر دەگەراییەو. هیوی برو دلشکاو، زویرو زگار بوو. لەولایە تەحۆ بە گەرمیەو هەنگاوی دەنا. بەخۆشەویستیەو. وەك ئەوینداریکی دل ناسک و هەست بەرز لە لوتکە چیا یان رادەما! سەیری خەلک و دیمەنە جوان و قەشەنگەکانی دەکرد. لەدلی خۆی دەیگوت :

- ((ئەگەر بەگەمە کن هۆمەر ناگەراییەو! نا... هەرگیز ناگەراییەو. باش بوو دەریاز بووم. لەئەنجامدا ئاواتە کەم هاتە دی. چەک هەل دەگرم و بەرەنگاری

دوژمنان دەمەو!))

خۆی بە مرۆقیکی مەزن و بە دەسلالت هاتە بەرچاو و شانازی بەخۆی کرد!

- ((ئا... چەک هەل دەگرم... وای ئەگەر چەکیکی باشم دەکەوێتە دەست! دەچمە ناوەندی شار... ئا... چی تیا یە. دەچمە ناوەندی شارو تۆلە لەوانە

دەکەمەو کە چاو لە خەلکی سوور دەکەنەو. ئەگەر چەکیشم لە دەست بێ ناتوانن بێدەنە بەر زللان. ناتوانن لێم نزیک بنەو. ئە ی چۆن ئەو کاتە ئەو پیاو

نابن کە بووین لێم نزیک بنەو!))

نوسەر له چه‌ند دێرێکدا

ئهو ههسته وای لیکرد گهرمتر... به‌گورتر... به‌جۆشتر هه‌نگاوان هه‌لینێ،
 له‌گه‌ڵ هه‌ر هه‌نگاوێکیش ئه‌وه‌ی ده‌هاته‌وه‌ به‌رچاو که له‌ گونده‌که‌یان ده‌رده‌چوون.
 ده‌نگی لرمه‌کانیان له‌ نیو گویی ده‌زرنگایه‌وه‌. تۆزو دوکه‌له‌که‌ی وه‌ک خۆی بینی
 به‌رز ده‌بووه‌وه‌. فرمیسیکی وه‌کو جارێ له‌چاو گلۆریبووه‌وه‌.

* * *

[کاروانه‌که‌ به‌رده‌وام بوو له‌ رویشتن. ئه‌هریمه‌نیش زیتێ داری له‌ ئاوره‌که‌
 وهرده‌دا. هه‌ر که‌س خۆی له‌ کن راست و راسته‌قینه‌بوو. هه‌ژارو چه‌وساوانیش
 به‌رده‌وام ده‌بوونه‌ خۆراکی شه‌ر. قه‌ل ودال به‌لاشه‌و گۆشتی گه‌نج ولان خه‌نی
 ببوون. کاروانه‌که‌ش هه‌ر به‌رده‌وام بوو. ده‌نگی لاوکه‌که‌ش به‌رده‌وام ده‌هات! به‌
 سۆزتر به‌رز ده‌بووه‌وه‌. ته‌لی سۆزه‌کان زیتێ زینگی ده‌هات. ئه‌گه‌ر چی چرای
 هیوایان کز ببووه‌وه‌، باوه‌ریان له‌ق وشلوک ببوو. هه‌رگیزاو هه‌رگیز کۆلیان
 نه‌ده‌دا، هه‌نگاویان هه‌رده‌نا. هه‌وا ده‌هه‌ستا... ئه‌وان نه‌ده‌هه‌ستان. رووبار
 ده‌هه‌ستا... ئه‌وان نه‌ده‌هه‌ستان. هه‌موو شتی‌ک ده‌هه‌ستا... ئه‌وان هه‌ر
 نه‌ده‌هه‌ستان و ئه‌گه‌ر به‌که‌میش بووایه‌ ریگاکه‌یان هه‌ر ده‌بری...]

- کامهران احمد محمد امین (کامهران مهننتک)
- له‌سالی ۱۹۶۳ له‌شاری هه‌ر ولێر له‌ گه‌ره‌کی ته‌یراوه‌ له‌ دایک بووه‌.
- له‌ سالی ۱۹۸۳ ئاماده‌یی پیشه‌سازی به‌شی کاره‌باییه‌کانی ته‌واو کردووه‌.
- له‌ سالی ۱۹۹۲ به‌ تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌ره‌کی گه‌ راوه‌ته‌وه‌ خویندن.
- له‌ سالی ۱۹۹۶-۱۹۹۷ به‌ کالۆریۆسی له‌ به‌شی میژوو له‌ زانکۆی سه‌لاحه‌ددین هه‌ناوه‌ته‌وه‌.
- له‌ سالی ۱۹۹۹-۲۰۰۰ ماسته‌ری له‌ به‌شی میژوی نوێ له‌ هه‌مان زانکۆدا وهرگرتووه‌.
- له‌ سالی خویندنی ۲۰۰۰ به‌ کالیۆریۆسی له‌ ماف وهرگرتووه‌.
- ئیستا خه‌ریکی کارنامه‌ی دکتۆرایه‌ له‌ زانکۆی مووسل.

به‌رهمه‌کانی نوسه‌ر :

بلاوکراوه‌کان

- ۱- سۆشیا لیزم ئیستا و له‌داهاتوودا (وه‌رگێڕان ۱۹۸۴)
- ۲- فرمیسیکی ئه‌ستیره‌ (شيعر ۱۹۸۸)

- ۳- پریاسگەى رینگای سەرکەوتن (چامە ۱۹۹۲)
- ۴- کوردستان لەنیوان مەلمانی نیو دەولەتی و ناوچەییدا (۱۸۹۰- ۱۹۳۲)، توێژینەو هیەك لە میژوی سیاسی و ئابوریدا .میژوو

- ۵- مەلمانی نیو دەولەتی هیەكان لەسە دەی بیستەم دا(وەرگێران) بەهاو کاریهوه .
- ۶- بېيوار (رۆمان) بەرگی یەكەم، كۆچ، ۲۰۰۴
- ۷- لەگەڵ چەندین وتار و توێژینەو لە گۆفارو رۆژنامە كوردیەكان و سایتەكانی ئەتریتیدا ...

بلاو نەكراو هەكان توێژینەو

- ۱- ئازادی لە نیوان فەلسەفەو یاسادا، توێژینەو هیەك لە فەلسەفەى میژوو یاسا .
- ۲- ئازادی و شارستانیەت، توێژینەو هیەك لە فەلسەفەى میژوو .
- ۳- کوردستان لە پەيوەندیە ناوچەییەكاندا، توێژینەو هیەكى سیاسی، شرۆفە كاری
- ۴- کوردستان لە هاو پەیمانیه تیە نیو دەولتیەكاندا
- ۵- نەتەوايه تی و بزوتنەو هی نەتەوايه تی كوردی
- ۶- شۆرشەكانی كورد لە ژێر رۆشنایی گۆرانكاریە ئابوریەكاندا

ئەدەب

- ۱- بېيوار بەرگی سییەم ((گەرانەو ه))
- ۲- تۆلە ((رۆمان))
- ۳- گۆلی ئەفسووناوی، كورتە چیرۆك
- ۴- هاواری بێدەنگ ((شيعر))

زنجیرهى كتيبي چاپكراوى سەنتەرى نەما

ژ	ناوی كتيب	ناوی ن، و
۱	گيروگازی چه مکی کۆمهلی مەدەنی	ئیسماعیل کوردە، رهوشت رهشید، نووری بیخالی
۲	دیموکراسیەت جیاوازی و پیکه وه زیان	ئیسماعیل کوردە
۳	چەمکە ئەنترۆپۆلۆژیەکان	دیار عەزیز شەریف
۴	قوتابخانەى فرانکفۆرت	ئیسماعیل کوردە، ریبین رهسول، نوری بیخالی
۵	راپسکانی لەدنیای سیاسیەت	ماجید نووری
۶	دەنگ و سیبەر	ئازاد صبحی
۷	ئوشینکاتی یەكەم، لەدووم ئیستای سەگۆر	موتەلب عەبدوڵلا
۸	فروغی فەروخ زاد	سۆران نەقشەبەندی
۹	سیبەری با	د. موحسن ئەحمەد عومەر
۱۰	مۆمیای عەرشى سپیدەیهك	ئیسماعیل کوردە
۱۱	ترسی ژمارەكان	شەھرام نامق
۱۲	باخی زەمەنە بەزەخیهكان	بابان حەمە
۱۳	لەسەرما ئازاوهیهك هەیه بوۆ خۆكوشتن	رامیار مەحمود

كامهران مەنتك

شەرەفى		
مەسعود بابايى	پېكھاتەو راشەى دەق	۳۰
ئاسۆ جەلال	رۆژھەلاتو رۆژئاوا	۳۱
جەمال پىرە	لەھۆكھایمەرەوہ تا ھابرماس ئىسماعىل كوردە،	۳۲
يوسف عوسمان ھەمەد	دەروونزانى	۳۳
ستار باقى كەرىم	كۆمەلئاسى	۳۴
رېبىن رەسول	ھىگن	۳۵
ھەندىرېن	فەلسەفەى كۆچەرى	۳۶
موتەلېب ەبىدوللا	ئەدۇنىس	۳۷
باھۇز مستەفا	داستانى سەفەر	۳۸
ھىمەن مەھمود	ئىسلام و رۆشنگەرى	۳۹
مەسعود بابايى	پېكھاتەو راشەى دەق/۲	۴۰
رېباز مستەفا	ئاشناپوون بەھىگن	۴۱
د. كامهران مەنتك	بېوار / رۆمان	۴۲
ئارىز ەبىدوللا	رېگای ياخيان / رۆمان	۴۳

بېوار

نەبەز گۆران	بۆشايى دنيا	۱۴
سەرھەنگ ھەمە ەلى	رۆژيک كە تاك و تەنبايە	۱۵
كەژال ئىبراھىم خدر	جەژنى مەرگ	۱۶
كەرىم دەشتى	سەفەرى بۆ رۆژھەلات	۱۷
دلشاد كازم ھەمەد	قولايى ماسى	۱۸
ئارىز ەبىدوللا	لەو دىو دەرگا داخراوەكان	۱۹
سەلاح عومەر	گەمەى وردە ماسى	۲۰
ئازاد بەزنجى	مۆدېرنەكان	۲۱
بەختيا ەلى، شاھۆ سەعید، ھەنگەوت ەبىدوللا، ئىسماعىل كوردە، جەمال ھسىن، توانا ئەھمەد	دەربارەى ەلمانىەت	۲۲
ئىسماعىل كوردە	مارتن ھايدگەر	۲۳
راسان موختار	سوننەت، مۆدېرنە، پۆست مۆدېرنە	۲۴
رېبىن رەسول	بىرمەندان لەھەزارەى سىيەم رادەمىنن	۲۵
ئىسماعىل كوردە	ەلمانىەتى ئەوان و نىگەرانى ئىمە	۲۶
جەمال پىرە	ەلمانىەت و كارىگەرىيەكانى	۲۷
ئىدرىس شېخ شەرەفى	دەسەلاتو ھەقىقەت	۲۸
ئىدرىس شېخ	گلگامېش	۲۹